

ҲОҶӢ ҲУСАЙН МҮСОЗОДА

**ДУВОЗДАҲ БУРҶИ ФАЛАК
ДЕВОНИ XII**

**Нашриёти «Ношир»
Хучанд - 2024**

ББК 84 2(Т)

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода.
ДУВОЗДАҲ БУРҶИ ФАЛАК.
– Хучанд: Ношир, 2024. 360 сах.

Муҳаррир: Абдуҷаббори Суруш

Дар китоб ғазалиёти нави шоир Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода, чанд рубой ва достону қиссаҳо гирдоварӣ гардидааст. Китоб тибқи суннати девоннигории ниёгон бо риояи ҳарфи охири радиф ва қофия мураттаб гаштааст. Мавзӯи ғазалҳо панду андарз, дурӣ чустан аз кирдори бад, муҳаббат ба Ватан, эҳтироми волидайн, ишқ ва ошиқист. Китоб ба кулли дӯстдорони адабиёт ва шеъри муосир тавсия мегардад.

ISBN 978-99985-28-16-1

© Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода, 2024.

НОМАИ МАНЗУМИ ИНСОНСОЗӢ

Оид ба мақулаи шеърӣ воқеии рӯзгор офаридан ва ё номаи манзуми рӯз эҷод кардан бисёри аз аҳли тахассус назари вежа доранд ва ин асли равшан аст, ки сари ин гуна қазия борҳо гуфтугӯ анҷом ёфта ва дар бархе маврид чунин гуфтугӯҳо аз ҳаддаш гузашта ва боз ҳам имрӯз ин баҳс дар байни аҳли завқ монда, ки “шеър” аз “назм” болову бартар аст. Мегӯянд, ки бозгӯи фарқи байни шеър ва назм аз гуфтаи маъруфи Маликушшуаро Баҳор “Санъату сачъу қавофӣ ҳаст назму нест шеър” сарчашма мегирад ва ӯ яке аз авалинҳо буда, ки дар замони тамоман навини бархурдҳои адабӣ бар интиқоди кори нозим пардохта ва гуфтааст: «Ай басо нозим, ки назмаш нест, илло ҳарфи муфт». Албатта, ба маҳзи ин сухан набояд Баҳорро ба боди интиқод гирифт, чаро ки ба гуфтаи ӯ зиёд нозимоне ҳам буданд дар ҳар замона, ки дар осори манзум ва назмгунаҳояшон воқеан «ҳарфҳои муфт» гуфтаанд. Аммо бар решаи ин нукта ҳам бояд расид, ки танҳо ба маҳзи ин фикри ҳамзамон арзишманди ноқидонаи устод Баҳор бояд ба рӯи тамомии назмгунаҳои дигар хат занем. Шоир ва муҳаққиқ Муҳаммадали Аҷамӣ ҳам дар асл тамоман дуруст изҳор доштааст, ки «назм дигар асту шеър дигар. Аз назм то шеър фосилаҳост, ки аҳли завқ аз он огоҳанд». Аммо ин нукта ҳам набояд бар нодидагирии аҳамияти намунаҳои офаридаҳои манзум ва ё назмгунаҳо замина шавад.

Инро ҳам медонем, ки дар гузашта «назм кардан»-у «манзум сохтан» аз унсури расои офариниш буда ва бо он ки мавзӯи фарқи бартари шеър аз назм

дар афкори нокидони шеър матраҳ мешуда, бисёр су-
ханварон ба ҷойгоҳи офаридаашон чун маҳсули назм
баҳо дода, ин маънӣ дар осори бисёр тазкиранависон
ҳам зиёд ба ҷашм мерасад. Ҳамин иёру меъёри дид
буда, ки Ҳофиз ба баланд будани табъи назмофа-
раш эътиқоде расо дошт ва «назми ҳар гавҳари но-
суфта»-ашро «чу зар азизвучуд» дониста ва фахр ҳам
кардааст, ки «аз назмаш оби лутф мечакад». Ў нахо-
стааст, ки «касе гирад хато бар назми Ҳофиз», касе ки
эрод мегирад, «ҳечаш лутф дар гавҳар» надоштааст.

Он шояд, ки дар гузашта ба «дурри назм» ва
«бахри шеър» баробар ҷашм гузошта ва ҳар ду ро асо-
сан дар як паллаи тарозу гузошта, Ҳилолӣ буда ва ӯ
дар ин арса ягона ҳам набудааст:

*Зи дурри назм бошад гуфтугӯям,
Зи баҳри шеър бошад обурӯям.*

Мақулаи бартар донишмандони падидаи «шеър» аз
зухуроти «назм» ба ин маъно нест, ки дар байни осо-
ри манзуми замони мо намунаҳои назми бартар, ан-
дешаи бартар, фикри баҳраҷӯе барои хонанда вучуд
надошта бошад. Чунин бармеояд, ки манзум кардани
зухуроти зиндаи зиндагӣ ҳам шояд қариб баробар ба
офариниши шеъри асили ҷовидонӣ раванди бисёр та-
бӣӣ дар мадду ҷазри офаринишгарии адабӣ будааст.
Табъҳо ҳам яксон набуванд, албатта ҷӣ зиёд табъҳои,
ки воқеан ҳам ниёз ба хондани шеър ба маънии воқе-
ии он доранд ва табъҳои ҳам кам не, ки бо хондани
осори манзуми бештар метавонанд ниёзҳои ботини-
ашро бароваранд.

Дар ҷомеаҳои адабӣ онҳое ҳам буданд, ки бароба-

ри фарорафт дар як соҳаи муҳимми пешрафти ҷомеа ба эҷоди назм шуғл варзиданд, бархе дар ин замина ба сифати манзумкунандаи номаи рӯз комгор шудаанд.

Яке аз зухуроти диққатбари замони мост, ки шахсияти номвари руҳонии тоҷик, донишманди маъруфи ислом Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода ба қавли ҳудаш дар синни шаст аз раҳи таҳқиқ ва бо «сабки хос» ба бо-зғӯи розу ниёзи ҳуду замона ба забони манзуми пар-дозгарона оғоз намуд. Ин ҳам ҷолиб аст, ки гӯянда ин синну солро як навъ мақоме ё шояд мансабе медонад ва ҳикмате бебозгашти шастсоларо ба арзи хонанда мерасонад:

*Назми ман бо сабки хосе мубтадо омад зи шаст,
Ҳикмате иштиқо кунам ҳар гаҳ қалам ояд ба даст.
Ман бигуфтам баҳри ҷоҳил назди ҳар воломақом,
Ҳар нафар аз рӯйи илм бар ҷойи худ бояд нишаст.
Ҳикмати доно надонад ҳар кӣ бошад беҳабар,
Ҳалқаи нодониҳоро бо суҳан бояд шикаст.
Ҳикмате омад чу гавҳар аз тақаббур дур бош,
Байни мардум шав мулоим, то нагардӣ худпараст!
Аз Худо пурс бардамовӣ бахту иқбол аз қазо,
Ту бубинӣ қисмати худ ҳар чӣ дар рӯзи аласт.
Сирри дил гар дар мақом онро бигуфӣ бо қалам,
Эй Ҳусайно, ҳақ бидонад дар дили ту ҳар чӣ ҳаст!*

Аз назари адабшиносон назм кардан ба ришта ка-шидани гавҳар ва ороستانу перостан аст. Табиист, ки ҳар назме шеър буда наметавонад ва аммо дурри маъ-нӣ кашидан ба қолаби назм ҳамеша аз зоидаҳои та-биии адабиёти гузаштаи мо буд ва басо шоироне ҳам зистаанд, ки матолиби даргузари замон ва зухуроти

зиндаги ро дар оинаи осори манзум монда ва ба тарғи-
бу ривочи масаъалаҳои ҳастии маънавиву мазҳабии
мо саҳм гузошта буданд. Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода яке
аз идомадиҳандагони арсаи суннати ҳастисарой дар
замони мо гашт, ки бо як фурӯтанӣ ва оромӣ ба сари
мизи назмофарӣ нишаста, дунёро ба тамоми аз оинаи
манзумасарой иборат медонад.

Бунёди сурудаҳои Ҳоҷӣ Ҳусайн аз нақл ибро-
рат медонад ва ба ин маънӣ ба мо ҳушдор медиҳад, ки:
“Назми ман баҳри шумо гулдаста аз нақли ман аст”.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозодаи донишманд ва ҳам дар
замон шеърпарвару ошиқи манзуманависӣ дар ҳав-
заи адабии мо «ҳар гули гулдаста»-ашро нақхатбор
ба ҷашм дида ва ба онҳо сидқ варзида ва «асли ҳик-
мат»-аш мулки ўст ва «наврастаи васл»-аш аст.

Ў дар арсаи манзумасароии рӯз аз онҳост, ки чу-
нин маърифатро гузаштагони мо ҳам доштанд. Инҳо
бо як равиши фалсафаи барои замони муносиб ва ба
мардум содаву одӣ аз доираи ахлоқ ва сохтмони зин-
дагии маънавии инсонҳо сухан мекунанд.

Асли ниёзҳо ва хостаҳои инҳо бозгӯи футуввату
ҷавонмардиест, ки реша дар таърихи адабиёти гузаш-
таву ҳозираи мо дорад. Дарки ин амр ба шахсиятҳои
монанди Ҳоҷӣ Мӯсозода имкон додааст, ки бо «ми-
зони назму наср» ирфониро дар анҷуман дида ва ў аз
қисмати худ розӣ буда, ки Худованд ба инҳо қалами
назмнависӣ дода ва ин «адле аз осмон» аст:

*Мизони назму насри ман ирфонияш дар анҷуман,
Адле биёмад з-осмон аз қисмати худ розиям.*

Аз назари гӯянда «каломи назми ирфонӣ ба худ савту наво дорад». Пас Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода, ки худ як донишманди каммонанди дин аст, барои рӯйи саҳифа рехтани «ин савту наво» ончунон дониш ба кор бурда ва ҳазинаи маънавияшро ба коргоҳи азими назм оварда, ки аҳли мутолиа ҳам моҳияту маърифати динро ба василаи ин гуна ашъор хеле равшан дарк хоҳад кард.

Мӯсозода барин инсонҳо хидматгузори беминнати миллати тоҷик ва давлати Тоҷикистонанд, ки аз ҳузурашон манфиати зиёд ба рушди руҳӣ, равонӣ ва маънавӣ расида ва мерасад. Ҳузури ин гуна шахсиятҳо сарвати миллат аст ва ҳуди онҳо ҳам мақсаду маромашонро дар хидмати арзанда ба Ватан, миллат ва давлат доништа, баробари инкишофи ҷомеа қадам ба қадам неруи ақливу зеҳниашонро харч мекунанд. Шахсияти мавриди назари мо ҳам роҳу равиши бебозгашти қаламро чун василаи хидмат ба руҳия ва олами маънавии имрӯза ба ҳисоб овардааст ва дар ин маънӣ хуб изҳори назар кардааст:

*Ман омадам бо назми худ, то хидмати миллат кунам,
Рамзи асолат дар дилам бар сӯйи Машиқ омадам.*

Нокиди беҳбину беҳдону беҳнависи мо Аскар Ҳаким бисёр равшану равишманд бар ин назар аст, ки «зиндагиро файласуфонаву шоирона ба қалам додан нияти (хеле) хубест, вале таҷрибаи ками ҳаётӣ ва эҷодӣ ба шоирон имкон намедихад, ки онҳо ба зиндагӣ нигоҳи дар ҳақиқат амиқӣ файласуфона ва зиндагишиносона андозанд. Дар натиҷа дар бунёди ин шеърҳо таҷрибаи ҳаётии ҳуди ҳар муаллиф қарор

нагирифта», онҳо ба муҳокимарониҳои маҳз монанд мешаванд.

Ба ин маънӣ осори манзум офаридан ҳам ба таҷрибаи зиёди умдае ниёзманд аст, ки ин таҷрибаҳо бо гузашти солҳо ҷамъу фароҳам меоянд. Гуфтаанд, ки солҳо бояд, то санге ба лаъле бадал шавад. Ҳоҷӣ Хусайн Мӯсозодаро донишу таҷрибаи фаровон дар олами илми олии илоҳӣ имкон додааст, ки ба навиштани «назми пурмаъно» рағбат намояд ва ин назме садафрез аст.

Гӯянда ба худ расо эътимод дорад, ки сурудаҳои ӯ – назми бо шӯру шааф гулчинкардаашро фардо наслҳо хоҳанд хонд ва аз онҳо лаззате комгорона хоҳанд ҷашид:

*Миллатам фардо бихонад назми гулчини маро,
Лаззати шаҳде бидонад ҳарфи ширини маро.*

Ба ин маънӣ Ҳоҷӣ Хусайн Мӯсозода чандин сол «риштаи назм»-аш кушода шуда, «назму наср»-аш пур аз ҳикмат аст, ӯ фурсати худро сарфи дафтари девон мекунад, то назмаш гуҳар рӯи саҳифа бирезад: «Саводи хатти дафтар кун, зи назми ту гуҳар борад», – гуфтааст ӯ. Гӯянда дар ин роҳ ҷӣ манфиате дорад, ба ҷуз он ки «назми фасоҳаташро мардум донанд кифоя».

Аз донишманди диншинос Ҳоҷӣ Хусайн Мӯсозода, ки дар марҳалаи ҳоси зиндагии руҳонияш дасти сидқ ба офаридани шеър гузоштааст, дар ин чанд соли охир ёздаҳ девони ғазал бо номҳои гуногуне ба табъ расида ва ба ин тозагӣ девони дувоздаҳум бо унвони «Дувоздаҳ бурҷи фалак» ба нашр омода шуд. Ҷамъи сурудаҳои ӯ қариб ба 3300 адад расидааст, ки

бештари онҳо дар жанри ғазал фароҳам омада ва асоси сурудаҳои шоир ғазаланд. Дар ҳуди як ҷилди дувоздахуми Мӯсозода 300 шеър фароҳам омадааст. Агар ба назар бигирем, ки ғазалҳояш дар бештари маврид аз шаш байт иборатанд, дар он сурат ҷамъи абёти сурудаи шоир қариб ба 20 ҳазор мерасад. Инро ба кадом хотир мегӯям? Барои он ки ин миқдор ашъорро гӯяндааш дар ин чанд соли охир эҷод ва ба нашр ҳозир карда. Маводи таърихи адабиёт бозгӯи ин нукта аст, ки миқдори шеъри бархе аз шоирони пурмаҳсул дар тамоми умрашон аз 40-50 то 400-500 ҳазор байт кашида ва аммо ҳадди миёнаи девони шоирон 10-20 ҳазор байтро фаро мегирифт. Сайфи Исфрангӣ, Исматӣ Бухорӣ, Шаҳдӣ ва... як умр шеър гуфта ва аз онҳо танҳо ҳамина миқдор байт боқӣ мондаанду ҳалос. Миқдори ашъори Ҳилоливу Мушфиқӣ бошад 3-4 ҳазор байтанду тамома.

Пас Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода суннати андарзсароӣ, шеъри ҳикмӣ, шеъри орифоноро дар замони мо бо як диди ирфонӣ вежа пайваста идома дода ва ашъораш асосан фарогири муаммоҳои умдаву муҳими қазову қадар, арзишҳои баланди мазҳабиву маънавиву ахлоқӣ, ҳамду наът ва сифати Ҳудованданд. Аз як сӯ сурудаҳояш ибтидои андарзномаҳои гузаштара бо номи Худо ба хотир меоваранд. Агар Фаридаддини Аттор фармудааст, ки «Ибтидо мекунам ба номи Худо, К-аз ду ҳарф офарид арзу само», ибтидои сухани Ҳочӣ Ҳусайнӣ Мӯсозода ҳам ба номи Худост: «Ибтидо кардам суханро ман ба номат, эй Худо...», «Ибтидо кардам ба дафтар аз само омад нидо...», «Ибтидо кардам ба номат, бар ту гӯям ман сано...»,

«Ибтидо кардам ба номи кибриё...» ва ғайра.

Чунин матлабҳои зисту зиндагии руҳониро гӯянда дар сатҳу савияи тафаккури ба зеҳни мардум наздик ва муносиби савияи умумии ҷомеаи мо ба забони бисёр равону фаҳмиданӣ баён медорад. Ҳоҷӣ Мӯсозода аз диди ман як забони хоссу гӯи гуфтугузор бо мардум дорад, ки дар ҳама ҳол имкони радду бадали андешаву афкорашро ба даст оварда. Тамомии китобҳои ашъораш як ё ду пешгуфтор доранд, ки аз ҷониби аҳли таҳқиқ ва адабиёт ба таҳрир кашида шудаанд. Аз ҷониби дигар ин ашъор ба феҳрасти сурудаҳои ҳофизони мумтози тоҷик низ ҷой гирифта, бисёре аз аҳли ғино матлабҳои матлуби гӯяндаро вирди забон мекунанд ва ба аҳли замон мерасонанд. Ин нукта барои мардумӣ шудану дар байни мардум ҷойгоҳ пайдо кардани ин сурудаҳо замина фароҳам меоварад. Дар ин раҳгузар Ҳоҷӣ Хусайн Мӯсозода ҳамеша бо аҳли адабу аҳли ғиност ва ҳамеша дастранчаширо ин тоифаи хушбахти ҷомеа истиқбол мегиранд.

Бо ин гуна бархӯрди Ҳоҷӣ Хусайни Мӯсозода математики ирфонӣ дар шеърӣ имрӯз ранги дигар ёфта, ҳудуди шеърӣ ҳикамӣ шакли тоза гирифт. Гӯянда дар роҳи дарку кашфи ҳақиқати зиндагӣ дар сурудаҳояш ҳар нуктаро саррофонаву ноқидона ба арз расонида, дар ин замина аз бовару муҳокимаи донишмандона ба қор бурдааст. Дар паси ҳар сатри сурудаҳо гӯянда як олим, як нақдбин аст. Ба таъбири Аҳмади Дониш аз гузашти муқаддамот маҳз натиҷа мақсуд бувад, на муқаддима. Олим кист? Олим онест, ки «бояд ҷавоҳирмайдари баргузинад ва ғайри онро дарандозад».

Ҳама медонем, ки дар гузараҳои гузаштагон

масъалаи шоири ориф ва орифи шоир аз мақулаҳои бисёр муҳимми нақдҳои адабиётшиносӣ ва арзёбиҳои тасаввуфист. Гузоришгарони масоил ва нуктаҳои пургиреҳи ахлоқӣ дар асл орифони шоир ба ҳисоб ме-
рафтанд ва ҳам шоирони ориф дар маҷмӯъ ба чунин муаммоҳои ахлоқӣ рӯйкарди хосса доштанд. Имрӯз нишонаҳои чунин гузориши орифонаи қазияҳоро дар сурудаҳои Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода мебинем. Ў ба андозаи як донишманд ва олими орифи суннатдон матлабҳои муҳимми ҳастии мазҳабиро ба арзи аҳли замона мерасонад. Аммо қазияи ба сараву носара чудо кардани чунин сурудаҳо кори дигаре аст. Агарчанде рӯйкард ба ҷойи чунин сурудаҳо дар ҷомеаи мо имрӯз якранг нест ва бархе аз донандагони шеър баъзан дар амри расогиву норасогии чунин сурудаҳо ҳаргун фаҳмиш ва изҳори назар доранд, бо вучуди ин ба ҷойи сатҳи чунин сурудаҳо ба унвони фароғири матолиби муҳимми ҳикмат баҳо додан ҳам ҳеҷ зарар ба ҷойгоҳи адабиёт дар аҳди мо нахоҳад дошт. Албатта манзур ин нест, ки сурудаҳои мазкур дар равоқӣ баланди забарҷади шеър ҷой ёфта бошанд, аммо боз ин ҳам муҳим аст, ки ин навъ сурудаҳо як намунаи қобили таваҷҷуҳ ва хондани дар роҳу равиш ва сатҳи савияи худ ҳастанд, ки бо фарорафти арзишҳои маънавияшон ҷою мартабаи худашонро хоҳанд дошт.

Ҳасоҳату балоғат дар назариёти гузаштаи мо каломии мавзун гуфтан ва ба маънии нуктаҳои борик расидан аст. Баробари ин ҳасоҳат на танҳо баёни сухани пурмаънӣ, балки шинохтани мизочу хислати ғоянда дар каломии ӯ низ ҳаст. Ин нукта дар шинохти моҳияти гуфтаҳои ситоишгари арзишҳои мазҳабӣ

муҳимманд. Ин ашъор баёнғари онанд, ки соҳиби он аз илми калом баҳраи батамом дорад. Мазҳабӣёт, ҳусни ахлоқи шоистаи инсонӣ, масъалаҳои ҳикмати зиндагии бар асоси суннатҳои ислом, аслу насаби инсон ва назарияи хуш зистан, хуш бимондан ва хуш андешидан аз мавзӯҳои умдаву муҳимми ин ҳоҷии равшанзамири мост. Аммо ин нукта низ бояд афзуда бишавад, ки сурудаҳои Ҳоҷӣ Мӯсозода ба шарҳу тафсири вежае ҳам ниёзманданд, онҳо таъбиру тафсир ва шарҳҳои махсус ҳам доранд. Муҳимтарин санъати бадеӣ дар ашъораш талмеҳ аст, ки руҳ ва ҷоне дар баёни матлабҳои ин суннатгарои куҳананд. Бархе аз аҳли назар дар аслу чигунагии корбурди талмеҳ дар сурудаҳои ин гӯяндаи мо изҳори андеша кардаанд, ки такрораш ҳаргиз кори банда нест.

Он нукта ки барои ман гуфтанаш зарур аст, ин аст, ки гӯянда дар ин китобҳо на танҳо сарояндаи ашъори зиндагиомӯз аст, балки ӯ дар роҳи расонидани матлабҳои худ ба хонанда тарзи хеле ҷолиби таҳияи девонро ба кор бурдааст. Аввалан, он ҳама сурудаҳо дар дафтарҳои вежае ба хати зебои форсии муаллиф рӯйи саҳифа омада ва ҳар суруда шуморагузори шуздаанд (ранги навиштааш дар ин дафтар ҳам чашмбар аст). Сониян, соҳиби чунин дастранҷҳо дар мундариҷаи ҳар як девон сурудаҳоро ба ҳарфҳои форсӣ – бо назардошти ҳарфи охири мисраъ чудо намудааст. Хубии ин кор дар он аст, ки ба кадом ҳарфи қофия ва ё радиф чӣ қадар шеър гуфта ва бо кадом ҳарф кадом қофияву радиф омадаанд, ин ҷо муқаррар мешаванд. Дар ин ҳол боз равшан мегардад, ки кадом қофия барои корбурди шеър нодир аст. Дар бархе ҳарфҳо то

30-40 ва 50 ғазал омада ва аз қофияву радифҳои пуркорбурд баҳрамандӣ шудааст. Ва аммо дар чанд ғазал бо қофияҳое ҳам бармехӯрем, ки камкорбурданд. Масалан, дар ғазале бо қофияи дорои ҳарфи «ҳо» – «иртиёҳ» (ба маънии шод шудан, Мавлоно ин вожаро бо «никоҳ» қофия кардааст), «ифтитоҳ», «истилоҳ», «иншироҳ» (маънии ин низ хурсандист), «иктироҳ» (хостан, талабидан, дар Мавлоно бо «алалфалоҳ» қофия шуда), «никоҳ», «наҷоҳ» (растагорӣ, пирӯзӣ, Девони IX, с. 110) ва ҳам «Сихоҳ» (номи шаш китоби ҳадиси аҳли суннат ва ҷамоат), «салоҳ», «мубоҳ» (ҷоиз, раво), «роҳ», «сароҳ», «сабоҳ», «фароҳ» (Девони IX, с. 124), дар ғазали бо қофияи дорои ҳарфи «ъайн» – қофияҳои сирфан арабии «тулуъ», «шуруъ», «фуруъ» (ҷамъи фаръ), «шуюъ» (шоеъ шудан), «думуъ» (ҷамъи «дамъ» ба маънии ашки ҷашм, оби дида, дар ҳазрати Саъдӣ «дамъ» бо «шамъ» қофия аст), «рукуъ» (рукни намоз, ҳам шудан), «хушуъ» (ҳоксориву фурутанӣ, Девони IX, с. 206) омадаанд. Шарҳи ин вожаҳо то ҷӣ ҳад ба маърифати мазҳабии ҳамзамонон меафзояд.

Ҳамзамон аз ин силсила равшан мегардад, ки гӯянда чанд қофияи ба ҳам монандро дар чанд ғазали дигар барои ифодаи матлабҳои ҳамгуна ва ба ҳам мушобеҳ ба кор бурда. Масалан, дар ғазале бо қофияи дорои ҳарфи «чим» чанд ибораи таркибӣ – «хорпеч», «морпеч», «асрорпеч», «дасторпеч», «мисморпеч», «ғорпеч», «афкорпеч» (Девони IX, с. 109) дар ду ғазали дигар ба гунаҳои «зуннорпеч», «душворпеч», «озорпеч», «асрорпеч», «мисморпеч», «гулзорпеч», «деворпеч» (Девони XII, с. 120), ҳамзамон «хорпеч», «морпеч», «гулзорпеч», «дасторпеч», «зуннорпеч»,

«афгорпеч», «асрорпеч» (чилди Х11) омадаанд. Инҳо, аз як сӯй, қофияи такрорӣ ба назар мерасанд, аз сӯйи дигар, барои ифодаи матлабҳои дигар ба кор рафтаанд.

Дар як ғазале бо қофияи дорои ҳарфи «сод» ҳам вожаҳои «халос», «ихтисос», «хос», «интиқос» (ба маънии камшавӣ, косташавӣ), «расос» (ба маънии арзиз, қалъагӣ, Хоҷа Ҳофиз ин вожаро бо «халос», «қасос», «хосалхос», «ихлос», «халос», «ракқос», «хавос» ҳамқофияшон карда), «иктисос» (аз пайи касе рафтан, дар пайи қисос шудан, қисса гуфтан), «қасос» (Девони IX, с. 202) дар ғазали дигар – гунаи монанди «соҳибихтисос», «халос», «хавос», «ифтирос» (ба маънии нишон ёфтан, шикор ё сайд кардан), «интиқос», «ҳарос» ва «хавос» (Девони X, с. 218)-ро ёфтаанд.

Гӯянда дар ғазале бо қофияи дорои ҳарфи ғайн аз як силсила вожаҳо қофияе сохта, ки бархе онҳо аз камкорбурдтарин ба ҳисоб мераванд, аз ҷумла «чароғ», «фароғ», «паноғ», «доғ», «роғ», «зоғ», «боғ» (Девони IX, с. 207). Дар шеъри классикон бо «чароғ» ҳамқофия шудани «паноғ» ба маънии «муншӣ» ва «дабир» хеле кам ба ҷашм хӯрдааст (Ту симинфағӣ, ман чу тори паноғ, Ту тобонмахӣ, ман чу сӯзон чароғ), ки инро Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозодаи мо низ хуб идома додааст. Навъи маъмул ё ғайримаъмули ин вожаҳо дар ду ғазали дигар ҳам қофия шуда – «боғ», «доғ», «зоғ», «роғ», «зоғ», «роғ», «доғ» (Девони X, с. 224) ва ҳам – «роғ», «чароғ», «димоғ», «фароғ», «зоғ», «доғ», «чароғ» (Девони IX, с. 227) ва боз – «роғ», «доғ», «димоғ», «зоғ», «чароғ», «фароғ» (Девони IX) ва ғ. Қофияҳои «фароғ» ва «боғ» дар байтҳои Мавлоно Ҷомӣ ва Камоли Ҳучандӣ ҳам ҳастанд:

*Эй бо ту зи гул фароғ моро,
Гул бе ту ба сина доғ моро!*

*Канори обу лаби ҷўйбору гўшаи бог,
Хуш аст бо санаме сарвқад ба шарти фароғ.*

Дар як ғазали Ҳоҷӣ Ҳусайн Мўсозода бо қофияи дорои ҳарфи «қоф» – «равоқ», «фироқ», «иттифоқ», «иншиқоқ» (шикофтан, кафидан, таркидан), «нифоқ», «иштиёқ» ва «сиёқ» (тарз, равиш, Девони X, с. 227) дар ғазали дигар гунаҳои «иштиёқ», «иттифоқ», «иншиқоқ», «иштиқоқ», «ифтироқ» (чудой, фироқ; Шоҳин «ифтироқ»-у «эҳтироқ»-ро ба маънии сўхтан, сўзиш қофия карда ва Мавлоно «эҳтироқ»-ро бо «нифоқ») ва «илтиҳоқ» (ба маънии пайвастагӣ, баҳамрасӣ, Девони XII)-ро ёфтаанд.

Дар баёни ҳастии мазҳабии мардумӣ ҳам баъзе рафидҳои Мўсозода – «ҳар гаҳ бихонӣ Кулаъуз», «доим бигўям ё ҳафиз», «гардад соқит», «гўям: аъуз», «сеякаш бошад сулус», «шайхушшуюх», «ҳарач», «марди маҳзуз», «боҳазар бош аз тамаъ», «аз ту чӣ мемонад, нигар» ва ғайра ба дарки маърифати саҳеҳи қазияҳои қазову қадар равона шудаанд. Шоир бо рафидҳои «хоҳишам бошад туро», «баргашта, баргашта», «бишав ту поку вораста», «миллати худро шинос», «наздам биё як соате» ва ғайра низ кўшидааст, ки сурудаҳои барои хонанда муассир ва ёдмон кунад.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мўсозода як ғазале дорад, ки бо мисраи «Соҳибсаодат мешавӣ, дар дил надорӣ гар ғараз» оғоз мешавад ва аз шаш байт иборат буда, байти аввал ва дигар мисраҳои қофия аз шаш исм ва ё иб-

раи исми мухотаб – султонсаъодат, боадолат, шоҳи каромат, мазҳаршучоат, унвонасолат, аҳли шаҳодат, соҳибрисолат ва радифи «мешавӣ, дар дил надорӣ гар гараз» фароҳам омада ва дар мисраъҳои озод дигар матлабҳо омадаанд:

*Соҳибсаъодат мешавӣ, дар дил надорӣ гар гараз,
Ҳам бо адолат мешавӣ, дар дил надорӣ гар гараз.
Ҳам дар байни мардум бо қарам мақсуди ту дар роҳи хайр,
Шоҳи каромат мешавӣ, дар дил надорӣ гар гараз.
Шуҳрат биёбӣ ҳам зафар дар байни мардум бо ҳунар,
Мазҳаршучоат мешавӣ, дар дил надорӣ гар гараз.
Асли насаб бошад ҳалол ҳар гаҳ расӣ ту бар камол,
Унвонасолат мешавӣ, дар дил надорӣ гар гараз.
Тасдиқи қавлат дар амал ҳақро бигӯӣ бебадал,
Аҳли шаҳодат мешавӣ, дар дил надорӣ гар гараз.
Аз баҳри мардум бо газал пайғом расонӣ, эй Ҳусайн,
Соҳибрисолат мешавӣ, дар дил надорӣ гар гараз...*

Агар ба тамоми даруни девони сурудаҳои Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода бидароем, ҳеле нуктаҳои фикри моро андармон мекунад.

Бо ин пешгуфтор ва бо чунин қазоватҳои сурудаҳои навини гӯяндаи некмазҳари мо – девони дувоздаҳуми Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода бо номи «Дувоздах бурҷи фалак» ба ихтиёри алоқамандон мерасад...

Субҳони Аъзамзод,
адабиётшинос,
узви Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон

ҲИКМАТУ АНДАРЗУ АХЛОҚ ШЕЪРИ ӮРО ЗЕВАР АСТ

Дар мавриди аслу моҳияти шеър ва ҷойгоҳу мақоми шоирӣ шуруъ аз замонҳои қадим, асрҳои миёна ва то кунун нуктаи назарҳои мухталиф байни адёну ақвоми гуногун ва донишмандону шоирон вучуд доштааст. Гурӯҳе асоси шеърро тақлиду таҳайюл ва ҳикмату ахлоқ ба шумор оварда, гурӯҳи дигаре шавку илҳом ва суруши ғайбӣ ва ҳай пиндошта ва гурӯҳе ҳам сеҳру ҷоду ва талқини ҷину парӣ сарчашма ва асоси шеър гуфтаанд.

Шеърӯ шоирӣ дар таърихи миллати ифтихоревари форсу тоҷик дар ҳама давраи замон василаи беҳтарин барои расонидани паём ва донишҳои мухталиф ба шумор мерафт. Беҳтарин ҳикмату дурдонаҳои шоирону орифони мо дар қолаби назм сурудаанд, ки дар ҷаҳон беназир аст.

Ҳатто шеър барои орифону сӯфиён низ яке аз василаҳои муҳим барои расонидани паёми худ дар маҷлиси ваъз ба шумор мерафт. Зеро забони шеър барои баёни рамзу рози ақидаҳои ирфонӣ созгор буд. Дигарин ки ҷанбаи хунарико зебоии шеър барои ҷалби таваҷҷуҳи муридону пайравони тариқатҳо аз дигар сабабҳои таваҷҷуҳи сӯфия ба шеър мебошад. Гарчанде ағлаби сӯфиён шоир набуданд, вале пайванди руҳӣ бо шеър доштанд ва хостаҳои ормони дили хешро тавасути шеър баён мекарданд. Дар оғоз сӯфиёне, ки дар минбар ваъз мекарданд, барои баёни ҳарчи фасеҳтар аз шеър мадад меҷустанд. Минбаъд ин равиш ривочу

равнаки бештар ёфт ва то ба дараҷае расид, ки бархе аз аҳли ирфон, аз қабили Ҳоҷа Абдуллоҳи Ансорӣ бар муридонаш васият намуд, ки дар пеши ҷанозааш ба ҷои ояти Куръон шеър бихонанд.

Профессор Фаҳриддин Насриддинов мавридҳои рӯй овардани аҳли ирфон ба шеърро чунин дастабандӣ кардааст:

1. Дар муноҷот ва розу ниёз бо Ҳудованд.
2. Посух гуфтани суоли солиқон ва кулли алоқамандон.
3. Зикри васият, ки охирин суҳанашон дар бистари марг шеър бошад.
4. Хоҳиши он ки пешопеши ҷанозаашон ба ҷои оёти Куръон шеър хонанд.
5. Дархост ва таманно, ки дар лавҳи қабрашон ба ҷои оёти Куръон шеър нависанд.
6. Эҳтимом барои мазмуни оёти Куръонро бо шеър баён кардан.
7. Барои шиҳои бемор шеър дар чизе навиштан.

Аз андешаҳои боло боз ҳам пайванди қавӣ ва руҳу равони пайваста доштани аҳли ирфон ба шеър равшантар зоҳир мегардад. Аз рӯйи нақли Абдурраҳмони Ҷомӣ дар “Нафаҳот-ул-унс” Ҳаким Саной шоири ориф ва аз саромадони шеъри ирфонӣ дар вақти сақароти мавт байти зеро суруда будааст:

*Бозгаштам з-он чи гуфтам з-он ки нест,
Дар суҳан маънию дар маънӣ суҳан.*

Ё ба поёни зиндагии Мавлоно назар афканем чунин буд, ки чун хабари бемории ӯ дар Куния интишор ёфт, мардум ба аёдат наздаш меомаданд ва дар ҳамин

маврид ҳам дар забони Мавлоно шеър чорӣ буд. Чу-
нончи: “Шайх Садриддин қуддуса сирруху ба аёдати
вай омад, фармуд, ки шафока-л-Лоҳ, шафоан очилан
рафъи дараҷот бошад, умед аст, ки сикҳат бошад,
хидмати Мавлоно ҷони оламиён аст. Фармуд, ки баъд
аз ин шафокал-Лоҳ шуморо бод...

*Ман шудам урён зи тан, ӯ аз хаёл,
Мехиромам дар ниҳоятулвисол.*

Шайх бо асҳоб гирён шуданд ва ҳазрати Мавлоно
ин ғазал фармуд:

*Чӣ донӣ ту, ки дар ботин чӣ шоҳе ҳамнишин дорам,
Руҳи заррини ман мангар, ки пойи оҳанин дорам”.*

Инчунин “...шаби охир, ки марази Мавлоно сахт
шуда буд, хешону пайвастагон изтиробӣ азим доштанд
ва Султонвалад – фарзанди Мавлоно ҳар дам бетобо-
на ба сари падар меомад ва боз таҳаммули он ҳолат
нокарда, аз утоқ берун мерафт. Мавлоно ин ғазали
оташиро дар он вақт назм фармуд ва ин охири ға-
залест, ки Мавлоно сохтааст:

*Рав сар бинех ба болин, танҳо маро раҳо кун,
Тарки мани хароби шабгарди мубтало кун.
Моему мавҷи савдо, шаб то ба рӯз танҳо,
Хоҳӣ ба мо бибахишо, хоҳӣ бирав раҳо кун...
Дар хоб дӯш тире дар кӯи шиқ дидам,
Бо даст ишоратам кард, к-азм сӯи мо кун.*

Низомии Ганҷавӣ шоир ва орифи маъруф ҳам
дар баробари баёни мавзӯёҳое чун тавҳид, наът, ваъз,
таҳқиқ, панду андарз ва ғайра дар “Махзан-ул-асрор”
ба сухан, махсусан сухани манзум (шеър) пардохта-

аст. Дар байни шоирони ориф Низомӣ назар ба дигар шоирон дар ин хусус бештар таваҷҷуҳ намудааст, зеро қисмате аз муқаддимаи асари худро ба ин мавзӯ ихтисос додааст. Дар муқаддимаи асари худ таҳти унвони “Дар мақому мартабаи ин нома” ва “Гуфтор андар фазилати сухан гуфтан” ба баёни ҷойгоҳи шеърӯ шоирӣ ва аҳаммияти сухан пардохтааст.

Низомӣ пас аз он ки ба таври кулӣ аз аҳаммияти сухани мансур ва ҷойгоҳи баланди он муфасссал сухан мегӯяд, бифосила дар қисмати баъдӣ таҳти унвони “Бартарии сухани манзум аз мансур” аз меёрҳо ва ҷойгоҳи сухани манзум дар баробари пазириши меёрҳои назарияпардозони шеърӣ классик чунин мегӯяд:

*Чунки насахта сухани сарсарӣ
Ҳаст бари гавҳариён гавҳарӣ,
Нукта ниғаҳ дор, бибин, чун бувад
Нукта, ки санҷидаву мавзун бувад.
Қофиясанҷон, ки сухан баркашанд,
Ганҷи ду олам ба сухан даркашанд.*

Чунонки мушоҳида мешавад, Низомӣ дар ин се байт тамоми меёрҳои шеърӣ классикиро ба хубӣ баршумурдааст ва сипас ба дигар мавориди шеър пардохтааст. Метавон гуфт, ки ин бахши “Махзан-ул-асрор” дар воқеъ назарияи Низомӣ дар бораи шеърӯ шоирӣ ва баёнгари ҳудуди андешаи гӯянда ва нависандае, ки худ аз ҳар ҷиҳат дар миёни сухансароёни забони форсӣ-тоҷикӣ маъруф аст.

Манзур аз овардани мисолҳои зикрффта он аст, ки як идда аз шуаро ва урафо бо шеър пайванде ногу-

састанӣ ва унсу иродати бесобиқа доштанд, хоса Ҳаким Саной ва Мавлоно Балхӣ, ки эшон то лаҳзаҳои вопасин шеър суруданд. Аммо бо вучуди ҳамаи ин ишқу алоқа бо шеърӯ шоирӣ, ҳамин Ҳакими Ғазна ва Пири Балх аз шеърӯ шоирӣ безорӣ чустаанд, ки маъсалаи мавриди назари мо ҳамин аст.

Чаро Саной ва Мавлоно бо он ки дар радифи шуарое қарор доранд, ки ағлаби осори аз худ боқӣ гузошташонро шеър ба вучуд меоварад, боз сароиши онро зери тозиёнаи танқид кашидаанд? Муроди эшон қадом навъи шеър ва шоир буда?

Ҳаким Саной, ки умре бо шеър буду дар ибтидо шоири дарборӣ ҳам буд, чунин гуфтааст:

*Шоирӣ бигзору гирди шаръ гард аз баҳри он-к,
Шаръат орад дар тавозуъ шеър дар мустакбирӣ.*

Мавлоно Ҷалолуддини Румӣ, чунон ки аз осораш пайдост, ошкоро ба мазаммати шеър пардохта, шеърро чун абри сияҳ ва хешро моҳе дар паси он пинҳон монда медонад:

*Растам аз ин байту газал, эй шаҳу султони азал,
Муфтаилун, муфтаилун, муфтаилун кушт маро!
Қофияву мағлатаро гӯ ҳама селоб бибар,
Пӯст бувад, нӯст бувад дархури мағзи шуаро.
Шеър чӣ бошад бари ман, то ки аз он лоф занам?
Ҳаст маро фанни дигар, ғайри фунуни шуаро.
Шеър чу абрест сияҳ, ман паси он парда чу маҳ,
Абри сияҳро ту маҳон моҳи мунаввар ба само*

Аслан диди интиқодии Мавлоно ва андешаҳои ӯ, ки аз порчаи мазкур равшан мешавад, марбут ба шакл

ва қолиби шеър, аз чумла авзони шеърӣи ишоратшуда ба он аст, ки на ҳама вақт созгор ба таҷассуми афкори беканори ирфонӣи шоир метавонад бошад. Ҳамин маҳдудии қолиби шеърӣи суннатӣ, ки қобили таҳаммули рӯҳи орифонаи Мавлонову Саной набуда, боис ба зуҳури ҳисси интиқод аз ин отифа дар ниҳоди эшон гардидиву боис ба изҳори нуқтаи назаре дар робита ба ворастагӣ аз байту ғазал шудааст.

Сабаби ин мазаммату муҳолифати шуарое чун Саной ва Мавлоно ба шеърӯ шоирӣ ва “фазаи манфӣ алайҳи шеър”, аввалан шояд ин бошад, ки бархе аз шуаро бо пуле ночиз ба мадҳи ҳар касу нокас аз суханони дурӯғу муболиғаомези аз ҳадди меъёр зиёд истифода мекарданд. Ҳарчанд ки “шеърӣ бе дуруғ” шеърӣят надорад, аммо аз нигоҳи Куръон мавриди мазаммат қарор дода шудааст ва муҳолифати шуарои орифе чун Мавлоно ба шеърӯ шоирӣ ин, ки дар Куръон, охири сураи “Шуаро” чанд оят аст дар бораи шоирон, ки мефармояд: “Ва дунбол мекунанд сухани шоирони гумрохро (224) Оё ту надидӣ, ки онҳо дар ҳар майдон саргардон мераванд (225) Ва ин ки меғӯянд он чи намекунанд (226) Магар касоне, ки яқин карданд, ва карданд кори шоиста (227).

Аз ибтидои оятҳои мазкур маълум мешавад, ки шеърӯ шоирӣ назди Худованд нописанд аст, вале аз истисное, ки дар охири сура омада, собит мегардад, ки шеърғӯӣ ба таври мутлақ бад нест, балки ҳар гоҳ дар шеър нофармонии Худо ё дурӯғу мазаммати касе ба ноҳақ ё каломӣ фоҳише бошад, мазмуму макрӯҳ аст ва ашъоре, ки аз ин маъосӣ ва макрӯҳот холӣ бошад Худованд онро ба василаи “Магар касоне, ки

якин карданд, ва карданд кори шоиста...(227) истисно намудааст.

Илова бар оёти мазкур, инчунин дар Қуръон мазаммати шоирон дар оёти дигаре нисбати шоирӣ аз паёмбар ва шеър набудани Қуръон сареҳан гуфта шудааст, ки: “Ва мо наомӯзонидем ба ӯ шеър гуфтан ва ин муносиб ба ӯ нест. Ин насиҳати хос ва Қуръони возеҳ аст (Ёсин, 69).

Шояд ҳамингуна оёт мӯчиб шуд, ки аксари аҳли ирфон ба мазаммати шеърӯ шоирӣ пардохтанд.

Дигар аз иллати “фазои манфӣ алайҳи шеър”, чунон ки қаблан зикр шуд, он бошад, ки фалосифа ба таърифи шеър додаанд ва асоси онро “каломи мухайял” шуморидаанд.

Аз гуфтаи Султон Валад, бармеояд, ки шеър ва шуарои мавриди мазаммати Саноиву Мавлоно ва дигар гӯяндагони сӯфия қарор гирифта, шеъри шуарое аст, ки шоириро худнамоӣ ва ба дунболи дирҳам забон ба ҳар лофу газоф мекушоянд. Султон Валад меғӯяд, ки дар муқобили шеъри чунин шуаро “шеъри авлиё” падид омад: “Баёни он ки шеъри авлиё ҳама тафсир асту сирри Қуръон...бар хилофи шеъри шуаро, ки аз фикрат ва ҳаёлотӣ худ гуфтанд ва аз муболиғаҳои дурӯғ тарошида ва ғаразашон аз он изҳори фазилату худнамоӣ будааст...шуаро шеъри авлиёро...ҳамчу шеъри худ мепиндоранд, намедонанд, ки дар ҳақиқат феълӯ қавли эшон аз холиқ аст, махлуқро дар он мудҳал нест. Зеро шеъри эшон худнамоӣ нест, худнамоӣ аст.

Дар “Манокӣб-ул-орифин” аз забони Мавлоно суҳанони ӯ дарҷ шудааст, дар бобати рӯй овардани ӯ дар диёри Рум ба шеър: “Чун мушоҳида кардем, ки ба

ҳеҷ навъе ба тарафи Ҳақ моил набуданд ва аз асрори илоҳӣ маҳрум мемонданд, ба тариқи латофати самоғу шеърӣ мавзун, ки табоъи мардумро мувофиқ афтодааст он маониро дархурди эшон додем”.

Бо ин ҳама, ҳамоно вучуди Мавлоно пӯшида ва асрорангез аст. Чунон ки дар боло зикр шуд, дар “Ғиҳи мо ғиҳи” ва дар баъзе ғазалҳояш сареҳан бо шеърӯ шоирӣ муҳолифат варзидааст. Аз сӯи дигар дар “Маҷнавии маънаӣ” барои сурудани шеър аз Худованд мадад ҷуста ва назму қофияро тобеи амри Илоҳӣ медонад ва мегӯяд:

*Эй тақозогар! Дарун ҳамчун ҷанин,
Чун тақозо мекунӣ итмоми ин...
Бе ту назму қофия, шому саҳар,
Заҳра кай дорад, ки ояд дар назар?
Назму таҷнису қавофӣ, эй алим,
Бандаи амри туанд аз тарсу бим...*

Илоҳии Қумшай дар мавриди масъалаи мазкур дар шарҳи “Ғиҳи мо ғиҳи” чунин навиштааст: “...шеърӣ осмонӣ, ки шарҳи авсофи ҷамолу ҷалоли илоҳӣ ва даъвати халқ ба иқлими ишқу маърифат ва сифоти волои инсонӣ аст, пайваста мавриди ситоиши бузургони дин ва орифони соҳибяқин буда, ки онро аз назари моҳият ҳамчунси ваҳй ва аз ҳайси мартабат наздиктарин суҳан ба каломи илоҳӣ донистаанд. Мавлоно муқаррар ашъори худро маҳсули лаҳзаҳои беҳудӣ ва иттисол ба олами ваҳдат муаррифӣ карда ва худро дар сурудани он беихтиёр донистааст:

*Эй он ки андар ҷони ман талқини шеърӣ мекунӣ,
Гар тан занам хомӯш кунам, тарсам, ки фармон
бишканам”.*

Аз он чихат, ки бештари мероси бокигузоштаи орифоне чун Мавлоноро бештар назм ташкил намуда ва афкору орои худро дар қолаби шеър баён доштааст, маълум мегардад, ки шеърро шоирӣ ба тамои аз назари ӯ нописанд набудааст. Муроди Мавлоно ҳамон шеърест, ки дар он ҳаҷву газоф ва фиску фучур гуфта шуда ва шоироне, ки пешаи шоириро василае барои мадху сано дар тавсифи инсонҳои ношоиста сохтаанд. Илова бар ин, сӯфиёну орифони бузурге чун Абусайд Абулхайр, Ҳоҷа Абдуллоҳи Ансорӣ, Абулҳасани Харақонӣ, Аҳмади Ғазолӣ ва дигарон дар маҷлисҳо ва суҳанронҳои минбарии хеш дар вақтҳои муносиб, ашъори шӯрангезу ошиқонаро истифода мебарданд, зеро шеър беҳтарин роҳ барои ҷаззобтару таъсирноктар расонидани паём аст. Илова бар ин, аксар суҳанони ингуна орифони бузург, ки саршор аз ишқу муҳаббат буду аз дил ҷӯш мезад, тақозои як қолаби зебоне чун шеърро дошт. Аз ин рӯ, дар бештари ҷой каломе онон бо насри мусаччаъ хушоҳангу дилнишин баён карда мешуд.

Аз мисолҳои дар боло омада маълум мегардад, ки ходими намоёни дин, донишманди маъруф ва орифи роҳи ҳақ Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода дар замони имрӯз чаро ба шеър таваҷҷуҳ намуда ва беҳтарин дурдонаҳои ҳикмату андарзро дар назм сурудааст. Бешак, ӯ низ мисли орифону донишмандони гузаштаи мо паёми саршор аз ҳикмату инсониятро дар қолаби зебоне чун шеър баён сохтааст. Шеър мисли орифони гузаштаи мо барои ӯ низ василест барои ҳар ҷи хубтару зеботар расонидани андешаҳои саршори ҳикматбори хеш мебошад. Маҷмӯаи навбатии шоир Ҳоҷӣ Ҳусайн

Мӯсозода, ки таҳти унвони “Дувоздах бурчи фалак” ба дасти хонандагон мерасад, фарогири бештар ғазалиёти шоир мебошад. Доираи мавзӯ ва фарогирии масъалҳои муҳими иҷтимоӣ дар маҷмӯаи мазкури шоир ба монанди китобҳои дигари ӯ фарох мебошад. Андешаҳои шоир бештар дар қолаби жанри ғазал, ки аз маъруфтарин ва маҳбубтарин шакли шеърӣ дар таърихи адабиёти форсӣ-тоҷикӣ ба шумор меравад, баён шудааст. Чунонки мегӯяд:

*Ҳикмати аҳли саодат дар дили ман ҷо гирифт,
Ҳар чӣ гуфтам дар ғазалҳо, ҷавҳари маъно гирифт.*

*Ҳусайно, бо каломи худ маҷӯ айби касеро ту,
Бигӯ шукронаи мавло, ғазалро дар забон андохт.*

Чунонки зикр шуд ҷавҳари ашъори шоирро ҷанбаҳои ахлоқӣ ва баёни ҳикмати зиндагӣ ташкил намудааст. Дурӣ аз кори бад ва пайваста дар роҳи илму дониш кӯшиш намудан аз назари шоир саодати зиндагии инсон аст:

*Аз барои панд рӯ бар сӯйи назм овардаам,
Кашфи асрори муҳаббат, бӯйи назм овардаам.
Аз миёни обу оташ баҳри ҳар як ташиналаб,
Оби софи маърифат аз ҷӯйи назм овардаам.*

*Сарбаландӣ гар ту хоҳӣ дурӣ ҷӯ аз кори бад,
Пеша кун аъмоли некӯ бо камоли ифтихор.*

*Аҳли адовату ҷаҳл дар ду ҷаҳон зи мо нест,
Моли ҳаром хӯрдан аз баҳри мо раво нест.
Маҷмуъи эътиқодот орои зи ҳар хурофот,
Ҳар чӣ хилофи ақл аст дар дини мо раво нест.*

Дар ғазали зерин низ шоир тарғиби анчоми кори хайр намуда, онро ба гавҳар ташбеҳ додааст:

*Кори хайрат назди мардум ҳамчу гавҳар дар назар,
Нақди бозори садаф аз соҳиби дурдона пурс.
Носипосиҳои мардум гумраҳӣ орад ба кас,
Аз нидои аҳли дӯзах ҷаври оташхона пурс.*

Аз назари шоир расидан ба куллаи мақсуд дар натиҷаи заҳмат ба даст меояд ва зиндагӣ, албатта роҳҳои душвору заҳматписан дорад, ки инсон бояд онро таҳаммул кунад:

*Дар умури зиндагонӣ ҷодаи ҳамвор нест,
Зарру зевар бе нишоне зери ҷар девор нест.
Роҳи ҳамвори бихоҳӣ заҳмате каш дар ҷаҳон,
Зери дарё нуқраву зар диданаш душвор нест.*

Шоир дар ғазали зерин орзу мекунад, ки дар ҷаҳон ҷангу хунрезӣ набошад ва мардум дар сулҳу осоиштагӣ зиндагӣ намоянд ва тарғиби роҳи ҳаққу дуруст пешаи инсонҳо бошад. Бешак, ин андешаҳои башардӯстонаи шоир дар замони имрӯз ниёзи ҷомеа буда, аз намунаҳои волои паёми шоир мебошад:

*Эй кош, дар замона тиру камон набошад,
Дар байни хосаву ом як бадгумон набошад.
Тарғиби роҳи ҳақро бепарда гӯ ту доим,
Аъмоли хайри мардум андар ниҳон набошад.*

Дар баробари ин бояд қайд намуд, ки ҷанбаҳои поэтикии ғазалиёти Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода низ қобили таваҷҷуҳ аст. Як қисми муҳими ҷанбаҳои поэтикии осори манзумро метавон дар вазну оҳанг ва қофияву радиф баррасӣ намуд. Зеро вазни шеър аз муҳимта-

рин аркони шеър аст, бо ин мақсад барои шинохти дурусти вижагиҳои ҳунарии сурудаҳои як шоир бояд авзони ашъори ўро низ баррасӣ кард. Дар бораи таъсири вазну қофия дар шеър бояд гуфт, ки пас аз отифа, ки рукни маънавии шеър аст, муҳимтарину муассиртарин неруҳо вазни хубу дилкаш ва қофияву радифи хушоҳанг мебошад. Аз ин рӯ, метавон гуфт, ки вазну қофия ва радиф аз омилҳои муҳиме ҳастанд, ки забони шеърро аз забони насл ва сухани омма ба оҳанг бахшидан имтиёз медиҳад. Ҳарчанд дар адабиётшиносии ҷаҳон гурӯҳе аз шуаро ва муҳаққиқон бар зидди ин унсурҳои шеърӣ суханҳо гуфтаанд ва аз ҷумла бар онанд, ки қофияву радиф маҳдудиятҳои дар зимомии хотири шоир эҷод мекунад. Вале бояд таъкид намуд, ки барои ҳунароманд ва шоири тавоно ҷаҳорҷӯбаи вазну қофия ва радиф ҳеҷ гоҳ маҳдудияте эҷод намекунад, балки, баракс аз ин вежагиҳои таъсирбахши мусиқии шеър бо камоли ҳунару маҳорати воло истифода мекунад. Дар воқеъ, вазн ва қофияву радиф таъсири хосе ба ҳар як шеър мегузорад ва ҷанбаи мусиқавии онро афзун намуда, ба гӯшу зеҳни хонанда асаргузор мегардад. Аз ин рӯ, метавон гуфт, ки истифодаи бамаврид аз вазни хос ва қофияву радиф дар шеър афзункунандаи ҷанбаҳои ҳунарию поэтикии он мегардад.

Аз баррасии авзони ғазалиёти шоир маълум мегардад, ки ў дар ғазал бештар аз вазнҳои хушоҳангу дилнишин ва серистеъмол дар ғазал истифода намудааст. Зимни баррасии авзони ғазалиёти маҷмӯаи “Ду-воздаҳ бурҷи фалак” маълум гардид, ки Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода бештар аз вазни рамал истифода бурдааст.

Аз ҳама бештар дар вазни Рамали мусаммани маҳзуф 131 ғазал ва дар Рамали мусаммани мақсур 60 ва дар маҷмуъ дар ин ду вазн 191 ғазал суруда шудааст, ки аз ҳамаи дигар авзон бештар мебошад. Аз тадқиқотҳои анҷомшуда дар хусуси авзони шеърӣ форсӣ чунин бармеоҷд, ки вазни Рамали мусаммани маҳзуф ва мақсур аз вазнҳои маъмули шеърӣ форсӣ, хосса дар ғазалсарой будааст. Ин вазн, ки аз 15 ҳичо (11 ҳичои дароз ва 4 кӯтоҳ) иборат аст, аз вазнҳои маъмул дар ғазалсарой ба шумор меравад. Чунонки ғазалсароӣ маъруфи адабиёти форсӣ Саъдӣ дар маҳзуф ва мақсури ин вазн 46 ғазал, Ҳофиз 33 ғазал ва Аттор 42 ғазал ва Камоли Хуҷандӣ аз ҳама бештар 131 ғазал сурудаанд. Аз тадқиқоти муҳаққиқ Хонларӣ низ бармеоҷд, ки вазни рамали мусаммани маҳзуф дар ибтидои ташаккули ғазали форсӣ мавриди истифодаи шуаро будааст. Чунонки Саноиӣ Ғазнавӣ 26 дар сад ғазали худро дар ин вазн сурудааст. Аз ин маълумотҳо чунин бармеоҷд, ки Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода дар пайравии шуарои маъруфи ғазалсаро аз ин вазн дар сурудани ғазал ба қор бурдааст. Ин вазн табиятан ҳам равону хушоҳанг ва бардорандаи эҳсосоти мавзӯи жанри ғазал мебошад.

Рамали мусаммани маҳзуф

Дар раҳи шабзиндадорӣ\ чашми бедо\рат манам,
Меҳри ту ан\дар дилу сай\ди гирифта\рат манам.

-v--

-v--

-v--

-v--

фоилотун, фоилотун, фоилотун, фоилун

Рамали мусаммани мақсур

Омад илҳо\м аз Худо мо\нанди нури\ офтоб,
Бар суоли\ кардаам аз\ осмон о\мад ҷавоб.

-v--

-v--

-v--

-v~

фоилотун, фоилотун, фоилотун, фоилон

Дар вазни **Рамали мусаммани махбуни аслам** низ шоир ғазал сурудааст. Дар ин вазн (махбуни аслам ва мусаббағ) маҷмӯан Ҳофиз 74 ғазал ва Саъдӣ 61 ғазал сурудаанд. Аз ин маълумот метавон гуфт, ки ин вазнҳои баҳри рамал, ки шоир дар ғазал ба кор бурда, аз ҷумлаи вазнҳои маъмули ғазалсарой будаанд:

Нусратам гар\чи фузун нақ\ши таманно\ дорам,
Рағбатам дар\ раҳи ҳақ рам\зи тамошо\ дорам.

-v--\vv--\vv--\--

фоилотун, файлотун, файлотун, файлун

Дигар аз вазнҳо, ки дар ғазал шоир аз он ба кор бурдааст, **рамали муасммани махбун** мебошад.

Аз ҳакимо\ни ҷаҳон но\маи шоҳо\на бимонад,
Аз ҳасисо\ни замон хо\на ба бего\на намонад.

-v--\vv--\vv--\vv-- -

фоилотун, файлотун, файлотун, файлотун

Рамали мусаммани махбуни маҳзуф

Дар ҷаҳон хай\ри касе ба\ адли султон\ нарасад,
Пояи вас\ли мақом ба\ амри инсон\ нарасад.

-v--\vv--\vv--\vv--

фоилотун, файлотун, файлотун, файлун

Пас аз баҳри рамал мавқеи асосиро дар авзони ғазалиёти шоир баҳри ҳазаҷ ишғол мекунад. Аз ҳама бештар ҳазаҷи мусаммани солим истифода шудааст. Вазни ҳазаҷи мусаммани солим (v---\v---\v---\v---) ҳам яке аз вазнҳои хушоҳангу зебо аст, ки дар ғазалсарой шоирон бештар ба кор бурдаанд ва Парвиз Нотили Хонларӣ низ онро дар қатори 20 вазни пуркорбурди ғазали форсӣ овардааст. Дар ин вазн Саъдӣ 28 ғазал,

Ҳофиз 24 ва Аттор 14 ва Камоли Хучандӣ 43 ғазал су-
рудаанд. Шоир аз ин вазни хушоҳанг ва руҳнавоз дар
ғазалҳояш истифода намудааст:

Ҳазачи мусаммани солим

Азизам, бай\ни кавкабҳо\ туру нури\ қамар би-
нам,

Ба сӯйи ман\ нигоҳи ту\ дами хоби \саҳар бидам.

v---\v---\v---\v---

мафойлун, мафойлун, мафойлун, мафойлун,

Нигар бар зе\ри укёнус,\ ки дарёи\ дигар дорад,
Мусофир нафъ\и молеро\ зи минои\ дигар дорад.

v---\v---\v---\v---

мафойлун, мафойлун, мафойлун, мафойлун,

Ҳазачи мусаммани мусаббағ

Ба ҳақ шукро\на мегӯям,\ амонӣ дар\ ҷаҳон андохт,
Тараҳхум бай\ни миллатҳо\ садоқат дар\ миён ан-
дохт.

v---\v---\v---\v~~

мафойлун, мафойлун, мафойлун, мафойлон,

Шоир аз вазни **ҳазачи муасммани ахраби мак-
фуфи маҳзуф**, ки яке аз вазнҳои маъмул дар ғазал ба
шумор меравад, низ истифода намудааст. Ҳарчанд
Хонларӣ ин вазиро дар қатори 20 вазни пуркорбурди
ғазал зикр накардааст, аммо ин вазн яке аз вазнҳои
хушоҳангу равон ва нисбатан серистеъмол дар ғазал-
сарой мебошад. Чунонки Ҳофиз дар ин вазн 19 ғазал
ва Саъдӣ 37, Аттор 34 ғазал доранд. Шоир мегӯяд:

Некӣ ту\ маҷӯ аз на\фаре, ки ди\ли бедор\ надо-
рад,

Оқил ту\ мағӯ, гар на\фаре чавҳа\ри гуфтор\ на-
дорад.

--v\v--v\v--v\v---

мафъӯлу, мафоилу, мафоилу, фаӯлун

Ҳазачи мусаддаси маҳзуф (V---\V---\V--) ҳам дар
ғазалиёти Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода ба кор рафтааст.
Парвиз Хонларӣ низ ин вазро дар қатори 20 вазни
пуркорбурди ғазал дар баҳши авзони кӯтоҳ оварда-
аст. Шуаро ин вазро дар ҳамагуна шеър аз қабил-
ли қитъа, қасида, ғазал ва дубайтӣ ба кор бурдаанд,
аммо ин вазро ба унвони беҳтарин қолаб барои ан-
вои дostonҳои ошиқона баргузидаанд, ки маснавихои
“Хусрав ва Ширин”-и Низомӣ, “Вис ва Ромин”-и
Гургонӣ, “Гулшани роз”-и Шабистарӣ, “Юсуф ва Зу-
лайхо”-и Ҷомӣ ва ғ. суруда шудаанд. Мисол аз ғазали
шоир:

Ҳазачи мусаддаси маҳзуф

Муборак наз\ди ҳақ инсо\ни фаррух,

Бигардонад\ бало давро\ни фаррух.

v---\v---\v---

мафойлун, мафойлун, фаӯлун

Ҳазачи мусаммани аҳраб ҳам дар ғазалиёти шоир
ба кор рафтааст. Вазни мазкур ҳам дар ғазалсарой
бештар ба кор бурда мешавад, ки Аттот дар ин вазн
33 ғазал, Саъдӣ 12 ғазал, Ҳофиз 5 ва Камол 10 ғазал
сурудаанд.

Булбул ба парешонӣ шайдои баҳоре буд,

Махмӯрӣ ба бўи гул начвои хуморе буд.

--v\v---\--v\v---

мафъӯлу, мафойлун, мафъӯлу, мафойлун

Баҳри раҷаз дар ғазалсарой бештар ба кор ме-

равад, ки Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода аз он зиёд ба кор бурдааст. Вазни раҷази мусаммани солим аз чумлаи вазнҳо хушоҳанг мебошад.

Дар бехтарин\ симо туй,\ эй муниси\ деринаам,
Дар меҳри ман\ танҳо туй,\ эй муниси \деринаам.

--v-|-v-|-v-|-v-

мустафилун, мустафилун, мустафилун, мустафилун.

Эй он, ки дар \ хоби гарон,\ бедор шав\ вақти сахар,

Омад ба ту\ вақти азон,\ бедор шав \вақти сахар.

--v-|-v-|-v-|-v-

мустафилун, мустафилун, мустафилун, мустафилун.

Рачази мусаммани музол

Ҳушёр шав вақти сахар, дорад гаронӣ хоби субҳ,
Мушқил бувад андар назар, дорад гаронӣ хоби субҳ.

--v-|-v-|-v-|-v~

мустафилун, мустафилун, мустафилун, мустафилон.

Аз баҳри мунсареҳ ҳам Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода дар сурудани ғазал истифода намудааст. Ин баҳр дар натиҷаи ба ҳам омадани рукнҳои аслии ва зихофоти баҳри раҷаз ва рукни мафъулоти пайдо шудааст. Аз баҳрҳои нисбатан серистеъмол дар шеърӣ форсӣ-тоҷикӣ мебошад. Дар ғазалиёти шоир аз ҳама бештар аз мунсареҳи мусаммани макшуф ва мавкуф (--v-|v--|--v-|v--(~)) истифода шудааст:

Мунсареҳи мусаммани макшуф

Меҳру муҳаб\бати ту\ дар нури ди\да бошад,

ОсудагӢ\ чу ояд,\ дил орами\да бошад.

--v-\v--\--v-\v--

мустафӢилун, фаӢлун, мустафӢилун, фаӢлун

Мунсарехи мусаммани мавқуф

Ҳамтои чан\нат бином\ домони мо\дари хеш,

Ободу зе\бо бином\ фардои киш\вари хеш.

--v-\v--\--v-\v--

мустафӢилун, фаӢлун, мустафӢилун, фаӢлун

Баҳри мутақориб ҳам яке аз баҳрҳои серистеъмо-
ли шеъри форсӣ-тоҷикӣ буда, бештар ҳоси дostonса-
роист, вале шоирон гоҳ дар ин вазн ғазал низ суру-
даанд. Дар ғазалиёти шоир баҳри мутақориб ба кор
рафтааст.

Мутақориби мусаммани максур

Зи нури\ қамар бин\ ту ин о\бу ранг,

Ба Сино\и тоҷик \сано аз\ Фаранг.

v--\v--\v--\v~

фаӢлун, фаӢлун, фаӢлун, фаӢл

Қофияву радиф. Аз тааммул ва диққате, ки бар
қофияву радифҳои ғазалиёти маҷмӯаи Ҳоҷӣ Хусайн
Мӯсозода намудем, маълум мегардад, ки шоир ба ин
унсурҳои шеър, на ба сифати як калимоти сода, ки
барои поёнбандии мисраъҳо ва абёт истифода меша-
ванд, тавачҷуҳ намудааст, балки ҳамеша қофияву ра-
дифҳоро аз калимоте интиҳоб менамуд, ки дар шеър
таъсире дошта бошанд ва як калимаи содда набошанд.

Аз нахустин вижагӣ, ки дар мавриди корбурди
қофияву радиф дар ғазалиёти шоир боиси таъкид аст,
ин ки ў ба монанди бузургтарин шоирони адабиёти
классикии форсу тоҷик дар бештари ғазалиёташ аз
радиф истифода намудааст. Бино ба андешаи Ша-

феии Кадканӣ радиф хоси шеъри форсизабонон ва ихтирои онон аст ва дар ҳеҷ забоне нисбат ба забони форсӣ аҳамият надорад. Ба андешаи муҳаққиқи мазкур бештари ғазалиёти хубу дилкаши забони форсӣ дорои радиф мебошанд ва ӯ чунин қайд намудааст: «Радиф дар ҳақиқат барои такмили қофия ба кор меравад ва ба таври қатъӣ метавон иддао кард, ки ҳудуди ҳаштод дар сади ғазалиёти хуби забони форсӣ ҳама дорои радиф ҳастанд ва усулан ғазал бе радиф ба душворӣ муваффақ мешавад ва агар ғазал бидуни радиф зебой ва лутфе дошта бошад, комилан ҷанбаи истисноӣ дорад».

Дар маҷмӯаи “Дувоздаҳ бурҷи фалак”-и Ҳочӣ Хусайн Мӯсозода 152 ғазал дорои радиф мебошад. Аз ин нишондиҳанда ҳам маълум мегардад, ки шоир бештари ғазалҳои худро бо радиф сурудааст. Албатта бештари радифҳои шоир аз феълҳои содда таркиб ёфтааст, ки ин дар ашъори шоирони дигар низ ба ҷашм мерасад. Боиси қайд аст, ки радифҳои содда ҳам дар шеър таъсири хоси худро доранд ва ҷанбаи мусиқавии шеърро афзун мекунанд. Чанд намуна аз ғазалҳои Ҳочӣ Хусайн Мӯсозода, ки дар онҳо радифҳои содда ба кор рафтаанд:

*Булбул ба парешонӣ шайдои баҳоре буд,
Махмӯрӣ ба бӯи гул наҷвои хуморе буд.*

Як гурӯҳ радифҳои ғазалҳои шоир аз ду ва ё се калима таркиб ёфтанд, ки ингуна радифҳо дар ҷанбаи мусиқии қофия нақши муассир гузоштаанд. Радифҳои мураккаби шоир – **дорад гаронӣ хоби субҳ, ман тавба кардам рӯзу шаб, ту тавба кун аз кори бад** ва монанди

инҳо мебошанд. Мисол:

*Дар роҳи ислоҳи хато ман тавба кардам рӯзу шаб,
Ҳар он чӣ гуфтам нораво, ман тавба кардам рӯзу шаб.*

*Ҳарчанд бошӣ беҳато, ту тавба кун аз кори бад,
Андар дилат нуру сафо, ту тавба кун аз кори бад.*

Таваҷҷуҳ ба қофияҳои ғазалиёти шоир нишон медиҳад, ки калимаҳои қофияшавнда дар ғазалиёти шоир хушоҳангу дилнишин буда, дар пуркувват сохтани ҷанбаи мусиқӣ ва вазни шеър роли муҳимро иҷро кардаанд. Дар баробари ин дар бисёр ғазалҳои шоир қофияҳои даруни мисраҳо ба назар мерасанд. Истифодаи калимаҳои ҳамоҳанг ва ҳамқофия дар даруни мисраҳои бархе аз ғазалҳои шоир нишондиҳандаи дилбастагии шоир ба ингуна калимот буда, дар баробари ин боиси пуртаъсир гардидани мусиқияти шеър ва ҷанбаҳои хунарии ғазалиёти ӯ гардидааст.

*Эй соҳиби каромат, нуру сафо муборак,
Бахшанда нозу неъмат, дастӣ саҳо муборак.
Аз ту бидида мардум инъому ҳам муруват,
Нуруи ғашта рӯят, сайқалчило муборак.*

*Аз касе дар ин ҷаҳон номи накӯ монад хуш аст,
Дар забони мардумон номи накӯ монад хуш аст.*

Бо истифода аз як радиф шоир ду ё се ғазал ҳам сурудааст, ки аз хунари корбурди радиф ва вижагиҳои истифодаи он дарак медиҳад.

*Байни мардум нур борад, оқиле пайдо шавад,
Ҳар кучо ҳайре биёрад, одиле пайдо шавад.*

*Баҳри мардум аз Худо ҳар раҳмате пайдо шавад,
Ҳар гаҳе шукрона гӯӣ, неъмате пайдо шавад*

*Қисмати фардои инсон дар назар пайдо шавад,
Нури хушед дар ҳилолу дар қамар пайдо шавад.*

Аз омӯзиши авзони маҷмӯаи “Дувоздаҳ бурҷи фалак”-и Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода чунин бармеояд, ки ӯ дар ғазалсароӣ бештар аз авзони салису равон ва хушоҳанг, ки бардорандаи эҳсосоти ишқу дилдодагианд, истифода намудааст. Ин чиз табиист, ки суҳанвар ҳини эҷод кӯшиш намекунад, ки дар фалон вазн ва ё баҳр ғазал хоҳад гуфт, аммо худ андеша ва эҳсосоти шоир беихтиёр ба он сӯй мекашад. Ин нукта ҳам шоистаи таъкид аст, ки ғазал бештар худ дар вазнҳои хушоҳангу дилчасп суруда мешавад, зеро дар он суҳан аз ишқу муҳаббат ва завқу шӯру беқарорӣ меравад ва бешак, ингуна суҳанон ҳатман дар қолаби авзони дилнишин ва хушоҳанг садо медиҳанд ва ба гӯши шунаванда ҳам бо ҳамон мусиқӣ ва вазни хоси худ танинандоз мегардад. Дар воқеъ, ғазалиёти шоир ин фазилатро дорост, зеро бештари ғазалҳои ӯ, дар авзони хушоҳангу дилчасп суруда шудаанд. Дар ғазалиёти Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода калимаҳои ҳамқофия ва радифҳо ҷойгоҳи махсус дошта, дар баробари вазн ба мусиқӣ ва оҳанги шеър таъсири амиқ гузоштаанд.

Азизов Сорбон
н.и.филол, дотсенти ДДХ ба номи
академик Б.Ғафуров

**«АЛИФ»
СИПОСИ БЕАДАД ГҶЯМ МАН ОН
СОҲИБАДОЛАТРО (3001)**

Сипоси беадад гӯям ман он соҳибадолатро,
Ки ӯ аз баҳри ман дода дар ин дунё кароматро.
Ба номи неки Пайғамбар фиристонам дуруди худ,
Умеди махшаре дорам ман он соҳибшафоатро.
Вучудаш раҳмати олам – нидо омад ба ҳусни хулқ,
Ҳазорон офарин бодо камоли ин рисолатро.
Ризои ҳақ бипурсам ман ба асҳобу ба ёронаш,
Нишони хайр бинмуданд ба рафторе садоқатро.
Сано гӯям зи сидқи дил ба соҳибмазҳабони фикҳ,
Ки талқин кардаанд онон ба мо роҳи ибодатро.
Хусайно, ибтидо кардӣ китоби нав ба назми худ,
Бипурс аз Холиқи якто давоми ин саодатро.

15.09.2022.

ЗИЁ БАХШАД БА НУРИ ХУД ВУЧУДАТ МАҲФИЛИ МОРО (3002)

Зиё бахшад ба нури худ вучудат маҳфили моро,
Саропо равшанӣ ояд ба ҳикмат ин дили моро.
Мақоми эътимоди ту ба мо тахти равон бошад,
Ба нури илму ирфонат рабудӣ маҳмили моро.
Ҳама душвории олам ба худ печидагӣ дорад,
Вале ту бо мақоми худ кушодӣ мушкили моро.
Канори баҳру уқёнус ҳазорон мавҷ гардонад,
Ҳар он мавҷе зи ту ояд, бимонад соҳили моро.
Фаровонӣ ба ҳар хирман ба мисли хӯшаи Парвин,
Фузун созӣ ба донойӣ ҳисоби ҳосили моро.
Баён кардӣ мухотабро, Ҳусайно, бо ғазалҳоят,
Бигуфтӣ, эй мунаввар кун ба нурат манзили моро!

15.09.2022.

ФИКРИ ОЛАМРО БИКУН ИН ШАМСИ ТОБОН АЗ КУЧО (3003)

Фикри оламро бикун ин шамси тобон аз кучо?
Беҳисобу беадад реги биёбон аз кучо?
Кудрати ҳақро бубин дарёи рангин дар назар,
Байни зоғу ҳам заған ин аҳду паймон аз кучо?
Амну имон, аҳду паймон аз сифоти анбиё,
Барқарорӣ гар набошад, даври даврон аз кучо?
Ҳар каси ношукр мебинад заволи умри худ,
Баҳри ӯ оромию мулки фаровон аз кучо?
Ҳар чӣ омад ногаҳонӣ, аз Худо андеша кун,
Аз само илҳом н-ояд, ҳарфи девон аз кучо?
Равшанӣ омад ба ту чун шамси тобон, эй Ҳусайн,
Гар наояд бахти кас, шамъи фурузон аз кучо?

16.09.2022.

ЭЙ АЗИЗОН, НАФЪИ МО АЗ ХОНИ ЭҲСОНИ ШУМО (3004)

Эй азизон, нафъи мо аз хони эҳсони Шумо,
Бар машомам накҳате аз бӯи райҳони Шумо.
«Даст бар кор асту дил бо ёр» худ фармудаед,
Мо ҳидоят ёфтем аз илму ирфони Шумо.
Ман бигуфтам бо садоқат бенидо дар ҳайратанд
Орифони роҳи ҳақ аз адли мизони Шумо.
Холисан лиллаҳ бубинам ҳар чӣ ояд аз карам,
Худ назарҳо мекунам бар чашми ҳайрони Шумо.
Гар чи ҳарфе дар ниҳон пайдо шавад аз баҳри ман,
Рӯзу шаб ман бо хабар аз сирри пинҳони Шумо.
Ёри содиқ меҳрубонона бигуфто бар Ҳусайн,
Дурри маънӣ чидоам аз ҳарфи девони Шумо.

16.09.2022.

МАН БИБЌСАМ ЭҲТИРОМАН ДАСТИ ИЛМОМЌЗРО (3012)

Ман бибЌсам эҲтироман дасти илмомЌзро,
Дар сифат гЌям муаллим Ҳодии дилсЌзро.
РоҲи таЌлими улум равшан кунад роҲи Ҳаёт,
Бишканад бо Ҳикмате фарёди оташсЌзро.
Тоҷи сар гЌям муаллим, нусраташ орад зафар,
БаҲри шогирдон барорад Ҳоҷати фирЌзро.
Беҳирад васфаш надонад гарчи бурчи Ќ Ҳамал,
Бе муаллим кас надонад Ҳикмати НаврЌзро.
Олими ғайри мувофиқ ранчи дил меоварад,
Тира гардонам ба Ҳарфе ғамзаи дилдЌзро.
БаҲри устои азизи худ сано гуфтЌ, Ҳусайн,
Аз дилу ҷон дЌст дор он шамъи ҷонафрЌзро.

23.09.2022.

БАР ҶАҲОН ШУКРУ САДОҚАТ ОВАРАД ОРОМРО (3013)

Бар ҷаҳон шукру садоқат оварад оромро,
Мефазояд ҳақшиносӣ ҳосили инъомро.
Носипосиҳо макун ту ҳамчу мурғе нисфи шаб,
Зарбаи ҷӯбе биёяд мурғи беҳангомро.
Бандагӣ кун бо муҳаббат, бериёӣ дар дилат,
Пок гардон аз тани худ сачдаи асномро.
Адлу инсофу диёнат мебарад сӯйи зафар,
Хайру некӯӣ набошад роҳи бадфарҷомро.
Эй Ҳусайн, андар ҳаётат рӯзу шаб шукрона кун,
Баҳри ту дода Худо як чашмаи илҳомро.
Матлаби худро Ҳусайно, дар ғазалҳоят бигӯ,
Баҳри халқу миллати худ ту расон пайғомро.

23.09.2022.

ЭЙ АЗИЗАМ, БАЙНИ ГУЛҲО ҲАР САҲАР БИНАМ ТУРО (3032)

Эй азизам, байни гулҳо ҳар саҳар бинам туро,
Дар само байни кавокиб чун қамар бинам туро.
Нақши ҳарфат дар дили ман бо тасовирҳои худ,
Дар давоми ин ҳаётам ҳамсафар бинам туро.
Умри ман гарчи расида бар самои шастухафт,
Ҳамчун солиқ дар тариқат роҳбар бинам туро.
Ҳалқаи амри шаётин дур бодо аз сарат,
Аз маосӣ, аз бадихо беҳабар бинам туро.
Эътибори ҳар хирадманд бо само вобаста аст,
Байни мардум бо садоқат муътабар бинам туро.
Домани девони ту дар дасти мардум, эй Ҳусайн,
Кош бо номи нақӯ соҳибназар бинам туро.

15.10.2022

ЭЙ ТАБИБОН, АЗ ДИЛУ ЧОН БАР ШУМО ҲАМДУ САНО (3039)

Эй табибон, аз дилу чон бар шумо ҳамду сано,
Баҳри дарди одамӣ дасти шумо бошад шифо.
Ҳамчу Лукмони Ҳакими бочасорат дар амал,
Доимо ҳастед баҳри халқу миллат ҷонфидо.
Ҳар касе ранҷур бошад зулмате бинад ба худ,
Наздатон ояд биёбад аз шумо нуру сафо.
Хидмати шоиста доред, эй табибони азиз,
Кош доим аз шумоён дарди мо ёбад даво.
Вориси Шайхурраисанд ин табибон, эй Ҳусайн,
Дар раҳи савганд бошад Ибни Сино раҳнамо.
Доимо сарсабз бошед, умратон бодо дароз!
Халқу миллат бо муҳаббат аз шумо бошад ризо.

18.10.2022

ОМАД ИМРӢЗ АЗ САМО БОРОНИ РАҲМАТ БАҲРИ МО (3086)

Омад имрӯз аз само борони раҳмат баҳри мо,
Мо бигуфтем аз самими дил бaсе ҳамду сано.
Қатраи борони раҳмат маърифат дорад ба худ,
Илму ирфони Илоҳӣ баҳри мо нуру сафо.
Музди меҳнат аз ҳалол орад саодат баҳри кас,
Ҳар чӣ бошад ғайри ҷоиз нописанду нораво.
Зиндагии бо муҳаббат қудсият дорад ба худ,
Ноилоҷе чун бубинад мои Замзам дар Қубо.
“Шашмақом”-и миллати ман маъҳази андарзу панд,
Пардаи ҳар як мақоме нағма дорад дар наво.
Ҳарфи ту бошад, Ҳусайно, ҳамраҳи савту наво,
Кош оҳанги ту бошад баҳри мардум раҳнамо.

04.12.2022.

ҲАРФИ НОҲАҚ ГУФТА ДАЪВИИ МУСУЛМОНӢ КУЧО (3089)

Ҳарфи ноҳақ гуфта даъвии мусулмонӣ кучо?
Куфри неъмат кардану нону намакдонӣ кучо?
Бо сипосу бо ситоиш неъматат афзун шавад,
Дар чаман гул чидану беабру боронӣ кучо?
Дури ҷӯ аз кори шайтон тавба, истиғфиор кун,
Зикри ҳақро гуфтану васвоси шайтонӣ кучо?
Қаҳтию ҳам қиматӣ аз маъсият пайдо шавад,
Зиндагӣ мушкил бувад, нақши фаровонӣ кучо?
Аз Худо пурс доимо оромиҳо андар Ватан,
Ҳамсукунат будану ҳоли парешонӣ кучо?
Аз ҳавас ҳар шоире шеъре бигӯяд, эй Ҳусайн,
Назми ноҳақ гуфтану девони ирфонӣ кучо?

05.12.2022.

ФИКРЕ БИКУН, ЭЙ ОДАМӢ, ДАР РОҲИ ҲАҚ ИСӢН ЧАРО (3091)

Фикре бикун, эй одамӣ, дар роҳи ҳақ исён чаро?
Шарме накардӣ аз Худо, садҳо гунаҳ пинҳон чаро?
Раҳме накардӣ бар یتим, зулму ситам бар номурод,
Қаҳру ғазаб бо зарбае бар дидаи гирён чаро?
Нодида айби мардумон бо ғайбату бадгӯиҳо,
Бар аҳли илму маърифат сад тухмату бухтон чаро?
Ту ибрати аҳли хирад аз қиссаи қуръонӣ гир,
Айбе Зулайҳо карда буд дар зери ҳар домон чаро?
Дар назди аҳли маърифат сад мушкилӣ пайдо шавад,
Дар роҳи аҳли маъсият роҳи хато арзон чаро?
Дар шинохти бахшише бо худ бигуфтӣ, эй Ҳусайн,
Дар баёни ҳикмати ҳақ назми бе ирфон чаро?

06.12.2022.

ЭЙ АЗИЗАМ, ҚАСДИ МАН ҲАРГИЗ НАЁЗОРАМ ТУРО (3102)

Эй азизам, қасди ман ҳаргиз наёзорам туро,
Шод гардонам фақат аз кору рафторам туро.
Бо муҳаббат гулхане гулхона гардад оқибат,
Розӣ гардонам ба гул бо ҳусни такрорам туро.
Ранҷ н-орам баҳри ту, озурдахотир гар шудӣ,
Ман нахоҳам ҷабру зулм, охир наозорам туро.
Ҷома пӯшам аз суҳан, гарчанд урёнам ханӯз,
Меситоям ман мудом бо назми гуфторам туро.
Дар мақоми ҳоли худ савдой гаштам дар барат,
Ҷо диҳам бо ҷону дил дар назди бозорам туро.
Ҳамраҳи аҳли сафар, гӯяд Ҳусайнат баҳри ту,
Тоҷирам, ту гавҳарӣ, бо ҷон харидорам туро.

15.12.2022.

ҚАДРИ НЕЪМАТРО БИДОН АҚЛИ РАСО ДОДИ ХУДО (3122)

Қадри неъматро бидон ақли расо доди Худо,
Рӯи зебо, хулқи хуш, нуру сафо доди Худо.
Нағмаи Довудӣ орад баҳри доно роҳате,
Дар раҳи ҳикмат туро савту наво доди Худо.
Беҳаёӣ баҳри инсон бешуурӣ оварад,
Дар нигоҳи бонувон шарму ҳаё доди Худо.
Васфи Ҳотамро бубин андар аҳодис омада,
Ҳиммату волову ҳам дасти саҳо доди Худо.
То тавонӣ дар ҳаётат бо Худо шав ҳамнафас,
Дур будан дар ҳаёт аз мосиво доди Худо.
Муктадо ҳастӣ, Ҳусайно, шукри давронро бикун,
Эҳтироми волиён бар муктадо доди Худо.

12.01.2023.

ШАМСИ ХОВАРРО БУБИН НУРУ ЗИЁ БАХШАД БА МО (3140)

Шамси ховарро бубин нуру зиё бахшад ба мо,
Равшанӣ дар коинот аз баҳри мардум ҳам шифо.
Умри инсон бебақову бардавом анвори шамс,
Олами мавҷударо ҳаргиз нағӯям бебақо.
Нобудӣ ояд ба олам аз хурофоти зиёд,
Ҷаҳлу нодонӣ нағӯям, ҳар чӣ бошад аз қазо.
Аз барои иштибоҳе тавба лозим доимо,
Дар давоми умри худ ҳар кас набошад бехато.
Иззати инсонӣ омад бо вучуди шамсу маҳ,
То нағӯяд дар ниҳон бар мосиво ҳамду сано.
Дар ақида чархи гардун баҳри инсон, эй Ҳусайн,
Чаппа дар маҳшар бигардад шамс ҳам дар интиҳо.

23.01.2023.

ДАР ИН ДУНЁ РИОЯТ КУН ТУ ҚОНУНИ МАДОРОРО (3148)

Дар ин дунё риоят кун ту қонуни мадороро,
Ба ҳар савдо надонад кас ҳисоби реги саҳроро.
Машав ҳайрон зи сайёде, қадар дар дасти ӯ бошад,
Бидонад ӯ ба ҳар ҳоле таманнои дили моро.
Таманно кун халосиро зи бадкорону бадҳоҳон,
Садоқат дар дилат чо кун, бихоҳӣ маҳфили моро.
Сулуки роҳи ҳақро гир, ниҳоли душманӣ баркан,
Адоват бар сарат ояд, бубинӣ шуру ғавғоро.
Адои нусрате хоҳӣ, бишав ҳамраҳ ба аҳли хайр,
Назар кун дар раҳи ирфон намоишҳои болоро.
Ҳусайно, бар ғазалхон гӯ сафар андар ҳарам бояд,
Марав бо роҳи номаҳрам бичӯйӣ манзили моро.

07.02.2023.

БИПУРСАМ МАН ДАР ИН ДУНЁ БА ДЌСТОН ХОНИ ШОҲОНА (3151)

Бипурсам ман дар ин дунё ба дўстон хони шоҳона,
Биёрам гавҳари зебо ба ёрон назми гулхона.
Бигўям бо тариқи худ ба мисли Мавлавии Балх,
Забони миллату қавмам бичустам ҳукми парвона.
Зи Фирдавсӣ ту ҳикмат гир, ки пурпанд аст “Шахнома”,
Ба мо бинвишта ин нома, нагуфта васфи бегона,
Бубин Ҳоруту Морутро ҳама бедодӣ аз онҳо.
Ба васвоси банӣ шайтон шавад сад хона вайрона,
Шароби қавли Мавлоно ба як зарфе муайян шуд,
Ҳар он кас чуръае нўшад, намонад ҷому паймона.
Ба назму насри хоси худ, Ҳусайно, сабки худ дорӣ,
Маонӣ дар каломи ту ба дарё ҳамчу дурдона.

13.02.2023.

ТУ МАРАНЧОН ДАР ҲАЁТАТ МАРДУМИ НОКОМРО (3162)

Ту маранчон дар ҳаётат мардуми нокомро,
Нораво бин ҳар кучое бар забон дашномро.
Дар умури зиндагӣ поёни коратро бубин,
Дар назар гир, эй азиз, андешаи анҷомро.
Баҳри фардои ҳаётат сайди султони бикун,
То бубинӣ назди сайёди шабистон домро.
Дар умури зиндагонӣ домани некон бигир,
Ҳақ расонд андар каломаш беҳтарин пайғомро.
Давлати поянда бошад хатти ороми ғазал,
Дӯст доранд орифон ҳам мардуми оромро.
Ҷовидониро, Ҳусайно, аз Худои худ бипурс,
Бо муҳаббат худ бубинӣ гардиши айёмро.

20.02.2023.

АЗ АЗАЛ ДОНО ШИНОСАД ҲАР ДИЛИ ОГОҲРО (3170)

Аз азал доно шиносад ҳар дили огоҳро,
Ранҷу озоре бубинад нағмаи ҷонкоҳро.
Ибни Синоро бубин дасти шифояш муътабар,
Баҳри мардум ҳадя кун гулхонаи дилкоҳро.
Хусрави Парвизи миллат хидмате карда ба халқ,
Эҳтироми аҳли дониш зевари тоҷи шаҳон,
Тоҷи каррамно бихоҳӣ, дурӣ ҷӯ аз ноумед,
То намонад ҳеҷ кас бар дида барги коҳро.
Баргаи каҳро бидидӣ, чашми худ пӯшида дор,
Бар хилофи худ набинӣ печу тоби роҳро.
Баҳри ислоҳи ҳаводис панди худро гӯ, Хусайн,
Дар ғазалҳо ҷо мадеҳ вайронаву икроҳро.

26.02.2023.

АЗ ЗАМОНИ НАВҶАВОНИ ЁД МЕОЯД МАРО (3187)

Аз замони навҷавонӣ ёд меояд маро,
Ҳам зи модар меҳрубонӣ ёд меояд маро.
Дар давоми умри пирӣ шукри мавло мекунам,
Аз баҳору аз амонӣ ёд меояд маро.
Аз Самарқанду Ҳироту хоки Мавлонои Балх,
Аз диёри зарфишонӣ ёд меояд маро.
Мерасад бар гӯши ман овози зебо аз само,
Аз паёми хушзабонӣ ёд меояд маро.
Дар Хучанду дар Бухоро зистам ман дар амон,
Аз низоми соябонӣ ёд меояд маро.
Эй Ҳусайн, омад башорат худ бигуфти аз азал,
Аз мақоми ҷовидонӣ ёд меояд маро.

11.03.2023.

ДАР МАҚОМИ ҲАРФИ МАН БОШАД ФАСОҲАТ МУҚТАДО (3230)

Дар мақоми ҳарфи ман бошад фасоҳат муқтадо,
Дар маонии ғазал меҳри садоқат раҳнамо.
Олами асрори қалбам нолаи ной асту бас,
Бо садои як навое меравам сӯйи само.
Сарбаландӣ баҳри ман бошад забони тоҷикӣ,
Савти оташвори вай дар ҳарфи ман нуру сафо.
Рози ман чун обу оташ, боду хоке оварад,
Кас бубинад рӯзи фардо рӯи санге нақши по.
Гар хато кардам ба назме, афв пурсам аз Худо,
Дар суҳан ҳаргиз нагуям ҳар чӣ бошад нораво.
Дурри маъниро бисуфтӣ дар каломат, эй Хусайн,
Чилваи ҳар ҳарфи ту дорад назокат, ҳам наво.

03.04.2023.

ЭӢ ПАДАР, ТОҶИ САРИ МАН ҚИБЛАГОӢИ МАН ШУМО (3233)

ЭӢ падар, тоҷи сари ман қиблагоӢи ман шумо,
Дар саодат сарвари ман қиблагоӢи ман шумо.
Дар ҷавори сояи Ӣақ роӢати Ӣар ду ҷаӢон,
Дар ниқоби пайкари ман қиблагоӢи ман шумо.
ҚиблагоӢи аӢли Ӣикмат ҷилваи нури Ӣудо,
Бо дуо ҷонпарвари ман, қиблагоӢи ман шумо.
Ӣар писар хоӢад, ки бошад ӢамраӢаш доим падар,
Дар наво симу зари ман, қиблагоӢи ман шумо.
Сурати ботин бубинам дар навори зиндаӢӢ,
Дар Ӣаётам довари ман қиблагоӢи ман шумо.
БаӢри фарзандони Ӣалқ асли суӢан гуфӢӢ, Ӣусайн,
РаӢнамову гавӢари ман қиблагоӢи ман шумо.

04.04.2023.

АСРОРИ ОЛАМ ДАР ФАЗО Зеби Ҷаҳон Дорем мо (3237)

Асрори олам дар фазо зеби ҷаҳон дорем мо,
Шамсу қамар андар бадал дар Каҳкашон дорем мо.
Бошад тулуи офтоб монанди умри даргузар,
Дар ин ҳаёти нозанин як соябон дорем мо.
Андар умури зиндагӣ тадбир меҳодад дилам,
Дар назди мардум гуфтаам сар дар миён дорем мо.
Ҳар хоби ноороми шаб аз баҳри мо роҳат бувад,
Ҳам дар раҳи мушқилкушо руҳу равон дорем мо.
Пинҳонӣ андар роҳи ҳақ расвой орад баҳри кас,
Аз баҳри оромии шаб муҳри амон дорем мо.
Ирфони девони Ҳусайн аз оламе дигар бувад,
Дар хирмани аҳли суҳан ҳарфи баён дорем мо.

06.04.2023.

АВЧИ СУХАН ДАР ШЕЪРИ МАН ПАЙВАСТА БОШАД БО САМО (3239)

Авчи сухан дар шеъри ман пайваста бошад бо само,
Созу навои ҳар ғазал оҳанге аз ирфони мо.
Меҳру муҳаббат дар ғазал аз баҳри халқу миллатам,
Кибре набошад дар дилам гарчанд ҳарфам муктадо.
Оби ҳаёт андар замон илми ҷаҳонбон асту бас,
Номи накӯи олимон садсолаҳо дорад бақо.
Аҳли ҷаҳолат дар ҷаҳон лофи ҳидоят мезанад,
Ҳарфе, ки бебурҳон бувад дар маърифат бошад хато.
Асрори олам дар ниҳон зебоиҳо дар рӯи гул,
Рӯзе ба чашми мо расад ҳар он чи бошад дар қабо.
Рамзе бигуфтӣ дар ғазал аз айби пирохан, Ҳусайн,
То шуълаи ҳар ҳарфи ту бар осӣён бошад раҷо.

09.04.2023.

ДУРӢ ЧӮ АЗ МАЗҲАБЕ, КИ АСЛИ ТАЪЛИМАШ ХАТО (3262)

Дурӣ чӯ аз мазҳабе, ки асли таълимаш хато,
Пайравӣ кардан нашоҷд гар ақида нораво.
Роҳи бемазҳаб бубинӣ фитнаҳо пайдо кунад,
Бар машокил мубталову ҳам зи даврон норизо.
Бо нидо гӯ байни мардум мазҳаби аҳли сунан,
Ҳар кӣ аз ҳақ пайравӣ дорад ду рӯяш пурсафо.
Хусни хулқи ходими дин нашъаи Пайғамбар аст,
Байни мардум номи некӯ баҳри ӯ ҳамду сано.
Пайрави мазҳаб амону ҳукми дин омад аён,
Байни мазҳабҳои дунё Буханифа муқтадо.
Асли таълими Илоҳӣ нафъи мардум, эй Ҳусайн,
Чӯшиши дарёи равшан бар мусофир раҳнамо.

01.05.2023.

ДАСТИ КӢТАҲ ҲАР КУҶО БЕЧОРА СОЗАД МАРДРО (3273)

Дасти кӢтаҲ Ҳар куҶо бечора созад мардро,
Ӯ бубинад Ҳар саҲар мелоди ранги зардро.
Байни мардум чун хазон бекадр гардад окибат,
Вақти муҲтоҶӢ ба нон дурдона бинад гардро.
Мушкилоти зиндагӢ бечораҲоро бишканад,
Дар ниҲони худ бубинад ханчари номардро.
Ҳар куҶо марди фақири оташе пурсад зи кас,
БаҲри нонаш Ӯ биёбад як танӢри сардро.
ШӢҲиҲои номуносиб бо хичолат Ҳамнафас,
Байни хешу ақрабо девона созад фардро.
То тавонӢ, эй Ҳусайно, гавҲари Ҳикмат бигӢ,
РаҲ мадеҲ андар каломат Ҳарфи бодовардро.

09.05.2023.

БО БУЗУРГОН СУҲБАТИ ШОҲОНА МЕКАРДЕМ МО (3281)

Бо бузургон суҳбати шоҳона мекардем мо,
Назди султон рағбати гулхона мекардем мо.
Дар давоми анҷуман шукрона аз даври замон,
Назди гулдон муҳлати парвона мекардем мо.
Домани ҳастии миллат гавҳари қиматбаҳо,
Дар намакдон ҳиммати мардона мекардем мо.
Ҳар кучо ҳаққи намак шуд, дӯрӣ ҷустем аз гунаҳ,
Садди исён иффати паймона мекардем мо.
Хайру эҳсону садоқат мачмаи аҳли хирад,
Гар парешон миннати бегона мекардем мо.
Шарҳи миннат баҳри неъмат, худ бигуфтӣ, эй Хусайн,
Хатти девон нусрати дурдона мекардем мо.

14.05.2023.

АЗ САФАРҲОИ САОДАТ ЁД МЕОЯД МАРО (3282)

Аз сафарҳои саодат ёд меояд маро,
Дар раҳи хушбахтиҳо бунёд меояд маро.
Шукри ҳақ, дар ин ҳаёт монегӣ н-омад баҳри ман,
Насру назмам бо қалам озод меояд маро.
Бо насихат ҳар чӣ гуфтам, шуд қабули хосу ом,
Дар раҳи сидку вафо эҷод меояд маро.
Наҳйи мункар пеша кардам баҳри мангӣ маъсият,
Аз касони беҳаё фарёд меояд маро.
Булбулу гул ҳамраҳи ман бо садои чаҳ-чаҳаш,
Аз ҳарам гулхонаи обод меояд маро.
Неъматӣ дунё бидидӣ, шукри Мавло гӯ, Ҳусайн,
Дар зимистон савсану шамшод меояд маро.
Ҳар чӣ гуфтам дар ғазалҳо баҳри халқу миллатам,
Дар сифоти раҳнамо иршод меояд маро.

15.05.2023.

ШИНОСАД ГАР КАСЕ ХУДРО, БИДОНАД РОҲИ МАВЛОРО (3294)

Шиносад гар касе худро, бидонад роҳи мавлоро,
Ба ақлу илму ҳам бурҳон бубинад зери дарёро.
Касе мункир шавад ноҳақ, набинад пеши пои худ,
Мағӯ одам касеро гар надонад аҳли маъноро.
Фалак дода ба кӯҳи Қоф ҷо бар мору ҳам симурғ,
Бичӯ аз шоҳи Тӯбо ба ҳикмат мурғи анқоро.
Адоват байни инсонҳо хасорат оварад доим,
Адолат гар ту меҳохӣ, бичӯ роҳи мадороро.
Нигар адёни дунёро ба нафъи мардуми олам,
Нагӯяд муслиму кофир касе донад Масеҳоро.
Хусайно, роҳи осонӣ бигуфтӣ дар давоми умр,
Барои мардуми олам мағӯ роҳи муамморо.

31.05.2023.

МАҶЛИСИ АҲЛИ ХИРАД ГУЛХОНА ГАРДАД, ҲАМ ДАВО (3298)

Маҷлиси аҳли хирад гулхона гардад, ҳам даво,
Ҳар суҳан дар мавқеи худ баҳри мардум раҳнамо.
Бар сарат андеша ояд, ҳарфи худ доништа гӯ,
Пурҳазар шав доимо аз ҳиллаи аҳли риё,
Дурӣ чӯ ту аз ҷаҳолат, назди номардон марав,
Интиҳоб асло макун ту ҳар чӣ бошад нораво.
Мунтаҳои ҳар амал ҷаззобият дорад ба худ,
Ин ҷаҳону он ҷаҳон подош ояд интиҳо.
Пайрави аҳли саодат номи нек орад мудом,
Ҳар кучо марди нақӯе баҳри мардум муктадо.
Меҳвари ҳар ҳарфи ту авроди ҳақ бошад, Ҳусайн,
Хонаи вайрона ҳам кошона гардад бо дуо.

01.06.2023.

«БО»

**ШУКРИ ҲАҚ, ДАР БАЙНИ МАРДУМ
ЁҒТАМ МАН ОБУ ТОБ (3006)**

Шукри ҳақ, дар байни мардум ёғтам ман обу тоб,
Дар умури дину дунё нусрат аз рӯи китоб.
Ҳар кучо будам, нишастам, бозгаштам сӯи ӯ,
Аҳли ирфон дар башорат баҳри ман ҳусни маоб.
Дар раҳи илҳоми мавло мужда омад баҳри ман,
Хушхабар омад зи манзил нусрати ҳақ бениқоб.
Номуайян ҳар чӣ дидӣ, ҳукми савдой макун,
Обрӯи навхарида ҳамчу қаҳ дар рӯи об.
Ҳар чӣ гуфтам дар ғазалҳо ҳикмате дорад ба худ,
Дар раҳи рушду ҳидоят гуфтаам баҳри савоб.
Бо умеди бахти миллат зиндагӣ кун, эй Ҳусайн,
Ту мағӯ ман шайхи фонӣ, гарчи рафт аҳди шабоб.

18.09.2022.

ЧУН РИЗОИ ҲАҚ БИЧУСТАМ БО МУҲАББАТ РҶЗУ ШАБ (3007)

Чун ризои Ҳақ бичустам бо муҳаббат рӯзу шаб,
Муфтахар гаштам ба рӯзе ҳар чӣ чустам дар талаб.
Шукри Ҳақро мекунам, ки мустачоб омад дуо,
Боз дар роҳи расидан заҳмате бошад сабаб.
Худписанд омад ба наздам бо такаббур, бо ғараз,
Тоқату сабрам бидиду худ бигуфто: Во ачаб!
Тундхӯй баҳри ман бегона бошад доимо,
Ман накардам назди мардум тундию хашму ғазаб.
Ман ба худ гуфтам, ки дорад манфаат гоҳе сукут,
Назди номардони дунё бо хато макшой лаб.
Назми худро, эй Ҳусайн, бо ҳикмате зинат бидех,
Зевари ҳар ҳарфи ту бар миллатат орад адаб.

20.09.2022.

ОМАД ИЛҲОМ АЗ ХУДО МОНАНДИ НУРИ ОФТОБ (3008)

Омад илҳом аз Худо монанди нури офтоб,
Бар суоли кардаам аз осмон омад ҷавоб.
Шукри мавло мекунам, ки розиям аз ин ҳаёт,
Бо умед аз санги хоро боз гардад чашми об.
Чашмаи оби равон гавҳар бувад аз баҳри ман,
Баркашад аъмоли манро ин дилам андар таноб.
Мешавад аз душманӣ вайрона ҳар ободие,
Аз адоватҳои мардум хонаҳо гардад хароб.
Хонаи ободи мардум аз амонӣ дар тараб,
Беҳтарин оби гуворо байни мардум шуд гулоб.
Хуррамӣ ояд ба мардум аз каломат, эй Ҳусайн,
Барги гул бо ҳарфи ту ҳар гаҳ барояд аз ниқоб.

21.09.2022.

ДАР РОҶИ ИСЛОҶИ ХАТО МАН ТАВБА КАРДАМ Рӯзу ШАБ (3080)

Дар роҳи ислоҳи хато ман тавба кардам рӯзу шаб,
Ҳар он чӣ гуфтам нораво, ман тавба кардам рӯзу шаб.
Аъмоли некӯ баҳри халқ хайруламал дар роҳи ҳақ,
Гарчанд бошад бериё, ман тавба кардам рӯзу шаб.
Дидам ҳама аъмоли бад ҳамроҳи номардони даҳр,
Омад чафо дар интиҳо, ман тавба кардам рӯзу шаб.
Кардам мадуро доимо бо соҳиби қаҳру ғазаб,
То кас набошад норизо, ман тавба кардам рӯзу шаб.
Ман дар баёни ҳар ғазал оҳиста гуфтам равзанӣ,
Гарчанд бошад бо ҳаё, ман тавба кардам рӯзу шаб.
Аз нақс гар ҳолӣ наям гуфти Ҳусайно, дар амал,
Гарчанд бошам муқтадо, ман тавба кардам рӯзу шаб.
30.11.2022.

ДАР ПАСИ АБРИ САМО МАҲТОБ БОШАД НЕАЧАБ (3153)

Дар паси абри само маҳтоб бошад неачаб,
Байни мардум бечило арбоб бошад неачаб.
Гавҳари қиматбаҳо ояд ба дасти аҳли илм,
Дасти ҷоҳил бар садаф дар хоб бошад неачаб.
Гар бубинӣ беи ларзон обу оташ несабаб,
Ишқи ларзон дар дили симоб бошад неачаб.
Роҳи киштӣ дар амонӣ ҳар гаҳе боде вазад,
Мавҷи дарёро нигар гирдоб бошад неачаб.
Зухду тақво дар дилу ризқе бичӯйӣ бебадал,
Аз барои Маряме меҳроб бошад неачаб.
Равнақи корат, Ҳусайно, аз садоқат баҳри халқ,
Дар адолат нусрати асҳоб бошад неачаб.

15.02.2023.

НОЛАИ ҲАР БЕНАВО ОМАД ДУОЯШ МУСТАҶОБ (3166)

Нолаи ҳар бенаво омад дуояш мустаҷоб,
Чун Худо бедор бошад, ту мағӯ чашмаш ба хоб.
Манзари нури Илоҳӣ ҳикмате дорад ба худ,
Назми гардуну заминҳо доимо дар печу тоб.
Ҳикмати аҳли хирад пайваста бошад бо само,
Зери дарё як ватан дар чашми мардум чун сароб.
Ибтидои дину мазҳаб нафъи мардум дар назар,
Ҳар кучо шуд як хато, он хона мегардад хароб.
Интиҳои баҳру дарё зеваре дорад ба худ,
Кашфи нафсонӣ намояд ҳар чӣ бошад зери об.
Дар каломат бўии мушку бўии анбар, эй Ҳусайн,
Ҷавҳари назмат забарҷад, заъфарону ҳам гулоб.

24.02.2023.

ҚАТРАИ ШАБНАМ ЧУ БИНАМ ДАР ВУЧУДАШ ОФТОБ (3222)

Қатраи шабнам чу бинам дар вучудаш офтоб,
Ваҳдати ҳақро бубинам дар сучуди он ҳубоб.
Дар раҳи шабнамшиносӣ фикр кардам рӯзу шаб,
Ҳар чӣ дидам аз ҳақиқат омада андар китоб.
Сирри асрори саморо менадонад одамӣ,
Назди аҳли маърифат ҳарфе намонад бечавоб.
Масчиду бутхона ҳар ҷо мардуми обид кучо?
Бандагӣ фардо надорад аз маосӣ иҷтиноб.
Умри инсон чилваҳои равшанӣ бар зулмате,
Субҳдам равшан намояд ҳар чӣ бошад дар ниқоб.
Эй Ҳусайно, аз бузургон мужда омад баҳри ту,
Шукр кун баҳри иҷобат ҳам дуои мустачоб.

30.03.2023.

СИРРУ АСРОРИ САМО МАҲҲУЗ БОШАД ДАР КИТОБ (3250)

Сирру асрори само маҳфуз бошад дар китоб,
Дар мақоми ҳайрати худ роҳи ирфон дар ҷавоб.
Назди бозори ҳақиқат олами гулро бубин,
Бо умеди рӯзи фардо ғунҷаи гул дар ниқоб.
Ғунҷаи гул байни гулҳо ҷунбише дорад ба худ,
Шарҳи онро гар ту хоҳӣ, сирри он андар саҳоб.
Ҷамъи ҳикматҳои дунё тӯшаи роҳи ман аст,
Ҳар замоне ташна монам, баҳри ман гардад гулоб.
Бо забон бозӣ надорӣ, ҳарфи дил гуфтӣ, Ҳусайн,
Аз маломатҳои мардум ту бикардӣ иҷтиноб.
Ҳоҷати мардум бипурсӣ бо дуои ҳайри худ,
Шукри омоле бикун, ки шуд дуоят мустаҷоб.

22.04.2023.

ҲАР НАФАС БОШАД ҒАНИМАТ – ОМАДАСТ АНДАР КИТОБ (3291)

Ҳар нафас бошад ғанимат – омадаст андар китоб,
Умри инсон ҳамчу як гул, охираш бошад гулоб.
Ғар расад вақти хазон ҳар гул равад бо роҳи худ,
Дар гулистону чаман кун роҳи худро интиҳоб.
Омадаст андар масалҳо «ҳар чӣ корӣ – бидравӣ»,
Ҷабру нуқсони амалҳо ҳам намонад бечавоб.
То тавонӣ дар ҳаётат роҳи ҳақро пеша кун,
Ҳар чӣ омад аз ҳақиқат ғайри он бошад сароб.
Ҳар кучо, ки об нопок аст, бошад мурдаоб,
Ту бубин мачрои дарё тоза аз ҳар фозилоб.
Бо дуоҳо нек шуд анҷоми корат, эй Ҳусайн,
Дар давоми умри некӯ шуд дуоят мустаҷоб.

30.05.2023.

«ПЕ»

ШУКРИ ҲАҚ ДАР РҶЗИ ИДАМ ЯК КИТОБ ОМАД БА ЧОП (3051)

Шукри ҳақ, дар рӯзи идам як китоб омад ба чоп,
Ҳар дуои кардаи ман мустаҷоб омад ба чоп.
Дар назар дорам китобе шуд мусаммо «Файзи нур»,
Рӯи ҳарфам кас надида аз ниқоб омад ба чоп.
Ҷашни айёми накӯ аз баҳри халқу миллатам,
Анқариби иди хайре бошитоб омад ба чоп.
Дар парастори китобам илтифоти роҳбарон,
Аз ҳисоби давлатиҳо беҳисоб омад ба чоп.
Ман бигуфтам фикри худ гар пурсише пайдо шавад,
Аз барои мардумам баҳри ҷавоб омад ба чоп.
Гулчини пан(ҷ)сад ғазал танзими ту бошад, Ҳусайн,
Баргузида назми ту бо интиҳоб омад ба чоп.

04.11.2022

«ТО»

ҲИКМАТИ АҲЛИ САОДАТ ДАР ДИЛИ МАН ЧО ГИРИФТ (3009)

Ҳикмати аҳли саодат дар дили ман чо гирифт,
Ҳар чӣ гуфтам дар ғазалҳо, ҷавҳари маъно гирифт.
Баҳри нафъу миллати худ раҳ бичустам рӯзу шаб,
Дастӣ ман дар байни мардум домани танҳо гирифт.
Васфи ман бо як ишора дар сифоти Лайлӣ аст,
Манбаи ишқи Илоҳӣ аз дили шайдо гирифт.
Мавҷи укёнус дар чашмам чу тӯфоне бувад,
Киштӣ аз баҳри наҷоташ соҳили дарё гирифт.
Ошкоро дар забонам номи Вомикро шунав,
Ӯ зи ҷонаш даст шусту домани Узро гирифт.
Ошиқи шайдоиро бо рамзи худ гуфто Ҳусайн,
Эътибори ҳар суханро аз каси доно гирифт.

21.09.2022.

БА ҲАҚ ШУКРОНА МЕГӢЯМ, АМОӢӢ ДАР ҶАҲОН АНДОХТ (3010)

Ба ҳақ шукрона мегӢям, амонӢ дар ҷаҳон андохт,
Тараҳҳум байни миллатҳо садоқат дар миён андохт.
Ҳама дилсӯзии олам убури роҳи ҳақ бошад,
Низоми дашту саҳро ба чашми корвон андохт.
Ҷидолу ҷанги ин мардум барои нафси аммора,
Ҳама афъоли шайтонӢ ҷаҳонро дар зиён андохт.
Нигар тазвири одамро ба назди ӯ аҷаб бошад,
Фиребу макри инсонӢ саморо дар гумон андохт.
Тамоми санчиши олам ба худ андозае дорад,
Бипурс аз ёру аҳбобат киро дар имтиҳон андохт?
Ҳусайно, бо каломи худ мачӯ айби касеро ту,
Бигӯ шукронаи мавло, ғазалро дар забон андохт.

22.09.2022.

ҲАҚ БИГУФТО ДАР КАЛОМАШ ҲОЛИ МОРО НОЗИР АСТ (3017)

Ҳақ бигуфто дар каломаш ҳоли моро нозир аст,
Бо назорат дар тамошо назди ғойб ҳозир аст.
Ў ба мо фарёдрас дар лаҳзаи дармондагӣ,
Бо вучуди саркашиҳо дар иноят собир аст.
Гар парешонӣ нахоҳӣ, бод берун кун зи сар,
Соҳиби афкори бад доим парешонхотир аст.
Носипосӣ дар ҳаёти кас ҳазимат оварад,
Ҳар касе ҳақро бипӯшад, дар маонӣ кофир аст.
Саркашӣ гар чанд накардӣ, ноумед аз ӯ машав,
Бар гунаҳкорони дунё рӯзи маҳшар носир аст.
Равзахониҳо бикун бо номи покаш, эй Ҳусайн,
Ту бидон дар ваъдаҳо назди малоик зокир аст.

02.10.2022.

ДАР ҶАҲОН АЗ БАҲРИ МАРДУМ АДЛИ СУЛТОНӢ ХУШ АСТ (3018)

Дар ҷаҳон аз баҳри мардум адли султонӣ хуш аст,
Бар адолатпешагон мулки Сулаймонӣ хуш аст.
Дар ҳама аъмоли дунё устуворӣ пеша гир,
Дар раҳи ҳифзи амонат сирри пинҳонӣ хуш аст.
Ҳолати қаҳру ғазаб бадҳолӣ орад баҳри кас,
Гарчӣ суде ҳам нашуд ҳарфи пушаймонӣ хуш аст.
Ҳар кучо обод шуд, бар қадри он бояд расид,
Аз барои хушдилия роҳи гулистонӣ хуш аст.
Мардуми рӯйи ҷаҳон арзонӣ хоҳад доимо,
Ҳар кучо бошад ҳаёт, мулки фаровонӣ хуш аст.
Адли Султонро ту дидӣ дар ҳаётат, эй Ҳусайн,
Байни султонони дунё адли инсонӣ хуш аст.

04.10.2022.

ДАР ҶАҲОН АСРОРРО ПИНҲОН НАМУДАН МУШКИЛ АСТ (3019)

Дар ҷаҳон асрорро пинҳон намудан мушkil аст,
Байни мардум дар хиҷолат ҳар касе мустаъчил аст.
Растагорӣ дар ҳаётат аз канори роҳи хайр,
Дар мақоми баҳру дарё дар ҳудуди соҳил аст.
Сарнавишти баҳту толеъ интиҳо ёбад ба худ,
Ибтидои қисмати мо аз нахустин манзил аст.
Дурӣ ҷӯям аз ҷаҳолат, то наҷфтам дар зарар,
Ҳар кучо ҷоҳил бубинам, пойи ӯ андар гил аст.
Ҳамнишинӣ бо бузургон аз ҳисоли беҳтарин,
Ҳар касе қурбе бичӯяд зираку ҳам оқил аст.
Шӯру шавқи хотири ту дар қалам омад, Ҳусайн,
Меҳри халку миллатат пайваста дар ҷону дил аст.

04.10.2022.

НОМИ НЕКӢ ДАР ҶАҲОН УНВОНИ МАӢВОИ МАН АСТ (3020)

Номи некӢ дар ҷаҳон унвони маӢвои ман аст,
Меҳри мардум дар дилам ҳарфи дилорои ман аст.
Раҳму шафқат, меҳрубонӣ подшоҳи ҷисми мост,
Баҳри мардум отифат султони дунёи ман аст.
Шубҳа дорӣ дар маонӣ, аҳли фатворо бипурс,
Ҳукми шаръӣ бо далел маъноӣ фатвои ман аст.
Ман намехоҳам муаммо дар ғазал пайдо шавад,
Ҳар чӣ гуфтам бесадо ҳарфи муаммои ман аст.
Сайр кардам бо муҳаббат Осиёву Африқо,
Ҳар кучо ман рафта бошам, дар ҷаҳон ҷойи ман аст.
Ҷавҳари қиматбаҳоро бо қалам гуфтӣ, Ҳусайн,
Маҷмаи фирӯзаҳо девони дарёи ман аст.

04.10.2022.

ДАР БАЁНИ ҲАР СУХАН АНДЕШАИ ФАРДО ХУШ АСТ (3027)

Дар баёни ҳар суҳан андешаи фардо хуш аст,
Ҳар муносиб дар мақомаш назми побарҷо хуш аст.
Илму ирфон дар ғазал бошад уруҷе бар само,
Фаҳмиши илми маонӣ баҳри ҳар доно хуш аст.
Сарзаниш захме биёрад айбу бадгӯйи макун,
Ту бубин аз баҳри моҳи зулмати дарё хуш аст.
Ҳикмати юнонӣ омад аз Арасту бар Араб,
Баҳри Маҷнун дар ҷаҳон девонаи шайдо хуш аст.
Роҳи таблиғи улум бошад мақоми анбиё,
Назди Холиқ бо ҷамоле сурати зебо хуш аст.
Орифу шоир бидонад маънии ҳарфи Ҳусайн,
Дар умури ҳарду олам нусрати мавло хуш аст.

12.10.2022.

ДАР БИЁБОН ДОНАГУЛ ГУЛҲОНА ГАРДАД ОҚИБАТ (3030)

Дар биёбон донагул гулхона гардад оқибат,
Гар набинад қатра санге, дона гардад оқибат.
Қатраи борон зи абре бар садаф ногаҳ расад,
Бо мурури мавсима дурдона гардад оқибат.
Номуносиб маҷмае бо осӣён пайдо шавад,
Гар мақоми авлиё майхона гардад оқибат.
Саргузашти ҳар нафар як ҳикмате дорад ба худ,
Байни мардум қиссаҳо афсона гардад оқибат.
Нуқтаи панду насиҳат теғ дорад дар назар,
Дар низоми гесӯҳо чун шона гардад оқибат.
Мухтасар гуфти, Ҳусайно, ҳикмати аҳли хирад,
Шеъри ту андар арӯз паймона гардад оқибат.

13.10.2022.

АҲЛИ АДОВАТУ ҶАҲЛ ДАР ДУ ҶАҲОН ЗИ МО НЕСТ (3072)

Аҳли адовату ҷаҳл дар ду ҷаҳон зи мо нест,
Моли ҳаром хӯрдан аз баҳри мо раво нест.
Мачмуи эътиқодот орей зи ҳар хурофот,
Ҳар ҷӣ хилофи ақл аст дар дини мо раво нест.
Зохир бубину ботин дар ин ҳаёти хуррам,
Дар дину мазҳаби мо ҳукми хатонамо нест.
Поёни умри инсон оғози олами нав,
Дар хилқати Илоҳӣ анҷому интиҳо нест.
Чашми ҳасуд, чоно, ояндаро набинад,
Андар тасаввури вай як назми бехато нест.
Соҳибсухан мукаррам аҳли хирад, Хусайно,
Дар назди аҳли ирфон ҳар пир раҳнамо нест.

26.11.2022.

ДАР УМУРИ ЗИНДАГОӢӢ ҶОДАӢ ҲАМВОР НЕСТ (3088)

Дар умури зиндагонӣ ҷодаи ҳамвор нест,
Зарру зевар бе нишоне зери ҳар девор нест.
Роҳи ҳамворӣ бихоҳӣ заҳмате каш дар ҷаҳон,
Зери дарё нукраву зар диданаш душвор нест.
Раҳмати ҳақро бигӯ аз баҳри доноёни даҳр,
Ҳикмате аз баҳри ҷоҳил зеби ҳар гуфтор нест.
Бодаи аҳли хирад роҳи тасаввуф дар мақом,
Хонаи ҳар пири комил хонаи ҳаммор нест.
Муршиди роҳи тариқат ҳазрати Ҷомӣ бидон,
Дар масал ҳамчун муриди Ҳоҷаи Аҳрор нест.
Ҳоҷа Аҳрори Валӣ гуфто ба ҳикмат, эй Ҳусайн,
Олиме гар беамал, аз ҷумлаи аброр нест.

05.12.2022.

АЁ ХУРШЕДИ СОЗАНДА, МУБОРАК РЪЗИ МАВЛУДАТ (3095)

Аё хуршеди созанда, муборак рӯзи мавлудат,
Ба фарзанди писархонда муборак рӯзи мавлудат.
Дуои волидайнӣ ту чу ҳамеша ҳамраҳат бодо,
Туй як умр фархунда, муборак рӯзи мавлудат.
Дили покат ба ёронат муҳаббат оварад ҳар дам,
Ба мисли шамси тобанда муборак рӯзи мавлудат.
Бубин ту омади корат, ризо шав аз Худои худ,
Саҳй чун абри боранда, муборак рӯзи мавлудат.
Хусайн андар раҳи Хуршед дуогӯ чун падар бошад,
Ту фарзанди писархонда, муборак рӯзи мавлудат.
Дуогӯ модари мушфиқ ба роҳат мунтазир доим,
Ту бошӣ бо лаби ханда, муборак рӯзи мавлудат.
Давоми умри тӯлонӣ ба Ҷамшед шамси тобон шав,
Аё Хуршеди рахшанда, муборак рӯзи мавлудат.
Саодатмандии дорайн зи баҳрат аз Худо пурсам,
Ба ҳар маҳфил ту зебанда, муборак рӯзи мавлудат.

10.12.2022.

ИБТИДОИ ИН ҶАҶОН АЗ ЁДИ ИНСОН РАҶТААСТ (3100)

Ибтидои ин ҷаҳон аз ёди инсон рафтааст,
Даъвии ҳар нотагон дар ҳукми адён рафтааст.
Ту мағӯ тақдири худро бо муроиди ман набуд,
Об сӯйи ташнагон аз лутфи Яздон рафтааст.
Хилқати аҳли ҷаҳон аз баҳри таъмири замин,
Аҳли бидъатро бубин бо роҳи шайтон рафтааст.
Ту бубин фарди нақӯ номи баландаш то абад,
Ҳотами Тойй нигар бо дасти эҳсон рафтааст.
Руҳи афроди нақӯ боқӣ намонад дар замин,
Чун фазои Каҳкашон то чархи гардон рафтааст.
Се ҳазору сад ғазал омад ба дунё аз хирад,
Ҳар китобат, эй Ҳусайн, бо номи девон рафтааст.

14.12.2022.

БАР ЗАМИН ИНСОНИЯТ БАҲРИ КАРОМАТ ОМАДАСТ (3103)

Бар замин инсоният баҳри каромат омадаст,
Сафҳаи таърихи он бо сад ривоят омадаст.
Ҳар гиёҳу чонваре худ санъати дасти Худост,
Лутфи Ҳақ ҳар зарраро баҳри ҳимоят омадаст.
Илми дину илми дунё шуд фариза аз само,
Маърифат дар роҳи ҳақ рамзи шаҳодат омадаст.
Нописанди давра давра дар тариқат нораво,
Нолаву зорӣ хато рамзи шикоят омадаст.
Бо саодат зиндагонӣ аз Худо розӣ будан,
Инсу чин бо роҳи ҳақ баҳри ибодат омадаст.
То тавонӣ дар ҳаётат роҳнамоӣ кун, Ҳусайн,
Ҳикмати аҳли хирад баҳри ҳидоят омадаст.

16.12.2022.

ҒАМГИН ШАВАМ ЧУ БИНАМ ГАР ГҶШАЕ ХАРОБОТ (3110)

Ғамгин шавам чу бинам гар гӯшае харобот,
Ободиро бичӯям бо маҳзари наботот.
Ман дар баёни ҳикмат дар назди оммаи халқ,
Афкори худ бигӯям бо роҳи иттисолот.
Дар ин ҳаёти хуррам дурӣ бичуям аз ғам,
Хурсандиям бубахшад анҷоми изтиробот.
Мизони ақл бингар дар назди Буханифа,
Ҳар урфу одати халқ аз ҷумлаи мубоҳот.
Аз Маккаву Мадина омад дуоят, эй дӯст!
Аз баҳри ту фиристам мактуби эҳтиромот.
Ҳикмат бигӯ, Ҳусайно, бо вазни пур зи оҳанг,
Мавзунии каломат дурдонаи каромот.

25.12.2022.

ОМАДУ РАФТИ НАФАС АЗ БАҲРИ ИНСОН НЕЪМАТ АСТ (3120)

Омаду рафти нафас аз баҳри инсон неъмат аст,
Ҳам мурури умри кас дар роҳи ирфон давлат аст.
Мучиби пирӯзиҳо бошад ғанимат баҳри кас,
Ҳар чӣ омад дар ҳадис баҳри мусулмон нусрат аст.
Дар раҳи аъмоли нек вақти муносибро бичӯ,
Некӣ кардан ноаён баҳри ҷавонон фурсат аст.
То тавонӣ дар ҳаётат дурӣ чӯ аз кори бад,
Адлу инсофу диёнат баҳри шайтон ҳасрат аст.
Хоҳиши нафсонӣ бошад иззати ҳар номурод,
Адли султон дар замин бе амру фармон қисмат аст.
Аз само борони раҳмат баҳри ту омад, Ҳусайн,
Хатти ту бо ҳикмате баҳри сухандон раҳмат аст.

09.01.2023.

АЗ КАСЕ ДАР ИН ҶАҲОН НОМИ НАКҶ МОНАД ХУШ АСТ (3121)

Аз касе дар ин ҷаҳон номи накҷ монад хуш аст,
Дар забони мардумон номи накҷ монад хуш аст.
Дар ҳаёту баъди мавт аъмоли некҷ фазли туст,
Васфи некҷ дар миён, номи накҷ монад хуш аст.
Марди солеҳ бо амалҳо зиндагӣ бе карру фар,
Гарчи бошад ноаён, номи накҷ монад хуш аст.
Раҳму шафқат дар назарҳо нафъи мардум дар ҳадаф,
То ки гӯянд безиён, номи накҷ монад хуш аст.
Мурдани инсон фаромӯшӣ зи пай дорад, вале
Аз ту монад як нишон, номи накҷ монад хуш аст.
Ҳамчу Мавлонои Балхӣ, зиндагонӣ кун, Ҳусайн,
Байни мардум ҷовидон номи накҷ монад хуш аст.

11.01.2023.

МО ҲАМА ФАРЗАНДИ ОДАМ, ДАР ҶАҲОН БЕГОНА НЕСТ (3124)

Мо ҳама фарзанди одам, дар ҷаҳон бегона нест,
Ҳар касе онро надонад лоиқи гулхона нест.
Аҳли олабро бубин дар зиндагӣ бо сад низом,
Ҳар низоме дар ҷаҳон паймонаи майхона нест.
Халқу миллат чун гулистон ҳар нафар монанди гул,
Ҳар кӣ бошад бо таҷоҳул лоиқи кошона нест.
Булбулу лочину шохин ҳамраҳу дар як радиф,
Назди чуғди бесаробон хонаи вайрона нест.
Сӯи бозори саодат рафтаам бо роҳи худ,
Дар тичорат байни мардум зевари якдона нест.
Гар Ватан гуфтӣ, Ҳусайно, роҳи ҳақро ту бубин,
Ҷуз ватандорон Ватанро ҳеҷ соҳибхона нест.

13.01.2023.

ЭЙ АЗИЗАМ, МАН ТУРО БЕҲТАР ЗИ ҶОНАМ БИНАМАТ (3127)

Эй азизам, ман туро беҳтар зи ҷонам бинамат,
Бомуҳаббат, меҳрубон, дар мағзи ҷонам бинамат.
Хандаи пуршарми ту масрурӣ орад баҳри ман,
Дар ҷасад, ҳам дар само руҳу равонам бинамат.
Интизорам дар раҳат, ҳам иззате дорам ба дил,
Ҳамчу меҳмони азизе рӯи хонам бинамат.
Кош бошӣ ҳамраҳи ман ҳамчу ҷон андар танам,
Дар ҳаёти нозанин зеби ҷаҳонам бинамат.
Риштаи манзумаи ман як ишора баҳри ту,
Аз барои миллатам ҳарфи аёнам бинамат.
Баҳри ёри худ бигуфтӣ бо садоқат, эй Ҳусайн,
Дар давоми умри худ назми забонам бинамат.

19.01.2023.

ЮСУФО, ОМАД ХАБАР, ЁРИ ВАФОДОР ОМАДАСТ (3128)

Юсуфо, омад хабар, ёру вафодор омадаст,
Ман Зулайхо гуфтаву бо чисми бемор омадаст.
Гарчи чандин солҳо бигзашта бошад бар шумо,
Оташи ишқе ба дил аз баҳри дидор омадаст.
Юсуфи Канъонӣ гуфто мефурӯшам қалби худ,
Дар замони пирияш бар ман харидор омадаст.
Мункири роҳи залолат тавба омад аз Насух,
Ҳам Зулайхо бар Юсуф аз баҳри инкор омадаст.
Ошиқони роҳи ҳақ пайваста бо аршу само,
Дар раҳи сидку вафо ишқи сазовор омадаст.
Ту бигуфтӣ аз Юсуф, ҳам аз Зулайхо, эй Ҳусайн,
Баҳри ибрат сураҳо дар нақши аброр омадаст.

19.01.2023.

КҶҲРО ДАР ҲАЛҚА ҚО КАРДАН ТАВОНӢ, ҲИММАТ АСТ (3129)

КҶҲро дар ҳалқа қо кардан тавонӣ, ҳиммат аст,
Баҳро дар кӯза ғунҷонад Худо, ин нусрат аст.
Қисмати инсонӣ омад дар раҳи озодиҳо,
Нотавониро мағу ту аз сиришти фитрат аст.
Қавҳари инсонӣ бошад зистан бо ақлу ҳуш,
Байни махлуқоти дунё одамӣ дар иззат аст.
Ҳақ фиристод одамиро баҳри таъмири замин,
Қабру зулми номуайян бар Худованд тухмат аст.
Адлу инсофу диёнат, зиндагӣ дар роҳи ҳақ,
Неъматӣ Парвардигору ҳам нузули раҳмат аст.
Ҳар чӣ омад аз Худо шукронаи он кун, Ҳусайн,
Зиндагии босодат баҳри инсон давлат аст.

19.01.2023.

ТО ТАВОНИЙ, ЭЙ АЗИЗАМ, НЕКӢ КУН ДАР ИН ҲАЁТ (3135)

То тавонӣ, эй азизам, некӣ кун дар ин ҳаёт,
Дар давоми зиндагӣ баҳри ту ояд наҷот.
Саъй кун бо қадри имкон баҳри эъмори Ватан,
Баҳри фардо аз ту монад хонақоҳе ё работ.
Гар сухан гуфтӣ замоне дарки мардумро бубин,
То биёяд аз каломат шираи оби набот.
Дилнишин шав ҳамчу гул оромӣ ояд баҳри ту,
Гарчи хоре дар барат, ҳаргиз нагардӣ бесабот.
Эй азизам доимо ман гул ба сар бидам туро,
Нағма омад аз низому “Исфаҳон”-е аз “Баёт”.
Гуфтугӯи ту, Ҳусайно, ҳамчу гавҳар дар назар,
Фикри фардору бикун осори ту аз боқӣ.

21.01.2023.

ШОД БОШЕД, ЭЙ АЗИЗОН, ИДИ НАВРҶЗ ОМАДАСТ (3144)

Шод бошед, эй азизон, иди Наврӯз омадаст,
Бар диёри Тоҷикистон иди Наврӯз омадаст.
Бо кудуми Пешво ободию ҳам шодиҳо,
Бар Душанбеву Зарафшон иди Наврӯз омадаст.
Ифтихори миллати мо – Пешвои тоҷикон,
Бар Ҳисору ҳам Бадахшон иди Наврӯз омадаст.
Ман бигӯям давлати Эмомалӣ поянда бод,
Бар Хучанду Рашту Хатлон иди Наврӯз омадаст.
Оли Раҳмон дар садоқат Оли Сомони ман аст,
Бар диёри оли Раҳмон иди Наврӯз омадаст.
Пешвоё, рӯзи Наврӯз омадед, хуш омадед,
Бар замини Суғд хандон иди Наврӯз омадаст.
Халқ гӯяд, Пешвоё, бахту тахти мо Шумо,
Раҳнамои Тоҷикистон, иди Наврӯз омадаст.
Сарвари миллат Шумову раҳбари давлат Шумо,
Бар диёри Тоҷикистон иди Наврӯз омадаст.

25.01.2023.

САРЧАШМАҲО АНДАР МАҚОМ АЗ ЧАРХИ ДАВВОРИ МАН АСТ (3147)

Сарчашмаҳо андар мақом аз чархи даввори ман аст,
Дар хилвати ҳар равшанӣ, аз равзани ёри ман аст.
Дар хоби раҳмат дидаам нури самовоти уло,
Нуру сафои ҳар амал аз чашми бедори ман аст.
Ғамхориҳо аз баҳри ман як раҳмати Парвардигор,
Шукрона андар роҳи ҳақ савдои бозори ман аст.
Дар байни аҳли маърифат, ҳам эҳтироми хосу ом,
Андар ҳаётам некиҳо аз хулку рафтори ман аст.
Илҳами ҳақ бар ман расид, фикре бикардам рӯзу шаб,
Ҳар он чӣ омад дар ғазал аз мавҷи афкори ман аст.
Ман дар замирам ҳар чӣ буд имло намудам баҳри халк,
Аммо ҳазорон нуктае дар сина асрори ман аст.
Гуфто Хусайнат бо далел аз баҳри нафъи миллатам,
Бошад баёни ҳоли ман, ҳарфе зи осори ман аст.

04.02.2023.

АЗ БАҲРИ РИЗҚИ ҶОҲИЛЕ ХУРШЕД САРГАРДОН ШУДАСТ (3152)

Аз баҳри ризқи ҷоҳиле хуршед саргардон шудааст,
Бо даъвати мағрибзамин ин даҳр бесомон шудааст.
Машриқ шуда муҳтоҷи кас, гарчанд дорад нафту газ,
Ҳам дар умури зиндагӣ олам ба сад мизон шудааст.
Мизони мо дар роҳи ҳақ рамзи адолат дар назар,
Ҳар ғунҷаи наҷвои ман мисли гуле хандон шудааст.
Аз Бӯалӣ Синоӣ мо олам бубин дар ҳайрат аст,
Ҳар он ҷӣ гуфта дар суҳан, бар дарди халқ дармон шудааст.
Нури ҷароғи аҳли илм бошад иноёти Худо,
Нуқсони нисбиро нигар дар сояҳо пинҳон шудааст.
Шамсу қамар дар ҳар ғазал бошад ишора аз само,
Бо хатти зебои Ҳусайн бурҷи фалак девон шудааст.

14.02.2023.

МИЛЛАТАМ, ТУ ФАХРИ МАН, БАР САР НИГАҲБОН БИНАМАТ (3164)

Миллатам, ту фаҳри ман, бар сар ниғаҳбон бинамат,
Байни миллатҳои дунё ман чарогон бинамат.
Ман бигӯям сад саное баҳри фарзандони ту,
Чун нагуфтам ҳоҳилеро аҳли ирфон бинамат.
Бӯалиро ман бидидам дар раҳи нуру сафо,
Бар хурофоте бигуфтам айби домон бинамат.
Хоби миллатҳои дунё дар давоми асрҳо,
Дар забони Мавлавӣ зулфи парешон бинамат.
Қавму миллатҳои дунё дар зимистону баҳор,
Байни миллатҳо чу як гул дар хиёбон бинамат.
Боғу гулзор офаридӣ баҳри миллат, эй Ҳусайн,
Ҳам бигуфтӣ бо муҳаббат фаҳри девон бинамат.

21.02.2023.

ҚАДРИ ШЕЪРАМРО НАДОНАД ҲАР КАСЕ ОГОҲ НЕСТ (3165)

Қадри шеърамро надонад ҳар касе огоҳ нест,
Дар вучудаш дурри маъно ҷавҳари дилхоҳ нест.
Бӯи моҳӣ дар машомаш сайди моҳӣ дар ҳадаф,
Меъдаи моҳӣ бубинад анбари ҳамроҳ нест.
Моҳии анбарсиришт бар чашми ҷоҳил ноаён,
Дар маонии ғазал тазвири оҳу воҳ нест.
Дарғаҳи ҳақро бичустам қадри имконоти худ,
Ҳар касе ҳақро нагӯяд, лоиқи даргоҳ нест.
Кӯри модарзод нашносад ҷилои рангҳо,
Равшанӣ ҳам нури фитрӣ дар вучуди моҳ нест.
Субҳи содиқро бигуфтӣ дар каломат, эй Ҳусайн,
Матлаи хуршеди назмат зулмати бегоҳ нест.

22.02.2023.

ДАР ИН ДУНЁИ ПУРҲИКМАТ БА НОМАРДОН СУХАН ҲАЙФ АСТ (3184)

Дар ин дунёи пурҳикмат ба номардон сухан ҳайф аст,
Надонад айбу шармеро, ба бедомон сухан ҳайф аст.
Нигар бар нокасу номард надонад ору нанги худ,
Ба қавли олимони даҳр ба ҳар нодон сухан ҳайф аст.
Ҷавонмардон дар ин дунё чароғи маърифат доранд,
Ба қавли орифони даҳр ба беирфон сухан ҳайф аст.
Накӯкоре дар ин дунё начӯяд роҳи сарпечӣ,
Ба қавли носеҳи доно ба шабисён сухан ҳайф аст.
Ҳар он кас ночавонмард аст, надорад дар дилаш хайре,
Ба қавли ояти Куръон ба лабэҳсон сухан ҳайф аст.
Ҳусайно, ҳарфи ҳақро ту бигӯ бар мардуми олам,
Ба қавли соҳиби ҳикмат ба ҳақпӯшон сухан ҳайф аст.

09.03.2023.

БАРОИ МАРДИ БЕДОНИШ ТАМОШОИ ЧАМАН ҲАЙФ АСТ (3185)

Барои марди бедониш тамошои чаман ҳайф аст,
Ба ҷоҳил даъвате ояд нишони анҷуман ҳайф аст.
Ҳама осебу ранҷу дард аз исёни Банӣ Одам,
Газанди номуносибро надидаи дар бадан ҳайф аст.
Адолат пеша кун ҳар дам, макун пастӣ ба ҳар коре,
Каманди ноадолатро баланд андохтан ҳайф аст.
Ҳиёнатҳои ҳар нокас таассуб оварад ҳар дам,
Зи рӯи хислати ноҳақ ба номардон Ватан ҳайф аст.
Машав паймоншикан ҳаргиз, вафоро амри Ҳақ медон,
Вафодори хирадманде ба назди дилшикан ҳайф аст.
Бубинӣ гӯши печида итоби беадаб бошад,
Ки оғаҳ панди худ дорад, ба гӯши кар сухан ҳайф аст.
Хусайно, бо хирадманде сухан дар пардаҳо ҷо кун,
Самои пардаи гӯшон ба назди хушсухан ҳайф аст.

11.03.2023.

ДАР ИН ДУНҶИ ПУРҲИКМАТ ҲАЁТИ БЕНИЗОМ АЙБ АСТ (3186)

Дар ин дунёи пурҳикмат ҳаёти бенизом айб аст,
Ба даст овардани рӯзӣ ба савдои ҳаром айб аст.
Ҳама савдои ин олам низоме дар суҳан бошад,
Суҳан доништа бояд гуфт, мақоли бемақом айб аст.
Нидое аз дили мардум ҷавоби бесадо бошад,
Ба назди шоирони даҳр навоӣи бемаром айб аст.
Адоватҳои ин дунё ба ҳар инсон зарар орад,
Ту дури чӯ зи ҳар кина, ки қасди интиқом айб аст.
Мағӯ ман олимам ҳаргиз, ҳавои нафси худ бингар,
Зи аҳли илму ҳам ирфон хато назди авом айб аст.
Хилофи раъӣи султони зи нодони шавад пайдо,
Ҳусайно, раҳнамоӣ кун муаммои калом айб аст.

11.03.2023.

МАВЧИ ТҶФОН БЕХАБАР, ДАР ҚАЪРИ ДАРЁ ГАВҲАР АСТ (3191)

Мавчи тӯфон беҳабар, дар қаъри дарё гавҳар аст,
Зери дарёро бидонад он, ки соҳибчавҳар аст.
Ҷоҳиле аз олиме боло нишинад айб нест,
Назди Холиқ қадри олим аз ҳама болотар аст.
Ҳалқаи амвоҷи дарё ҳикмате дорад ба худ,
Нақши зебӣ кушода зеби ҳар ангуштар аст.
Ҷашмаи санги забарҷад рамзи некӣ дар ҷаҳон,
Руҳи Аттори валӣ ҳам зеби мушқу анбар аст.
Рутбаи Султон Увайс аз ҳар мақоме бартар аст,
Ҳар башорат баҳри султон аз дуои модар аст.
Бо балоғат, бо ғасоҳат ҳарҷи ғуфтӣ, эй Ҳусайн,
Маънии ҳарфи ту донад ҳар кӣ соҳибчавҳар аст.

12.03.2023.

ГАР БАДӢ КАРДӢ БА КАС, ПОДОШ БИНӢ ОҚИБАТ (3192)

Гар бадӢ кардӢ ба кас, подош бинӢ оқибат,
Охири корат бало, ҳаргиз наёбӢ офият.
НекӢ кун то метавонӢ баҳри халқу миллатат,
Гар хатое карда бошӢ, авф пурсу маъзарат.
Солехи аъмоли хайрат рӯзи фардо баҳри ту,
Аз Худову аз расулаш бар ту ояд мағфират.
Ту бичӯ роҳи надомат аз маосӣ дар ҳаёт,
Соҳиби пирӯзӣ гардӢ, гар бипурсӣ маслиҳат.
Ҳар касе аз порсой гашт умре тандуруст,
Аҳли зухду аҳли тақво доимо дар офият.
Хайру осоиш шавад поёни корат, эй Ҳусайн,
Бо бузургони замонат гар ту дорӣ машварат.

13.03.2023.

БАР САРАТ МУШКИЛ ЧУ ОЯД, ЧУРМ АЗ ТАҚДИР НЕСТ (3194)

Бар сарат мушкил чу ояд, чурм аз тақдир нест,
Рӯи коғаз сурати кас нақси ҳар тасвир нест.
Ту бубин ҳар он чӣ омад аз қазову аз қадар,
Розӣ шав бо ҳукми мавло, ҳоҷати занҷир нест.
Роҳи ҳақро пеша гир, ҳам дурӣ чӯ аз ҳар фиреб,
Дар раҳи қаҳру ғазаб кори ту чуз тазвир нест.
Ҳар касе хору забун бошад ба назди мардумон,
Раҳм кун бар ҳоли зораш, бандагӣ таҳқир нест.
Хоби ғафлат гар ту дидӣ шарҳу тафсираш макун,
Аз барои фоли худ мизон ба ту таъбир нест.
Ҳар чӣ гуфтӣ, эй Ҳусайн, аз олами андешаҳо,
Ҳамраҳи аҳли хирад муҳтоҷ бар тадбир нест.

13.03.2023.

НАЗДИ АҲЛИ МАЪРИФАТ ГАБРУ МУСАЛМОН ОШНОСТ (3206)

Назди аҳли маърифат габру мусалмон ошност,
Дар низоми машварат ҷамъу парешон ошност.
Маърифат омад мубашшир бо насиҳатҳои худ,
Соҳиби ақлу хирад бо ҳукми даврон ошност.
Беҳтарин аҳволи инсон аз назар пайдо шавад,
Ҳар касе саргашта шуд бо ҷашми ҳайрон ошност.
Ҳамнафас шав бо бузургон, дурӣ ҷӯ аз маъсият,
Ҳар кучо як мучрима бо роҳи исён ошност.
Аз само он ҳар ҷӣ ояд, шукри мавлоро кунем,
Боди мурсал баҳри мо бо абру борон ошност.
Шарҳи асрори Ҳусайн осон набошад, эй азиз,
Ҳар кӣ донад сирри ӯ, бо ҳарфи девон ошност.

20.03.2023.

АСЛИ ЗОДИ РОҶИ ҶАҲЛУ РОҶИ ИРФОН ДИГАР АСТ (3207)

Асли зоди роҳи ҷаҳлу роҳи ирфон дигар аст,
Байни кавкабҳои дунё шамси тобон дигар аст.
Ту бубин ин шамси ховар хидмате дорад ба халқ,
Бар ҳунармандони дунё нақши дастон дигар аст.
Оби дандон бо гулобе шира н-орад дар назар,
Байни анвои анорон оби дандон дигар аст.
Заҳри мор аз зери дандон баҳри эҷоди амал,
Роҳи Сино дар шифову роҳи шайтон дигар аст.
Раҳнамое баҳри Мӯсо шуълаи нор асту бас,
Пораи оташ дигар, шамъи фурозон дигар аст.
Назму насрат, эй Ҳусайно, баҳри халқу миллатат,
Дар раҳи назми балоғат ҳарфи девон дигар аст.

21.03.2023.

ҲАР КАСЕ АҚЛЕ НАДОРАД ДАР ВУЧУДАШ ДИН НЕСТ (3208)

Ҳар касе ақле надорад, дар вучудаш дин нест,
Ҳар кӣ миллатро надонад соҳиби ойин нест.
Урфу одатҳои мардум ҳикмати аҳли хирад,
Роҳи онро гар бичӯйӣ дар замини Чин нест.
Ҳар мунаҷҷим баҳри фоле даъвате дорад ба худ,
Дар вучуди аҳли ирфон шахси ахтарбин нест.
Толеи бахту саодат дар вучуди пирсол,
Дар бинои сурати вай як хатти пурчин нест.
Ҳашму андӯҳи ҷаҳон бошад нишона дар фазо,
Ҳар кучо ҷамъе бубин, ӯ хӯшаи Парвин нест.
Нуктаи ҳарфи Ҳусайн орад ба дилҳо равшанӣ,
Ҳар касе печида бинад, марди бориқбин нест.

23.03.2023.

Аввали моҳи Рамазони соли 1444.

ҲЕЧ КАС БО САРВАТИ ХУД ДАР ҶАҲОН ПОЯНДА НЕСТ (3213)

Ҳеҷ кас бо сарвати худ дар ҷаҳон поянда нест,
Бо ҷаҳолат зиндагонӣ мазҳари созанда нест.
Риштаи зуннори гардан бар насоро илми ғайб,
Илми ғайби ин ҷаҳонро дар замон хонанда нест.
Риштаи зуннори Зардушт аст чун рамзи фано,
Бо такаббур зиндагонӣ баҳри кас зебанда нест.
Ҳалқаи васли улум андар замини аҳли илм,
Кавкабу шамсу қамар аз баҳри кас зоянда нест.
Илму ирфони Илоҳӣ баҳри таъмири замин,
Қадри донишро надонад ҳар кӣ омӯзанда нест.
Зиндагӣ бо номи некӯ тоҷи давлат, эй Ҳусайн,
Кулли анвои улумро дар ҷаҳон донанда нест.

26.03.2023.

ҚАДРИ ИНСОНРО НАДОНАД ОН, КИ АЗ ХУД РАФТА АСТ (3216)

Қадри инсонро надонад он, ки аз худ рафтааст,
Худ намедонад, ки фардо кори вай ошуфтааст.
Бадамал ҳар ҷо, ки бошад фитнаҳо пайдо кунад,
Дар забони бадзабонон мори афъӣ хуфтааст.
Ҳар касе дар байни мардум қадрдониҳо кунад,
Дар мақоми эҳтиром ӯ чун гули бишкуфта аст.
Савти улфат ҳар замоне сӯи дилбар меравад,
Дилбарӣ дар қалби поки дилбарон бинхуфта аст.
Шоирон дар ҳар замон инкори худро гуфтаанд,
Орифу шоир ба ҳикмат дурри маъно суфтааст.
Вақти зулмат ту ниғаҳ кун маҷлиси шеърӣ Хусайн,
Аз барои раҳнамоӣ панду ҳикмат гуфтааст.

26.03.2023.

ИНТИЗОРИ ДОМИ САЙД АЗ МЕҲРИ САЙЁД ОМАДАСТ (3219)

Интизори доми сайд аз меҳри сайёд омадаст,
Беҳабар сайди само бо роҳи озод омадаст.
Қисмати сайди ҳаво дар лона медорад варо,
Баҳри ҳар сайде камон аз хоки аҷдод омадаст.
Хок шав дар пой мардум, аз Худо ғофил машав,
Қиссаи сайди фазо аз баҳри иршод омадаст.
Худпарасти дур месозад башарро аз Худо,
Дар санои зикри ваҳдат назми аврод омадаст.
Дурӣ аз ганчи муҳаббат зарфи оташ оварад,
Гурзи оҳанро бубин аз дасти ҳаддод омадаст.
Иқтидо бар аҳли ирфон ҳикмате дорад, Хусайн,
Ҳар чӣ гуфти дар ғазал аз роҳи эҷод омадаст.

27.03.2023.

ДАР ҶАҲОН АДЁНУ МАЗҲАБ РАМЗИ ИМОН ОМАДАСТ (3228)

Дар ҷаҳон адёну мазҳаб рамзи имон омадаст,
Раҳму шафқат байни мардум адли султон омадаст.
Вачҳи тамсили ғазал асрори олам дар назар,
Хидмати халқи Худо аз баҳри инсон омадаст.
Бидъати роҳи хурофот аст васфи беҳирад,
Ғофилу ҷоҳилнамо аз роҳи вайрон омадаст.
Раҳму шафқат ҳам мурувват ҷилваи нури Худо,
Иштибоҳи роҳи шайтон сирри пинҳон омадаст.
Иззату икромии инсон мазҳари амри Худо,
Дар ҷаҳон осудагиҳо нури тобон омадаст.
Зеби инсонҳои дунё домани пок асту бас,
Пардаи ҳарфат, Хусайно, зеби девон омадаст.

02.04.2023.

ШАВҚУ ЗАВҚУ ХИСЛАТИ МАН АЗ ҒАЗАЛ БОЯД БИЧУСТ (3232)

Шавқу завқу хислати ман аз ғазал бояд бичуст,
Нақши занбӯри ҳаворо аз асал бояд бичуст.
Хатти беозори ман боқӣ бимонад то абад,
Қисмати аъмоли манро аз азал бояд бичуст.
Байни мардум ҳар чӣ гуфтам панду амсолу ҳикам,
Ҳикмати аҳли карамро дар масал бояд бичуст.
Рахнаи нуқсони айбе мухтафӣ бошад мудом,
Чашмаи оби равонро беҳалал бояд бичуст.
Саҳлқориҳои мардум бо ҳадаф қоиммақом,
Маънии ҳар як ғазалро бебадал бояд бичуст.
Баҳри халқу миллати худ пандҳо гуфтӣ, Ҳусайн,
Ҳар чӣ гуфтӣ ё навишти дар амал бояд бичуст.

03.04.2023.

ШУКРОНАИ АЙЁМ КУН, БАР ТУ САЛОМАТ ДОДААСТ (3238)

Шукронаи айём кун, бар ту саломат додааст,
Роҳи адолат пеша кун, бар ту диёнат додааст.
Аз худ марав доро шудӣ, таҳвин макун аҳли хирад,
Бар соликони роҳи ҳақ сабру қаноат додааст.
Дарбандӣ ояд ҳар ғаҳе, бар дарғаҳаш умед банд,
Ёбӣ раҳо аз носазо, бар ту бароат додааст.
Хуршеди олам дар дилам ман аз баёнаш очизам,
Аммо зи нури ботине кашфи фасохат додааст.
Дилбастаи зебой шав дар ин ҷаҳони нозанин,
Раҳме бикун бар дилбаре, бар ту садоқат додааст.
Дурри маонӣ дар сухан андеша дорӣ, эй Ҳусайн,
Нолиш макун аз нокасе, бар ту саодат додааст.

08.04.2023.

ДУРАХШИ ОЗАРАХШИ МО АЗ ИН ДУНЁ ҲУМОЮН РАФТ (3244)

Дурахши Озарахши мо аз ин дунё Ҳумоюн рафт,
Шукӯҳи фарри Фарзона чу як руъё Ҳумоюн рафт.
Хабар омад ба гӯши чон мисоли хоби пурҳавле,
Чавони соҳиби ирфон чу як мавло Ҳумоюн рафт.
Ғуруби нури хуршедӣ ҷаҳонеро ба ғафлат бурд,
Мисоли наҷми парроне ба нопайдо Ҳумоюн рафт.
Падарро сабр меҳоҳам чу сабри Айюби Собир,
Ба ҷашми мардуми олам ба сад маъно Ҳумоюн рафт.
Кучо ҳарфи тасаллое барои модари маҳзун?
Дилаш дарёди ғам гардида, дар дарё Ҳумоюн рафт.
Ҷавори раҳматат бикшо, Худоё, бар канорат гир,
Ба тақдири қазои ҳақ ба он дунё Ҳумоюн рафт.
Ҳусайн, аз дарғаҳаш хоҳад барои ӯ бихишти адн,
Саропо бо сафо ҳамсони Мавлоно Ҳумоюн рафт.

14.04.2023.

ЗИНДАГОНИ БАЙНИ МАРДУМ БО ҶАҲОЛАТ МУШКИЛ АСТ (3257)

Зиндагонӣ байни мардум бо ҷаҳолат мушкӣл аст,
Ҷойи нооромӣ дон он ҷо, ки марди ҷоҳил аст.
Аз хатарҳо наонамоён ларза дорад барги гул,
Бо таҳайюр бингарад хоре, ки дар назди гул аст.
Дар канори руду дарё роҳи озоиш бубин,
Мавҷи бемайлони дарё назди ҳар як соҳил аст.
“Шашмақом”-и миллати мо роҳате орад ба гӯш,
Ҳар кучо назму наво амвоҷи савти булбул аст.
Фозилу донои мардум дар замин аҳли хирад,
Ҳикмати аҳли адаб дар назди ҳар соҳибдил аст.
Айбу нуқсоне нагуфтӣ дар ғазалҳоят, Ҳусайн,
Аз манобир гӯ суҳан он ҷо, ки марди комил аст.

27.04.2023.

ШУКРОНАИ ДАРГОҶИ ҲАҚ, БАР МО КАРОМАТ ДОДААСТ (3269)

Шукронаи даргоҳи Ҳақ, бар мо каромат додааст,
Дар байни махлуқи ҷаҳон илми саодат додааст.
Ҳам дар ҳузури подшоҳ ҳам дар ҳузури аҳли илм,
Дар байни хосу ҳам авом роҳи ҳидоят додааст.
Кори нақӯ дар ин ҷаҳон вобастаи шукрона шуд,
Аз айбу офоти ҷаҳон бар мо саломат додааст.
Бошад забон аз баҳри мо як неъмат Парвардигор,
Андар баёни ҳар амал ҳарфи шаҳодат додааст.
Аз дарғаҳаш дорӣ умед, дар имтиҳон сабре бикун,
Баҳри наҷот аз мушкилӣ роҳи қаноат додааст.
Бар сарнавиштат, эй Ҳусайн, шукронаи маъбуд кун,
Дар роҳи хидмат баҳри ту дину диёнат додааст.

08.05.2023.

ИНСОН БАҚО АСТ, ДУНЁ БЕБАҚО НЕСТ (3271)

Инсон бебақо аст, дунё бебақо нест,
Инсон бенаво аст, дунё бенаво нест.
Дар ваъдаӣ дар ризо дар назди соҳибвафо,
Инсон бевафо аст, дунё бевафо нест.
Печидани садоҳо бошад ҷавоби фарёд,
Гарчанд ки бенидо аст, саҳро бесадо нест.
Шукрона олим ҳастӣ, боло мағир ту худро,
Дар қавли мардуми мо доно беҳато нест.
Мадҳу ситоиши халқ гарчанд ки н-омад ба ту,
Некӣ бикун ба мардум, эҳсон бесано нест.
Кайҳони ту, Ҳусайно, майдони илму ирфон,
Манзума бин ту дунё ирфон бефазо нест.

09.05.2023.

ШИКАСТИ ГҶШАИ ДАФТАР ЗИ УРФИ АҲЛИ НИСЁН АСТ (3274)

Шикасти гӯшаи дафтар зи урфи аҳли нисён аст,
Вале гар хатбарак монӣ, ба кори хайр унвон аст.
Нигар мактуби қудси ро, ки дорад арзиши дунё,
Барои ҳифзи оёте ба оромӣ ниғаҳбон аст.
Садоқат гар шавад пайдо, муназзам кун адолатро,
Низоми мардуми олам саботи адли мизон аст.
Агар афтад зи дам оташ бисӯзад хушкӯ тар ҳар дам,
Гулистони ҳамоқатҳо ба чашми ман биёбон аст.
Ҳазорон олами зебо зи афкори Банӣ Одам,
Нишони рамзи ободӣ зи аъмоли Сулаймон аст.
Ҳусайно, ту китобат кун, мунаввар мешавад олам,
Баёни ҳикмати воло чароғи назми девон аст.

10.05.2023.

ГАВҲАРИ АҚЛУ ФИРОСАТ РАҲНАМОИ МАРДУМ АСТ (3278)

Гавҳари ақлу фиросат раҳнамои мардум аст,
Хайри кишвар ҳам саодат аз ризои мардум аст.
Зиндагӣ бо номи некӯ чавҳаре дорад ба худ,
Баҳри некон доимо ҳамду санои мардум аст.
Нобакорӣ байни мардум мушкилӣ орад мудом,
Селу тӯфони зарарҳо аз хатои мардум аст.
Маҷлиси аҳли хирад бо ҷону тан андар ҳадаф,
Соҳиби ақлу фиросат ҷонфидои мардум аст.
Ҳар кӣ бошад бо ҷамоат баҳри ӯ ояд шараф,
Бахти иқболу шарофат аз дуои мардум аст.
Ҳар кучо як олиме гар бо амал бошад, Ҳусайн,
Дар ҳама даври замонҳо муқтадои мардум аст.

11.05.2023.

ПОЙДОРӢ ДАР САДОҚАТ БАҲРИ ИНСОН ГУЛШАН АСТ (3285)

Пойдорӣ дар садоқат баҳри инсон гулшан аст,
Беҳтарин роҳи ҷасорат аз адоват ғаштан аст.
Бо ғазилат марди солеҳ душманаш аз байн бурд,
Дар шабистон байни мардум ҳамчу моҳи равшан аст.
Соҳиби шарму ҳаё як ифғате дорад ба худ,
Байни мардум бо латоғат дар амал гулдоман аст.
Комронӣ дар мақом, муҳтоҷи мардум дар амал,
Айби ҳар соҳибмақоме зери садҳо доман аст.
Нақши эҷоди ғазал бе услуби аҳли қалам,
Дар ҷавохирхонаи кас бесадо дар суфтан аст.
Ту саодатмандиро гуфти Ҳусайно, дар ғазал,
Аз ҳаёти ин ҷаҳон бо номи некӯ рафтан аст.

26.05.2023.

ШУКРИ МАВЛО, ГАВҲАРИ МАН ДАР МАҚОМ АФТОДААСТ (3289)

Шукри мавло, гавҳари ман дар мақом афтодааст,
Ҳам сиришту фитрати ман дар низом афтодааст.
Ман нагуфтам дар ғазалҳо баҳри ранчи дохилӣ,
Бо умеди донae сайде ба дом афтодааст.
Булбулу гул дар чаманҳо хоб дидам дар саҳар,
Хатти ман дар байни мардум хушмаром афтодааст.
Ман бигуфтам дар ғазалҳо аз ҳаёти дидаам,
Аз ҷавони ботакаббур эҳтиром афтодааст.
Марди ориф домани худро бипӯшад доимо,
Сирри ӯ баҳри ҳаё бар пушти бом афтодааст.
Ҳар чӣ гуфти, эй Ҳусайно, баҳри нафъи миллатат,
Мақтаи аҳдофи ту дар эҳтимом афтодааст.

30.05.2023.

**«СОИ МУСАЛЛАСА»
ҲАҚ БИДОНАД КАЙ БИБОРАД БАР
ЗАМИН БОРОНИ ҒАЙС (3049)**

Ҳақ бидонад кай биборад бар замин борони ғайс,
Рӯзи даҳум аз ҳамалҳо дар маҳи обони ғайс.
Илми ғайб омад ба оят васфи борони баҳор,
Рамзи он маълум набошад назди огоҳони ғайс.
Абри найсон баҳри инсон мачмаи об асту бас,
Аз барои ташна зарфи обихушпошони ғайс.
Бо умеди ризку рӯзӣ аз Худо дорам талаб,
Шуд муайян баҳри мардум шеваи армони ғайс.
Дар баҳорон мардumi мо оби раҳмат хонадаш,
Урфу одат байни мардум ҷашни обафшони ғайс.
Некӯкориҳои мардум нафъи худ орад, Ҳусайн,
Беҳтарин инъоми неъмат бар замин эҳсони ғайс.

01.11.2022.

«ЖЕ»

**ҲАР КӢ МОШИНХОНААШРО АЗ
ҚАДИМ ГӢЯНД ГАРАЖ (3050)**

Ҳар ки мошинхонаашро аз қадим гӢяд гараж,
Бо забони аврупойӣ дар калим гӢяд гараж.
Нақши хатти ҳар нафар эронӣ бошад ё араб,
Аҳли Мисри бостон бо ҳарфи чим гӢяд гараж.
Ҳучраи карвонсаройе аз барои ҳифзи мол,
Дар забони тоҷикӣ бозори тим гӢяд гараж.
Мардуми Тойлонд гӢяд баҳри сайёҳони худ,
Қоҳилони роҳи ҳақ хони рамиш гӢяд гараж.
Дар Мадина баҳри ҳоҷӣ маскани обу таом,
Аҳли мағриб бенидо хони ҳатим гӢяд гараж.
Ҳар чӣ гуфти дар маонӣ ту ҳимоят кун, Ҳусайн,
Аҳли дарёро бубин ҳарфи ҳарим гӢяд гараж.

02.11.2022.

«ҶИМ»

**ИБНИ СИНО ГУФТА БУД ДАРМОНИ
ДАРДУ ҲАМ ИЛОҶ (3054)**

Ибни Сино гуфта буд дармони дарду ҳам илоҷ,
Бо баёни ҳар мараз поёни дарду ҳам илоҷ.
Баҳри беморон бигуфт оромӣ орад ҳар сухан,
Аз табибон ҳарфи неқ искомни дарду ҳам илоҷ.
Аҳли ҳикмат ҳарчӣ гӯяд он васила дар шифо,
Офате андар замин ҷуброни дарду ҳам илоҷ.
Манзили бемориро аз меъда гуфто он ҳақим,
Холӣ будан аз ғизо бурҳони дарду ҳам илоҷ.
Ҳар чӣ гуфто Ибни Сино хонаи банд асту бас,
Ҷисми инсон бо шараф зиндони дарду ҳам илоҷ.
Маҳзари ҳар ҳарфи ту аз Ибни Сино, эй Ҳусайн,
Чора созӣ дар маҳал майдони дарду ҳам илоҷ.

07.11.2022 .

«ЧЕ»

**ВО АҶАБ ҲАР ЯК ГУЛЕ АНДАР
ГУЛИСТОН ХОРПЕЧ (3053)**

Во аҷаб, ҳар як гуле андар гулистон хорпеч,
Ғунҷаи гул назди соҳир дар назарҳо морпеч.
Ҳоку оби одамӣ дар ин ҷаҳон пайваста шуд,
Бо назокат мисли як гул дар ҳарам гулзорпеч.
Ҳушаи гул дар гулистон нақҳате дорад ба худ,
Беҳтарин гул байни гулҳо бар саре дасторпеч.
Ҳалқаи печида бинӣ баста бошад бар камар,
Дастӣ мучрим рӯзи маҳшар мешавад зуннорпеч.
Ҳайр кун бар аҳли дил, озурдагӣ н-ояд ба ту,
Аҳли дарду чашми ҳайрон хаставу афғорпеч.
Ҳар ҷӣ гуфтӣ, эй Ҳусайно, ҷовидон монад зи ту,
Байни ҳикматҳои дунё ҳарфи ту асрорпеч.

07.11.2022.

«ҲО»

**ҲУШЁР ШАВ ВАҚТИ САҲАР, ДОРАД
ГАРОНӢ ХОБИ СУБҲ (3038)**

Ҳушёр шав вақти саҳар, дорад гаронӣ хоби субҳ,
Мушқил бувад андар назар, дорад гаронӣ хоби субҳ.
Бедорӣ омад дар хабар, ҳақро бидон олиғуҳар,
Гарчанд бошӣ дар сафар, дорад гаронӣ хоби субҳ.
Ғофил машав, эй беҳунар, чун хоби афзун пурхатар,
Бар мардумон орад зарар, дорад гаронӣ хоби субҳ.
Соҳиб шавӣ бар симу зар, бедор шав вақти саҳар,
Бар аҳли дил орад зафар, дорад гаронӣ хоби субҳ.
Доим бишав соҳибназар, бедорио кун ту сипар,
Аз хоби ғафлат кун ҳазар, дорад гаронӣ хоби субҳ.
Омад нишони муътабар қавли Ҳусайнат мухтасар,
Бедор шав вақти саҳар, дорад гаронӣ хоби субҳ.

18.10.2022.

МЕРАСАД ЗИКРИ ХУДО БАР ГҶШИ МАРДУМ ҶАР САБОҲ (3052)

Мерасад зикри Худо бар гӯши мардум ҷар сабоҳ,
Бо нидои даъвати Ҳақ халқ ёбад то фалоҳ.
Дар шарият субҳи содиқ тоати ҳақ вочиба аст,
То тулуи шамси ховар хоб кардан номубоҳ.
Ту макун дашноми кас, аз кизбу ғайбат дур бош,
Холисан ли-л-Лаҳ бигуфтан дар суҳан бошад сароҳ.
Холисан ли-л-Лаҳ бикардӣ гар амал дар ин ҳаёт,
Раҳмати ҳақ бар ту ояд, кори ту андар фалоҳ.
Гар хирадманде бидидӣ, хидматаш кун рӯзу шаб,
Номи некат дар забонҳо давра гардад ҷар сабоҳ.
Аз Худо розӣ талаб, роҳат бихоӣ, эй Ҳусайн,
Дар дили ту аз саодат шодӣ бошад иртиёҳ.

07.11.2022.

«ҲО»
МУБОРАК НАЗДИ ҲАҚ ИНСОНИ
ФАРРУХ (3055)

Муборақ назди ҳақ инсони фаррух,
Бигардонад бало даврони фаррух.
Ба ҷӯш ояд зи норе оби раҳмат,
Бичӯшад чашмаи гирёни фаррух.
Бипӯшад айби ту ҳар марду номард,
Бипӯшонӣ ту гар домони фаррух.
Худо бахшад туро дар рӯзи маҳшар,
Бибахшӣ ҳар гаҳе исёни фаррух.
Накӯкорӣ бикун ту дар мақомаш,
Ба боло меравад эҳсони фаррух.
Мукаммал кун ту девонат, Ҳусайно,
Мукофо мешавад девони фаррух.

07.11.2022 .

**«ДОЛ»
МАҶЛИСИ МО БО БУЗУРГОН
МАҲФИЛИ ЗЕБОЙ ШУД (3014)**

Маҷлиси мо бо бузургон маҳфили зебой шуд,
Байни мо асрори дунё маҳрами сахрой шуд.
Дар гулистон қомати гул дилбарӣ бошад ҳадаф,
Ҳар чӣ омад аз тасаввуф оқибат дунёӣ шуд.
Аз сулуки нақшбандӣ дину дунёро нигар,
Аз тариқат то шариат омади раъноӣ шуд.
«Даст бар кор асту дил бар ёр» марди ҳақшинос,
Назди мардум дар таҷаммуъ суҳбати танҳой шуд.
Бекарориҳои ориф бар само дил додан аст,
Ҳар касе андар тариқат ошиқи шайдой шуд.
Аз Самарқанду Бухоро роҳи таълимат Хусайн,
Ваъзи ту дар байни мардум минбари мавлоӣ шуд.

23.09.2022.

НАВҶАВОН БО РОҶИ ТАЪЛИМ ОҚИЛУ ДОНО БУВАД (3021)

Навҷавон бо роҳи таълим оқилу доно бувад,
Бохунар ҳам бо тичорат соҳиби дунё бувад.
Дастёзиҳо макун, гарчанд бошӣ Ардашер,
Аз бузургон гир ибрат, ворисат доро бувад.
Дар ҷаҳон зебову нозебо зи баҳри ибрат аст,
Рӯи нозебо набинад ҳар кӣ нобино бувад.
Иштиёқи зулмати шаб дури ҷӯяд з-офтоб,
Интизори бомдодон дар шаби ялдо бувад.
Тундбоде гар бидидӣ раҳгузар гӯ баҳри худ,
Мавҷи навпайдо ба боде рӯи ҳар дарё бувад.
Неъмат мавло шумар ту боди форамо, Ҳусайн,
Шуълаи оташ ба зулмат неъмат Мӯсо бувад.

06.10.2022.

АЗ ФАЗОИ ТОҶИКИСТОН ДУР БОДО ЧАШМИ БАД (3023)

Аз фазои Тоҷикистон дур бодо чашми бад,
Аз сафои мулки Сомон дур бодо чашми бад.
Суғду Хатлону Душанбе ҳамраҳи Раштонзамин,
Аз Ҳисору аз Бадахшон дур бодо чашми бад.
Миллати тоҷик ба дунё сарбаланд аз номи нек,
Аз бузургон, аз ҷавонон дур бодо чашми бад.
Байни халку миллати худ адли Пешво дар амал,
Аз канори адли султон дур бодо чашми бад.
Баҳри ободии кишвар мекунад доим талош,
Аз мақоми хайру эҳсон дур бодо чашми бад.
Бо ниёиш баҳри миллат худ бигуфтӣ, эй Ҳусайн,
Аз баёни назми девон дур бодо чашми бад.

10.10.2022.

МЕҲРУ МУҲАББАТИ ТУ ДАР НУРИ ДИДА БОШАД (3025)

Меҳру муҳаббати ту дар нури дида бошад,
Осудагӣ чу ояд, дил орамида бошад.
Обу алаф ба дастам дар дашту дар биёбон,
Сайде равад ба сахро, аз кӯҳ рамида бошад.
Хавфу хатар бубинам, ҳифзат кунам ба чонам,
Сайёди номуродӣ теге кашида бошад.
Ҳар гаҳ шавӣ ту пайдо бо роҳи орифона,
Дар байни хосаву ом дилҳо тапида бошад.
Раҳгум занад зи ғафлат дар чодаи ҳақиқат,
Роҳи муҳаббатеро ҳар кас надида бошад.
Манзур аз муҳаббат мақсуди дил, Ҳусайно,
Ҳар ҳикмате, ки гуфтӣ бар дил расида бошад.

12.10.2022.

БО ҚУДУМИ АҲЛИ ИРФОН ХОНААМ ГУЛХОНА ШУД (3026)

Бо қудуми аҳли ирфон хонаам гулхона шуд,
Дар ниҳодам ҷавҳари дил дар тавофи хона шуд.
Муждаи дилшодӣ омад баҳри мизбон аз само,
Аз садаф дар зери дарё баҳри ман дурдона шуд.
Ҳар кучо гар холӣ бошад аз қудуми меҳмон,
Бо низоми урфи мардум гӯшаи вайрона шуд.
Аз бузургон хайр дидам, шуд фаровон моли ман,
Ҳар кучо дидам ҳасисе аз саҳо бегона шуд.
Тангдасту тангчашмон дар ҷаҳон ҳору залил,
Соҳиби дасти саҳоват дар ҷаман парвона шуд.
Хусравиро гар ту хоҳӣ, қавли ҳақро гӯ, Хусайн,
Бо баёни панду андарз ин суҳан шоҳона шуд.

12.10.2022.

ҲАР ЯК СУҲАН ЗИ ШОӢР БӢӢ ЗАМОНА ДОРАД (3028)

Ҳар як суҳан зи шоир бӯи замона дорад,
Мафҳуми асли маъно дар худ нишона дорад.
Руҳу равони ҳастӣ аз қуллаҳо талаб кун,
Гар меравӣ ту боло, гардан давона дорад.
Гуфтори бо назокат бошад каботи бирён,
Дурӣ бичӯ зи мичмар, оташ забона дорад.
Парҳез кун зи шубҳа дар роҳи дилшиносӣ,
Дар роҳи хушқу зардӣ ошиқ фасона дорад.
Шоир суҳан бигӯяд дар пардаҳои оҳанг,
Зеро ки дар дили худ савту тарона дорад.
Оҳанги ту, Ҳусайно, овози аҳли ҳикмат,
Гуфто ба халқ Исо: Дам интиҳо надорад.

12.10.2022.

ДАР КУҲИСТОН БО САДОИ ОБ ХОБАМ МЕБАРАД (3031)

Дар куҳистон бо садои об хобам мебарад,
Бо умеди чашмаи сероб хобам мебарад.
Чашмаи эҷоди ман пайваста бошад бо само,
Дар вучудам Кавсари шодоб хобам мебарад.
Ризқи ман дар дасти Холик, хонақаҳ бошад сабаб,
Ҳамчу Марям гӯшаи меҳроб хобам мебарад.
Бо таваккул зиндагонӣ ман натарсам аз касе,
Бо дуо дар дохили гирдоб хобам мебарад.
Равшаниро ман бичӯям бо дил аз аҳли карам,
Дар само бо дидани маҳтоб хобам мебарад.
Ҳар нафас бо зикри мавло худ бигуфтӣ, эй Ҳусайн,
Бе танаффус дар миёни об хобам мебарад.

15.10.2022.

НИГАР БАР ЗЕРИ УЌЁНУС, КИ ДАРЁИ ДИГАР ДОРАД (3033)

Нигар бар зери уқёнус, ки дарёи дигар дорад,
Мусофир нафъи молеро зи минои дигар дорад.
Бубин ту чархи гардунро, само ҳам бе сутун бошад,
Машав ҳайрон ба ҳар Мачнун, ки дунёи дигар дорад.
Бикун андешаи фардо вафодорӣ ба ту ояд,
Хилофери макун пеша, ки ғавғои дигар дорад.
Мазан нохун ба қалби кас, адоват оварад бар ту,
Гурезон шав зи ҳар ҷоҳил, ки ҳамтои дигар дорад.
Ҷаҳонбинии ҳар шоир ба худ як ҳикмате дорад,
Ҳазорон Шамси ин олам, ки Мавлои дигар дорад.
Ғанимат дон, Ҳусайно, ту бузургони замонатро,
«Мазан теша ба пой худ», ки маънои дигар дорад.

15.10.2022.

НЕКӢ ТУ МАЧӢ АЗ НАФАРЕ, КИ ДИЛИ БЕДОР НАДОРАД (3034)

НекӢ ту мачӢ аз нафаре, ки дили бедор надорад,
Оқил ту мағӯ, гар нафаре ҷавҳари гуфтор надорад.
Ту некӢ бикун бо амалат нуқтаи хоре ту ба гул зан,
Булбул ғами гул меҳурад, андешаи ҳар хор надорад.
Ҷӯё ту бишав, зиндагӣ осон набувад ҳеч,
Осон машумар бар нафаре тоқати дидор надорад.
Андарзи ҳақимона бигӯ бо амалат баҳри насоро,
Ту таъна мазан баҳри касе ҳалқаи зуннор надорад.
Вайронӣ мачӢ, манъ макун ҳар нафаре пеши ту ояд,
Душман машумар як нафаре ханҷари девор надорад.
Таҳқир макун аҳли суҳанро ту надониста, Ҳусайно,
Беҳуччату бурҳон ту мағӯ ҳарфи сазовор надорад.

15.10.2022.

УМРИ АҲЛИ ИЛМУ ИРФОН БО САОДАТ БИГЗАРАД (3035)

Умри аҳли илму ирфон бо саодат бигзарад,
Назди мардум бо низому бо каромат бигзарад.
Ақли солим баҳри инсон неъмат Парвардигор,
Рӯзгори аҳли имон бо шаҳодат бигзарад.
Зиндагӣ чун санги хоро сахтиҳо дорад ба худ,
Умри инсонҳои некӯ бо қаноат бигзарад.
Домани соҳибдилон доим бипӯшад айби кас,
Рӯзу шаб аз баҳри ҷоҳил бо маломат бигзарад.
Чашмаҳо аз зери дарё мезанад амвоҷи худ,
Эй хушо гар умри султон бо адолат бигзарад.
Ту башорат деҳ, Ҳусайно, баҳри халқу миллатат,
Умри инсонҳои доно бо ҳидоят бигзарад.

16.10.2022.

ЧАШМА ГАР ҚОРӢ ШАВАД, РӢЗЕ БА ДАРӢ МЕРАСАД (3036)

Чашма гар қорӣ шавад, рӯзе ба дарё мерасад,
Нури хуршед аз само бо сад таманно мерасад.
Чашмаву он нури хуршед аст баҳри мардумон,
Аз вучуди хок ҳам гармо ба сахро мерасад.
Роҳи таълими улум бошад саодат баҳри халқ,
Илму ирфон, кимиё моро зи доно мерасад.
Назди арбоби рисолат «ҳар мақомеро мақол»,
Дар баёни ҳар сухан оқил ба маъно мерасад.
Охи мачнунон шунав дарюза н-ояд баҳри ту,
Дар раҳи нодориҳо соил ба фатво мерасад.
Зебу зинат дар ғазалҳо нусрате бошад, Ҳусайн,
Ҳарфи ҳақро ту бигӯ гавҳар зи мавло мерасад.

17.10.2022.

НАВО ҲАР ГАҲ ШАВАД ПАЙДО, САДОРО МЕТАВОНАМ ЗАД (3041)

Наво ҳар гаҳ шавад пайдо, садоро метавонам зад,
Ба дасти меҳрубонӣ норизоро метавонам зад.
Ризо бошам ба тақдирам, ба дил боди насим дорам,
Нидои ишқ агар ояд, саборо метавонам зад.
Агар ман як хато биам, бичӯям иштибоҳи худ,
Хилофи офият бошад, хаторо метавонам зад.
Тиҳидасте шавад пайдо бихоҳад рози номаҳрам,
Асо дар дасти худ дорам, гадоро метавонам зад.
Ҳар он гаҳ бенаво биам бубинад кӯмаке аз ман,
Ба нафъи бенавоён ман наворо метавонам зад.
Асои нақши дасти ту, Ҳусайно, ҳикмате дорад,
Бигӯ баҳри ҳидоят ман асоро метавонам зад.

24.10.2022.

ДАР ҶАҲОН ХАЙРИ КАСЕ БА АДЛИ СУЛТОН НАРАСАД (3044)

Дар ҷаҳон хайри касе ба адли султон нарасад,
Пояи васли мақом ба амри инсон нарасад.
Шуҳрати номи нақӯ мартабаи аҳли хирад,
Раҳи мақсуди дуо ба чашми гирён нарасад.
Шодӣ кун баҳри қазо гардиши даврон ба ҳадаф,
Берун аз қисмати ту зи даври даврон нарасад.
Нақшаи хатти азал гар биравад сӯи само,
Қадами аҳли хирад ба мулки вайрон нарасад.
Нуқтаи ҳикмати ҳақ адли само бошаду бас,
Ҳеҷ паймонаи даҳр ба адли мизон нарасад.
Риштаи сабки Ҳусайн уқда кашад ҳар нафасе,
Ту мағир ҳарфи касе, таъна ба девон нарасад.

26.10.2022.

КҶШ НОМАТ ҲАМЧУ ВАСФИ НАВБАҲОР ОЯД БА ЁД (3046)

КҶш номат ҳамчу васфи навбаҳор ояд ба ёд,
Бо сарафрозӣ мақоми ифтиҳор ояд ба ёд.
Хайр кун дар ин ҳаётат, аз бадихо дур бош,
Номи некат бардавому беғубор ояд ба ёд.
Хоку лойи сарзаминат шуд муқаддас баҳри ту,
Аз барои наҳри миллат ҷӯйбор ояд ба ёд.
Дар зимистон байни гулҳо ту мағир роҳи хазон,
Ношукуфта ғунҷаи гул, шохсор ояд ба ёд.
Бо умед рӯзи фардо бишкуфад ҳар навгуле,
Косагулҳоят фишурда рӯзгор ояд ба ёд.
Эй Ҳусайно, ҳар чи гуфти баҳри халқу миллатат,
Чун чароғи раҳнамоӣ ёдгор ояд ба ёд.

30.12.2022.

ВАФОДОРӢ ЗИ БАҲРИ ЁР ГУЛИ ГУЛХОНА ХОҲАД БУД (3047)

Вафодорӣ зи баҳри ёр гули гулхона хоҳад буд,
Висоли нома аз ҳар ҷо дари кошона хоҳад буд.
Ибодат дар раҳи ноҳақ бубинӣ оташи Озар,
Чу ибрат байни оташҳо дили парвона хоҳад буд.
Бубин ободии олам ҳама аз дасти аҳли хайр,
Низое ҳар кучо бошад, дами вайрона хоҳад буд.
Ғаму андӯҳи ҳар инсон бикоҳад ҷисми инсонӣ,
Пушаймонӣ зи бадномӣ ғами афсона хоҳад буд.
Ба вақти гуфтани назме ҳимоят кун ту ҳарфи худ,
Ҳарорат гар шавад пайдо, таби шоҳона хоҳад буд.
Ҳусайно, ҳикмати ҳақро бикаш бар риштаи назмат,
Ҳар он ҳарфе, ки ту гуфти кафи дурдона хоҳад буд.

30.10.2022.

ОБИ ҶОРӢ РОҶИ ХУД БАР СӢИ ДАРӢ МЕКАШАД (3076)

Оби ҷорӣ роҳи худ бар сӯи дарё мекашад,
То нахушқад қатраҳо бо сад таманно мекашад.
Ту бубин дарёи Урдун шуд муқаддас бар Масеҳ,
Ҳар насоро бо гуле рамзи Масеҳ мекашад.
Олиме бо илми дунё дар масал чун Берунӣ,
Равғани зери замин аз реги саҳро мекашад.
Санҷиши роҳи залолат дар фиреби мардумон,
Сурмаи рахшандаро бар чашми умё мекашад.
Эҳтироми аҳли илм андешаи марди нақӯ,
Марди доно ҳикмате аз ҳарфи мавло мекашад.
Мисли ҳамномат ба мардум чорасозӣ кун, Ҳусайн,
Риштаи ҳарфат даво аз Ибни Сино мекашад.

28.11.2022.

ҲАРЧАНД БОШӢ БЕҲАТО, ТУ ТАВБА КУН АЗ КОРИ БАД (3081)

Ҳарчанд бошӣ беҳато, ту тавба кун аз кори бад,
Андар дилат нуру сафо, ту тавба кун аз кори бад.
Аҳли гунаҳро ҳеҷ гаҳ таҳқиру истехзо макун,
То худ нагардӣ мубтало, ту тавба кун аз кори бад.
Аз ҳар гуноҳи кардаат бечашму рӯ биам туро,
Исён макун, эй беҳаё, ту тавба кун аз кори бад.
Дар байни мардум бо гунаҳ кардӣ мубоҳоти зиёд,
Шарме накардӣ аз Худо, ту тавба кун аз кори бад.
Аз дарду ранчи ин ҳаёт хоҳӣ начоте баҳри худ,
Аз мушкилӣ ёбӣ раҳо, ту тавба кун аз кори бад.
Осӣ машав дар роҳи ҳақ андар давоми умри худ,
Бошад Ҳусайнат раҳнамо, ту тавба кун аз кори бад.

01.12.2022.

АЗ ҲАКИМОНИ ҶАҲОН НОМАӢ ШОҲОНА БИМОНАД (3083)

Аз ҳақимони ҷаҳон номаӢ шоҳона бимонад,
Аз ҳасисони замон хона ба бегона намонад.
Партави шамси зуҳо дур набошад зи назарҳо,
Ту мағӯ гулканиро раҳбари гулхона надонад.
Шахси бадҳоҳ бубинӣ, ки бичӯяд айбат,
Ба ғубору ба гумон номаӢ мастона нахонад.
Аз ривоёти қадим қиссаи начво бирасида,
Ҳар ҷӣ бинад ба назар ҳосили афсона нахонад.
Ту бубин болу пари мурғи Ҳумо бебадалист,
Доҳили оташу гул лонаи парвона намонад.
Ту бигӯ баҳри ҳасудон бебадал аст Ҳоҷӣ Ҳусайн,
Ҳарфи манро ба гумон хонаи вайрона нахонад.

02.12.2022.

БУЗУРГОНИ ХУДОРО БЕНАЗАР ДИДАН ХАТО БОШАД (3092)

Бузургони Худоро беназар дидан хато бошад,
Дарахтони гулеро бесамар дидан хато бошад.
Бубин Кайхусраву Доро мақоми сафҳаи таърих,
Ба ҳар Рустам падарро Золи Зар дидан хато бошад.
Нигини он Сулаймонро итоат вочибе омад,
Ба дасташ муҳри Хотам бегуҳар дидан хато бошад.
Низоми ду ҷаҳонро ту зи он мавло ҳақиқат дон,
Ҳаёти охиратро хоки тар дидан хато бошад.
Бирав бар назди аҳли илм бичӯ дурӣ зи ҳар ҷоҳил,
Ҳасуду ҷоҳилонро безарар дидан хато бошад.
Машав бадхоҳи аҳли илм, Ҳусайно, дар давоми умр,
Шикасти шоиреро муътабар дидан хато бошад.

06.12.2022.

БУБИН ФАРДОИ НОМАРДОН, КИ ФАРДОЕ ДИГАР ДОРАД (3097)

Бубин фардои номардон, ки фардое дигар дорад,
Ҳама душман занад лофе, ки даъвое дигар дорад.
Бирав бо роҳи ирфонӣ, бичӯ дурӣ зи ҳар нодон,
Шунав ҳикмат зи он оқил, ки дунёе дигар дорад.
Хуруҷи Одаму Ҳавво зи море буд дар ҷаннат,
Марав бо роҳи шайтонӣ, ки ғавғое дигар дорад.
Ризомандӣ бичӯ доим сукунат бар дилат ояд,
Агар толиб нашуд сокин таманнои дигар дорад.
Ту хоҳиш кун зи аҳли илм раҳи иршод баҳри худ,
Бубин аҳли ҷаҳолатро тақозое дигар дорад.
Мағӯ бепир фардеро, Ҳусайно, дар раҳи ваҳдат,
Ба мисли Мавлавии Балх чу мавлое дигар дорад.

12.12.2022.

ШУКРИ МАВЛО МЕКУНАМ ҲАМВОРӢ АЗ ДАВРОН РАСИД (3104)

Шукри Мавло мекунам ҳамворӣ аз даврон расид,
Дар раҳи некӯиҳо бар гӯши ман фармон расид.
Сӯи бозори адолат ҳар гаҳе кардам сафар,
Дар биёбон ҳамнаво сардобаи арзон расид.
Нисбати подоши қорам доимо кардам умед,
Шукри рӯзи имтиҳон, хушёрӣ аз бӯхтон расид.
Дар мақоми назди мардум чун нагуфтам ҳарфи бад,
Минбари назму наво аз мулки он султон расид.
Бо муаммо аҳли бидъат ҳар чӣ гуфто баҳри ман,
Гарди вай бар рӯи ман чун баргаи райҳон расид.
Баҳри нафъи миллатат ҳикмат бигуфтӣ, эй Ҳусайн,
Кош бошад ҷовидон назме, ки дар девон расид.

17.12.2022.

ҲАР ЧИРО ХОҲАД ХУДО ДАР ЛАҲЗА ПАЙДО МЕКУНАД (3106)

Ҳар чиро хоҳад Худо, дар лаҳза пайдо мекунад,
Санъати махлуқи худро Ё тамошо мекунад.
Назди ишқи босадоқат ту мағӯ ман ошиқам,
Ишқи носанчидаро дар моли дунё мекунад.
Ошиқи роҳи муҳаббат масканаш маъвои дил,
Љумлаи аъмоли некӯ баҳри фардо мекунад.
Аҳли бидъат бо ҷаҳолат тарки мазҳаб дар назар,
Ин ҷаҳону он ҷаҳон бо фитна расво мекунад.
Ту бубин аҳли насоро вақти ранҷурӣ мудом,
Ҳалқаи зуннори худ сӯи Масеҳо мекунад.
Тандурустиро бипурсад аз Худо доим Ҳусайн,
Баҳри миллат тинҷиро аз ҳақ таманно мекунад.

20.12.2022.

САМО РАВШАН ШАВАД ОН ГАҲ, КИ ДОНО АЗ ЗАМИН ХЕЗАД (3107)

Само равшан шавад он гаҳ, ки доно аз замин хезад,
Биёяд зулмате бар нур, чу нодон аз камин хезад.
Заковатмандӣ бар наҳле зи инъоми Банӣ Одам,
Шифои дарди беморон зи муми ангубин хезад.
Тариқи маърифатро дон ба худ як қимате дорад,
Агар ҳикмат шавад кӯҳе, зи ёкуташ нигин хезад.
Зи мағриб пешаи сурат тафаккурро зи машриқ дон,
Барои санъати фаннӣ аёниҳо зи Чин хезад.
Ҳаёти мардумон бингар гаҳе шодон, гаҳе ношод,
Насибу қисмати ҳар кас ниҳоде аз чабин хезад.
Каломи аҳли ҳикматро, Ҳусайно, баҳри миллат гӯ,
Нидои роҳи ирфонӣ зи ҳарфи мурсалин хезад.

22.12.2022.

ЭЙ ДҶСТИ МЕҲРУБОНАМ, СОЛИ НАВ МУБОРАК БОД! (3113)

Эй дӯсти меҳрубонам, соли нав муборак бод!
Соҳибиззат зи ҷонам, соли нав муборак бод!
Осудагӣ бихоҳам андар давоми ин сол,
Табрик кунам ба ҷонам, соли нав муборак бод!
Ҳамроҳи ёру дӯстон гар ҷону тан саломат,
Осудаву амонам, соли нав муборак бод!
Иқболи соли навро бо сад дуо бигӯям,
Ман бо дилу забонам, соли нав муборак бод!
Монанди нури борон баҳри ҳаёти хуррам,
Хуршеду соябонам, соли нав муборак бод!
Дар ин рӯзи муборак Ҳусайн гӯяд баҳратон,
Бо шумо ҷовидонам, соли нав муборак бод!

31.12.2022.

ТУ БУБИН НАҲЛИ АСАЛ ЗЕБАНДА МАСКАН МЕКУНАД (3117)

Ту бубин наҳли асал зебанда маскан мекунад,
Баҳри фардо мӯрча аз дона хирман мекунад.
Маскану хирман бубинӣ боризо гӯ қавли худ,
Аз Худо пурсам ҷавобе ҳар чӣ бо ман мекунад.
Хонаи наҳли асал ибрат бувад дар ин ҷаҳон,
Айби касро марди некӯ зери доман мекунад.
Ҳар касе дар ин ҷаҳон беҳуда донад сабзаро,
Хоки носанҷидаро дар чашми душман мекунад.
Мункари роҳи ҳақиқат ҳамраҳи бебандубор,
Нуктаи андешаро зуннори гардан мекунад.
Гулхани аҳли хирад гулхона гардад, эй Ҳусайн,
Ҳар кӣ хонад шеърӣ ту парвози гулшан мекунад.

07.01.2023.

АЗ КҶИИ АҲЛИ ҲИҚМАТ НАҲРИ СУҲАН БАРОЯД (3118)

Аз кӯи аҳли ҳикмат наҳри суҳан барояд,
Беҳикматӣ зи ҷоҳил аз мову ман барояд.
Соҳибфазилати даҳр нафъе ба халқ орад,
Бадҳоҳу баднигоҳе ҷонаш зи тан барояд.
Аз фитнаи ҳасудон зоил шавад ҷу неъмат,
Илло зи буғзу кина дудаш зи тан барояд.
Инсонӣ босаховат раҳшанда мисли шамс аст,
Баъди вафоти некон нур аз кафан барояд.
Ҳар кас, ки ҳамроҳи ман доро бувад ба ҳикмат,
Ман розиям ба дунё ҳамноми ман барояд.
Афкори ту, Ҳусайно, бар нафъи халқу миллат,
Аз гунҷаҳои ҳарфат гул аз ҷаман барояд.

08.01.2023.

ИН ДАВЛАТИ ДИЛ ДАР РАҲИ БОЗОР НАБОШАД (3125)

Ин давлати дил дар раҳи бозор набошад,
Меҳри дили мо дар дили ағёр набошад.
Бахшанда бишав бо караму номи накӯ чӯ,
Ин зевари зар дар таги девор набошад.
Гулзор бихар бо амали худ зи ҳакимон,
Дар боғи касе як гули беҳор набошад.
Рӯзону шабон мегузарад, умр ғанимат,
Умри ману ту фурсати бисёр набошад.
Бингар ба амалҳои худ, аъмол накӯ кун,
Бар Ҳақ нарасӣ дидаи бедор набошад.
Шукрона бигӯ ҳар нафас аз умр, Ҳусайно,
Дар назму наво ҳам раҳи ҳамвор набошад.

17.01.2023.

ЭЙ КОШ, ДАР ЗАМОНА ТИРУ КАМОН НАБОШАД (3133)

Эй кош, дар замона тирӯ камон набошад,
Дар байни хосаву ом як бадгумон набошад.
Тарғиби роҳи ҳақро бепарда гӯ ту доим,
Аъмоли хайри мардум андар ниҳон набошад.
Хору залил гардад, ҳам нотаом бимонад,
Дар шеъри ҳар суҳанвар руҳи замон набошад.
Дар назму насри мардум гарчанд чор фасл аст,
Андар каломи шоир ҳарфи ҳазон набошад.
Чоҳе макан ба сӯзан дар ҳар макон ба ғафлат,
Дар ҷои номуносиб оби равон набошад.
Худ гуфтаӣ, Ҳусайно, эҳёгаре набинам,
Дар ҳарфи ҳар суҳангӯ руҳу равон набошад.

20.01.2023.

ЗИ АҚЛУ ИЛМУ ҲАМ ИРФОН БА МИЛЛАТ ИҚТИДОР ОЯД (3141)

Зи ақлу илму ҳам ирфон ба миллат иқтидор ояд,
Навобиг гар шавад пайдо, зи миллат ифтихор ояд.
Бубин ту қудрати миллат чаҳонро дар таҳайюр монд,
Барои халқу ҳам давлат зи номаш эътибор ояд.
Нигар бар ҳарфи ҳар олим ба худ як ҳикмате дорад,
Маонӣ қавли ҳар шоир ба ҳоли худ ба кор ояд.
Муҳити нури ирфонӣ ҳимоят мекунад худро,
Ҳама анвори пинҳонӣ ба чашми соядор ояд.
Зи хотир маҳв мегардад асар гар бенаво бошад,
Навои назми ҳар шоир ба миллат ёдгор ояд.
Хусайно, пардаи ҳарфи ту дорад илму ҳам ирфон,
Ҳазорон ҳикмати мавло зи ҳарфи пардадор ояд.

23.01.2023.

ДАР ҶАВОНИ ШУКРИ ҲАҚ, ҶАҲДЕ БА ИСЁНАМ НАБУД (3142)

Дар ҷавонӣ, шукри ҳақ, ҷаҳде ба исёнам набуд,
Ғайри ҳақ дар мушкилӣ дигар ниғаҳбонам набуд.
Ман будам танҳо чу раҳбар бемуҳофиз дар Ватан,
Айбу нуқсони ҷавонӣ зери домонам набуд.
Ман бипурсидам зи Субҳон сатри айби мардумон,
Шукри ҳақ, дар ҷашми мардум ҷисми урёнам набуд.
Соҳиби минбар шудам андар давоми умри худ,
Шукри ҳақро мекунам ҳарфи парешонам набуд.
Ман сафар кардам ба дунё Африқову Шарқу Ғарб,
Ҳамраҳи муфти Амон, кори пушаймонам набуд.
Фикри фардору бикардӣ бо қиёсе, эй Ҳусайн,
Ҳарфи носанчидае дар назми девонам набуд.

23.01.2023.

ФАРДОИ МИЛЛАТИ МАН ГУЛЗОР МЕНАМОЯД (3143)

Фардои миллати ман гулзор менамояд,
Баҳри харидани гул бозор менамояд.
Дар чашми ҳар насоро марҷона аз Масеҳо,
Занчири ҳар мусулмон зуннор менамояд.
Бадномӣ байни мардум ранҷурӣ бар кас орад,
Шахсе, ки дар хичолат бемор менамояд.
Шармандагӣ ба дунё аз қачниҳодӣ ояд,
Роҳи ҳаёти инсон ҳамвор менамояд.
Аз Бӯалии Сино ойнаи шуд ҷаҳоне,
Тасвири номуайян девор менамояд.
Девон ту, Ҳусайно, бар нафъи миллату халқ,
Дар сафҳаҳои таърих осор менамояд.

25.01.2023.

ИЛМУ ИРФОНУ САФО ГАНЧИ ҲАЁТАМ МЕДИҲАД (3154)

Илму ирфону сафо ганчи ҳаётам медиҳад,
Баҳри тасхири само болу қанотам медиҳад.
Қатраҳо ояд зи боло, оби раҳмат дар назар,
Устуворӣ дар раҳи тӯфон саботам медиҳад.
Шукри ҳақро мекунам, ки маъсумӣ омад баҳри ман,
Дар мукофоти амал қанду наботам медиҳад.
Аз гунаҳ ман дур будам бо умеди раҳматаш,
Бо каримӣ аз шаби исён баротам медиҳад.
Дар баёни илму ирфон, ҳам маонӣ, ҳам бадеъ,
Ногаҳон аз сӯи худ як илтифотам медиҳад.
Бахту иқболат, Ҳусайно, бардавом аст аз Худо,
Ҳам бигӯ аз ҳар бало роҳи начотам медиҳад.

16.02.2023.

БАЙНИ МАРДУМ НУР БОРАД, ОҚИЛЕ ПАЙДО ШАВАД (3155)

Байни мардум нур борад, оқиле пайдо шавад,
Ҳар кучо хайре биёрад, одиле пайдо шавад.
Ноумедиҳо набояд дар фазои бахру бар,
Аз барои киштибоне соҳиле пайдо шавад.
Дар хатои носазо ғамгин машав аз нокасе,
Аз барои норавоӣ ғофиле пайдо шавад.
Ҳадяи дасти саховат кам нагардад аз ато,
Аз барои бурдаи нон соиле пайдо шавад.
Сохиби хулқи нақӯ шав дар сафар ё дар ҳазар,
Аз барои зиндагонӣ манзиле пайдо шавад.
Анҷуман хоҳӣ, Хусайно, бартараф кун айби худ,
Ҳар кучо бо номи некат маҳфиле пайдо шавад.

17.02.2023.

ҲАР КУҶО АЗ ҲАРФИ МАВЛО РАВШАНИ ПАЙДО ШАВАД (3156)

Ҳар кучо аз ҳарфи мавло равшани пайдо шавад,
Гунҷаи гул боз гардад, гулшане пайдо шавад.
Равшани дар гулшане бошад баёни як сухан,
Донаеро ҷамъ оӣ, хирмане пайдо шавад.
Аз нидоҳои бузургон ҳикмате ояд ба дил,
Баҳри халқу миллати худ гуфтани пайдо шавад.
Бо муҳаббат зиндагӣ кун ҳамдаӣ ояд ба ту,
Аз адоватҳои мардум душмани пайдо шавад.
Айби худро ту бубину тавба, истиғфор кун,
Аз барои сатри айбат домане пайдо шавад.
Ҳар наҷотеро ту хоӣ аз Худованд, эӣ Хусайн,
Дар дуо шав аз бароат равзане пайдо шавад.

17.02.2023.

БАҲРИ МАРДУМ АЗ ХУДО ҲАР РАҲМАТЕ ПАЙДО ШАВАД (3157)

Баҳри мардум аз Худо ҳар раҳмате пайдо шавад,
Ҳар гаҳе шукрона гӯйӣ, неъмате пайдо шавад.
Ҳар касе дорад часорат фикри фардоро кунад,
Дар вучуди баҳри ирфон ғайрате пайдо шавад.
Нотавоне карда некӣ, мезанад бар рӯи кас,
Ҳар кучо бошад баёне, муфтие пайдо шавад.
То тавонӣ дар ҳаётат дурӣ чӯ аз кори бад,
Аз паси ҳар номуродӣ захмате пайдо шавад.
Ҳар амалро дар ҷаҳон вақти муносиб дар назар,
Некӣ кун аз баҳри фардо, фурсате пайдо шавад.
Эй Хусайно, ҳар чӣ гуфти умми Мӯсо дар назар,
Бо тариқи ваҳӣ доим нусрате пайдо шавад.

17.02.2023.

ҚИСМАТИ ФАРДОИ ИНСОН ДАР НАЗАР ПАЙДО ШАВАД (3158)

Қисмати фардои инсон дар назар пайдо шавад,
Нури хуршед дар ҳилолу дар қамар пайдо шавад.
Моҳи навро гар ту дидӣ сарнавишт орад ба ту,
Гар дуо кардӣ ба ҳикмат раҳгузар пайдо шавад.
Умри тӯлонӣ бубинӣ бардавом аз кори хайр,
Субҳи содиқ баъди козиб ҳар саҳар пайдо шавад.
Мушки анбар гар ту хоҳӣ сайди маъноро бикун,
Бо ду чашми шӯх оҳу дар қамар пайдо шавад.
Зиракию ҳам фиросат аз мақомоти уло,
Ризку рӯзӣ, ҳам фазилат аз хунар пайдо шавад.
Ҳар чӣ гуфтӣ бо далоил мустанад бошад, Ҳусайн,
Назми зебо аз каломи муътабар пайдо шавад.

17.02.2023.

БАРОИ ЗЕБИ ИН ДУНЁ ГУЛУ ГУЛХОНА ПАЙДО ШУД (3159)

Барои зеби ин дунё гулу гулхона пайдо шуд,
Дили ориф ба ирфоне зи он паймона пайдо шуд.
Сифоти авлиёро ман бичустам дар масири худ,
Ба мисли хонаи занбӯр афзун хона пайдо шуд.
Шароби антаҳуриро бигуфто Ҳофизи Шероз,
Зи мастии гулу булбул майу майхона пайдо шуд.
Майу майхонаи сӯфӣ зи боби ҷому ваҳдат буд,
Зи соғарҳои номардон дари вайрона пайдо шуд.
Накӯкорӣ дар ин дунё зи ислоҳи харобот аст,
Ҳақиқат ҳар кучо бошад, гули шоҳона пайдо шуд.
Давоми умри ширинам нагуфтам бенизомиро,
Зи ҳарфи риштаи назмам хатти дурдона пайдо шуд.
Ҳусайно, гавҳари худро бичустӣ аз ниҳони худ,
Барои ҳифзи ашъорат чу гавҳархона пайдо шуд.

18.02.2023.

БИТАРС АЗ ОҶИ АҶЛИ ДАРД, ДУОЯШ МУСТАҶОБ ОЯД (3161)

Битарс аз оҶи аҶли дард, дуояш мустаҷоб ояд,
Ҷама озору дарду ранҷ, ки аз зери ниқоб ояд.
Биёзорӣ дилеро ту ба худ теғи ғазаб бинӣ,
Зи ҳар оҶи ғарибоне садое аз саҳоб ояд.
Бипурс ту аз Ҳудои худ ҷама оромии олам,
Саботи зиндагӣ бинад ҳар он чашме ба хоб ояд.
Хурофоти Банӣ Одам бинои ҷоҳилон бидам,
Ҷазорон мору ҷам каждум зи девори хароб ояд.
Тараҳҳум байни инсонҳо нузули раҳмате бошад,
Ҷама панду насиҳатҳо зи авроқи китоб ояд.
Ҳусайно, назми хоси ту гулистон бо ҳазорон гул,
Ба ҳикмат зебу зинат деҳ, зи он бўи гулоб ояд.

20.02.2023.

ДАР ҶАҲОН АҲЛИ ШАРАФ САҲРО ГУЛИСТОН КАРДААНД (3168)

Дар ҷаҳон аҳли шараф саҳро гулистон кардаанд,
Сарвати мавҷударо дар роҳи эҳсон кардаанд.
Ҳар кучо бидам салоҳе маҷмаи аҳли улум,
Раҳнамои баҳри халқ бо роҳи ирфон кардаанд.
Сураи Юсуф бихон аз баҳри ибрат эй азиз,
Сад ривоят баҳри мо аз Мисру Канъон кардаанд.
Васфи мардони накӯ зоҳир шавад дар ҳар қадам,
Айби мардумро бисе пӯшида пинҳон кардаанд.
Ҳар амал дастур бошад бар бузургони ҷаҳон,
Кори худро бо ҳадаф бо адли мизон кардаанд.
Сабки назмат бо бузургон дар радиф бошад, Хусайн,
Сад ҳазорон шоире эҷоди девон кардаанд.

25.02.2023.

ОДАМӢ БО АҚЛИ КОМИЛ ХОКРО ЗАР МЕКУНАД (3193)

ОдамӢ бо ақли комил хокро зар мекунад,
Оламеро бо сафои худ мунаввар мекунад.
Хоку обу лойи инсон шуд муқаддас аз азал,
Аҷри хайри одамиро даҳ баробар мекунад.
Ҳамнишини оби Замзам қудсият аз хона аст,
Мавҷи дарё ҳар замоне бӯйи анбар мекунад.
Ноумедиҳо макун ту аз мусибат дур бош,
Соҳиби ҳар як мусибат хок бар сар мекунад.
Бо умеди шаҳру дарё абр ояд бар само,
Рӯзи фардо ҳам умеди ҳавзи Кавсар мекунад.
Риштаи назми Ҳусайн аз силки ҳикматҳои худ,
Зинати савту наворо дурру гавҳар мекунад.

13.03.2023.

ГАР НАБОШАД МАЪСИЯТ ДУНЁ ГУЛИСТОН МЕШАВАД (3195)

Гар набошад маъсият, дунё гулистон мешавад,
Дар ҷаҳон ободиҳо аз адли султон мешавад.
Носипосиҳои мардум нохушӣ орад мудом,
Толеи бахти баланд аз шукри даврон мешавад.
Нархи арзон гар ту хоҳӣ, аз само борон бипурс,
Баъд аз он арзониҳо аз адли мизон мешавад.
Корзори дастёрон беҳадаф набвад, вале
Кинаву ҳам душманӣ аз рӯи бухтон мешавад.
Ҳар киро дасти саҳо бошад азизи мардум аст,
Иззати аҳли шараф аз хайру эҳсон мешавад.
Эҳтироми ҳар азиз аз заҳмате бошад, Хусайн,
Оби рӯи аҳли илм аз илму ирфон мешавад.

13.03.2023.

ЧАШМАИ ИРФОНИ МАН АЗ ЗЕРИ ДАРЁ МЕРАСАД (3204)

Чашмаи ирфони ман аз зери дарё мерасад,
Бо тариқи хоси худ бар реги саҳро мерасад.
Қавли ҳақро ман бичустам, ҳам бигуфтам роҳи гул,
Аз барои ғунчаҳо боди шукуфо мерасад.
Гардиши шамсу қамар аз баҳри инсон асту бас,
Қавҳари қиматбаҳо аз марди доно мерасад.
Гӯшаи рамзу киноя ҷӯшиши сарчашмаҳо,
Аз барои баҳру дарё дурри маъно мерасад.
Ҳарфи ту бо чашму абрӯ рамзи худ дорад, Ҳусайн,
Гар маҷозӣ гуфтаӣ бо роҳи имон мерасад.
Сайри ту андар маонӣ ҳам баёну ҳам бадеъ,
Баҳри аҳли маърифат бе як муаммо мерасад.

19.03.2023.

ҚАТРАИ БОРОНИ НАЙСОН ҲАМЧУ УЗРО МЕРАВАД (3212)

Қатраи борони найсон ҳамчу Узро меравад,
Бо умеди мачмаи худ сӯи дарё меравад.
Худ намедонад, ки фардо сарнавишташ дар чӣ аст,
Дар садаф бо номи гавҳар зери дарё меравад.
Қисмати марди Худо ҳам дар вучуди қатраҳо,
Ҳар кӣ соҳибдил бувад, ӯ бемуаммо меравад.
Лаълу ёкути нигин пайдо кунад амвоҷи нур,
Аз вучуди мавчи зебо санги хоро меравад.
Чавҳари ойинадорӣ инъикоси сурат аст,
Ҳар кӣ ҳарфи ҳақ бичӯяд, назди мавло меравад.
Ҳар чӣ гуфти баҳри миллат роҳи иршод, эй Ҳусайн,
Бар мақоми раҳнамоӣ ошкоро меравад.

25.03.2023.

ТОҶУ ТАХТАШРО ҒУЛОМ АЗ БАҲРИ ХАС ГУМ МЕКУНАД (3215)

Тоҷу тахташро ғулом аз баҳри хас гум мекунад,
Умри худро бо мурури ҳар нафас гум мекунад.
Гар шавад соҳиб ба моле, некӣ аз ёдаш равад,
Қадри худро бо ҳаво баҳри ҳавас гум мекунад.
Ҳар кучо сайёди нодон лофи бемаънӣ занад,
Сайди худро бо надомат аз қафас гум мекунад.
Ҳар кучо марди хирадвар, сулҳу оромӣ аз ӯ,
Душманиро дар ҷаҳон соҳибнафас гум мекунад.
Зарраи хоки азизон сурма гардад аз карам,
Иллати беморию Исонафас гум мекунад.
Оташе дорӣ, Ҳусайно, ҳарфи худро пухта кун,
Ҷаҳли носанҷидаро оташнафас гум мекунад.

26.03.2023.

ҲАР НИДОЕ ДАР ЗАМИН БАР ГҶШИ МАВЛО МЕРАСАД (3218)

Ҳар нидое дар замин бар гӯши мавло мерасад,
Ҳам ҷавобаш бесадо бо роҳи наҷво мерасад.
Зери гардун ҳар ҷӣ хоҳӣ фикри фардоро бикун,
Бандагӣ дар роҳи ҳақ бе як муаммо мерасад.
То тавонӣ дар ҳаёт аз пушти навамедӣ марав,
Соҷи анвори ҳақ дар рӯзи фардо мерасад.
Ғафлатободии мардум дилшикан бошад мудом,
Саҳви ғофил дар ҳаром аз роҳи савдо мерасад.
Гӯшу хӯши ман асири нолаву фарёди кас,
Баҳри киштӣ ҳар садо аз сӯи мино мерасад.
Роҳи ту бошад, Ҳусайно, Қаҳқашон ҳамроҳи халқ,
Мисраи ҳар байти ту бо роҳи фатво мерасад.

27.03.2023.

КАБКУ ШОҲИН БЕМУАММО ДАР ҲАВО ПАР ВО НАКАРД (3224)

Кабку шоҳин бемуаммо дар ҳаво пар во накард,
Болу парри ҳар муаммо худ маро парвона кард.
Дар раҳи меҳру муҳаббат ман чаҳиш кардам мудом,
Бо вучуди иштиёқе баҳри ман парво накард.
Қатраи ҳар шабнаме дунёй дорад дар бараш,
Дар садоқат субҳдам эҳёи побарҷо накард.
Номи Иброҳим шунидӣ, Ҳочаре омад ба ёд,
Қиссаи номаҳрамиро гесуӣ Соро накард.
Дар вучуди худ мубарро қудрати ҳақро бубин,
Гавҳари қиматбаҳо дар зери ҳар дарё накард.
Олами ҳарфи камолат ҳоби ту бошад, Ҳусайн,
Мазмуни ҳар ҳикмати ту ранҷиши маъно накард.

01.04.2023.

ҒУБОРИ РОҲИ НОМАРДОН МАБОДО АЗ САМО АФТАД (3240)

Ғубори роҳи номардон мабодо аз само афтад,
Бисӯзад марди доноро ҳар он гаҳ нобачо афтад.
Хатар ногаҳ шавад пайдо, туро тадбир мебояд,
Бизан доман ба сӯи раҳ хасе гар зери по афтад.
Ҷаҳон осуда гар хоҳӣ, мадоро кун ба қадри ҳол,
Ба ту хурсандиҳо орад ҳакиме ошно гардад.
Ғуборе гар ба чашм афтад ҷаҳон зулмат шавад он гаҳ,
Бихӯр нури муҷаллоро, ба дастат кимиё афтад.
Ғубори зиндагӣ доим ба худ як болу пар дорад,
Нашинад бар сари одам ҳар он гаҳ аз ҳаво афтад.
Нигаҳ кун зери поро ту, Ҳусайно, аз мақоми худ,
Ту тоҷи сар бикун ҳар гаҳ азизе зери по афтад.

09.04.2023.

УМРИ ИНСОН ҲАМЧУ АБРИ НАВБАҲОРОН БИГЗАРАД (3241)

Умри инсон ҳамчу абри навбаҳорон бигзарад,
Навъи гул бо нақҳати худ дар гулистон бигзарад.
Умри мо бошад ғанимат соати шому сахар,
Бо вучуди беҳисобе шамси тобон бигзарад.
Ҳар кучо як ҷоҳиле озурдагӣ орад ба кас,
Умри нодон доимо аз роҳи исён бигзарад.
Домани мардони некӯ пӯшише дорад ба худ,
Иллати нуқсони мардум сатри урён бигзарад.
Айби пирохан наҷӯям аз вучуди ҳар нафар,
Чашми ман ҳамчун мусофир аз биёбон бигзарад.
Эй Ҳусайно, вақти иншо меравӣ сӯи фазо,
Байни кавкабҳои зебо наҳри девон бигзарад.

10.04.2023.

САРБАЛАНДӢ ДАР ҶАҲОН АЗ ИЛМУ АЗ ИРФОН БУВАД (3242)

Сарбаландӣ дар ҷаҳон аз илму аз ирфон бувад,
Бахти инсон доимо маҳҷурӣ аз исён бувад.
Аз ҳаёти ин ҷаҳон бошад шикоятҳо хато,
Нолишу ношукриҳо аз ғафлати нодон бувад.
Изтиробӣ сайди лоғар раҳми сайёд оварад,
Ҳар нафас дар зиндагонӣ фурсати даврон бувад.
То тавонӣ байни мардум аз худат беҳуд машав,
Иззу ҷоҳат дар ҳаёт бар дарди ту дармон бувад.
Аз само барқе чу ояд он бисӯзад хушку тар,
Ҳар кучо хокистар аст асрори он пинҳон бувад.
Нақши Чину ҳам фарангӣ дар назар дорӣ Хусайн,
Ин ҳама ободиҳо аз нусрати султон бувад.

12.04.2023.

ҲАМА САРҲО ФУРУД ОЯД БА ДАСТАТ СИМУ ЗАР БОШАД (3247)

Ҳама сарҳо фуруд ояд ба дастат симу зар бошад,
Агар ту бенаво бошӣ, сухан ҳам беасар бошад.
Забуну хориҳо бар ту расад аз дасти номардон,
Вале аз ағниё бошӣ, мақомат муфтахар бошад.
Агар дороиҳо дорӣ, ба ту сад иштибоҳ ояд,
Зи душман дар ҳимоят шав, канорат пурхатар бошад.
Марав бо роҳи печида, ки лашкар дар сари роҳ аст,
Бикун ёрӣ ба ҳамроҳе, ки бо ту ҳамсафар бошад.
Вучуди мо дар ин дунё тақозои назар дорад,
Ҳама даргоҳи инсонӣ ахиран хоки тар бошад.
Суҳанҳои нақӯи ту, Ҳусайно, зеби маҳфилҳо,
Ба назди орифи шоир каломат муътабар бошад.

20.04.2023.

ҲАР НАФАС АЗ СИНА ХОРИҶ УМРИ МОРО КАМ КУНАД (3248)

Ҳар нафас аз сина хориҷ умри моро кам кунад,
Бо умеди зиндагонӣ синаро беғам кунад.
Ҳикмати ҳар як нафас вобаста бошад бо Худо,
Қайду побанди нафасҳо дидаро пурнам кунад.
Дар баҳорон лолаву гул мушки анбар дар нафас,
Баҳри мардони накӯном аз асал шабнам кунад.
Бо таманнои саодат васфи мардони накӯ,
Раҳмати ҳақро бубинад, гар диле хуррам кунад.
Аз парешонҳолиҳо дурӣ бичӯям доимо,
Дар шифои дарди мардум Исии Марям кунад.
Аз Худо пурсӣ, Ҳусайно, неъмате дар ҳар нафас,
Ҳикмату лутфи Худо ҳар мардро Ҳотам кунад.

20.04.2023.

ҚАТРАИ ШАБНАМ МАРО БАР СӢИ АФТОБ ОВАРАД (3249)

Қатраи шабнам маро бар сӢи афтоб оварад,
Бар дили ман нури ҳақро илми асҳоб оварад.
Ҳар чӣ омад аз дили ман ҳадя баҳри миллатам,
Марди оқил ҳадя аз рухсори шодоб оварад.
Ҳар башорат байни мардум номи некӯ дар назар,
Зулмати қалби маро нуре зи маҳтоб оварад.
Фитнаву буғзу адоват байни мардум доимо,
Мардуми бечораро бар сӢи гирдоб оварад.
Дар давоми умри инсон кибру ҳам ахлоқи бад,
Меҳри носанчидаро дар чашми арбоб оварад.
Шукри неъмат кун, Ҳусайно, ҳикмате омад ба ту,
Ҳар чӣ гуфтӣ дар ғазал пайке зи одоб оварад.

21.04.2023.

МАҲЗАРИ МАРДОНИ НЕКӢ ИЛМУ ИРФОН ОВАРАД (3251)

Маҳзари мардони некӢ илму ирфон оварад,
Байни мардум раҳму шафқат адли султон оварад.
Ҳар кучо дасти адолат шоҳи одил дар назар,
Аз барои халқи худ мулки фаровон оварад.
Ҳоки одам аз замин гарчанд бошад дар ҳаво,
Ҳолиқаш бахшад гунаҳ, ҳарчанд исён оварад.
Васфи мардони накӢ шуд васфи Саттор-ул-уюб,
Марди оқил айби кас бар зери домон оварад.
Абру боде дар ҳаво хидмат кунад аз баҳри халқ,
Оби раҳмат бар замин абри баҳорон оварад.
Аз Ҳудо нури илоҳӣ баҳри ту омад, Ҳусайн,
Чашмаи илҳоми нураш назми девон оварад.

23.04.2023.

ШЕЪРИ ИРФОНУ ТАСАВВУФ АЗ САМО ОЯД ФУРУД (3254)

Шеъри ирфону тасаввуф аз само ояд фуруд,
Ҳар кӣ ёбад ҳикмати ҳақ, бар Худо гӯяд дуруд.
Ту бубин асрори ҳикмат ҳамчу Сайхун дар назар,
«Муъҷам-ул-булдон» бигуфто чун шифо Зояндаруд.
Махраҷи оби мусаффо зери харсанг асту бас,
Ҳарфи шоир мисли обе аз фазо ояд фуруд.
Адлу инсофу диёнат ҳикмати аҳли хирад,
Аз само аз баҳри мардум бехато ояд фуруд.
Гар бипурсам раҳму шафқат ман зи даргоҳи Худо,
Бар дили ман бо латофат бесадо ояд фуруд.
Сурати андешаи ту дар ниёиш, эй Ҳусайн,
Хайри илҳоми илоҳӣ бо дуо ояд фуруд.

25.04.2023.

ЭЙ ЧАВОН, ОГОҲ ШАВ, РҶҶЕ БА ТУ ПИРӢ РАСАД (3258)

Эй чавон, огоҳ шав рӯзе ба ту пирӣ расад,
Гарчи бошӣ шоҳи дунё, қувватат аз тан равад.
Дар чавонӣ ҳарчӣ кардӣ фикри фардоро бикун,
Фурсати пирӣ чу ояд, иллоте сар мезанад.
Дар чавонӣ кӯмаке кун баҳри муҳтоҷу ятим,
Вақти пирӣ нусрати ту баҳри ту орад мадад.
Гар накардӣ кори хайре, ҳасрате ояд ба ту,
Сарвати ғункардаи ту гарчӣ бошад беадад.
Некӣ кун андар чавонӣ роҳи Пайғамбар бигир,
Як замоне пир гардӣ чавҳари соҳибхирад.
Ҳикмати ашъори ту асрори маъно, эй Ҳусайн,
Қадри ту пайдо шавад дар назди асҳоби хирад.

28.04.2023.

САРАНҶОМИ САҶО ҲОӢӢ, ТУРО ТАДБИР МЕБОЯД (3259)

Саранҷоми сафо хоӢӢ, туро тадбир мебояд,
Ҷиҳози машварат хоӢӢ, ба хас таъмир мебояд.
Ҳаёти навҷавоният ҷу хоби ҳазрати Юсуф,
Ҳар он хобе, ки ту дидӢ, ба он таъбир мебояд.
Ба нафсат гар сафо хоӢӢ, ба кори ҷавҳарӢ бингар,
Барои нуқраву тилло туро иксир мебояд.
Тасаввур кун ҷавохирро бузи кӢхӢ биёбад он,
Ба оху дар ҷарогоҳон гиёҳи шир мебояд.
Ҳато андар хато бошад гунаҳ дар байни хосу ом,
Ҳама роҳи маосиро ҷадал таъхир мебояд.
Балоғат ҳам фасоҳатро, Ҳусайно, назми осон кун,
Вагарна ҳарфи шеъратро дари тафсир мебояд.

29.04.2023.

ҶАҲОНИ АҚЛУ ДИНИ МО ҶАҲОНИ ПУРҶИЛО БОШАД (3261)

Ҷаҳони ақлу дини мо ҷаҳони пурҷило бошад,
Сухан аз Саъдию Ҷомӣ баёни боҳаё бошад.
Ҳама осонӣ андар дин ба назди мазҳаби аҳноф,
Суханҳои ҳакимона ба дарди мо шифо бошад.
Қамоли ақли инсонӣ ба оят гавҳари ноёб,
Амал бо ақлу ҳам бо дин нишони беҳато бошад.
Баёни соҳиби мазҳаб сулуки роҳи тавҳид аст,
Хилофи ақли инсонӣ ҳар он чӣ нораво бошад.
Адолат байни инсонҳо низоми ақлу дини мо,
Имоми Аъзами Қўфӣ ба мазҳаб муқтадо бошад.
Ҳусайно, ҳикмати назмат агар аз рӯи ақлу дин,
Ба ҳар даврон, ки меояд, ба мардум раҳнамо бошад.

30.04.2023.

ХИРАДМАНДЕ ШАВАД ПАЙДО, ҶАҲОН ОБОД МЕГАРДАД (3267)

Хирадманде шавад пайдо, ҷаҳон обод мегардад,
Ба панди мардуми доно замон обод мегардад.
Садои зухду ҳам тақво раҳи ирфон ба худ дорад,
Агар пире дуо гӯяд, ҷавон дилшод мегардад.
Яҳуду габру ҳам тарсо ҳама аъзои як ҷисманд,
Фиросат гар шавад ғолиб, гумон барбод мегардад.
Нигоҳи илмӣ гар дорӣ тафаккур кун ба ҳар фасле,
Ҳар он ҷо шукри ҳақ бошад, ҳазон бебод мегардад.
Саропо зиндагӣ мушқил, машав сайде ба сад ғавғо,
Агар толеъ шавад пайдо, нишон сайёд мегардад.
Зухури маърифат хоҳӣ, Ҳусайно, фикри фардо кун,
Ба дасти раҳбари доно макон бунёд мегардад.

05.05.2023.

ТАВОНМАНДОНИ ИН ДУНЁ НАМЕДОНАМ КУЧО РАФТАНД (3275)

Тавонмандони ин дунё намедонам кучо рафтанд?
Ба чашми мардуми олам чу шахси муктадо рафтанд.
Амалҳое, ки худ карданд ба маҳмил дар сафар бошад,
Ба тақдиру қазои ҳақ ба сӯи мосиво рафтанд.
Касе рафта ба номи нек, сано дар васфи ӯ гӯянд,
Нигар бар оқилу доно зи дунё боҳаё рафтанд.
Мукофоти амал бингар, муҷозот амри ҳақ бошад,
Забардастони ноодил ба дарде мубтало рафтанд.
Азизони Худоро бин навозад марди бегона,
Зи назди душманони худ чу шахси ошно рафтанд.
Хирадмандон ба чашми ту, Ҳусайно, рамзи он сарвар,
Зи ин дунё ба нури худ чароғи раҳнамо рафтанд.

10.05.2023.

БУЛБУЛ БА ПАРЕШОНӢ ШАЙДОӢ БАҲОР БУД (3287)

Булбул ба парешонӢ шайдоӢ баҳоре буд,
МахмӯрӢ ба бӯи гул наҷвои хуморе буд.
Дарё ба зуҳури худ ганчина зи он ишқ аст,
Гулҳои найистонӢ савдои шикоре буд.
Сайёди суҳан бингар дар водӣ ба тири худ,
Волои суҳандонӢ мавлои диёре буд.
Дар тинчию оромӣ, ҳам чидани гавҳарҳо,
Асбоби ниғаҳбоне дунёи қароре буд.
Шукрона бикун доим бо чӯшиши ҳикматҳо,
Ҳомии ҷаҳонбоне фатвои каноре буд.
Фатҳу шарафи дунё дастури Ҳусайн омад,
Тобони фуруzone ҳамтои наҳоре буд.

27.05.2023.

МАРГИ ИНСОНҲОИ ДОНО ЗУҲДУ ТАҚВОРО БАРАД (3290)

Марги инсонҳои доно зуҳду тақворо барад,
Ҷаҳли номардони дунё аҳли маъноро барад.
Гарчи бошӣ гулбадомон, аз такаббур дур бош,
Боди саҳти номусоид реги саҳроро барад.
Ҳомии дину диёнат дурӣ ҷӯянд аз гунаҳ,
Роҳи исён байни мардум зулфи дарҳоро барад.
Гарму сарди зиндагӣ пайваста бошад бо само,
Гар вазад бода ба саҳро гарму сарморо барад.
Мешавад сармояат афзун зи юмни эътимод,
Ҳар хиёнат молу мулки аҳли савдоро барад.
Киштиҳои дорӣ, Ҳусайно, аз талотум дур бош,
Боди гарму ҳам мулоҳим мавҷи дарёро барад.

30.05.2023.

УМРИ ИНСОН МИСЛИ АБРИ НАВБАҲОРОН БИГЗАРАД (3293)

Умри инсон мисли абри навбаҳорон бигзарад,
Беҳтарин айёми мо бо илму ирфон бигзарад.
Роҳи бахту ҳам саодат ваъдаи ҳақ асту бас,
Аҳли имон аз ҷаҳон бо аҳду паймон бигзарад.
Солики роҳи ҳақиқат менагӯяд оҳу воҳ,
Роҳи мушкил бар мусофир аз биёбон бигзарад.
Беҳабар аз кори дунё сахтиҳо дорад ба худ,
Умри ҷоҳил ҳам мисоли абру борон бигзарад.
Хоҳиши ман бо дуо, рози ниёзам аз Худо,
Кош умрам дар ҷаҳон бе чашми гирён бигзарад.
Шукри Ҳақ кун, эй Ҳусайн, аз он ки соҳибахтарӣ,
Аз Худо пурс умри ту чун шамси тобон бигзарад.
30.05.2023.

ҲАЁТ ИН ХОБУ БЕДОРӢ, ВАРО ТАЪБИР МЕБОЯД (3297)

Ҳаёт ин хобу бедорӣ, варо таъбир мебояд,
Кучо як хонаи исён дари таъмир мебояд.
Ба чашми ибрате бингар ҳама асрори оламро,
Расидан ба ҳадаф хоҳӣ, туро тадбир мебояд.
Раҳо кун қайди назми худ насихат сар занад рӯзе,
Хатое гар шавад пайдо, хати таҳрир мебояд.
Хушунатҳои ин мардум хатову ҳам хатар дорад.
Қиноят гар шавад пайдо, ба по занҷир мебояд.
Бичӯ ту роҳи осоне, налагҷад пои ту бар гил,
Ҳар он чӣ мушките орад, раҳи тағйир мебояд.
Балоғат ҳам фасоҳатро, Ҳусайно, дар ғазал гуфтӣ,
Гаҳе шарҳу гаҳе таҳсин, гаҳе тафсир мебояд.

01.06.2023.

«ЗОЛ»
БО САДО БАҲРИ ШИФОЕ МАН
БИХОНАМ ҚУЛЪАУЗ (3056)

Бо садо баҳри шифое ман бихонам қулъауз,
Дурӣ ҷӯям аз балое ман бихонам қулъауз.
Соҳиру афсунгариро осӣ гӯям дар амал,
Дар замони беасой ман бихонам қулъауз.
Шукри ҳақро мекунам, ки дар дилам нуру сафо,
Аз барои беҳатой ман бихонам қулъауз.
Дарду ранчи номуродон ғусса орад баҳри ман,
Дар нидои мубталое ман бихонам қулъауз.
Чашми худро ман бипӯшам, то набинам беҳаё,
Дар макони беҳаёе ман бихонам қулъауз.
Вақти хидмат баҳри миллат аз Худо пурс, эй Ҳусайн,
Бо раҷои раҳнамоӣ ман бихонам қулъауз.

07.11.2022.

«РО»

КОШ НЕКӢ БАРДАВОМ АЗ БАҲРИ ТУ БОШАД ШИОР (3057)

Кош некӢ бардавом аз баҳри ту бошад шиор,
Боқӣ монад номи ту андар мақомаш устувор.
Сарбаландӣ гар ту хоҳӣ дури ҷӯ аз кори бад,
Пеша кун аъмоли некӯ бо камоли ифтихор.
То тавонӣ дар ҳаётат тавба – истиғфор кун,
Қалби ту бо нури мавло тоза гардад аз ғубор.
Гар амал кардӣ ба ҳикмат дар ҳаётат некӣ кун,
Пои худ ночно мақун фардо, ки гардӣ растагор.
Нафъи мардумро шумар пеш аз манофеъҳои худ,
Раҳмати ҳақ ногаҳонӣ бар ту ояд бешумор.
Ҳарфи ту рамзи саодат баҳри мардум, эй Хусайн,
Ҳикмату ҳарфи башорат аз ту монад ёдгор.

08.11.2022.

МАН НАДОНАМ БАҲРИ ЧӢ БАР МАН НАКАРДӢ ЯК НАЗАР (3075)

Ман надонам баҳри чӣ бар ман накардӣ як назар,
Нопадид аз ман шудӣ, аз худ надодӣ ту хабар.
Нисфи шаб ҳамчун чароғе хоб дидам ман туро,
Равшани омад ба чашмам муждае вақти сахар.
Худ бигуфтӣ бо ишора дӯст медорам туро,
Аз Худо пурсам набинӣ ҳеч нуқсону зарар.
Аз самои аҳли ирфон тобише омад зи ту,
Баҳри худ дидам ҳувайдо бо шараф нури қамар.
Ҳар кучо будӣ бичустам аз замини осмон,
Дар назар дидам туро ман ҳамчу абри даргузар.
Васфи ту доим мукаррам дар каломи ин Ҳусайн,
Рӯзи маҳшар назди мавло кош бошад муътабар.

28.11.2022.

ЭЙ ОН, КИ ДАР ХОБИ ГАРОН, БЕДОР ШАВ ВАҚТИ САҲАР (3119)

Эй он, ки дар хоби гарон, бедор шав вақти саҳар,
Омад ба ту вақти азон, бедор шав вақти саҳар.
Ҳар он чӣ омад бар забон, зикре бикун ту дар ниҳон,
То, ки набинӣ ту зиён, бедор шав вақти саҳар.
Доим бигӯ ту ал-амон, ҳар субҳи содиқ имтиҳон,
Савте биёбад 3-осмон, бедор шав вақти саҳар.
Дар назди ту хоби гарон роҳат бувад бар ҷисму ҷон,
Гарчанд хобат зарфишон, бедор шав вақти саҳар.
Бедорият шуд безиён, ту ояти Қуръон бихон,
Рӯзона монӣ дар амон, бедор шав вақти саҳар.
Гар некӣ хоҳӣ дар замон, Ҳочӣ Ҳусайни нуктадон,
Номи ту монад ҷовидон, бедор шав вақти саҳар.

08.01.2023.

ХАСТАГӢ ОЯД ЧАВОНРО, ТОЛЕАШ ГАРДАД АГАР (3150)

ХастагӢ ояд чавонро, толеаш гардад агар,
Тира бинад ин чаҳонро, толеаш гардад агар.
Кас напурсад ҳоли ўро, худ наёбад роҳи ҳақ,
Дар назар бинад гумонро, толеаш гардад агар.
Нури моҳу нури шамсе равшанӣ н-орад ба ў,
Ё набинад Каҳкашонро, толеаш гардад агар.
Дурӣ чӯяд аз ибодат, хоби ғафлат дар саҳар,
Нашнавад бонги азонро, толеаш гардад агар.
Ҳамраҳи чоҳил нишинад ғофили аъмоли хайр,
Нафъи худ донад зиёнро, толеаш гардад агар.
Ту дуо кун, эй Ҳусайно, баҳри ҳар як номурод,
Аз Худо пурсад амонро, толеаш гардад агар.

13.02.2023.

МАҚДАМИ МАРДОНИ НЕКӢ БАҲРИ МО ШАМСУ ҚАМАР (3225)

Мақдами мардони некӢ баҳри мо шамсу қамар,
Ҳар чӣ гӯйӣ дар ақида, назди моён муътабар.
Дур бош аз ҳар адоват сулҳ меҳохӣ агар,
Раҳмати ҳақ бар ту ояд аз дуои мунтазар.
Домани мардони некӢ сатри айби ҷоҳилон,
Нораво бошад маосӣ дон, ки омад дар хабар.
Домани худро мудом пур аз гулу райҳон бикун,
Мазҳари аъмоли ҳайрат бар ту орад симу зар.
Ҳар кучо ҳарфи хато, дар ларза меояд замин,
Акси он ҳарфи дуруст аз баҳри кас орад зафар.
Ҳеҷ гаҳ пайғамбаре мабъус бо теге набуд,
Соҳиби ахлоқи некӢ ҳодӣ бар аҳли башар.
Дини мо маъвои меҳру ҳам муҳаббат, эй Ҳусайн,
Дар раҳи ислоҳи мардум ту бигуфтӣ мухтасар.

02.04.2023.

ДАР ҲАЁТАТ МИСЛИ ГУЛ ШАВ, ЛЕК УМРАТ ЧУН ЧИНОР (3283)

Дар ҳаётат мисли гул шав, лек умрат чун чинор,
Ҳар дарахте ғарқи гул шуд, мева орад дар баҳор.
Шухрати ҳар як чаноре баста бо таърихи он,
Меваи он дар зимистон боқӣ монад дар канор.
Чаҳ-чаҳи булбул ба бўстон нола аз ҳичрони гул,
Бишнави зикри Худоро аз баландии манор.
Пойдорино надонад ин баҳори нозанин,
Умри инсон дар саодат мисли айёми баҳор.
Фикри фардори бикун ту дар мурури умри худ,
Гар чӣ бошӣ дар баландӣ ту нигар бар поманор.
Меваи ширини дунё умри инсон, эй Ҳусайн,
Солу моҳи умри маро кам кунад лайлу наҳор.

15.05.2023.

«ЗО»

**АЗИЗАМ, ГАРЧИ МАВЛОӢ, МАГӢ МАН
ОЛИМАМ ҲАРГИЗ (3058)**

Азизам, гарчи мавлоӢ, магӢ ман олимам ҳаргиз,
Зи нуқсони БанӢ Одам магӢ ман солимам ҳаргиз.
Дар ин дунӢи бенуқсон мачӢ айбе зи ҳар нокас,
СиҳатмандӢ ба тан дорӢ, магӢ носолимам ҳаргиз.
СитамкорӢ макун ҳаргиз ҷафо ояд зи бедорӢ,
Агарчи куввае дорӢ, магӢ ман золимам ҳаргиз.
Касеро дар алам орӢ, бипурс афви гуноҳи худ,
Ба чашми мардуми олам магӢ ман муӢлимам ҳаргиз.
Кунам равшан ҷилои худ, агар ҳикмат шавад пайдо,
Ғуруби шамс чун бином, на ғайри музлимам ҳаргиз.
Хусайно, ҳамчу Исмоил бичӢ дурӢ зи ҳар чоҳил,
АгарчӢ МавлавӢ бошӢ, магӢ ман аъламам ҳаргиз.

08.11.2022.

ҲАРИСИ ДОРИ ДУНҶЌ, МАГҶ МАН КОМИЛАМ ҲАРГИЗ (3220)

Ҳариси дори дунҶЌ, магҶ ман комилам ҳаргиз,
Агар васфи Умар дорҶ, магҶ ман одилам ҳаргиз.
Ба он илме, ки худ дорҶ, ту доим шукри неъмат кун,
Агарчанде намедонҶ, магҶ ман ҷоҳилам ҳаргиз.
Бубин бедории дунҶ Ҳама аз баҳри инсон аст,
Агарчанде наметонҶ, магҶ ноқобилам ҳаргиз.
Мақоми маҳрамиро дон ба он ақли худодода,
Ба назди мардуми ҷоҳил магҶ нооқилам ҳаргиз.
Ҳама ободии кишвар нишони бахти миллат шуд,
Агарчи ҳоҷате дорҶ, магҶ дар мушкилам ҳаргиз.
Мақомоти баланди ту, Ҳусайно, аз дуои халқ,
Ҳазорон гар ғазал гӯйҶ, магҶ ман шоирам ҳаргиз.

27.03.2023.

«СИН»

ТУ МАГИР БАҲРИ МУАММО ДОМАНИ
ҲОВУ ҲАВАС (3059)

Ту магир баҳри муаммо домани ҳову ҳавас,
Нафси худро бастапо кун, то намонӣ дар қафас.
Мисли кабки навхиромон аз бадӣ озод бош,
Дар ҳаётат некиҳо кун, гарчи бошад як нафас.
Иштиёқи некӣ дорӣ роҳи ҳақро пеша гир,
Бар ту н-ояд ҳеҷ гаҳ нақши ҳаёли булҳавас.
Дар машокилҳои дунё роҳи мардумро кушо,
То набинӣ дар раҳи худ бозубанди хору хас.
Дар ҷаҳон бо қадри имкон ту дилеро шод кун,
Худ набинӣ ҳеҷ гаҳ дар чехраи ширин абас.
Ҳамраҳи аҳли хирад шав, то тавонӣ, эй Ҳусайн,
Бо бузургони ҷаҳон доим бишав ту ҳамнафас.

11.11.2022.

ЭЙ АЗИЗАМ, БАҲРИ НЕЪМАТ АЗ ХУДО ШУКРОНА ПУРС (3078)

Эй азизам, баҳри неъмат аз Худо шукрона пурс,
Дар давоми умри худ кори хирадмандона пурс.
Кори хайрат назди мардум ҳамчу гавҳар дар назар,
Нақди бозори садаф аз соҳиби дурдона пурс.
Носипосиҳои мардум гумраҳӣ орад ба кас,
Аз нидои аҳли дӯзах ҷаври оташхона пурс.
Эътимоди гар надорӣ, фикри танҳой бикун,
Роҳи носанҷидаро аз аблаҳу девона пурс.
Аблаҳу девонаҳо андар мақоми беғараз,
Аз Худои меҳрубонат роҳи давлатхона пурс.
Бош чун ғимматбаландон бетакаббур, эй Ҳусайн,
Дар мақому назди мавло хонаи шоҳона пурс.

29.11.2022.

ФИКРИ МАРДУМ ДАР ТИЧОРАТ СӢИ БОЗОР АСТУ БАС (3221)

Фикри мардум дар тичорат сӢи бозор асту бас,
Дар низоми зиндагонӣ нақши такрор асту бас.
Бар ҷаҳон ояд ҷу инсон, фикри домон дар назар,
Худ намедонад, ки савдо шарҳи асрор асту бас.
Машғали нури ҳидоят дар замини осмон,
Илму ирфон баҳри мардум роҳи ҳамвор асту бас.
Феъли бад бар соҳиби худ нолаҳо орад мудом,
Назди оташ бар ҳамӯшӣ зарфи абгор асту бас.
Хулқи некӯ зарфи обу сабзаву гул дар чаман,
Баҳри мардони хирадвар роҳи гулзор асту бас.
Дар каромат ҳар ҷӣ дидӣ аз Худо бошад, Ҳусайн,
Баҳри миллат тухфаи ту назми афкор асту бас.

29.03.2023.

ШИКОЯТНОМАЕ АЗ МАН НАЁМАД БАР ҲАВОИ НАФС (3243)

Шикоятномае аз ман наёмад бар ҳавои нафс,
Миёни хобу бедорӣ бидидам раҳнамои нафс.
Чилои нури ҳақ дар дил бувад таъбири хоби ман,
Ки ман шукрона мегӯям нарафтам бар ризои нафс.
Накардам домани худро ниқоби айби номардон,
Ба ҳикматҳои раҳмонӣ нагаштам мубталои нафс.
Чаҳон дар хобу ман бедор, садои нолае дар гӯш,
Ки раҳме бар дилам омад, бидидам ман чилои шамс,
Муҳаббатнома дар дастам барои рӯзи оянда,
Барои миллату қавмам бишурсам ман сафои нафс.
Машав побанди нафси бад, Ҳусайно, нусрате дорӣ,
Бикун шукронаи султон, набинӣ интиҳои шамс.

12.04.2023.

«ШИН»

**ДАР ИН ДУНЁ НАКЌОРОУ БА ВАСФИ
ХУД ТУ ИНСОН БОШ (3037)**

Дар ин дунё накўору ба васфи худ ту инсон бош,
Бичў дурї зи ифроту ба роҳи ҳақ мусулмон бош.
Агар ту зулмате бинї, умеди равшанї дар дил,
Барои нафъи инсонҳо ту чун шамъи фурузон бош.
Талоши зиндагї дорї, диловар шав, машав тарсу,
Ба минбар дар сухунгўй шучоу марди майдон бош.
Чафопеша машав ҳаргиз, ту боҳиммат бишав доим,
Агар дороият маҳдуд, чу Ҳотам соҳибэхсон бош.
Шикоят аз касе бинї, машав дилтангу афсурда,
Илоҷу чорае созу ба беморї ту дармон бош.
Гулобе дар каломи ту, Хусайно, аз гули Марям,
Ба чашми ҳар ғазалхоне вучуди ҳарфи девон бош.

18.10.2022.

ҲАМТОИ ҶАННАТ БИНАМ ДОМОНИ МОДАРИ ХЕШ (3042)

Ҳамтои ҷаннат бинам домони модари хеш,
Ободу зебо бинам фардои кишвари хеш.
Ишқу муҳаббати ман бахту саодат орад,
Дар ин ҷаҳони хуррам шайдои дилбари хеш.
Шайхи Камол гӯяд сад ҳикмати илоҳӣ,
Ҳам бо тариқи ирфон бурҳони ҷавҳари хеш.
Инсофи миллати ман ҳам бо адолати худ,
Зулме накард ҳаргиз аз теғу ханҷари хеш.
Ирфони миллати ту бегона бошад аз дард,
Сарҷамъиро бубинӣ дармони раҳбари хеш.
Шахсе ғазал сарояд аз шеърӣ ту, Ҳусайно,
Бар гарданаи бияндо аз лаълу гавҳари хеш.

24.10.2022.

ДАР ИН БҶҶСТОНИ ПИНҲОНӢ ЗИ КОРИ БАД ГУРЕЗОН БОШ (3045)

Дар ин бҶҶстони пинҲонӣ зи кори бад гурезон бош,
Ба мисли як гули лола шикуфо дар гулистон бош.
Ҳар он кас дар раҳи шайтон ба мисли кӯри нобино,
Набинад роҳи инсонӣ, ба дарди ӯ ту дармон бош.
Ба нуқсоне, ки худ дорӣ хиҷолат дар сарат бошад,
Надомат кун ту рӯзу шаб ба айби кас ту урён бош.
Магӯ ман шери дарронам дар ин кӯху дар ин саҳро,
Агарки шубҳа пайдо шуд, ба мисли оҳу ҳайрон бош.
Агар айбе кунӣ пайдо, магӯ сатре ба худ дорам,
Ба фардо дар забони халқ зи ифшо ту парешон бош.
Машав ғофил, Ҳусайно, ту дар ин дунё зи ҳар нокас,
Саломат баҳри худ хоҳӣ, амини ҳарфи девон бош.

26.10.2022.

БАР ИН ҲАЁТИ НОЗАНИН ОМОДА, БОШ ОМОДА БОШ (3235)

Бар ин ҳаёти нозанин омода бош, омода бош,
То ҳастӣ дар рӯи замин озода бош, озода бош.
Ҳар он чӣ бошад дар ҷабин занбӯр орад анғубин,
Таълим шуд аз рӯи дин созанда бош, созанда бош.
Хуршед шуд ҳаққ-ул-яқин доим ҳақиқатро бубин,
Ҳеҷ гаҳ машав ту оташин, тобанда бош, тобанда бош.
Аз ҷаннати хулди барин аз Ҳақ таоло бо яқин,
Пайваста бо роҳи амин пурсанда бош, пурсанда бош.
Донӣ гуноҳи бадтарин ҳаққи ғарб бошад таъин,
Ғарчанд ки ҷурмаш оғанин пӯшанда бош, пӯшанда бош.
Баҳри Ҳусайн дорад танин ҳар ҳикмате аз мурсалин,
Бар ғушад ояд беҳтарин осуда бош, осуда бош.

05.04.2023.

ТО ТАВОНИҲ ДАР ҲАЁТАТ АЗ ТААССУБ ДУР БОШ (3252)

То тавонӣ дар ҳаётат аз таассуб дур бош,
Роҳи айберо магиру домани мастур бош.
Неши заҳролуда дорӣ, бар касе неше мазан,
Дар раҳи гарди шифо баҳри асал занбур бош.
Ин ҷаҳон бозори савдо, мефурӯшӣ умри худ,
Некӣ кардӣ баҳри мардум, то абад масрур бош.
Саршиносиҳои мардум баъди мавт ояд ба кор,
То тавонӣ дар ҷаҳон бо номи худ машҳур бош.
Дар масири ногаҳонӣ баҳри Ҳорун гуфта буд,
Гарчи Мӯсоро набинӣ, ҷисми кӯҳи Тур бош.
Ҳар гаҳе хоҳӣ наҷоте дар ҳаётат, эй Ҳусайн,
Ҳамраҳи маҷрои дарё дар заломи нур бош.

24.04.2023.

ГАР ТУ ОРОМӢ БИХОӢ, ЭӢ ПИСАР, ҲУШӢР БОШ (3268)

Гар ту оромӣ бихоӣ, эӣ писар, ҳушёр бош,
Соҳиби ахлоқи некӯ, марди беозор бош.
То тавонӣ дар ҳаётат некӣ кун бо дасти худ,
Бо сифатҳои нақӯ аз ҷумлаи абзор бош.
Дар давоми бедимоғӣ бар касе қасде макун,
Чашм шӯӣ аз хоби ғафлат, дидаи бедор бош.
Чархи гардунро бубин саршори асрор асту бас,
Кашфи асроре бихоӣ дар раҳи ҳамвор бош.
Сарбаландӣ байни мардум аз мақоми нусрат аст,
Растагориҳо бихоӣ дар сари бозор бош.
Аз ҳаётат, эӣ Ҳусайно, ҳеҷ гаҳ нолиш макун,
Дастаи гул ҳам набошӣ, сояи гулзор бош.

05.05.2023.

«СОД»

ҚАВЛИ ҲАҚРО ПЕША КУН, ТО АЗ ХАТО
ЁБӢ ХАЛОС (3060)

Қавли ҳақро пеша кун, то аз хато ёбӣ ҳалос,
Тавба кун аз ҳар гуноҳе, аз вабо ёбӣ ҳалос.
То тавонӣ дар ҳаётат бар касе зулме макун,
Бо адолат роҳи ҳақ гир, аз чафо ёбӣ ҳалос.
Суд меорад ба ту бошад чу моли ту ҳалол,
Нафсро дар банд дорӣ, аз рибо ёбӣ ҳалос.
Саъй кун дар роҳи ӯ подош ояд баҳри ту,
Рӯзи маҳшар назди мардум аз ҷазо ёбӣ ҳалос.
Аз барои нафси худ ту роҳи ноҳақро магир,
Роҳи ҳақро пеша кардӣ, аз бало ёбӣ ҳалос.
Ризқи худро аз Худо мепурс доим, эй Ҳусайн,
Аз замин гар тангӣ ояд, аз фазо ёбӣ ҳалос.

13.11.2022.

«ЗОД»
БАЙНИ МАРДУМ КОШ БОШАД
ЭҲТИРОМИ БЕҒАРАЗ (3061)

Байни мардум кош бошад эҳтироми беғараз,
Назди хешу ақрабо ҳам як саломи беғараз.
Меҳрубониҳо бикун то метавонӣ дар ҳаёт,
Ту бигӯ баҳри муҳаббат як каломи беғараз.
Дар масоил омада ҳукми мубоҳ аз роҳи шаръ,
Аз барои зодруз аз издиҳоми беғараз.
Дарду ранҷе гар ту дидӣ аз касе дар ин ҷаҳон,
Аз Худо пурс аҷри фардо интиқоми беғараз.
Дар умури дину дунё бо ҳадаф андоза бин,
Ҷонишин шав бо бузургон дар мақоми беғараз.
Аз барои нафъи миллат саъй кардӣ, эй Ҳусайн,
Баҳри ашъорат чу омад эҳтимомии беғараз.

14.11.2022.

«ИТҚЎЙ»

ТО ТАВОНӢ ДАР ҲАЁТАТ АЗ ХАТО ШАВ
ЭҲТИЁТ (3062)

То тавонӣ дар ҳаётат аз хато шав эҳтиёт,
Бо мунофиқ, аҳли фосиқ ту макун ҳеч иртибот.
Ҳамраҳи аҳли хирад шав беziёни пеша гир,
Дар раҳи бугзу адоват дурӣ чӯ аз иштирот.
Ту бубин аҳли ҷаҳолат дар раҳи ночӯриҳо,
Дар давоми умри худ ҳаргиз макун ту ихтилот.
Дар ҷаҳон ободӣ хоҳӣ соҳиби заҳмат бишав,
То суҳулатро биёбӣ дар раҳи Пули Сирот.
Дар раҳи карвон бирав ту бехатар хоҳӣ сафар,
Дар биёбон гар ту бинӣ лангари карвон работ.
Дар ҳаёти нозанинат фикри фардо кун, Хусайн,
Илму ирфони илоҳӣ бар ту орад инбисот.

14.11.2022.

«ИЗӢӢ»

САОДАТ ҲАМРАҲАШ БОШАД КАСЕ, КИ
АЗ АЗАЛ МАҲЗУЗ (3063)

Саодат ҳамраҳаш бошад касе, ки аз азал маҳзуз,
Набинад ҳеҷ хориҳо ба пирӣ дар амал маҳзуз.
Нидо омад бар гӯши ман ба мисли Мавлавии Балх,
Бигуфто ҳарфи ҳақро ту бубинӣ дар маҳал маҳзуз.
Хусуматҳои ин дунё адоват оварад доим,
Муҳолиф шав ба нафси худ, шавӣ ту бечадал маҳзуз.
Ҳама хушҳолии олам ҳумоюн бод бар некон!
Хушиқболӣ муборак бод, омад дар масал маҳзуз.
Дар эҷоди ғазалҳоям нарафтам роҳи тақлидӣ,
Нишони ҳарфи эҷодам рақамҳо бебадал маҳзуз.
Низоме дар ғазал гуфтӣ, Ҳусайно, рамзи Мавлоно,
Бақо ёбад ба сад соле чу ҳарфе дар ғазал маҳзуз.

15.11.2022.

«ЪАЙН»

**ШАМСИ ХОВАР МЕБАРОЯД БО САДО
ВАҚТИ ТУЛУЪ (3064)**

Шамси ховар мебарояд бо садо вақти тулуъ,
То набинам рӯи марди беҳаё вақти тулуъ.
Бутпарасту габру тарсо дар ниёиш он замон,
Дар намозе сачда кардан нораво вақти тулуъ.
Ҳар касе дар роҳи шайтон ноумед аз раҳматаш,
Ҷоҳилон дар хоби ғафлат мубтало вақти тулуъ.
Нури хуршедӣ ба мо инъоми он Парвардигор,
Ту мағӯ дар васфи шамсе носазо вақти тулуъ.
Нури хуршед аст аз Ҳақ, шукри онро ту бикун,
Аз само ояд чароғе чун шифо вақти тулуъ.
Раҳбари мардум шудӣ ту дар ҳидоят, эй Ҳусайн,
Шав сирочи номуродон раҳнамо вақти тулуъ.

16.11.2022.

«ҒАЙН»

**ЗАҲМАТЕ КАШ БАҲРИ ХАЛҚ АЗ ТУ
БИМОНАД БОҒУ РОҒ (3065)**

Заҳмате каш баҳри халқ аз ту бимонад боғу роғ,
Аз маосӣ дурӣ чӯ, аз ту намонад дарду доғ.
Дар умури дину дунё роҳи ҷаннатро бигир,
Мерасад аз боғи некон бўи ҷаннат дар димоғ.
Сайди номатлуби худро бозии беҳуда бин,
Луъбати беманфаъат дар чашми мардум сайди зоғ.
Гар ту ободӣ накардӣ дар макони зисти худ,
Дар зимистони хунук роҳат наёбӣ мисли зоғ.
Тирагиро гар нахоҳӣ зиндадил шав дар ҳаёт,
Дар шаби тори башар боло бикун дасти чароғ.
Соати умри худатро ту ғанимат дон, Ҳусайн,
Баҳра гир аз фурсату зоеъ макун вақти фароғ.

17.11.2022.

«ФО»

АЗ БАРОИ ҲАР ХИРАДМАНД АЗ САМО ОЯД ШАРАФ (3066)

Аз барои ҳар хирадманд аз само ояд шараф,
Номи некаш дар забонҳо бо сано ояд шараф.
Баҳри аҳли илму ирфон дар раҳи ободиҳо,
Ногаҳонӣ мисли нуре бесадо ояд шараф.
Аз баёни ҳикмати кас даъвате дар роҳи ҳақ,
Аз барои асфиёу анбиё ояд шараф.
Бахту толеъ аз Худо мепурс дар хилватсаро,
Баҳри хушиқболӣ танҳо бехато ояд шараф.
Гар бичустӣ авлиёро сарбаландӣ аз кучо?
Ту бидон баҳри валӣ ҳам аз ҳаё ояд шараф.
Бо шарофат, бо башорат ҳарфи ту омад, Ҳусайн,
Худ бигуфтӣ: Баҳри ҳар як авлиё ояд шараф.

17.11.2022.

«ҚОФ»

**ОШИҚОНИ РОҲИ ҲАҚ БО ШУРУ ЗАВҚУ
ИШТИЁҚ (3067)**

Ошиқони роҳи ҳақ бо шуру завқу иштиёқ,
Зиндагӣ андар мақом дар байни онҳо иттифоқ.
Бо муҳаббат зиндагӣ яксон набошад ҳеҷ гоҳ,
Раъду барқе ногаҳон аз абр гардад иншиқоқ.
Дониши аҳли хирад сарчашма бошад баҳри мо,
Дар баёни иқтибос омад калима иштиқоқ.
Қоҳилонро ту бубин аз нури ваҳдат бенасиб,
Дар ғаму андӯх монад мардуми ноиттифоқ.
Ғайбати ҳар ҳосиде бугъзу адоват оварад,
Ҳикмати аҳли хирад ҳаргиз наорад ифтироқ.
Эй Ҳусайно, ҳар чӣ гуфти аз наво пӯшидани,
Назми ту пайваста бошад бо ҳуруфи илтиҳоқ.

21.11.2022.

«КОФ»

**ЭЙ СОҲИБИ КАРОМАТ, НУРУ САФО
МУБОРАК (3068)**

Эй соҳиби каромат, нуру сафо муборак,
Бахшанда нозу неъмат, дасти саҳо муборак.
Аз ту бидида мардум инъому ҳам мурувват,
Нуронӣ гашта рӯят, сайқалчило муборак.
Дар ин ҳаёти хуррам дур аз ту бод ҳар ғам,
Бошӣ ту дар саломат, нафъи даво муборак.
Асмой аҳли ҳикмат поянда аст дар даҳр,
Эй кони панду ҳикмат, нақши бақо муборак.
Садҳо нидо зи гардун мустағфири ту бошад,
Эй мазҳари иродат, соҳибдуо муборак.
Бо меҳру бо муҳаббат чун ҳамдили Ҳусайнӣ,
Бахту саодати ту, эй раҳнамо, муборак!

21.11.2022.

ЭӢ МУҲСИНҶОНИ ҶОНОН, РӢЗИ МИЛОД МУБОРАК (3099)

ЭӢ Муҳсинҷони ҷонон, рӯзи милод муборак,
Шумо дӯсти меҳрубон, рӯзи милод муборак.
Бо хидмату садоқат соҳиббэхтиром гаштед,
Бо шасту ҷори даврон, рӯзи милод муборак.
Бо наشريёти “Ношир” машҳури замони худ,
Ҳамчун шамъи фурузон, рӯзи милод муборак.
Корхонаи табъу нашр хидмат кунад ба миллат,
Мисли хатми Сулаймон, рӯзи милод муборак.
Сисолагии “Ношир” ҷашни сазоворе шуд,
Ибрат баҳри ҷавонон, рӯзи милод муборак.
Дар ин ҳаёти хуррам бо бахту бо саодат,
Бар оила соябон, рӯзи милод муборак.
Ҳамроҳи ҳоҷӣ-оя умри тӯлонӣ бинед,
Бошед доим дар амон, рӯзи милод муборак.
Ҳоҷӣ Ҳусайн дуогӯ дар қору дар зиндагӣ,
Худо бошад ниғаҳбон, рӯзи милод муборак.

14.12.2022.

ЭЙ АЙБҶОНИ САРВАР, РҶЗИ МАВЛУД МУБОРАК (3171А)

Эй Айбҷони сарвар, рӯзи мавлуд муборак,
Бар донишгоҳ чу раҳбар, рӯзи мавлуд муборак.
Дар байни аҳли улум соҳиби хулқи накӯ,
Бар ҳама чун бародар, рӯзи мавлуд муборак.
Беҳтарин хулқи шумо зиёрати аҳли илм,
Қўеи нури ҷавҳар, рӯзи мавлуд муборак.
Ҳар як мақоми боло баҳри Шумо аз падар,
Соҳибдуои модар, рӯзи мавлуд муборак.
Усмонзода Айюбҷон бо гавҳару марворид,
Ҳамвазну ҳам баробар, рӯзи мавлуд муборак.
Фирӯзи замон бошед, умри тӯлонӣ бинед,
Эй Айюбҷони дилбар, рӯзи мавлуд муборак.
Ҳусайн гӯяд баҳратон, бошед доим саломат,
Бар аҳли илм чу сарвар, рӯзи мавлуд муборак.

03.03.2023.

ЭЙ АЙБЧОНИ САРВАР, ЗОДРҶЗАТОН МУБОРАК (3171Б)

Эй Айбҷони сарвар, зодрӯзатон муборак,
Марди накӯву дилбар, зодрӯзатон муборак.
Соҳиби хулқи накӯ ҳастед байни мардум,
Бо зумраҳо бародар, зодрӯзатон муборак.
Пирони солхӯрда, ҳам олимони номӣ,
Дар чашматон мусаввар, зодрӯзатон муборак.
Ғамхору ғамшарике хурду калони олам,
Ҳастиятон мунаввар, зодрӯзатон муборак.
Бошад падар муқаддас пеши шумо ҳамеша,
Соҳибдуои модар, зодрӯзатон муборак.
Усмонзода Айюбҷон, бо марвориду гавҳар
Ҳамвазну ҳам баробар, зодрӯзатон муборак.
Донишгоҳи олист имрӯз маскани қор,
Бо як виқори раҳбар, зодрӯзатон муборак.
Бошад ҳамеша тавфиқ андар умури дунё,
Матлаб шавад муяссар, зодрӯзатон муборак.
Созад Ҳусайн табриқ бо рӯзи неку пурнур,
Бошад Худой ёвар, зодрӯзатон муборак.

26.02.2023.

«ГОФ»

**ЗИ НУРИ ҚАМАР БИН ТУ ИН ОБУ РАНГ
(3069)**

Зи нури қамар бин ту ин обу ранг,
Ба Синой тоҷик сано аз фаранг.
Зи меҳан ҳамечӯ ту фарзанди нек,
Зи гулшан барояд чу ояд ба нанг.
Ба гулшан марав аз пайи тухмате,
Макони хаторо биёрад ба танг.
Ҳалимӣ бикун ту, машав муттаҳам,
Касе пушти худро нахорад ба санг.
Наҷотат бубин ту, ба киштӣ ҳалал,
Бияфтад замоне ба маҷро наҳанг.
Ҳусайно, ба некӣ бикун зиндагӣ,
Ба нақше бирав ту ба дунёи ранг.

23.11.2022.

«ЛОМ»

**ДАВОМИ УМРИ ХУД ДОИМ ЗИ ҲАР
ҶОҲИЛ МАШАВ ҒОФИЛ (3070)**

Давоми умри худ доим зи ҳар ҷоҳил машав ғофил,
Ба исён чомае пӯшад, зи ҳар қоил машав ғофил.
Муроди муътариф бингар агар дар қаъри дарёй,
Бубин занчири сайёдон, зи ҳар соҳил машав ғофил.
Бипурсад гар касе аз ту ихонат дар ҳадаф бошад,
Ҳазар кун аз ҷавоби вай, зи ҳар соил машав ғофил.
Нигар бар ҳоли он марде, шитобон назди ту ояд,
Пушаймон мешавад фардо зи мустаҷил машав ғофил.
Ҳар он гаҳ лонае дидӣ, ҳазар аз мори савдо кун,
Марав бар ҷойи номаҳрам, зи ҳар манзил машав ғофил.
Ҳусайно, дар давоми умр бишав ҳамраҳ ба аҳли хайр,
Ҳазар кун ҳосиде бинӣ, зи ҳар маҳфил машав ғофил.

24.11.2022.

ГАР НАГУФТӢ ҲАРФИ ҲАҚ, ШАЙТОНИ ГУНГӢ ДАР АМАЛ (3264)

Гар нагуфтӢ ҳарфи ҳақ, шайтони гунгӢ дар амал,
Баҳри мо гуфто Паямбар дар ҳадиси бебадал.
Бо ишора нома хонад он, ки бошад карру гунг,
Манзили ҳақро надонад ғофили зарбулмасал.
Ханҷару сӯзан ба дунё дар масал бошад калом,
ДушманӢ бар мо надорад неши занбӯри асал.
Амру фармони илоҳӣ ҳикмате дорад ба худ,
Чашми дил пӯшида гардад ҳар гаҳе ояд аҷал.
Сарваништи умри инсон бо само вобаста аст,
Розӣ шав беқолу қил аз ҳар чӣ омад аз азал.
Гавҳари мансураро бар ришта овардӣ, Хусайн,
Назми ҳарфат дар назарҳо мавҷи дарёи ғазал.

01.05.2023.

«МИМ»

**МУБОРАК ЗОДРҶЗ, ИН ЛАҲЗАҲОРО БО
САҲО ГҶЯМ (3005)**

Муборақ зодрӯз, ин лаҳзаҳоро босафо гӯям,
Дар ин рӯзи муборақ зиндагиро босаҳо гӯям.
Шуморо кори некӯ номвар андар замон бинмуд,
Аз ин рӯ ман шуморо баҳри Суғдам раҳнамо гӯям.
Ба азму разматон имрӯз обод аст мулки мо,
Вафодори Ватан, бар Тоҷикистон ҷонфидо гӯям.
Шуморо раҳнамову маслиҳатгар Пешво ҳастанд,
Чу шогирди асил дар аҳду паймон бовафо гӯям.
Шуморо ҳурмати ҳосест пирони вилоятро,
Ҷавонмарди нақӯақвол, марди босаҳо гӯям.
Дили софи Шумо ойинаи ибрат барои халқ,
Сифоти некатонро байни мардум бериё гӯям.
Талаб дорад Ҳусайн умри дароз аз дарғахи Борӣ,
Ҳамеша комрон бошед, аз қалбам дуо гӯям.

16.09.2022.

АЗИЗАМ, БАЙНИ КАВКАБҲО ТУРО НУРИ ҚАМАР БИНАМ (3015)

Азизам, байни кавкабҳо туро нури қамар биnam,
Ба сӯи ман нигоҳи ту дами хоби саҳар биnam.
Агар давре шавад пайдо, умеди некиҳо дорам,
Ҳар он чӣ дидаам дар хоб, ба дасти раҳгузар биnam.
Ҳама нуқсони дунёро набиnam дар вучуди ту,
Ба мисли ҳазрати Ҷомӣ зи назми бебасар биnam.
Машав ҳамраҳ ба ҳар фосик, ки андар дил ғараз дорад,
Агарчанде ғанӣ гардад, гуломи дар ба дар биnam.
Вучуди оламу одам зи қудратҳои Раҳмон аст,
Ҳазорон нури ҳақро ман ба ҳар як мӯи сар биnam.
Биной фикри инсонӣ, Ҳусайно, дар низоми худ,
Зи дуриҳо ба чашми сар сафи аҳли назар биnam.

27.09.2022.

ДАР РАҲИ ШАБЗИНДАДОРӢ ЧАШМИ БЕДОРАТ МАНАМ (3016)

Дар раҳи шабзиндадорӣ чашми бедорат манам,
Меҳри ту андар дилу сайди гирифтورات манам.
Сирри худро ту мағӯ гарчанд бошӣ дар сафар,
Дар давоми умри худ дорои асрورات манам.
Ман бидидам дар забон ороиши ҳар ҳикмате,
Дар баёни хушзабонӣ зеби гуфтورات манам.
Дар раҳи номаҳрамӣ бегонагӣ н-ояд зи ман,
Аз барои ҳифзи номат тири ағёрат манам.
Ҳар чӣ гуфтӣ дар амонӣ бар ҳазар бошам мудом,
Аҳду паймонро бубин дар ҳарфи зинҳорат манам.
Ҳамсарам, нури ду чашмам, хоҳише дорам зи ту,
Розӣ шав аз ин Ҳусайн, азбаски ғамхорат манам.

27.09.2022.

ДАР РАҲИ НУРУ ЗИЁ МАҲТОБ ДОРАМ ДАР ДИЛАМ (3029)

Дар раҳи нуру зиё маҳтоб дорам дар дилам,
Расму оин дар бару одоб дорам дар дилам.
Ин ҳама некӯиҳо аз меҳрубонии Худо,
Баҳри васле ман китоби ноб дорам дар дилам.
Вақти иншои ғазалҳо мерасад илҳами ғайб,
Аз муҳаббат шаршари селоб дорам дар дилам.
Шаршару селоби ҳикмат – кимиё орад ба ман,
Баҳри халқам ҳикмати ноёб дорам дар дилам.
Бо муроди бандагӣ ман меравам сӯйи само,
Баҳри тоат гӯшаи меҳроб дорам дар дилам.
Дурри макнун дар дилат пинҳонӣ гуфти, эй Хусайн,
Худ насуфта гавҳари сероб дорам дар дилам.

13.10.2022.

ХАӢР КУН ДАР ЗИНДАӢӢ БАР АӢЛИ МУӢТОӢУ ЯТИМ (3043)

Хайр кун дар зиндаӢӢ бар аӢли муӢтоӢу ятим,
То ки подошат расад аз лутфу эӢсони РаӢим.
Нусрати РаӢмон бихоӢӢ роӢи миллат пеша гир,
ХайрхоӢи аӢли олам миллати мо аз қадим.
БаӢри ободии кишвар сарпарастиро бикун,
То азизи халқ гардӢ, дар сифат бошӢ карим.
Дар давоми умри некӢ ҳеҷ гаӢ пастӢ макун,
Азми ту росих набошад, доимо гардӢ сақим.
Устувори амри ҳақ вобаста бо илму ҳунар,
Арзиши воло чу омад панди мардони ҳақим.
Назми ту бошад, Ҳусайно, ҷавҳари ҳикмат ба бар,
Аз хато холӢ набошад маънӢ аз қалби салим.

25.10.2022.

ТО БА КАЙ БО ИНТИЗОРӢ ДАР САРИ РОҲАТ МАНАМ? (3073)

То ба кай бо интизорӣ дар сари роҳат манам?
Байни мардум бесадо нодида ҳамроҳат манам?
Як назар кун баҳри ман ҳамчун мусофир дар раҳат,
Дар мақоми ҳар сафар оянда шохроҳат манам.
Бо муҳаббат, эй азизам, ҷустуҷӯ дорам туро,
Гар тағофул мекунӣ, гӯё ки гумроҳат манам.
Инҳирофиро надонам меҳри ту андар дилам,
Дар маҷолисҳои мардум ирзу ҳам ҷоҳат манам.
Корвони роҳи ҳақ пайваста бошад бо само,
Дар сафарҳо ҳамраҳу ҳам нусрати роҳат манам.
Эй Хусайно, бо ишора баҳри ёри худ бигӯ,
Дар сулуки роҳи ирфон нақшаи роҳат манам.

26.11.2022.

БАҲРИ МАН ОМАД НАЗАРҲО, ШУКРИ ИН ДАВРОН КУНАМ (3074)

Баҳри ман омад назарҳо, шукри ин даврон кунам,
Дар раҳи адлу сафо шукронаи султон кунам.
Аз ҳақиқат ҳарҷи гуфтам дар ғазал бо хатти худ,
Аз барои халқу миллат роҳи ҳақ осон кунам.
Кори хайре кардам, то номи ман некӯ шавад,
Номи некӯ дар ҷаҳон аз баҳри худ унвон кунам.
Ногаҳонӣ беҳабар айбе бубинам аз касе,
Сотири асрор гардам, сирри ӯ пинҳон кунам.
Васфи Саттор-ул-уюб омад зи сӯи осмон,
Афву бахшоиш ба мардум баҳри худ бурҳон кунам.
Ҳарҷи гуфтӣ баҳри миллат ҳикмате дорад, Ҳусайн,
Зевари ҳарфи саморо зеби ҳар девон кунам.

26.11.2022.

МАН БА ИН ХУРРАМЗАМИН АЗ БАҲРИ ДИДОР ОМАДАМ (3079)

Ман ба ин хуррамзамин аз баҳри дидор омадам,
То сазовори ту бошам, ман сазовор омадам.
Аз барои ҳифзи мардум саъй кардам рӯзу шаб,
Дар раҳи аҳди амон бар вай вафодор омадам.
Дар давоми умри худ будам зи қисмат комёб,
Аз барои хидмати дин бар сари кор омадам.
Дар раҳи некӯиҳо ахлоқи некӯ ҳамрахам,
Аз барои халқу миллат рамзи ғамхор омадам.
Шукри ободӣ кунам дар байни абнои ҷаҳон,
Ҷавҳарам хайри башар, бо ҷони бедор омадам.
Он чӣ дорӣ дар дилат гуфтӣ ба ҳикмат, эй Ҳусайн,
Баҳри таъмири замин ман ҳамчу меъмор омадам.

30.11.2022.

АЗ ИБТИДОИ ИСЁН, ЭЙ ЁР, ТАВБА КАРДАМ (3082)

Аз ибтидои исён, эй ёр, тавба кардам,
Аз васваси шаётин зинҳор тавба кардам.
Дар байни навҷавонон бо меҳру бо муҳаббат,
Аз шӯришу ҷаҳолат изҳор тавба кардам.
Ёдорӣ аз гуноҳон тачдиди иртиқоб аст,
Дар ҳар қадам ба пирӣ азкор тавба кардам.
Беморӣ дар маосӣ мақбули аҳли исён,
Аз баҳри ҳар баҳона озор тавба кардам.
Ман дар раҳи ҳақиқат гарданкашӣ накардам,
Андар гузашти умрам гулзор тавба кардам.
Бо панду ҳикмати худ гуфто Ҳусайн бар халқ,
Дар байни аҳли исён девор тавба кардам.

01.12.2022.

ШУКРИ ҲАҚ ДАР ИН ҶАҲОН БО ҶАМЪИ ЁРОН ЗИНДААМ (3090)

Шукри ҳақ, дар ин ҷаҳон бо ҷамъи ёрон зиндаам,
Бо саодат, бо рафиқ, бо даври даврон зиндаам.
Чун бидидам Қасри Арбобу иморатҳои нав,
Андар ин ҷаннатмакон бо адли султон зиндаам.
Адлу инсофу диёнат шомили ашъори ман,
Гар ҳаётам як нафас, бо илму ирфон зиндаам.
Шукри мавло мекунам, ки толеам бошад баланд,
Раҳмати ҳақ гар расад, чун шамси тобон зиндаам.
Хучҷату бурҳони ҳикмат як нишона дар ғазал,
То зи мағриб он тулуъ бо шамси бурҳон зиндаам.
Ҷовидон гуфти, Хусайно, умри худ монанди нур,
Баъди ҳар садсолаҳо бо нури девон зиндаам.

05.12.2022.

АЗ МАЪСИЯТҲОИ ҶАҲОН АСТАҒФИР-УЛ-ЛОҲ-АЛ-АЗИМ (3108)

Аз маъсиятҳои ҷаҳон астағфир-ул-Лоҳ-ал-азим,
Дар байни халқ аз ҳар гумон астағфир-ул-Лоҳ-ал-азим.
Гарчанд ки кардам хато, бар кас накардам ман ҷафо,
Аз фитнаҳои мардумон астағфир-ул-Лоҳ-ал-азим.
Шукрона ғўям ҳар замон ҳаргиз нагаштам нотагон,
Дар зиндагӣ аз ҳар зиён астағфир-ул-Лоҳ-ал-азим.
Ман дидаам сад имтиҳон аз руҳу ҳам дар ҷисму ҷон,
Аз ҳамдами номехрубон астағфир-ул-Лоҳ-ал-азим.
Шукри Худо, фасли ҳазон аз ман гузашта ноаён,
Ҳаргиз нагуфтам ину он астағфир-ул-Лоҳ-ал-азим.
Аз ӯ бипурсам ман амон дар назди ӯ ман нотагон,
Ҳар он чӣ кардам дар ниҳон астағфир-ул-Лоҳ-ал-азим.
Эй Холиқи ҳар ду ҷаҳон, сӯи ту гуфто ин Хусайн,
Ман мустаъин, ту мустаъон астағфир-ул-Лоҳ-ал-азим.
23.12.2022.

ДАР ИН ДУНЁ ЧИ АСРОРЕ? НАМЕДОНАМ, НАМЕДОНАМ (3109)

Дар ин дунё чи асроре? Намедонам, намедонам,
Чи шуд пайдо зи деворе? Намедонам, намедонам.
Чидори қавли Мавлоно зи «чудрони буко» н-ояд,
Сари Мавло чӣ дасторе? Намедонам, намедонам.
Тичоратҳои ин дунё ба даст орад ҳавохоҳӣ,
Дар ин савдо харидоре намедонам, намедонам.
Агар ногаҳ ба роҳи худ бубинам даъвии ноҳақ,
Ба ҳар даъво базаҳкоре намедонам, намедонам.
Хусайно, дар ҷавоби худ тағофул кардаӣ ҳар дам,
Чунин зебо зи дилдоре намедонам, намедонам.
Саволи аҳли ирфонро зи бӯстонҳо бичустӣ ту,
Ба як симо зи гулзоре намедонам, намедонам.

24.12.2022.

ДАР БЕҲТАРИН СИМО ТУӢ, ЭӢ МУНИСИ ДЕРИНААМ (3111)

Дар беҳтарин симо туй, эй муниси деринаам,
Дар меҳри ман танҳо туй, эй муниси деринаам.
Як чаннати саҳро туй, баҳри наҷот мино туй,
Осоиши дарё туй, эй муниси деринаам.
Дар зиндагӣ маҳе туй, як фарди бедаъво туй,
Дар маърифат доно туй, эй муниси деринаам.
Чун як гули заҳро туй, раънои беҳамто туй,
Дар чашми ман зебо туй, эй муниси деринаам.
Дар манзари савдо туй, чун бар Халил Соро туй,
Дар қисматам воло туй, эй муниси деринаам.
Дар манзалат боло туй, ёри Ҳусайни мо туй,
Чун гавҳари якто туй, эй муниси деринаам.

26.12.2022.

АЗИЗИ МАРДУМОН ГАШТАМ КУЧОЕ, КИ САФАР КАРДАМ (3112)

Азизи мардумон гаштам кучое, ки сафар кардам,
Бигуфтам шукри ин неъмат ба роҳи ҳақ назар кардам.
Ба тӯли умри худ доим бичустам дурӣ аз ноҳақ,
Барои дафъи номардон ҳақиқатро сипар кардам.
Бисуфтам гавҳари ҳикмат ба мисли Мавлавии Балх,
Суханҳои бузургонро ба назми худ гуҳар кардам.
Ҳар он чӣ омад аз дастам нагуфтам ман дареғи он,
Накӯйиро ба роҳи худ ба ҳар соҳибхунара кардам.
Накардам ғайбати мардум ба вақти нохушӣ аз кас,
Ба қадри тоқати ҷисмам зи макруҳе ҳазар кардам.
Қабули ҳар ниёишро, Ҳусайно, аз мақом донӣ,
Бигуфтӣ баҳри халқи худ дуо вақти саҳар кардам.

26.12.2022.

НУСРАТАМ ГАРЧИ ФУЗУН НАҚШИ ТАМАННО ДОРАМ (3115)

Нусратам гарчи фузун нақши таманно дорам,
Рағбатам дар раҳи ҳақ рамзи тамошо дорам.
Хоҳишам дар ду ҷаҳон ҳамраҳӣ бошад бо ту,
Ба сафар дар ҷамане нузҳати афзо дорам.
Зи садои дили кӯҳ нур барояд зи камар,
Қатраборон ба дилам ҷавҳари дарё дорам.
Зоҳиди зухднамо ҷашм ба сайде дорад,
Байни мардум ба назар рағбати симо дорам.
Моҳи ман дар фалаку нури вай аз хуршед аст,
Ба дилам меҳру вафо қимати дунё дорам.
Қасди дилро ба ту гӯяд қалами Ҳоҷӣ Ҳусайн,
Рӯзу шаб баҳри ризо ман сару савдо дорам.

05.01.2023.

ЧАШМ БИКШОДӢ ЗИ ХОБ ШУКРОНА КУН ҲАР СУБҲДАМ (3116)

Чашм бикшодӣ зи хоб, шукрона гӯ ҳар субҳдам,
Нур омад дар китоб, алҳамд гӯ ҳар субҳдам.
Рӯи худро ту матоб, оташ надорад роҳи ҳақ,
Аз само ояд шиҳоб, алҳамд гӯ ҳар субҳдам.
Ҳамдамӣ дорӣ ба мардум, қадри неъматро бидон,
Баҳри обе аз сиҳоб, алҳамд гӯ ҳар субҳдам.
Дар раҳи бӯстони ҳақ ҳаргиз ту навмедӣ макун,
Ояд аз кӯза гулоб, алҳамд гӯ ҳар субҳдам.
Домани худро бикаш ту аз маосӣ ҳар саҳар,
Аз тулуъи офтоб алҳамд гӯ ҳар субҳдам.
Рӯзу шабҳо, эй Ҳусайн, андар дуо машғул бош,
Шуд дуоят мустачоб, алҳамд гӯ ҳар субҳдам.

06.01.2023.

ҲАР КУЧО ДИДАМ ҲАТОЕ МАН НАМЕМОНАМ ҚАДАМ (3123)

Ҳар кучо дидам ҳатое, ман намомонам қадам,
Носазо гардад сазое, ман намеронам қалам.
Ҳар амал гар нораво шуд нописанд аст назди ман,
Роҳи номаҳрам начӯям, ҳар кучо бошад ҳарам.
Ҳар ҷӣ гуфто дар ғазалҳо доруи дард асту бас,
Баҳри ҳар як мубталое ман намехоҳам алам.
Дар мақоми аҳли ирфон манзили аҳли суҳан,
Қадри Мавлоно бубинам бошукуҳу муҳташам.
Ибтидои ҳар ғазал бошад нидои қалби ман,
Беҳадаф андар нидоҳо ман намомонам рақам.
Ҳар ҷӣ гуфтӣ баҳри миллат аз Худо пурс, эй Ҳусайн,
Дилнишин бошад илоҳо назди ҳар соҳибқарам.

13.01.2023.

МАН ХАРИДОРИ ЮСУФ, БАР СҶИ БОЗОР ОМАДАМ (3134)

Ман харидори Юсуф, бар сӯи бозор омадам,
Бо муҳаббат бенаво ҳамчун харидор омадам.
Дар сари бозори бахтам аз ҳаётам розиям,
Баҳри нафъи мардумон дар роҳи аброр омадам.
Шукри мавло мекунам дар назди халқу миллатам,
Дар раҳи подоши шоён ман сазовор омадам.
Мавриди назму наво омад ба ман дар синни шаст,
Сабки хосам бо баён сӯи талабгор омадам.
Ҳар касе мусиқӣ донад, анҷуман ояд ба ӯ,
Дар раҳи назми сабо ман ҳамчу меъмор омадам.
Бо навои «Хусравонӣ» рамзи худ гуфтӣ, Ҳусайн,
Бо ҳазорон «Дилхироч» аз сӯи гулзор омадам.

21.01.2023.

ИЛМУ ТАЪЛИМУ ҲУНАР БОШАД НАҶОТИ МИЛЛАТАМ (3139)

Илму таълиму ҳунар бошад наҷоти миллатам,
Дар раҳи устодҳо омад ҳаёти миллатам.
Ал-Бухорӣ, Ибни Сино ҳам Имоми Аъзамаш,
Дар раҳи болоравӣ бошад қаноти миллатам.
Миллати тоҷик шуҳратманд бо таърихи худ,
Ҳамчу ҳуҷҷат аз қадим омад бароти миллатам.
Аз Самарқанду Бухоро роҳи карвон дар назар,
Дар сафар ҳам дар ҳазар бошад работи миллатам.
Зикри номи миллати худ бо Саразм аз шаш ҳазор,
Байни миллатҳои дунё эҳтиёти миллатам.
Устуворӣ дар калом омад, Ҳусайн, аз ҳуни ту,
Фикри сулҳ андар сару дар дил суботи миллатам.

23.01.2023.

АЗ БАРОИ ПАНДУ ҲИКМАТ Рӯ БА НАЗМ ОВАРДААМ (3205)

Аз барои панду ҳикмат рӯ ба назм овардаам,
Кашфи асрор базми исмат сӯи назм овардаам.
Аз миёни обу оташ баҳри ҳар як ташналаб,
Бо амонӣ шукри неъмат ҷӯи назм овардаам.
Сарнавишти ман зи аввал муқтадо дар байни халқ,
Бар китобатҳои қисмат барги назм овардаам.
Ҳайати ман байни мардум ҳамчу мулло дар назар,
Бо далерию шучоат ҳоли назм овардаам.
Мушкилиро раҳ надодам бо тариқи насри худ,
Дар ҳидоят бо адолат панди назм овардаам.
Эй Ҳусайно, худ бигуфтӣ баҳри халқу миллатам,
Тухфаи дасти каромат дил ба назм овардаам.

20.03.2023.

БА ҚАДРИ АҚЛУ ИМОНАМ СУХАН КАРДАМ, СУХАН КАРДАМ (3211)

Ба қадри ақлу имонам сухан кардам, сухан кардам,
Ба шукри даври давронам сухан кардам, сухан кардам.
Бичустам роҳи ҳақро ман ҳақиқат то шавад пайдо,
Ба назми илму ирфонам сухан кардам, сухан кардам.
Бирафтам бо раҳи хуршед зиёи ҳақ насибам гашт,
Ба нури шамси тобонам сухан кардам, сухан кардам.
Хатое гар шавад пайдо, бипурсам маъзарат ҳар дам,
Зи фитрат ҳамчу инсонам сухан кардам, сухан кардам.
Ба ҳикматҳои ақлонӣ паридам дар ҳавои назм,
Ба қадри ҳаҷми имконам сухан кардам, сухан кардам.
Ҳусайно, панду андарзат ишора дар каломи ту,
Ба роҳи назми девонам сухан кардам, сухан кардам.

24.03.2023.

БАҲРИ ДИЛДОРИ ҲАҚИҚӢ СӢЙИ БОЗОР ОМАДАМ (3217)

Баҳри дилдори ҳақиқӣ сӯйи бозор омадам,
Дил ба дасти дилбари худ назди аброр омадам.
Некмардони замона хайрхоҳӣ кардаанд,
Дар раҳи ислоҳи худ бо ҳусни афкор омадам.
Бо ишора ман бигуфтам зоҳири асрори дил,
Дар баёни ҳоли худ бо назми ашъор омадам.
Рози дилро ман бигуфтам ғазалҳои равон,
Муфтахар бо сад гуле бар назди гулзор омадам.
Дар сафи мардони некӯ ман нишастам бо шараф,
Рӯйи минбар назди мардум покрафтор омадам.
Эй Хусайно, худ бигуфтӣ роҳи тақво дар назар,
Дар умури зиндагӣ бо роҳи аҳрор омадам.

27.03.2023.

ҶАҲОНИ МАЪРИФАТРО МАН МАҚОМИ РАҲНАМО БИНАМ (3223)

Ҷаҳони маърифатро ман мақоми раҳнамо бинам,
Ҳама аҳли шучоатро ба коре муктадо бинам.
Ҳаюло дар тахайюлҳо нишони ваҳшате бошад,
Наҳангу мору моҳиро ба дарё ошно бинам.
Садои ҳалқаи занҷир бишнава ҳикмате дорад,
Паёми ошноро ман зи мавҷи он садо бинам.
Ғубори зиндагӣ гоҳе шавад пайдо зи асроре,
Ғумони аҳли бидъатро хато андар хато бинам.
Хурофотӣ дар ин олам надонад дину мазҳабро,
Маросим урфу одатро зи он дасти саҳо бинам.
Қадамҷои азизонро, Ҳусайно, бо яқин гуфтӣ,
Мақоми аҳли ҳикматро ҳама нуру зиё бинам.

31.03.2023.

ОСУДА НЕСТ ФАРДЕ АЗ ИН ЗАБОНИ МАРДУМ (3226)

Осуда нест фарде аз ин забони мардум,
Хатто паямбари ҳақ азму зиёни мардум.
Фарҳанги миллати мо муҳри самовӣ дорад,
Садсолаҳо гузашта аз имтиҳони мардум.
Садҳо ҳиҷолат ояд аз шикваҳои мардум,
Муҳри сукут мезан андар даҳони мардум.
Хулқи накӯ ҳидоят мисдоқи бахти инсон,
Боло равад ба ҳикмат руҳи равони мардум.
Ҳар гаҳ расад ба гӯшам ҳарфи баде зи нокас,
Озори дил бубинам захми забони мардум.
Алҳамд гӯ, Ҳусайно, бар умри безаволат,
Бигзашт бо суҳулат аз имтиҳони мардум.

02.04.2023.

ШУКРИ ДАВРОН МЕКУНАМ, КИ ДАР ҶАҲОН ОСУДААМ (3229)

Шукри даврон мекунам, ки дар ҷаҳон осудаам,
Нашри гулдон мекунам, ки дар амон болидаам.
Нафси бадро дар паноҳ занҷир кардам рӯзу шаб,
Ҳолати пажмурдаашро дар ниқобе дидаам.
Роҳи ноҳақро бидидам дар умури зиндагӣ,
Лек иҷрое накарда дасти худ молидаам.
Дасти касро ман набӯсам аз барои нафъи худ,
Дар каломам ҳарфи ҳақро бериё овардаам.
Дар шинохти миллати худ ман бубинам роҳи ҳақ,
Дар раҳи ирфони миллат доимо омодаам.
Худшиносиҳои мардумро бигуфтӣ, эй Ҳусайн,
Банда гуфто шукри ҳақ, ки дар суҳан озодаам.

03.04.2023.

БАХТИ ХУДРО ДАР ҲАЁТ АЗ САЧДАГОҲАМ ЁФТАМ (3253)

Бахти худро дар ҳаёт аз сачдагоҳам ёфтам,
Хусни хулқи баркамол анвори роҳам ёфтам.
То тавонистам бикардм кори хайре баҳри халқ,
Ҳамраҳи аҳли хирад пушту паноҳам ёфтам.
Нури хуршеди илоҳӣ гармӣ орад баҳри ман,
Дар шабистони хунук тобанда моҳам ёфтам.
Шукри Ҳақро мекунам, ки оҳу ваҳ н-омад зи ман,
Бо умеди раҳматаш инкори оҳам ёфтам.
Байни мардум ҳамчу ҳодӣ дар мақоми хоси худ,
Дар раҳам чун муқтадо ҳамвор роҳам ёфтам.
Бо ишора худ бигуфтӣ сирри зеборо, Хусайн,
Нақши ҳикматро ман аз лутфи Илоҳам ёфтам.

25.04.2023.

НАЗМИ СУФӢ ИЛМУ ИРФОН МУЪТАБАР ДОРАД МАҚОМ (3255)

Назми суфӣ илму ирфон муътабар дорад мақом,
Ҳар макони босаодат баҳри мо Дор-ус-салом.
Гӯшу дил пайваста гӯяд шуҳрати Мавлои Балх,
Байни миллатҳои дунё дар суҳуф омад паём.
Лаззати дунё нагӯяд суфӣ андар ҳарфи худ,
Нописанд ояд ба чашмаш ҳар чӣ бошад бенизом.
Хоки пойи аҳли ирфон сурма бар чашмони ман,
Раҳмати Ҳақро бубинам назди хосу ҳам авом.
Ҳар чӣ гуфтам дар ғазалҳо баҳри халқу миллатам,
Хидмати ман баҳри мардум бо саодат мустадом.
Лаҳзаи оромӣ дорӣ, шукри мавло кун, Ҳусайн,
Номи некат то қиёмат кош бошад бардавом.

25.04.2023.

ҲАР КУҶО ТАНҶО БИМОНАМ ФИКРИ ФАРДОРО КУНАМ (3256)

Ҳар куҷо танҳо бимонам фикри фардоро кунам,
Аз барои гавҳаре фармони дарёро кунам.
Мавҷи дарёро бубинам сар ба зону мениҳам,
Дар вучудам ларза ояд, зикри Якторо кунам.
Дар баёни илму ирфон баҳри халқу миллатам,
Бо қалам андар саҳоиф назми маъноро кунам.
Зери уқёнус бином ҷонваре пинҳон зи халқ,
Дар ҳалоси аҳли киштӣ қасди миноро кунам.
Хонақоҳи аҳли ирфон маҷмаи зикр асту бас,
Назди ҷамъи мардумон ман фикри танҳоро кунам.
Бо садоқат бо муҳаббат худ бигуфтӣ, эй Ҳусайн,
Як нафас боқӣ бимонад, шукри мавлоро кунам.

26.04.2023.

ХИРАДМАНДОНИ ДУНЁРО НИГАҲБОНИ САМО БИНАМ (3276)

Хирадмандони дунёро ниғаҳбони само бинам,
Ибодатҳои мардумро гулистони сано бинам.
Муроди ман дар ин дунё нақӯӣ дар давоми умр,
Либоси аҳли ирфонро гиребони сафо бинам.
Хушунат дар раҳи бозор ба мардум заҳмате орад,
Илоҳо, аҳли исёнро пушаймони хато бинам.
Ҳама аъзои як ҷисманд яҳуду габру ҳам муслим,
Ба дарди габру ҳам тарсо мусулмонӣ шифо бинам.
Худо шуд ҳамраҳи инсон, қариб аст аз рағи гардан,
Ҳар он нуре зи ӯ ояд дурахшони фазо бинам.
Саропо зиндагӣ зебо, Ҳусайно, баҳри мардум гӯ,
Илоҳо, халқи оламро гурезони хато бинам.

10.05.2023.

ҲАЛОВАТ ҲАМРАҲИ ЁРОН ЗИ ГУЛ НУРУ САФО БИНАМ (3288)

Ҳаловат ҳамраҳи ёрон зи гул нуру сафо биам,
Гулистоне, ки лаззатбахш аз он файзи ато биам.
Кучо соҳибдиле бошад хушояндӣ зи ӯ ояд,
Камоли илми ирфонро ба дарди худ шифо биам.
Дар ин дунёи рангоранг мисли хору гулдаста,
Зане, ки соҳиби иффат ба сад шарму ҳаё биам.
Ризомандӣ ба кори бад ҳамоқат байни инсонҳо,
Чаҳолатҳои дунёро ба назди бенаво биам.
Бубин амвоҷи дарёро ба худ як ҳикмате дорад,
Ҳама соҳибкароматро ба дарё раҳнамо биам.
Хусайно, савти ҳарфи ту ба хунёгар диҳад илҳом,
Бигӯяд дар радифи ту раҳи савту наво биам.

29.05.2023.

САӢИ МАӢНИ ҚАРДАВУ АНДЕША ДОРАМ ДАР ДИЛАМ (3299)

СаӢи маӢни қардаву андеша дарам дар дилам,
Дар раҳи нуру сафоҳо бо бузургон ҳамдилам.
Равзани анвори ҳарфам равшанӣ орад ба дил,
Дар раҳи дину диёнат муктадо сарманзилам.
Дар сари роҳи бузургон сангандозӣ хатост,
Аз барои рафӣи мункар доимо мустаъчилам.
Боғи дилро ман кушоям баҳри халқу миллатам,
Булбулу гул дар навову маҳрами барги гулам.
Мақсади ман аз ғазалҳо панду андарзи сафо,
Қимати эҷоди ман орад ба фардо ҳосилам.
Лаҳзаи илҳоми худро худ бигуфтӣ, эй Ҳусайн,
Гавҳари дарё бичӯям, гарчӣ ман дар соҳилам.

02.06.2023.

«НУН»

МЕПАРАД БО БОЛИ ДОНИШ ДАР ҲАВО
ШАҲБОЗИ МАН (3011)

Мепарад бо боли дониш дар ҳаво шаҳбози ман,
Куввату нерӯ бубахшад ҷаҳд бар парвози ман.
То тавонӣ бо тадаббур ҳарфи назмавро бубин,
Мерасад бо роҳи пинҳон бар дили ту рози ман.
Устуворӣ дар насихат бартарӣ дорад ба худ,
Манфаат орад ба миллат ҷумлаи мумтози ман.
Ҷумлаи абёти ман ҳолӣ набошад аз хато,
Сайди маънӣ мекунад сайёди тирандозии ман.
Нағмаву оҳанги ҳарфам ҳамнаво бо хушсадо,
Чора ҷӯяд тори худро аз барои сози ман.
Эй Хусайно, ҳар чӣ гуфти панду андарзи дилат,
Баҳри мардум ту бигӯ савти само овози ман.

22.09.2022.

ЭЙ АЗИЗАМ, ТО ТАВОНИҢ ТУ ДИЛЕРО ШОД КУН (3024)

Эй азизам, то тавонӣ ту дилеро шод кун,
Баҳри халку миллати худ манзили обод кун.
Бо нишони қадрдонӣ шеваи ҳақро бигӯ,
Бандаеро бо каломат аз гунаҳ озод кун.
Нолаеро гар шунидӣ, ту мағӯ ман ғофилам,
Бар касе кумак бихоҳӣ доду ҳам фарёд кун.
Кумак аз баҳри Худо кун, ҳоҷатат гардад раво,
Баҳри муҳтоҷи ятиме ҳиммати имдод кун.
Назди номардони дунё баҳри ҳоҷоте марав,
Баҳри худ некӣ бихоҳӣ, ту Худоро ёд кун.
Панду андарзат, Ҳусайно, баҳри халку миллатат,
То тавонӣ дар ҳаётат ҳикмате эҷод кун.

11.10.2022.

ЭЙ АЗИЗАМ, ДАР ҲАЁТ ҲАРГИЗ ДИЛОЗОРӢ МАКУН (3048)

Эй азизам, дар ҳаёт ҳаргиз дилозорӣ макун,
Дар амал бо бадгумонӣ мардумозорӣ макун.
То тавонӣ дар ҳаётат хайр кун баҳри Худо,
Баҳри ҳар як нокасе беҳуда дилдорӣ макун.
Ханчаре дорӣ ба худ ҳаргиз мабур дасти касе,
Аз барои нафъи худ бо дашна гилкорӣ макун.
Сифлапарвар ҳар кучо бинӣ, мағӯ авсофи вай,
Назди номардони дунё хорию зорӣ макун.
Ҷойгоҳат гар баланд андар ҷаҳон, шукрона кун,
Назди мардум бо риё бо сумъа сардорӣ макун.
Ҳилаву солуси мардум аз суҳан пайдо шавад,
Эй Хусайн, андеша кун, беҳудагуфторӣ макун.

30.10.2022.

МАН НАМЕХОҶАМ, КИ ФАРДО БЕХАБАР БОШӢ ЗИ МАН (3077)

Ман намеҳоҳам, ки фардо беҳабар бошӣ зи ман,
Баҳри бахшоиш зи исён муътазар бошӣ зи ман.
Гар сафар кардӣ ба қисмат дар маконҳои баъид,
Баҳри ёру дӯстонам некӯбар бошӣ зи ман.
Бо мурури боғу бўстон мисли он боди сабо,
Аз барои дарди халқам дорубар бошӣ зи ман.
Манфаат хоҳам ба ту монанди абри навбаҳор,
Аз барои ду ҷаҳонат баҳрабар бошӣ зи ман.
Гарчи дурам ман зи ту, аммо наям дар ғафлатат,
Кош бо меҳру муҳаббат боҳабар бошӣ зи ман.
Баҳри ту гуфто Ҳусайнат бо ишора, бо рамуз,
Баҳри фардо чун кабӯтар номабар бошӣ зи ман.

28.11.2022.

ТО ТАВОНӢ, ЭӢ ҶАВОН, БАҲРИ ВАТАН ХИДМАТ БИКУН (3084)

То тавонӣ, эӣ ҷавон, баҳри Ватан хидмат бикун,
Дар раҳи амни ҷаҳон бо ҷону тан хидмат бикун.
Беҳтарин неъмат ба дунё хоҳири ҷамъ асту бас,
Нусрати худро барои миллату давлат бикун.
Дар умури дину дунё мустақимӣ пеша гир,
Аз барои зиндагӣ бо сидқи дил меҳнат бикун.
Ҳар ҷӣ додаст он Худо ту розӣ шав аз қисматат,
Дар раҳи сардобаҳо шукронаи неъмат бикун.
Дар давоми зиндагонӣ назди номардон марав,
Ҳамчу кӯҳи сарбаланде дар само ғиммат бикун.
Бар сари минбар ҷу омад баҳри худ гуфто, Хусайн,
Ҳамчу шахси муқтадо дар анҷуман суҳбат бикун.

03.12.2022.

МЕҲРУБОНИРО ЗИ СУЛТОН ЯК НАФАС ПИНҲОН МАКУН (3087)

Меҳрубониरो зи султон як нафас пинҳон макун,
Беинониरो чу ҳайвон дар қафас исён макун.
Васфи Саттор-ул-уюб андар назар доим бидор,
Байни мардум бо ишора айби кас урён макун.
Ту бубин дар ин ҷаҳон як одами беайб нест,
Хоиниро дар ҳаётат баҳри кас унвон макун.
Бо таманно масаррат гарчӣ бошӣ дар азоб,
Бо судури маъсиятҳо дар абас ҷавлон макун.
Аз фиребу аз риё то метавонӣ дур бош,
Бар хилофи роҳи ҳақ аз хору хас гулдон макун.
Дар бақои ҳарфи худ гар орзумандӣ, Ҳусайн,
Варна дар гуфтори назмат беҳавас девон макун.

05.12.2022.

ШУКРИ ҲАҚ, ДАР ЗИНДАГӢ НУРУ ЗИЁ ОМАД БА МАН (3094)

Шукри ҳақ, дар зиндагӣ нуру зиё омад ба ман,
Аз нидои савти ман занги садо омад ба ман.
Инъикоси роҳи бад ҳар он гаҳе зоҳир бишуд,
Дар вучудам иззату як раҳнамо омад ба ман.
Ҳар чӣ дар зеҳнам биёмад дурӣ чустам аз ғараз,
Дар илочи ғафлате ҳамчун даво омад ба ман.
Дар раҳи рушду ҳидоят саъй кардам рӯзу шаб,
Ҳар чӣ гуфтам бо шараф ҳамду сано омад ба ман.
Дар ниғаҳдории ҳарфам аҳли санъат муътабар,
Дар баёни ҳар ғазал савту наво омад ба ман.
Эй Ҳусайно, шукри ҳақ кун баҳри илҳоми Худо,
Ту бигӯ дар ҳар ғазал баҳри само омад ба ман.

07.12.2022.

ҲАМЧУН ЧАМАНИ БЕХОР ГУЛИСТОНӢ, ДИЛИ МАН (3096)

Ҳамчун чамани беҳор гулистонӣ, дили ман,
Бо шамъу чашми бедор фурӯзонӣ, дили ман.
Бо сарнавишти некӯ тоат кунам ба ҳоле,
Дар роҳи ҳақ ба иқрор бафармонӣ, дили ман.
Дар байни хосаву ом фикре кунам рӯзу шаб,
Доим монанди бемор пурисёӣ, дили ман.
Бо тавбаву истиғфор дӯрӣ чӯям аз гуноҳ,
Бар он чӣ ман гирифтӣ, пушаймонӣ, дили ман.
Ман бо ҳаёти хуррам шукрона гӯям мудом,
Дар роҳи ҳақ сазовор баймонӣ, дили ман.
Оянда андешаро худ бигуфтӣ, эй Ҳусайн,
Андар мақом устувор бапаймонӣ, дили ман.

11.12.2022.

ЭЙ АЗИЗАМ, МОЛИ КАС БАР НАФЪИ ХУД БУРҶОН МАКУН (3098)

Эй азизам, моли кас бар нафъи худ бурҷон макун,
Соҳибашро бо раҳе ҳайрону саргардон макун.
Дар давоми умри худ парҳез кун аз ҳар ҳаром,
То тавонӣ дар ҳаётат бар касе бухтон макун.
Ту бидон ислоҳи корат, дар ҷаҳон меҳмон туй,
Қадри мизбонро бидон, дар роҳи ҳақ исён макун.
Одаму одамгарӣ некӣ биёрад баҳри ту,
Шурӯ ғавғо бо садо дар назди ҳар меҳмон макун.
Гар ту дидӣ номуроде дар ба дар бехонумон,
Неъмате бахшо ба ҳиммат фикри худ вайрон макун.
Эй Хусайн, андар ситоиш аз тамаллуқ дур бош,
Назди номардони дунё моли худ арзон макун.

12.12.2022.

МОӢӢ БАРОӢ СУДЕ АЗ ОБ НАОЯД БЕРУН (3101)

МоӢӢ бароӢ суде аз об наояд берун,
Нолида аз таноби гирдоб наояд берун.
Шукре кунад ба осмон абри гузар дар назар,
Як қатра аз фишори саҳоб наояд берун.
Ибрат бигир зи моӢӢ, Ӣоруту Морут бубин,
Бе бандагӢ зи чоӢе аз об наояд берун.
Подоши ӣар амал дон бахту саодати худ,
ОбодӢ аз шумори ӣисоб наояд берун.
Аз ӣикмати илоӢӢ даврони моӢу хуршед,
БеӢуда аз маконе ниқоб наояд берун.
Дар назми девони худ андеша дорӢ, Ӣусайн,
Ӣарфи ту аз каломи китоб наояд берун.

15.12.2022.

ОМАДИ СОЛ БО ШАРОФАТ СОЛИ ХАРГҶШРО БУБИН (3114)

Омади сол бо шарофат соли харгҶшро бубин,
Дар каломи аҳли ирфон гӯши боҳушро бубин.
Раҳмати ҳақ баҳри мардум аз само ояд фуруд,
Дар миёни водиҳо барфи ҳамоғушро бубин.
Бо вучуди қудрати ӯ зуҳра гардад ёсуман,
Дар зимистони хунук нури баногӯшро бубин.
Аз паланг як нусрате дар ёди мардум мондааст,
Бо вучуди некиҳо аҳли фаромӯшро бубин.
Ибтидои рӯзи Наврӯз лабшакар пайдо шавад,
Зикри харгҶш байни халқ шаҳдобаву нӯшро бубин.
Дар сиришти обу гил гавҳар бидидӣ, эй Хусайн,
Гарчи бошад ҳам дароз, зебоии гӯшро бубин.

02.01.2023.

ОТАШЕ Н-ОЯД БА МО АЗ НАЗДИ ХУРШЕДИ ҶАҲОН (3131)

Оташе н-ояд ба мо аз назди хуршеди ҷаҳон,
Нур борад бар замин бо амри ӯ аз осмон.
Аз замин ояд ҳарорат, гар бипошад нур шамс,
Равшанӣ аз шамс ояд баҳри роҳи Каҳкашон.
Курраи ин арзи мо бо бадр бошад дар калом,
Нури кавкаб дар само бар чашми мардум ноён.
Хоку оби ин замин пайваста бо шамсу қамар,
Гардиши обу ҳаво аз баҳри мардум имтиҳон.
Ранҷу заҳматҳои дунё ҳақталошӣ будааст,
Лек аъмоли Худо аз баҳри инсон ройгон.
Гардиши ҳар кавкабе як ҳикмате дорад, Ҳусайн,
Ҳар чӣ гуфтӣ бо далел, ҳарфат бимонад ҷовидон.
20.01.2023.

ДАВРИ ХУРШЕДИ РУХАТ ЧУН МУШТАРӢ САӢӢРА МАН (3132)

Даври хуршеди рухат чун МуштарӢ сайӢра ман,
Дар давоми сайри худ бар сӯи ту наззора ман.
Ҳар кучо ёбам туро, ман нури худро гум кунам,
Аз барои хондани ту номаи ҳамвора ман.
Дар давоми сайри пинҳон дар ба дар гуфто ба ман,
Рози пинҳон дар дилам, дур аз Ватан овора ман.
Гар садоқат дидаӣ, ҳаргиз мағӯ танҳо манам,
Дар муҳаббат ҳамраҳи ту дар шараф ҳамкора ман.
Раъду барқи рӯзи борон ногаҳон пайдо шавад,
Дар ҳаётат ҳар чӣ бинӣ, ту мағӯ якбора ман.
Ҳар китоби туст як бурҷи фалак, Ҳоҷӣ Ҳусайн,
Офаридам дар самои шеър бурҷу бора ман.

20.01.2023.

ЗИНДАГӢ МАӢНО НАДОРАД НАЗДИ ҶОҲИЛ ДАР ҶАҲОН (3138)

Зиндагӣ маъно надорад назди ҷоҳил дар ҷаҳон,
Дар баёни қавли ҳақ дар роҳи гуфтан нотавон.
Тухмату бухтони ҷоҳил ҳамчу неши акраб аст,
Ҷоҳилонро ту бубин аз даври даврон бадгумон.
Ҳамраҳи нодон машав ту, маърифат хоҳӣ агар,
Дурӣ ҷӯ аз фитнаҳояш, то бимонӣ дар амон.
Изтироб ояд ба инсон, беамал бошад агар,
Дар амал кардан ба хилват баҳри оқил имтиҳон.
Бо бузургони замонат ҳамнафас шав доимо,
Шодию ҳам соябоне бар ту ояд ноаён.
Аз ниқоби нотавоне дурӣ ҷӯ ту, эй Ҳусайн,
Иқтисоби муътабар кун, то бимонӣ ҷовидон.

22.01.2023.

СУҲБАТИ МАРДОНИ НЕКӢ ГУЛШАНУ ГУЛЗОРИ МАН (3169)

Суҳбати мардони некӢ гулшану гулзори ман,
Соҳиби амволи худ шуд тоҷири бозори ман.
Дар раҳи бахту саодат шукри неъмат мекунам,
Соҷи манро бисанҷад соати девори ман.
Истиқоматро бидонад ҳар ки ҳамдам шуд ба ман,
Роҳи ҳақро худ бичӯяд дилбару дилдори ман.
Аз Худо пурсам, ки дилбар рӯ нагардонад зи ман,
Бардавом аз некӢ ояд қисмати ҳамвори ман.
Дар дили ман ҷо надорад душманӣ бар ҳеч кас,
Ҳар кучо аҳли сафо гулхонаи асрори ман.
Назму насратро ба сабки худ бигуфтӣ, эй Хусайн,
Ҳикмати аҳли хирад зебандаи гуфтори ман.

26.02.2023.

БИҲИШТИ ҶОВИДОН ҲОҲӢ, ДИЛИ ХУДРО МУСАФФО КУН (3188)

Биҳишти ҷовидон хоҳӣ, дили худро мусаффо кун,
Нузули раҳмати ҳақро ба сидқи дил таманно кун.
Ба коми дил расиданҳо ҷаҳони маърифат бошад,
Муроди қалби худро ту зи он мавло тақозо кун.
Бубин ту нолиши булбул ба васфи гул ҷӣ мегӯяд,
Ҳазорон нағмае дорад, кабӯтарро тамошо кун.
Агар дасти саҳо дорӣ, нигар бар ҳоли муҳтоҷон,
Ҳар он гаҳ некие кардӣ, атои бемуаммо кун.
Қабули боби Ҳақ хоҳӣ, маранҷон қалби дарбонро,
Сафар дар ҳар кучо дорӣ, мақоми худ муҳайё кун.
Ҳусайно, ҳусни хулқи ту писанди ҳосу ом афтод,
Барои хидмати мардум ба номардон мадуро кун.

12.03.2023.

РҶЗГОРИ ХУШ БИХОҲӢ, ДАСТУ ПОРО ГУМ МАКУН (3189)

Рӯзгори хуш бихоҳӣ, дасту поро гум макун,
Дар давоми умри худ шарму ҳаёро гум макун.
Пои кӯху пои минбар беҳадаф пайдо нашуд,
Радди ҷоду ҳар кучо дасти асоро гум макун.
Ибни Марям дар нафас эҳё кунад ҳар мурдаро,
Ибни Сино асли мо, аҳли шифоро гум макун.
Соиле пурсад зи ту роҳи саховат пеша гир,
Ҳаст имконат агар, дасти сахоро гум макун.
Раҳнамои мардумон шав раҳбарӣ дорӣ агар,
Дар раҳи сидку ҳидоят раҳнаморо гум макун.
Эй Ҳусайн, аъмоли некӯ ҳусни хулқи одамист,
Бар мақоме гар расидӣ, муқтадоро гум макун.

12.03.2023.

ДАСТИ ДАРОЗИ АҲЛИ ИЛМ ОБОД ГАРДОНАД ВАТАН (3190)

Дастӣ дарозӣ аҳли илм обод гардонад Ватан,
Дар зиндагии мардумон нуру сафо аҳли суҳан.
Халқи Худоро ту бубин, аҳли хирад ҳамчун нигин,
Ҳар як муаллим бо яқин ҳамчун гуле андар чаман.
Бахту саодат баҳри халқ аз илму аз ирфон бувад,
Бар нафъи мардум доимо ҳар он ҷӣ омад аз куҳан.
Донӣ ҳавои нафси бад омад зи роҳи аҳриман,
Дар байни мардони нақӯ ҳаргиз набошад мову ман.
Афшондаам сад ҳикмате аз боғу бӯстони умед,
Нури ҷароғи маърифат равшан бисозад анҷуман.
Бо заҳмату бо ранҷи ту як ҳарфи гавҳарсанҷи ту,
Гардид, эй Ҳоҷӣ Ҳусайн, пур аз гуҳар ганҷи суҳан.

12.03.2023.

БО УМЕДИ МОЛИ ДУНЁ УМРИ ХУД ОТАШ МАЗАН (3196)

Бо умеди моли дунё умри худ оташ мазан,
Дар ҳаётат пурҳазар шав аз хатои дилшикан.
Ин ҷаҳон худ як работе, об ҷӯён мардумон,
Ташна монад аҳли карвон дар биёбон аз куҳан.
Маъсият дар зиндагонӣ гумраҳӣ орад мудом,
Ҳар кучо бошад ҳарисе, ҳамнишинаш аҳриман.
Ҳар касе дорад қаноат рӯзӣ ҷӯяд аз Худо,
Муҳтарам гардад, шавад болонишин дар анҷуман.
Сарвату молат фузун, беҳуда исрофе макун,
Муътадил шав меҳрубону ҳамчу гул андар чаман.
Эҳтиёҷи аҳли дунё бар ҳидоят, эй Ҳусайн,
Ин ҳама иршоди мардум хидмати аҳли суҳан.

14.03.2023.

БЕҲТАРИН НЕЪМАТ БА ИНСОН ЧАШМИ БИНОРО БУБИН (3197)

Беҳтарин неъмат ба инсон чашми биноро бубин,
Аз барои зиндагонӣ оби дарёро бубин.
Чашми бино, оби дарё ҳикмате дорад ба худ,
Бо садоқат бо муҳаббат бурда дилҳоро бубин.
Ҳусни хулқу рӯи зебо неъматӣ Парвардигор,
Дар каломаш васфи Юсуф рӯи зеборо бубин.
Эътиқоди аҳли дунё мебарад сӯи само,
Дар раҳи дор-уш-шифо дасти Масеҳоро бубин.
Аҳли ринду ҳам насоро ҳам Бухорову Хучанд,
Ваҳдати дилҳо бихоҳӣ ҳарфи мавлоро бубин.
Сарвату дороиҳоят назми фардо, эй Ҳусайн,
Дар баёни ҳикмати худ асли маъноро бубин.

14.03.2023.

НАЗДИ АҲЛИ ИЛМУ ИРФОН, ХУДСИТО, ЛОФЕ МАЗАН (3210)

Назди аҳли илму ирфон, худсито, лофе мазан,
Дар раҳи эҳсони мардум нақши алтофе мазан.
Ҳар чӣ гуфтӣ дар каломат фикри фардоро бикун,
Аз барои манманиҳо васфи кашшофӣ мазан.
Фавқӣ ҳар олим бубинам аъламе бо роҳи худ,
Дар раҳи донишнамоӣ ҳарфи аррофӣ мазан.
Ҳадди худро ту бидон баддастӣ н-ояд аз барат,
Дар тичорат бе шаҳодат нақди исрофе мазан.
Баҳри моле, ки харидӣ, нақди худ бояд бидод,
Заршиносӣ гар надонӣ лофи саррофӣ мазан.
Тору пуди назми ту гарчанд аз зар, эй Ҳусайн,
Баҳри худ доим бигӯ, ки лоф чун лофӣ мазан.

23.03.2023.

ЗАБОНИ МОДАРИРО ТУ МУҚАДДАС АЗ МАҚОМЕ ДОН (3214)

Забони модариро ту муқаддас аз мақоме дон,
Зи модар ҳар чӣ омӯзӣ, ҳаёти бонизоме дон.
Забони модариро ту макун хору забун ҳар чо,
Ки аз тифлию ҳам пирӣ асолат васфи номе дон.
Ҷаҳон ойинаи зебо намояд зеби ҳар миллат,
Забони миллати тоҷик ба ҳар мазҳар саломе дон.
Суҳанҳои самимона зи шири модарон ояд,
Суҳанҳои гувороро нишони бардавоме дон.
Бигӯ васфи забонатро ба назми мардуми олам,
Бубин фардои ин миллат давомаш дар паёме дон.
Ҷавонмарди бикун доим, Ҳусайно, дар ҳаёти худ,
Забони модариятро муқаддас дар каломе дон.

26.03.2023.

ГАР ЛУҚМА ОМАД АЗ ҲАРОМ, ПАРҲЕЗ КУН, ПАРҲЕЗ КУН (3227)

Гар луқма омад аз ҳаром, парҳез кун, парҳез кун,
Гарчанд туй соҳибмақом, парҳез кун, парҳез кун.
Аз дигарон дар назди ҳақ фарде надорад бартарӣ,
Илло ба тақво аз ҳаром, парҳез кун, парҳез кун.
Андозаи ризқат бубин, ризқи ҳалолат дар назар,
Ҳар ҷо ҳароме аз таом парҳез кун, парҳез кун.
Парҳез андар роҳи ҳақ мушқил бувад дар ҳар замон,
Аз фосиду аз бенизом парҳез кун, парҳез кун.
Сӯйи гунаҳ ҳар кас равад бо осӣён ҳамраҳ шавад,
Аз ҷоҳилу ҳам аз авом парҳез кун, парҳез кун.
Фармони лаззатбахши ту аз софии қалбат, Ҳусайн,
Дар гуфтани ҳар як калом парҳез кун, парҳез кун.

02.04.2023.

АЙБИ ХУД ПӢШИДА ХОӢӢ, КАМСУХАН ШАВ, ЭӢ ЧАВОН (3231)

Айби худ пӢшида хоӢӢ, камсухан шав, эӢ чавон,
Байни мардум аз маломат то бимонӢ дар амон.
Сайри маънӢ шуд гуворо, дохили ирфони халқ,
Ту биёмӢз аз бузургон ҳикмати илми баён.
Номаи маъкуси олам, муҳри хотам дар назар,
Соҳиби ахлоқи некӢ аз Паёмбар як нишон.
Бадзабониҳо макун ту назди хешу ақрабо,
Дар сифоти душманони худ машав ту бадгумон.
Суннати мардони некӢ дар замини осмон,
Ҳолати суннатгузорӢ бар ту бошад имтиҳон.
ГуфтугӢ дар байни мардум ҳикмате дорад, Ҳусайн,
Номи некӢ, кори хайрат бар ту бошад соябон.

03.04.2023.

ҲИКМАТИ МАРДОНИ НЕКӢ ДАР ДИЛУ ДОМОНИ МАН (3234)

Ҳикмати мардони некӢ дар дилу домони ман,
Домани гул бо малоҳат сотири исёни ман.
Домани холӣ зи исён аз гунаҳ баргаштан аст,
Тавба аз роҳи ниҳоят нур дар чашмони ман.
Хайру эҳсону садоқат суннати Пайғамбар аст,
Бо садоқат некӣ кардан хирмани эҳсони ман.
Бандагӣ дар худшиносӣ чилваи зебӣ шуд,
Дар адолат байни мардум довари мизони ман.
Рӯнавиште ман надорам дар баёни ҳар ғазал,
Хатти дастам дар шаҳодат дафтари унвони ман.
Решаи эҷоди худро бо ғазал гуфто Ҳусайн,
Ҳикмату нури илоҳӣ гулшани сомони ман.

04.04.2023.

МЕҲРИ АХЛОҚИ САМОВӢ АЗ САЛОМ ОМАД БУРУН (3245)

Меҳри ахлоқи самовӣ аз салом омад бурун,
Хислати некӣ азизон аз низом омад бурун.
Поси хотирдории мо аз нишони аҳли хайр,
Аз бузургони маҷолис эҳтиром омад бурун.
Чашму гӯши аҳли ирфон ҳамраҳи ҳар номурод,
Нолаи муҳтоҷи танҳо мустадом омад бурун.
Ҳар киро чашмаш парад, ӯ хас бимонад баҳри фол,
Сад хатое дар ақида аз авом омад бурун.
Ҳар кӣ худхоӣ кунад, бошад надомат ҳамраҳаш,
Байни мардум бо ҳисоле аз низом омад бурун.
Сози ҳарфи шеърӣ ту овози худ дорад, Ҳусайн,
Маҳзари ҳар як радифат аз мақом омад бурун.

17.04.2023.

ҲАСТИИ ИНСОН БА ДУНЁ НАЗМИ ОБОДИ ЗАМИН (3246)

Ҳастии инсон ба дунё назми ободи замин,
Шуд мукаррам бо улуми дарси асрори яқин.
Зиндагӣ бо номи некӯ бахти иқболи баланд,
Дидани асрори дунё хатти начво дар ҷабин.
Шиддати офатфурӯшиҳо фузун шуд дар ҷаҳон,
Менабошад куфри исён аз сифоти муъминин.
Миннати аҳли ҷаҳолат дил биёзорад мудом,
Ранҷише бинад ба дунё бенаво марди ҳазин.
Иллати одамфурӯшӣ роҳи исён асту бас,
Дар раҳи гумроҳиҳо васвоси шайтон оташин.
Зери ҳарфи ҳар ғазал овози ту бошад, Хусайн,
Савти ангуштар мисолу қимати он дар нигин.

20.04.2023.

НОМИ ИНСОН ШУД МУҚАДДАС ДАР ЗАМИНУ ОСМОН (3263)

Номи инсон шуд муқаддас дар замин у осмон,
Байни махлуқоти дунё оқилу соҳибзабон.
Нафси худро гар бидорад аз малак ҳам беҳтар аст,
Ақли доно, нафси ҷоҳил баҳри инсон имтиҳон.
Гавҳари илми самовӣ ҷавҳари андеша аст,
Фикри ободӣ бикун, ки илми дунё бекарон.
Зиндагонӣ дар замин оромӣ орад баҳри халқ,
Роҳи шукри марди доно ҳамчу роҳи Қаҳқашон.
Мо ҳама муҳтоҷи Ём бениёз аст Ё зи мо,
Илму ирфони илоҳӣ баҳри инсон соябон.
Шарҳи оятро бигуфтӣ дар каломат, эй Ҳусайн,
Боқӣ монад ҳикмати ту байни мардум ҷовидон.

01.05.2023.

НАЗМИ СУХАН АЗ ҚАЪРИ ДИЛ ЧЎШИДА ОМАД БАР ЗАБОН (3265)

Назми сухан аз қаъри дил чўшида омад бар забон,
Мамлуа шуд дар як нафас паймона аз илми баён.
Дар муҳтавои ҳарфи ман садсола ҳикматҳо бувад,
Асрори Мавлоно бубин аз баҳри инсон руҳу ҷон.
Дар қавли Мавлоно Балх «аз ҷоҳилон дурӣ бичӯ»,
Андар мақоми доварӣ пайғоми доно беиён.
Ҳарфе, ки ояд дар назар нақши кироман котибин,
Дар ҳашр пайдо мешавад ҳар он чӣ бошад дар ниҳон.
Назму навои ҳар ғазал як ҳикмате дорад ба худ,
Аз беҳтарин аъмоли хайр гуфтори некӯ дар ҷаҳон.
Ҳарфи Ҳусайн аз ҳар нафас чўшида омад бар қалам,
Гуфто азизе дар ҳарам назмаш бимонад ҷовидон.

02.05.2023.

НАЗМУ НАВО АЗ ҚАЪРИ ДИЛ ЧӢШИДА МЕОЯД БУРУН (3270)

Назму наво аз қаъри дил чӯшида меояд бурун,
Мамлуа шуд дар ҳар нафас, паймона меояд бурун.
Садсола ҳикматҳои халқ дар муҳтавои ҳарфи ман,
Бар тан ҳазорон ҷомае пӯшида меояд бурун.
Ҳар сатри девон ҷозибаро, сад ҷилва дорад дар бараш,
Назмам чу зарри холисе полида меояд бурун.
Осудахотир гар шудӣ, эмин машав аз нафси бад,
Деву парӣ аз доми нафс тарсида меояд бурун.
Гар беқарорӣ дар дилат, ҳоли парешон дар назар,
Анвори ҳикматҳои даҳр шӯрида меояд бурун.
Аз баҳри нафъи миллатат андеша дорӣ гар, Ҳусайн,
Сад нури ҳикмат аз қалам рахшида меояд бурун.

09.05.2023.

ЭЙ АЗИЗАМ, ТО ТАВОНИ ХУДНАМОИҶО МАКУН (3272)

Эй азизам, то тавонӣ худнамоиҷо макун,
Нораво бар ҳар дарахте ҷабҳасоиҷо макун.
Роҳи номаҳрам мапӯву дурӣ чӯ ту аз ҳаром,
Ҳар кучо номаҳрамиҷо даркушоиҷо макун.
Хоки пешонӣ надорӣ, тавба кун аз роҳи бад,
Ҳар кучо роҳи чиноят ошноиҷо макун.
То тавонӣ байни мардум дар ҳаё оғушта бош,
Назди аҳли илму ирфон беҳаёиҷо макун.
Мушкилӣ ояд ба наздат, сабр кун чун нақши по,
Байни мардум аз ҳаётат норизоиҷо макун.
Гарчи бинӣ ҳарфи худро беҳато, Ҳочӣ Ҳусайн,
Дар баёни ҳикмати худ норасоиҷо макун.

09.05.2023.

НАҚШИ ҲАРФАМ ШУД БАЁНИ ГАВҲАРИ ДАРЁИ МАН (3277)

Нақши ҳарфам шуд баёни гавҳари дарёи ман,
Зери дарё нусрати ҳақ чашмаи миной ман.
Дар дили ман мавҷи дарё гардише дорад ба худ,
Дурру гавҳар назди мардум қимати савдои ман.
Ман нагуфтам ҳарфи худро ҳолӣ аст аз ноқисот,
Айби гулшанро бипӯшад домани дунёи ман.
Дар масоил ҳар чӣ гуфтам дар фатово муътабар,
Ҳар чӣ гуфтам бо муҳаббат Вомику Узрои ман.
Дар раҳи хидматгузорӣ худ бигуфтӣ, эй Ҳусайн,
То қиёмат бардавом ин муҳлати фатвои ман.
Хидмату дину диёнат баҳри мардум кардаам,
Қадри заҳматро бидонад мардуми донои ман.

11.05.2023.

ҶАВҲАРИ АНДЕШАИ МАН НУСРАТИ АҲЛИ ЗАМИН (3279)

Ҷавҳари андешаи ман нусрати аҳли замин,
Амри ҳақ омад ба Одам то, ки бошад ҷонишин.
Бе сабаб дар зери по барге наҷфтад аз дарахт,
Барги гул пайдо нашуд бе ҳукми Рабб-ул-оламин.
Одаму олам ҳама аъзои як ҷисм асту бас,
Назди ӯ бошад мукаммал илми асрори яқин.
Ваҳми дунё дар дили мо зуҳду таквора барад,
Марди ориф худ бубинад ҳар чӣ бошад дар ҷабин.
Ваҳдати мардони некӯ шуд намуна дар амал,
Ақлу руҳи ҷисми инсон баҳри эъмори замин.
Ҷустуҷӯ кун, эй Ҳусайно, илму дониш бардавом,
Ваҳдати абнои Одам худ низоми беҳтарин.

12.05.2023.

ГАР ТУ ОБИ ЧАШМАСОРӢ, ФИКРИ ДАРӢРО БИКУН (3286)

Гар ту оби чашмасорӣ, фикри дарёро бикун,
Варна андар ҷои худ сардоби саҳро бикун.
Зинати дунё ҷу заврақ нова дорад дар бараш,
Киштӣ гар дар мавҷ шуд табдили миноро бикун.
Ҳар кучо ҳар лочуварде зинате дорад ба худ,
Аз барои зинати дил ёди мавлоро бикун.
Навниҳоли ҳар суҳанвар қимате дорад ба худ,
Бо тасаввур дар ҳадаф наҷвои доноро бикун.
Ҳарфи шоир чун дарахте маънӣ андар маънӣ аст,
Мутрибо, вақти сурудан фикри маъноро бикун.
Эй Ҳусайно, ҳар дарахтат мева орад баҳри ту,
Дар ҷивори ҳар дарахте фикри фардоро бикун.

26.05.2023.

ДАР РАДИФИ ЗИНДАГӢ АСРОРИ ХИЛҚАТРО БУБИН (3292)

Дар радифи зиндагӣ асрори хилқатро бубин,
Дар самову дар замин анвои раҳматро бубин.
Бахшишу ҳам меҳрубонӣ шодӣ орад доимо,
Дар гулистон булбулу гулҳои нузҳатро бубин.
Панду андарзи илоҳӣ ҳуҷҷате дорад ба худ,
Дар маҷолис бо муҳаббат аҳли суҳбатро бубин.
Баҳри сабзии замин борони раҳмат аз само,
Дар саховат баҳри мардум аҳли ҳимматро бубин.
Фатҳу пирӯзи бихоҳӣ дар дуо шав рӯзу шаб,
Баҳри халқу миллати худ дастӣ нусратро бубин.
Сарнавишти ту, Ҳусайно, бахту иқбол аз азал,
Нусрати давлат бихоҳӣ, шукри неъматро бубин.

30.05.2023.

«ВОВ»

**ЗИНДАГӢ ГАР ШУД ФАРОВОН,
НОРИЗО АЗ ХУД МАРАВ (3085)**

Зиндагӣ гар шуд фаровон, норизо аз худ марав,
Худ набинӣ дар вучудат як хато аз худ марав.
Бандагӣ кун, аз ниёиш мустаҷоб омад дуо,
Аз ситоишҳои мардум бо риё аз худ марав.
Иртиқоби ҳар гунаҳ шармандагӣ орад ба ту,
Аз маосӣ дурӣ чӯ, эй беҳаё, аз худ марав.
То тавонӣ дар ҳаётат аз ҳарисон дур бош,
Баҳри ҳар нокас бигӯ, ки эй гадо, аз худ марав.
Хидмате кардӣ ба мардум дар раҳи сидку вафо,
Гарчӣ омад баҳри ту ҳамду сано аз худ марав.
Дар амал ҷорӣ бикун он ҳар чӣ гуфтӣ, эй Ҳусайн,
Баҳри нафси худ бигӯ соҳибдуо аз худ марав.

03.12.2022.

ҲАР КУЧО МАРДИ ХИРАДВАР ҲАРФУ ГУФТОРАШ НАКӢ (3105)

Ҳар кучо марди хирадвар ҳарфу гуфтораш накӢ,
Марди доно шайхи ориф саъйи рафтораш накӢ.
Хоки остонаш бибӯсам лутфи Шайх андар барам,
Пири комил дар тариқат роҳи ҳамвораш накӢ.
Решаи ҳар хонадон вобаста бошад бо само,
Асли ҳар соҳибнасаб бунёди девораш накӢ.
Илму ирфон гар набошад ақли суфӣ дар ғалат,
Варна кай дар назди мавло ҳусни бозораш накӢ.
Эътирози маъсият аз сӯфиёни даҳр пурс,
Баҳри ҳар як навҷавоне роҳи инкораш накӢ.
Чашмаи илҳоми ту андешаи фардо, Ҳусайн,
Баҳри халку миллатат таъсири осораш накӢ.

19.12.2022.

АЙБИ КАСРО ТО ТАВОНИ ДАР ҲАЁТАТ ТУ МАГҮ (3137)

Айби касро то тавонӣ дар ҳаётат ту магӯ,
Дурӣ чӯ аз кизбу ғайбат, то тавонӣ рост гӯ.
Рост гуфтан марди ҳақро мебарад сӯи само,
Ҳамраҳи аҳли хирад шав, дурӣ чӯ аз базлагӯ.
Ҳар кучо хоҳӣ саломат ту суҳан санҷида гӯ,
Қавли ҳақро дар китобу дар каломат бозгӯ.
Дар шариат ҳар чӣ омад аз ҳалолу аз ҳаром,
Байни мардум роҳи ҳақ чӯ, ту машав афсонагӯ.
Бар хилофи фикри мардум аз хабарҳо дур бош,
Варна каззобе чу ояд, гарчи бошӣ ростгӯ.
Нуктаи аҳли хирад айбе надорад, эй Ҳусайн,
Ҳикмате гӯ байни мардум, то шавад дар гуфтугӯ.
21.01.2023.

ДАР САМОИ МАЪРИФАТ БО ҲИКМАТЕ САЙЁРА ШАВ (3149)

Дар самои маърифат бо ҳикмате сайёра шав,
Аз барои растагорӣ нури оташпора шав.
Дар давоми зиндагонӣ аз хатоҳо дур бош,
То тавонӣ дур аз ҳар одами бадкора шав.
Раҳбари меъморӣ бошӣ аз қарам андоза бин,
Бо вучудат баҳри фардо нақшаи ангора шав.
Ҳосили умри азизат гавҳари қиматбаҳо,
Баҳри халқу миллати худ ҳадяи раҳвора шав.
Баҳри таккони замин бошад сабаб исёни халқ,
Покӣ хоҳӣ аз гунаҳ, чӯяндаи гаҳвора шав.
Эй Хусайно, ҳар нафас бошад ғанимат баҳри ту,
Бо баёни илму ирфон лӯлаи фаввора шав.

11.02.2023.

НЕКӢ ҲОӢӢ, ЭӢ ПИСАР, НАЗДИ ХИРАДМАНДОН БИРАВ (3209)

НекӢ хоӢӢ, эӢ писар, назди хирадмандон бирав,
То тавонӢ бо ниёзе сӯи номардон марав.
Аз Худо Ҳочоти худро пурс, то гардад раво,
Ҳочати дунё надорӢ, дарғаҳи султон бирав.
Роҳи ҳақро пеша кун, то дар ҷаҳон ёбӢ наҷот,
Дар давоми умри худ бо васваси шайтон марав.
Маскани мо дар ҷаҳон бо қадри имконоти худ,
ОмадӢ баҳри вафо, бо аҳду бо паймон бирав.
Ин ҷаҳон аз баҳри мо бошад мусофирхонае,
Гар мусофир гаштай, бар хонаи арзон марав.
ЭӢ Ҳусайно, гар ту хоӢӢ боқӢ монад шеърӣ ту,
Бо баёни фикри нав назди бақочӯён бирав.

23.03.2023.

РӯЗИ ПИРӢ БАР ТУ ОЯД, АЗ ҚАЗО ҒАМГИН МАШАВ (3260)

Рӯзи пирӣ бар ту ояд, аз қазо ғамгин машав,
Дар замин аз ҳарчӣ ояд аз само, ғамгин машав.
Ҳар кучо номардӣ дидӣ, зуҳду тақво пеша гир,
Домани некон бигиру аз ҷафо ғамгин машав.
Имтиҳони ин ҳаёт ояд ба сар дар ҳар мақом,
Дастгират гар намегардад асо, ғамгин машав.
Ҳаст инсон бошарофат назди Рабб-ул-оламин,
Ҳам бубин махлуқи дунё мосиво, ғамгин машав.
Ноумедӣ дар ҷаҳон куфрони неъмат буду ҳаст,
Бо Худо бошу зи ҳар ранҷу бало ғамгин машав.
Роҳи ирфон пеша кун, дар назму насрат, эй Ҳусайн,
Шод аз лутфи Худо шав, нобачо ғамгин машав.

30.04.2023.

ДАР ТАЛОШИ ЗИНДАГӢ БО АМРИ ДИЛ МАРДОНА ШАВ (3295)

Дар талоши зиндагӢ бо амри дил мардона шав,
Дар гулистон ҳам чароғи ошиқи парвона шав.
Соҳиби дасти саҳо як ҳусравӢ дорад ба худ,
Назди аҳли илму ирфон дар қарам шоҳона шав.
Саргузашти аҳли ирфон аз асотири қадим,
Дар раҳи ахлоқи некӯ байни халқ афсона шав.
Амру фармони илоҳӢ воҷиб омад баҳри ту,
Аз гуноҳу аз маосӢ аҷнабӢ, бегона шав.
Қиссаи Яъқуб омад дар ҳикоят беҳтарин,
Баҳри Юсуф, ҳам Зулайҳо зинати қошона шав.
Вақти борон бар садаф як қатра орад гавҳаре,
Эй Ҳусайно, то тавонӢ қатраи дурдона шав.

31.05.2023.

«ҲОИ ҲАВВАЗ»

ШУКРИ ДУНЁРО БИКУН ҲАРГИЗ МАГӢ
ТУ ОҲУ ВОҲ (3071)

Шукри дунёро бикун ҳаргиз мағӣ ту оҳу воҳ,
Ёди ҳақро пеша кун бо қадри имкон ҳар пагоҳ.
Дар назар монандӣ ояд, нораво ҳукме макун,
Аз Худо узре бипурс аз ту равад гар иштибоҳ.
Дар давоми умри худ аз баҳри мардум некӣ кун,
Адлу эҳсон пеша гиру зулми касро ту маҳоҳ.
Дар сафарҳои ҳаётат дурӣ чӯ аз чоҳилон,
Гар хирадманде биёбӣ, ҳамсафар шав ту ба роҳ.
Аз бузургони замон бедорӣ ояд баҳри ту,
Варна аз бадгӯиҳо ҳар гаҳ наёбӣ интибоҳ.
Ту ниғаҳбонӣ бикун бар мустамандон, эй Ҳусайн,
Аз Худо ҳифзе биёбӣ ҳар гаҳе чӯйӣ паноҳ.

25.11.2022.

АЗ БАРОИ ЯК ХАТО, ЭЙ ЁР, ОЗОРАМ МАДЕҲ (3126)

Аз барои як хато, эй ёр, озорам мадеҳ,
Аз ту бошам ман ризо, эй ёр, озорам мадеҳ.
Аҳду паймонам зи аввал дар дилам меҳру вафо,
Аз карам баҳри Худо, эй ёр, озорам мадеҳ.
Ҳамчу борони баҳорӣ нармӣ орам дар раҳат,
Ман набошам беҳаё, эй ёр, озорам мадеҳ.
Масрафи роҳи ту кардам қасди ман мақсуди ту,
Баҳри ту ман ҷонфидо, эй ёр, озорам мадеҳ.
Бебақоиҳо накардам дурӣ ҷустам аз ҷафо,
Назди ту ман бобақо, эй ёр, озорам мадеҳ.
Баҳри ёри худ бигӯ бо назму ирфон, эй Ҳусайн,
Баҳри ту ман раҳнамо, эй ёр, озорам мадеҳ.

18.01.2023.

ЭЙ АЗИЗАМ, ДАР ҶАВОНИҶ УМРИ ХУД БАРБОД МАДЕҲ (3266)

Эй азизам, дар ҷавони умри худ барбод мадеҳ,
Масрафи аъмоли худ бар шахси бебунёд мадеҳ.
Ҷавҳари андеша дорӣ, бесабаб ғавғо макун,
Ҳамчу мурғи бефиросат дар саҳар фарёд мадеҳ.
Домани худро мудом мастури айби худ шумар,
Дар раҳи бугзу адоват беҳабар имдод мадеҳ.
Эҳтиромат байни мардум кош бошад бардавом,
Гар ту аҳли хайр бошӣ аз барои дод бидеҳ.
Зиндагӣ бошад ғанимат, мо дар ин раҳ раҳгузар,
Роҳи пур аз сайдҳоро бар дами сайёд мадеҳ.
Соати умри азизат гавҳаре бошад, Ҳусайн,
Гавҳари манзумаро бар дасти ҳар безод мадеҳ.

04.05.2023.

«ЙО»

ИФТИХОРИ МИЛЛАТАМ БОШАД ЗАБОНИ МОДАРӢ (3022)

Ифтихори миллатам бошад забони модарӣ,
Сурату ҳам сиратам бошад забони модарӣ.
Рудақӣ, Саъдию Ҷомӣ, Ҳофизу Шайхи Камол,
Ёдгори нусратам бошад забони модарӣ.
Марзу буми миллати ман аз Хутан то Балхи нав,
Армуғони қиматам бошад забони модарӣ.
Аз Бухоро то Душанбе, ҳам Ҳисори шодмон,
Байни гулҳо нузҳатам бошад забони модарӣ.
Аз Бадахшон то Хучанд, аз Рапг то Хатлонзамин,
Кимиёи фитратам бошад забони модарӣ.
Айнӣ, Бобочон Ғафур, Мирзо ту гуфтӣ, эй Ҳусайн,
Соябони давлатам бошад забони модарӣ.

10.10.2022.

ЭЙ ХУДОЁ, РЪЗИ МАҲШАР БАЙНИ МО ДОВАР ТУӢ (3093)

Эй Худоё рӯзи маҳшар байни мо довар туй,
Дар давоми умри ман ҳар дам маро ёвар туй.
Ин ҷаҳону он ҷаҳон ҳам ошкору ҳам ниҳон,
Бо умеди рӯзи маҳшар лоиқи мазҳар туй.
Эътимоду эътиқодам дар раҳи аҳли хирад,
Дар бинои бовариҳо дар дилам ҷавҳар туй.
Қалби ман андар маонӣ байни панҷа дар назар,
Дар раҳи имону динам соҳиби гавҳар туй.
Ҳазрати Мӯсо ба рӯзе чилва пурсид ногаҳон,
Бо каломи “лан тарони” ҷашми бинотар туй.
Номи ту дар байни мардум ҳар ҷӣ омад дар калом,
Бо қалам гуфто, Ҳусайн, мин кулли шайъ акбар туй.

07.12.2022.

БИТАРС ТУ АЗ ХУДОИ ХУД, АГАР МАРДИ МУСУЛМОНӢ (3130)

Битарс ту аз Худои худ, агар марди мусулмонӣ,
Бигӯ ҳамду санои худ, агар марди мусулмонӣ.
Бичӯ дурӣ зи кори бад, бикун аъмоли солеҳро,
Бигардӣ аз хатои худ, агар марди мусулмонӣ.
Машав шармандаи дунё бурун кун ту хиҷолатро,
Ҳаёро бо нидои худ, агар марди мусулмонӣ.
Куҷое бенаво бошад, бикун афъоли Ҳотамро,
Саховат бо атои худ, агар марди мусулмонӣ.
Дар ин дунё бикун доим ҳазорон эҳтироматро,
Зи баҳри муктадои худ, агар марди мусулмонӣ.
Ҳусайно, ту ҳақиқатро мапӯшон дар давоми умр,
Бигӯ ту бо садои худ, агар марди мусулмонӣ.

20.01.2023.

ДАР ГУЛИСТОНУ ЧАМАН САРВИ ХИРОМОНАМ ТУӢ (3136)

Дар гулистону чаман сарви хиромонам туй,
Дар самои маърифат хуршеди тобонам туй.
Ман ҷудоиҳо надорам ҳамчу ҷон андар танам,
Дар сафар ё дар ҳазар ҳар лаҳза меҳмонам туй.
Панду андарзе гирифтам аз каломи Бӯалӣ,
Чун гулобу ҳам аноре оби дандонам туй.
Ҷунбиши амвоҷи дарё кӯхро пайдо кунад,
Киштии ман дар амон, зеро ниғаҳбонам туй.
Дар миёни обу оташ ман намондам ҳеҷ гоҳ,
Дар висоли ҳичратам умеду армонам туй.
Бо каломи дилписандат худ бигуфтӣ, эй Ҳусайн,
Дар радифу қофия оҳанги авзонам туй.

21.01.2023.

АЛО, ПЕШВОИ ИН МИЛЛАТ, МУБОРАК ИДИ НАВРҶӢ (3145)

Ало, Пешвои ин миллат, муборак иди Наврӯӣ,
Баҳори хуррамӣ орад ба миллат тахти фирӯӣ.
Биё, эй боди наврӯӣ, ба адли Пешво бингар,
Ҷаҳон андар таачҷуб шуд зи ободии имрӯӣ.
Дарахти гул ба ҳар ҷое ба ҳоли худ самар орад,
Зи хидматҳои ин Сарвар ба мардум мерасад рӯӣ.
Ҳама ободиҳо имрӯз зи адли Пешвои мо,
Навои нағмаи Наврӯз расад бар мо шабонрӯӣ.
Хушо, эй Раҳбари миллат, диёри мо гулистон шуд,
Зи файзи нури истиқлол зи ҳар гулзор омӯӣ.
Ало, эй Мири наврӯӣ, навоиш кардаӣ миллат,
Зи адли Пешвои мо навои сози наврӯӣ.

27.01.2023.

АЁ, ЭЙ ПЕШВОИ МО, МУБОРАК РҶЗИ НАВРҶИ (3146)

Аё, эй Пешвои мо муборак рӯзи наврӯи,
Баҳори дигаре омад, Шуморо тахти фирӯи.
Сухан аз бахту ободист, ту адли Пешво бингар,
Ҷаҳон дар ҳайрат уфтодаст аз ободии имрӯи.
Дарахти дӯсти биншон, самар андар самар орад,
Зи аҷри меҳнати софӣ ба мардум мерасад рӯи.
Зи юмни Пешвои мо Ватан ободу озод аст,
Дигар ҳар лаҳза меояд пайёму пайки наврӯи.
Диёри мо гулистон аст, биё, эй Мири наврӯи.
Зи шамси тобнокат нури меҳри дил барафрӯи.
Биё, Наврӯз бо пайки навини чехраи гулгун,
Ки тоҷикрост ин навбат ҷароғи оламафрӯи.

30.01.2023.

БУБИН ТУ ШАМЪИ МАНРО НУРИ ТОБОН МЕШАВАД РҶЗЕ (3160)

Бубин ту шамъи манро нури тобон мешавад рӯзе,
Ба мисли гавҳари якто дурахшон мешавад рӯзе.
Ҳама осори мактубӣ виқоят баҳри ҳар миллат,
Зи душман миллати манро ниғаҳбон мешавад рӯзе.
Касе аз миллати ағёр зад санге ба ҳарфи ман,
Зи афъоле, ки худ карда, пушаймон мешавад рӯзе.
Умеди оби раҳмат кун барои ташнагони даҳр,
Гулистон ҳам зи беобӣ биёбон мешавад рӯзе.
Макун таҳвин касеро ту, залолат ҳамраҳаш бошад,
Ҳидоят аз Худо ояд, мусулмон мешавад рӯзе.
Мағӯ ҳаргиз, Ҳусайно, ту каломи номуайяро,
Чароғи шеър аз ҳикмат фурузон мешавад рӯзе.

19.02.2023.

ҲИКМАТИ АҲЛИ ХИРАД БАР ЧАШМИ МАРДУМ ТЎТИЁ (3163)

Ҳикмати аҳли хирад бар чашми мардум тўтиё,
Беҳтарин васфи накӯ дар ҳаққи зан шарму ҳаё.
Тутиё шав дар замонат, ҳам ризо аз аҳли худ,
Иззати мардум набинад он, ки бошад норизо.
Аз барои раҳнамоӣ шуд нишона дар сафар,
Ҳам бимонад аз мусофир дар биёбон нақши по.
Ҳар касе, ки дар ҳаёташ роҳи ҳақро пеша кард,
Баҳри вай пайдо бигардад ҳикмате аз ҳар садо.
Дастӣ офатро набинад соҳиби хулқи карим,
Дар вучуди худ бубинад раҳмати рӯзи ҷазо.
Бахту иқболат, Ҳусайно, аз дуои модар аст,
Ҳосили умри азизат нусрати дастӣ дуо.

21.02.2023.

Ӣ ИЛОҲО, БАНДААТ МАН АВВАЛУ ОХИР ТУӢ (3167)

Ӣ ИлоҲо, бандаат ман, аввалу охир туй,
Аз ту пурсам некиҲоро, бар Ҳама қодир туй.
Ҳочати манро раво кун дар умури зиндагӢ,
Нуқтаи пинҲонӢ донӢ, ботину зоҲир туй.
Аз бало, офоти дунӢ ту ниғаҳдор, эй Ҳудо,
Ҳар дуое аз ман ояд он замон Ҳозир туй.
Аз сифоту номи некат васфи Саттор-ул-уюб,
Ҳар гуноҲе карда бошам баҲри ман ғофир туй.
Дар умури дину дунӢ аз ту пурсам некиҲо,
Аз барои истиҷобат доимо ҷобир туй.
Ҳусни хулку номи некӢ аз дуоҲои Ҳусайн,
Аз барои бандагонат доимо нозир туй.

24.02.2023.

ХУДОЁ, МОРУ МОҲИРО БА ДАРЁ ОШНО КАРДӢ (3236)

Худоё, мору моҳиро ба дарё ошно кардӣ,
Ба илми худ Масеҳоро ба эҳё муктадо кардӣ.
Ҳама торикӣ баҳри ман ба нури ту мунаввар шуд,
Каромат баҳри ман омад, бадалро бўриё кардӣ.
Кучо соҳибдиле бошад набинад хорию зорӣ,
Ба асбобе азизонро ба симо ағниё кардӣ.
Гиребонам ба дасти кас, умед аз раҳматат дорам,
Надонам ман чӣ асроре, гадоро беҳаё кардӣ.
Шикоятҳо надорам ман зи айёму гузашти умр,
Ба фазли ояти Қуръон шифоро дар дуо кардӣ.
Мақоме додай бар ман аз он шукрона мегӯям,
Хусайнатро ба нури худ ба маъно ошно кардӣ.

06.04.2023.

МАШАВ НАВМЕДУ ҲАМ ҒАМГИН ЗИ МАНЗИЛҲОИ НОКОМӢ (3280)

Машав навмеду ҳам ғамгин зи манзилҳои нокомӣ,
Умеди хоҳири ҷамъат ба ту орад дилоромӣ.
Ҳама маҳрумии олам шикасти аҳли дил бошад,
Ба ҳар соҳибдили доно расад айёми хушкомӣ.
Нишони қасди сайёде ба коми дил расад ҳар гаҳ,
Набошад иллати дигар расиданҳо ба бадкомӣ.
Садоқат байни инсонҳо ба худ як лаззате дорад,
Бипурс аз дарғаҳи мавло укубат бохушанҷомӣ.
Фатовои мазоҳибҳо набошад баҳ-баху чаҳ-чаҳ,
Бичӯ ҳалли масоилро зи Зайниддини Бастомӣ.
Муроди ту баёни ҳақ, Ҳусайно, баҳри инсонҳо,
Бихоҳӣ иззати дунё, бигӯ бо роҳи икrome.
Иноятҳои раҳмонӣ ба дилҳо ногаҳон ояд,
Ҳар он сатре бихоҳӣ ту, бичӯ аз роҳи илҳоме.

13.05.2023.

БА ДУНЁ КОРИ ХАЙРЕ КУН, АГАР ДИЛБАСТАГӢ ДОРӢ (3296)

Ба дунё кори хайре кун, агар дилбастагӣ дорӣ,
Тафаккур кун ҳаёти худ, басте вобастагӣ дорӣ.
Қабули мардумон хоҳӣ, нақӯхоҳӣ бикун доим,
Ки ҳоло хайру эҳсон кун, тани барҷастагӣ дорӣ.
Машав навмеди дармоне, ҳакимон дар сари роҳанд,
Наҷоте чӯ ба ҳоли худ, зи дарде хастагӣ дорӣ.
Ҳазорон мушқу анбарҳо ба мо хушбӯиҳо орад,
Кушо анвоъи ҳикматро, агар сарбастагӣ дорӣ.
Машокил гар шавад пайдо, махӯр ғам бар сиришти худ,
Кушо дарҳои неъматро, ғами дарбастагӣ дорӣ.
Ҳусайно, шукри неъмат кун, раҳат ҳамвору ҳам ором,
Ба шайхи Маслиҳат доим хати пайвастагӣ дорӣ.

31.05.2023.

ВОҶИБ БУВАД ДАР ҲАР НАФАС ШУКРОНАИ ДАВРОН КУНӢ (3300)

Воҷиб бувад дар ҳар нафас шукронаи даврон кунӣ,
Ҳам бо баёни ҳикмате васфи гулу гулдон кунӣ.
Омад рақам бар сеҳазор ҳам сесаде аз баъди он,
Рамзи дувоздах, эй Ҳусайн, бурҷи фалак унвон кунӣ.
Фаҳру тавоноӣ ба ту ҳам иззату ҳам эҳтиром,
Ҳар як ғазал баҳри Худо бе амру бе фармон кунӣ.
Чун моҷарочӯӣ набуд андар давоми умри ту,
Бояд ба ин давру замон шукронаи султон кунӣ.
Дар роҳи сидку ҳам вафо, гавҳар бичӯ аз ҳар садаф,
Дурдона гардад ҳарфи ту ёде чу аз Қуръон кунӣ
Баҳри диёру миллатат дар интиҳо гуфтӣ, Ҳусайн,
Дар ҳар ғазал асрори дил гулхонаи девон кунӣ.

02.06.2023.

РУБОИҲО

(3202)

Ҳар касе шарманда шуд дар ин ҳаёт,
Бояд ӯ донад, ки аз феъли Худост.
Гар расад бар ҳар мақомоти баланд,
Ин шарофатҳо зи афъоли Худост.

14.03.2023.

(3203)

Донаи гандум бикорӣ ё дарахт,
Ҳосилу ҳам мева ояд беҳисоб.
Умри худ беҳуда гар масраф кунӣ,
Вақти пири худ бимонӣ дар азоб.

14.03.2023.

(3201)

Ҳар касе боқӣ гузорад номи худ,
Байни мардум бо муҳаббат зинда аст.
Ҳар касе дар зиндагӣ беном шуд,
Назди ҳешу ақрабояш мурда аст.

(3200)

Мурдaro ман зинда мегӯям, агар
Пеш аз маргаш зи худ чизе гузошт.
Зиндарo ман мурда мегӯям, агар
Дар давоми зиндагӣ хайре надошт.

14.03.2023.

ДОСТОНУ ҚИССАҲО

МАСҶИДИ ХУЧАНД ДАР ДЕВОНИ МУҲАММАД ИҚБОЛ (3040)

Қисса гӯям аз Хучанди бостон,
Равзане бикшоям аз таърихи он.
Ҳазрати Иқбол – шахсе арҷманд,
Қиссае дорад дар авсофи Хучанд
Ӯ ба васфи шаҳри хубон қисса гуфт,
Аз барои баҳрамандӣ ҳисса гуфт.
Ман бигӯям қиссаро бо роҳи худ,
Бо вучудам аз бузургон ҳар чӣ буд.
Буд султоне дар иқлими Хучанд,
Бо саодат байни мардум арҷманд.
Номи ӯ машҳур буд – Султонмурод,
Бо нақӯй мерасид ӯ бар мурод.
Бо адолат кишвараш обод кард,
Аз машокил мардумаш озод кард.
Хост масҷиде бисозад дар Хучанд,
Аз барои мардумони дилписанд.
Маблагери дод – микдорааш зиёд,
Бо каромат то расонад бар мурод.
Дар Хучанд устод як меъмор буд,
Муътабар, дар корҳо сардор буд.
Раҳбарӣ кард ӯ, бино итмом шуд,
Дар амонат то дилаш ором шуд.

Аз барои ифтитоҳи он бино,
Омада Султонмуроди босаҳо.
Норизо шуд шоҳ аз меъмори қор,
Ӯ бигуфта ту макун аз ман фирор.
Дар бинокорӣ хиёнат кардаӣ,
Ҳам хиёнат дар диёнат кардаӣ.
Бетаваққуф он замон Султонмурод
Бо ғазаб меёморро озор дод.
Бар кашид шамшеру дасташро бурид,
Оҳу воҳу нола аз вай мешунид...
Шуд пушаймон шоҳ аз рафтори худ,
Ӯ напурсид узр аз меъмори худ.
Баъд аз он меёмор назди қозӣ рафт,
Бо шикоят ҳамчу оташбозӣ рафт.
Қозӣ гуфта ман адолат мекунам,
Бо шариат ман қазоват мекунам.
Ман талаб дорам зи ӯ ҳукми қасос,
То бимонад ин сазояш дар қасос.
Қозӣ он дам даъвати султон намуд,
Ҳукми худро ояти Қуръон намуд.
Аз Худо тарсиду назди қозӣ рафт,
Аз барои ҳукм ҳамчун осӣ рафт.
Қозӣ гуфт аз баҳри он Султонмурод,
Дар қазоват кори ту безътимод.
Беҳисобу бесабаб кардӣ хато,
Дастӣ ту бояд бурам баҳри ҷазо.
Ин қазоват ҳукми Қуръон омада,
Ҳам ҳаёт аз баҳри инсон омада.
Аз барои қатъи дасташ розӣ шуд,
Розию хушдил зи ҳукми қозӣ шуд.
Дастӣ худро ӯ зи остинаш кашид,

Ҳам азоб аз чони ширинаш кашид.
Гуфт меъмор, эй шаҳаншоҳи ҷаҳон,
Розиям аз ту намеҳоҳам зиён.
Ояти Қуръон бигуфто баҳшише,
Беҳтарин аъмоли ту аз лағзише.
Афв кардам ман туро баҳри Худо,
Дастӣ шаҳ он дастӣ мардум дар қазо.
Афви вай аз баҳри ӯ шуд инқилоб,
Ваъда кард ӯ назди мардум бо хитоб.
Хидмати мардум кунам тӯли ҳаёт,
Аз ситамкорӣ бибояд эҳтиёт.
Аз Худо пурсам садоқат маъзарат,
Бар гуноҳам бо надомат мағфират.
Эй Ҳусайн, ин қисса гуфтӣ аз китоб,
Аз барои ибрату баҳри савоб.
Ту дуо кун дар Ҳучанди бостон,
То бимонад номи некат ҷовидон.
Он чи гуфтӣ бо ривоят банд-банд,
Кош бошад баҳри миллат судманд.

23.10.2022.

МОДАРИ НОБИНО ВА ФАРЗАНДИ ГУНГ (3284)

Қиссае гӯям ман аз баҳри савоб,
 Шамси ховар то барояд аз сиҳоб.
 Баҳри мардум қисса беҳамто шавад,
 То қиёмат лангари дарё шавад.
 Бо ҳикоят сирри модар аз ниҳон,
 Рӯйдоде баҳри халқ аз он аён.
 Модару фарзанд дар як хонадон,
 Модараш аъмову тифлаш бебабон.
 Меҳри модар доимо дар чӯш буд,
 Бо муҳаббат бачча дар оғӯш буд.
 Модари бечора доим бо дуо,
 Баҳри ҳар ду аз само ояд шифо.
 Дар алам буд аз хато дар изтироб,
 Субҳи содиқ шуд дуояш мустачоб.
 Ногаҳонӣ аз само омад малак,
 Баҳри модар аз шифо додаш дарак.
 Он малак гуфт: Аз Худо кун як талаб,
 Дарди ту ёбад шифое неачаб.
 Чашми ту аъмо, ки бошад бегумон,
 Тифли навзоди ту бошад бебабон.
 Эй ту модар, кун якеро ихтиёр,
 Ман бигӯям баҳри дуввум иътизор.
 Гуфт модар аз Худо пурсам забон,
 Баҳри тифлам ҳар чӣ бошад дар амон.
 Дар қазоват беҳиҷолат қозиям,
 Дар иҷобат бешикоят розиям.
 Он малак гуфто: Пушаймон мешавӣ,
 Аз хато фардо гурезон мешавӣ.

Гуфт модар: ман пушаймон нестам,
 Дар давои дарди чашмон нестам.
 Баҳри тифлам ҷони худ қурбон кунам,
 Аз барояш ҷисми худ бечон кунам.
 Он малак гуфт: Аз Худо омад ҷавоб,
 Тифли ту дар назди ту соҳибхитоб.
 Тифл гуфто: бо забон гӯям Худо,
 Модари ман монда худро дар ҷафо.
 Эй Худоё, аз ту пурсам бо умед,
 Чашми модарро бигардонӣ сафед.
 То бубинад рӯи манро бо назар,
 Ман ҳиҷолат назди модар муътазар.
 Баъди он бигашт рӯзу шаб зиёд,
 Он ҷавонро омад айёми мурод.
 Соҳиби зан, соҳиби авлод шуд,
 Баҳри модар аз паси эрод шуд.
 Ҳамсари ӯ таъна мезад доимо,
 Назди модар ханда мезад доимо.
 Модари зор аз арӯс безор шуд,
 Ҷойи хобаш дар паси девор шуд.
 Рӯзи сармо тарк кард он хонаро,
 Шуд пазири гӯшаи вайронаро.
 Фарди танҳо монда дар ҳоли хароб,
 Дар ғами фарзанду ҳолаш дар азоб.
 Ҷуз Худо аз ҳоли вай огоҳ нест,
 Ҷуз Худо бо ӯ касе ҳамроҳ нест.
 Лек модар баҳри тифлаш бо дуо,
 Хоҳиши ман бар ту икромӣ Худо.
 Қасри фарзандаш ба ӯ дарбаства буд,
 Баҳри модар доимо дилхаста буд.
 Бори дуввум аз само омад малак,

Назди модар бо хатое аз фалак.
Бо башорат ҳақ фиристонда маро,
То бипурсӣ матлаби худ аз Худо.
Ӯ бигуфто ҳамсари фарзанди ман,
Некӣ бинад ҳамраҳи дилбанди ман.
Некӣ хоҳам бар арӯси хонадон,
Баҳри шавҳар то ки бошад меҳрубон.
Он малак гуфт: Аз Худо пурс эминӣ,
Нури чашмат бар ту орад равшанӣ.
Гуфт: фарзанд аст чашми равшанам,
Гар арӯсаш солеҳа, он гулшанам.
Бо дуояш шуд арӯси меҳрубон,
Баҳри ҳамсар хушзобону дилситон.
Он малак бо гиря бар сӯи само,
Илтиҷо кард, илтиҷо кард, илтиҷо.
То кушояд чашми модарро Худо,
Аз барои дидани нуру сафо.
Қатраҳои оби чашмашро бирехт,
Чашми модар чӯи хашмашро бирехт.
Чашми модар он замон бино бишуд,
Вақти пирӣ дар масал Соро бишуд.
Ӯ бипурсид ашк дорад ҳам малак?
Гуфт ӯ, ки гиря ояд аз фалак.
Боз пурсид ашк ҳам дорад Худо?
Баҳри модар мебигиряд он Худо.
Гиряи ман аз Худо омад бурун,
Баҳри модар чун шифо омад бурун.
Нури чашмаш бо зиё пайваста шуд,
Меҳри модар бо само пайваста шуд.
Модар омад назди фарзандони худ,
Аз арӯсаш гармӣ омад дар вучуд.

Назди модар аз гунаҳ маъзур кард,
Ҳамсарашро дар амал масрур кард.
Модару фарзанд гашта чун гулоб,
Қисмати нек аз дуои мустачоб.
Қисса гуфтӣ, эй Ҳусайн, аз эҳтиёт,
То намонад байни мардум мушкилот.
Рамзи шодӣ дар ҳикоятҳои ту,
Хатми некӣ дар ривоятҳои ту.
Ту дуо кун бахту толеъ аз Худо,
Дар ду олам аз хато ёбӣ раҳо.

17.05.2023.

ДОСТОНИ «ШОҲСАНАМ ВА ҒАРИБ»

Таърихи пайдоиши достони «Шоҳсанам ва Ғариб»
 Достон, яъне саргузашт, ҳикоя, нақл ва қисса мебошад. Бо тамсилу ташбеҳ аксаран аз даҳони халқ ривоят карда мешавад. Дар байни мардум бо забон оддӣ «Рустами достон» мегӯянд, ки ишора ба саргузашти Рустами паҳлавон аст ва ё ҳофизону бахшиёро достонсаро ҳам мегӯянд. Дар таърих қиссаҳо монанди қиссаи Юсуф ва Зулайхо, Лайлӣ ва Мачнун, Вомиқу Узро, Фарҳоду Ширин ва ғайра аз ҷониби аҳли қалам зиёд навишта шудаанд, аммо ин қаҳрамонҳо тоҷик ё форс набуданд, балки аз қавми Бани Исроил, қибтӣ (мисрӣ) ва араб буданд ва сарчашмаи Юсуфи Канъон аз Куръони карим аз сураи Юсуф ибтидо мегирад бо вучуди ин бузургони мо монанди Абулмуаййиди Балхӣ дар асри X, Мавлоно Абдурахмони Ҷомӣ дар садаи XV қиссаи Юсуф ва Зулайхоро таълиф карданд. Инчунин достонҳои Лайлӣ ва Мачнун ва Фарҳоду Ширин дар ҳамсаҳои бузургон зиёд омадааст.

Достоне, ки банда таваҷҷуҳ кард, ин достони «Ошиқ Ғариб ва Шоҳсанам» мебошад. Достони мазкур дар байни халқу миллатҳои Озарбойҷон, Арманистон, Гурҷистон, Туркменистон ва туркзабонҳои Осиёи Хурд, Осиёи Марказӣ ва Афғонистон аз асри XVII ибтидо шуда хусусан дар асрҳои XIX ва XX шуҳрати зиёд пайдо карда буд, аммо байни тоҷикзабонҳои дунё бисёр кам ба назар мерасад.

Ман солҳои 70-уми асри гузашта ин достонро аз җамъабониҳои ҳамаҷонибаи ҷаҳон ба ҷамъабониҳои тоҷикзабонҳои дунё ба назар мерасад.

мекардам, дostonро бахшиҳо бо забони узбекӣ ҳикоя мекарданд аз ҷумла ҳофизӣ машҳури ҳамон замон Комилҷон Отаниёзов ғазалҳои ин дostonро суруд карда бо маҳорат месароид.

Ин дoston ҷабҳаи ғиноӣ ва таҳайюлӣ дорад.

Ҳамҷунин ин дoston бо ривоятҳо ва ҳикоятҳои мухталиф зиёда аз 12 қарина дорад.

Шоирӣ шаҳри рус Михаил Лермонтов (1814-1841) соли 1837 ҳикояи Ошиқ Ғарибро навишт, ин ҳикоя баъди вафоти ӯ соли 1846 ба адабиёт дохил шуд.

Оҳангсози Озарбойҷон Зулфиқор Ҳочибоев дostonи «Ошиқ Ғариб ва Шоҳсанам»-ро бо оҳанги худ шоҳкорӣ кардааст.

Коргардони арманӣ Сергей Порожданов (1924-1990) дар асоси ин дoston филми бадеӣ таҳия кардааст.

Ман ин дostonро аз рӯи ҳикоеӣ ва ривоеӣ, ки хондам ва шунидам бо сабки худ навиштам ва ба ягон кас пайравӣ ҳам накардам.

Ҳадафи ин дoston баён кардани ҳақиқат, таъсири сухан дар роҳи ҳақ, ғалабаи созу наво ба сарвату мол мебошад.

Дostonро рӯзи 27.02.2023 рӯзи душанбе ибтидо карда, санаи 08.03.2023 рӯзи чаҳоршанбе ба охир расонидам, яъне дар давоми даҳ рӯз навишта шуд.

Дostonи «Шоҳсанам ва Ғариб»

Ровиёни ахбор, қошифони асрор ва ноқилони осор ривоят ва ҳикоят кардаанд, ки дар як замони қадим дар сарзамини Осиёи Хурд, дар шаҳри Дибрак тинҷию амонӣ буд, давлати Сосонӣ буд, под-

шоҳи одиле дошт, вазири оқиле дошт, ҳарду тавонгар буданд, ҳамчу бародар буданд, ҳарду ба маснад буданд, толиби фарзанд буданд. Шоҳ Аббос буд номи шоҳ вазири ӯ Мирҳасан.

Рӯзе нишаста буданд, ҳоли беханда буданд, ҳасратгӯянда буданд, ба дил сӯзанда буданд. Мӯйсафеде пайдо шуд, суҳбати гарм барпо шуд. Он нафари муътабар аз баҳри ҳар як нафар аз халтааш ду себ дод, ду хабари базеб дод, ин ду себи Анварон то бихуранд ҳамсарон.

Баҳри онҳо бигуфто: Фарзанд аз Худо пурсед, неки бо дуо пурсед, соҳиби фарзанд шавед оянда пайванд шавед.

Ҳамсари ҳарду раҳбар, шуданд соҳиби гавҳар, нӯҳ моҳ буданд интизор, ҳам соҳиби ифтихор.

Подшоҳу ҳам вазираш бо эътимоди ҳосил, рафтанд ҳамчу сайёд бо эътиқоди комил, андар давоми он рӯз ҳарду гардиданд маъюс, аммо нахӯрданд афсӯс, зеро, ки вохӯрда буд охӯҳои ҳомила аз тири кас ғофила, ҳарду ғамхорӣ карданд, тирро чанобӣ карданд, бо ҳамсарони зебо роҳи ҳисобӣ карданд.

Подшоҳ бигуфт: эй вазир, дорам фикри беназир, аз баҳри ҳардуи мо духтар бошад ё писар, байни онҳо ман довар, тӯйе кунем дар маҳзар, аҳду паймони онҳо ба ҳақ ба имзо расид, дар сафҳаи ризоят дасти онҳо хат кашид.

Баъди мурури замон таваллуд карданд занон, Шоҳ Аббос шоҳи он давр соҳиби духтар шуда бо сад умеду орзу, номаш Шоҳсанам карданд, дар хонаи вазираш писар таваллуд шуда бо номи Ошиқи Ғариб (Амир Ҳусайн) онро мусаммо карданд.

Баъди гузашти соле вазир зи дунё гузашт, аз сари оилааш садҳо муаммо гузашт, бо вучуди ҳаводиси рӯзгор Шоҳсанаму Ғариб ба камол расиданд, Ғариб соҳиби савти доводӣ ва ғазалсарои қасри подшоҳ шуд, ҳар рӯз Шоҳсанам ҳамроҳи канизакон созу ово-зи Ғариби ошиқро истимоъ мефармуд, Ғариб дар дил ишқу муҳаббати покро мепарварид, рӯзе Шоҳсанам аз айвони болобаланд ба пеши пой Ғариб бо ишораи ризоияти издивоҷ себи хубонӣ партофт, дар ҷавоб Ғариб як ғазал гуфт (3172):

Матлаби ман ибтидо шуд аз паёми Шосанам,
Бо ишора ҳам нишона ман ғуломи Шосанам.
Шодӣ омад баҳри ман аз дидани рӯи гулаш,
Муждаҳо омад ба нозе аз хироми Шосанам.
Ранчиши ман байни мардум захми дил шуд оқибат,
Захми ман андар илоҷи илтиёми Шосанам.
Ҳар кучо пайдо бишуд ҳар нобакоре дар раҳаш,
Нафси бадро сарзаниш кард эътисоми Шосанам.
Шеваи ишқи самовӣ омадаст андар дилам,
Чони худ қурбон кунам ман дар хироми Шосанам.
Бо адои ҳарфи худ гуфто “Ғариб ҷононаам”,
Дидаам раънои худро ман ба номи Шосанам.
Ишқи поки ошиқон дар қиссаҳо омад, Ҳусайн,
Нақли мардумро бигуфтӣ дар мақоми Шосанам.
(04.03.2023).

Шоҳсанам бо ишораи хоси ҳамон давр харбу-заи пухтарасидаро ба падараш фиристод. Аз Ғарибу Шоҳсанам ишқи тавалло гузашт, аз дили ин ду ошиқ рӯзи тамошо гузашт. Модари Ғариб ва хоҳараш бо номи Шаҳрибону ҳарду бо вучуди камбизоатӣ барои

хостгорӣ ба даргоҳи Шоҳ рафтанд, аммо Шоҳ Аббос бо монегии тирақалбон ва шумдаҳонон ваъдaro вайрон карду, Ошиқи бечораро ҳайрон.

Аз хостгорӣ ва ишораи аҳду паймон Шоҳ ба ғазаб омада амр кард, ки Ғариб бояд аз хонумону ватанаш дур шавад.

Ғариби ошиқ дар хоб Пири сабзпӯшро мебинад, башорат медиҳад ва роҳ ба сӯи шаҳри Ҳалабро ишора мекунад.

Ғариби ошиқ барои ваъдаву вафодорӣ ва ёдоварӣ ба Шоҳсанам ангуштари медиҳад ва як ғазал мекунад (3173):

Додаам ман ин амонат ҳалқа бар ангушти ту,
Байни мо рамзи садоқат ҳалқа бар ангушти ту.
Айбу тухмат бар ту н-ояд аз мани хору залил,
Аз хато баҳри бароат ҳалқа бар ангушти ту.
Нолаву андӯҳи ман пайваста бошад бо само,
Аз бало баҳри ҳимоят ҳалқа бар ангушти ту.
Эҳтимоми аҳли хотам Ибни Довуд дар назар,
Доимо баҳри ҳифозат ҳалқа бар ангушти ту.
Меҳри ту бо сад муҳаббат дарду ҳасрат дар дилам,
Мазҳари баҳри шаҳодат ҳалқа бар ангушти ту.
Ҳар гаҳе хоҳӣ чу оям назди ту дар як нафас,
Аз хабар баҳри рисолат ҳалқа бар ангушти ту.
Ҳалқаи дасти Сулаймон аз намуна, эй Ҳусайн,
Аз Ғариб ҳарфе чу омад ҳалқа бар ангушти ту.

(04.03.2023).

Шоҳсанами ҳам барои вафодорӣ ба Ғариб рӯймолчаи бофтаи худро медиҳад ва лаҳзаи ҷудой як ғазал мегӯяд (3174):

Дар раҳи акди сафо рӯмолча додам баҳри ту,
Эй Ғариби бонаво рӯмолча додам баҳри ту.
Бар ту ояд мубталой ҳеч гаҳ маҳзун машав,
То набошӣ бенаво рӯмолча додам баҳри ту.
Дар раҳи маъшуқи зебо то набинӣ доғу дард,
Ҳамраҳат баҳри шифо рӯмолча додам баҳри ту.
Тухмату бухтони мардум ҳар кучо пайдо шавад,
То ки н-ояд ифтиро рӯмолча додам баҳри ту.
Ҳар кучо бошӣ саломат бо дуои модарат,
Аз кафи дасти асо рӯмолча додам баҳри ту.
Ҳар кучо рӯмоли ман бошад, Ғариб, дар дасти ту,
Мевазад боди сабо рӯмолча додам баҳри ту.
Эй Ҳусайно, дар ривоят ҳар чӣ гуфтӣ аз Ғариб,
Шосанам шуд раҳнамо, рӯмолча додам баҳри ту.
(04.03.2023).

Баъди шунидани оху воҳи Шоҳсанам Ошиқи Ғариб бо чашми гирён Худоҳофизӣ мекунад ва ба назди модари нотавону хоҳари дилозурда меравад ва як ғазал мегӯяд (3175):

Эй модару эй хоҳарам, аз ин ватан ман меравам,
Монанди булбул дар қафас аз ин чаман ман меравам.
Ман аз шумо пурсам дуо бо оби чашми шашқатор,
Аз хоҳару аз модарам чун ҷон зи тан ман меравам.
Бошад муқаддас ин ватан бо ёру бо асҳоби худ,
Озурдадил аз нокасу аз аҳриман ман меравам.
Бадбахтӣ омад баҳри ман андар висоли ёри худ,
Норозӣ аз паймони он паймоншикан ман меравам.
Оғӯши модар баҳри ман дарёи бесоҳил бувад,
Гарчӣ набошам ман ақиқ, сӯи Яман ман меравам.

Сӯзу гудозе дар дилам аз модару хоҳар чудо,
Бо нафрату безориҳо аз анҷуман ман меравам.
Аз неши номардони дун парҳез бинмо, эй Ҳусайн,
Бар модараш гуфто Ғариб бо як сухан ман меравам.
(05.03.2023).

Модари меҳрубон аз рӯи зарурат розигӣ медиҳад
ва бо баёни як ғазал дуои хайраш медиҳад (3176):

Ҳар кучо бошӣ, Ғарибам, нури чашмонам туй,
Дар зимистони хунук ҳам шамси тобонам туй.
Тарбият дидӣ зи ман ҳамроҳи хоҳар бе падар,
Гарчӣ бошӣ дар сафар ҳам даври давронам туй.
Дар ғарибӣ ҳар чӣ ояд сабр кун ҳам тоқате,
Ҳар кучо бошӣ, азизам, чашми гирёнам туй.
Шоҳсонам ҳамроҳи моён ҳамчу гул бо хори худ,
Шоҳи гулҳо хоҳарат, ҳам бӯи райҳонам туй.
Саҳнаи сӯзу гудозам нотагонӣ оварад,
Ман дуоят медиҳам якрӯза меҳмонам туй.
Аз Ғарибу аз Санам ту қисса гуфти, эй Ҳусайн,
Доимо модар бигӯяд сирри пинҳонам туй.
(05.03.2023).

Ғариби ошиқ модару хоҳари меҳрубонро ба Худо
супурда бо ҳоли хароб, бо дили кабоб, бо чашми пур-
роб бо дуои мустаҷоби модар аз ватан ҷило шуда, дар
соати шабона бо мардуми бегона ба сӯи Ҳалаб равона
шуда, дар чанд шабу рӯз бо ҳодисаҳои ҳавлангезу
ғамангез ба ин шаҳр мерасад.

Ғариби дар ғурбат буда муддати ҳафт сол бо
меҳнати ҳалол ва бо ёди ватан, модару хоҳар ва ху-
сусан ёри вафодораш Шоҳсанам зиндагӣ мекунад ва
доимо ин ғазалро замзама мекард (3177):

Дар фурқату чудой фароғате надорам,
Бе Шоҳсанам баҳри кас малоҳате надорам.
Модару хоҳари ман дар ҳаҷри ман бисӯзанд,
Дар ин диёри ғурбат асолате надорам.
Дар кӯчаҳои Ҳалаб ман хору ҳам забунам,
Гарчанд амирзодаам, каромате надорам.
Нозуктабиатеро ҳамроҳӣ кардам мудом,
Бар ошиқони сарват латофате надорам.
Бо номи худ Ғарибам нолону ҳам гирёнам,
Бо ҳар мусофири даҳр шабоҳате надорам.
Саргашта ҳам ғариб шуд Ошиқ ба ҳарфи Ҳусайн,
Дар ҳаққи ҳар мусофир ҳикояте надорам.
(05.03.2023).

Акнун боз мегардем ба назди Шоҳ Аббосу Шоҳсанам.
Шоҳсанам ҳам доим ба ёди Ғариб буд, ҳар замон
аз Ҳалаб хабари хуш ё нохуше ба гӯшаш расад, умеди
фардо мекард, аз миён ҳафт сол гузашт.

Аммо Шоҳ Аббос бошад хостори он буд, ки дух-
тараш Ғарибро фаромӯш кунад ва писари бародараш
бо номи Шоҳ Валадро домод кунад, аммо Шоҳсанам
ба ақди никоҳи Шоҳ Валад розӣ набуд, рӯзе Шоҳ
духтарашро даъват карда гуфт, ки бояд тӯй барпо ку-
нем. Шоҳсанам гуфт, ки ман ба шарте розӣ мешавам,
ки агар тӯии арӯсии ман чил шабу чил рӯз бошад бо
иштироки ятимону ғарибон, тамоми навозандагону
сарояндагон аз атрофу акноф озодона иштирок вар-
занд, тӯии ман дар актори олам ягона бошад. Шоҳ
Аббос шартро қабул намуда эълон намуд, ки тӯй чил
шабу чил рӯз давом мекунад, ҳар як соҳиби ҳунар
бояд санъату маҳорати худро нишон диҳад ва аз дасти

канизони Шоҳсанам сару по ва маблағҳои муайяно соҳиб шавад, рӯзҳои тӯй ҳам муайян шуд. Аммо Шоҳсанам барои аз ин роҳ наҷот ёфтан бо чашми шашқатор ин муноҷотро такрор ба такрор меҳонд (3178):

Худоё, аз ту мекурсам аз ин мушкил наҷотам деҳ,
Намехоҳам арӯсиро, аз ин маҳфил наҷотам деҳ.
Дар ин айёми пурушӯб ба тӯфон ҳамраҳӣ дорам,
Ба вақти бодӣ саргардон дар ин соҳил наҷотам деҳ.
Худоё, ҳозиру назир, ту огоҳӣ зи ҳоли ман,
Заъифу нотаваонам ман зи ҳар ғофил наҷотам деҳ.
Ҳама маҳсули ин дунё ба ишқи пок вобаста,
Умедам бо дарахти ёр, зи беҳосил наҷотам деҳ.
Ба меҳмонӣ фарохондам, ки то он ёр меояд,
Барои фитнаи мардум зи ҳар ҷоҳил наҷотам деҳ.
Нишемангоҳи ман доим саройи мунтазар бошад,
Ба васли он Ғариби худ аз ин манзил наҷотам деҳ.
Муноҷоти Санамро ту, Ҳусайно, қиссаҳо кардӣ,
Ҷавобам гар хато бошад, зи ҳар соил наҷотам деҳ.
(05.03.2023).

Ҳар рӯз тоҷирону мусофирон ба сӯи Ҳалаб раҳсипор мешуданд, Шоҳсанам аз байни онҳо як нафари нуронӣ, ки Ғарибро мешинохт интиҳоб намуда, барои исботу эътимод ангуштарию додааш ва тӯшаи роҳро фиристод ва таъкид намуд, ки тӯйи арӯсӣ бе ризогии ман ба охир нарасида бояд ба зудӣ ба ватан баргардад. Ғариб вақто ки ангуштариро ба даст гирифт ба роҳ баромад, дар роҳ ба мушкилҳои зиёд рӯ ба рӯ шуд, як рӯз дар саҳро ногаҳон дар байни хобу бедорӣ боз бо ҳамон шайхи Пири сабзпӯш вохурда суҳбат кард. Шайх гуфт: Модару хоҳарат дар фироқи ту гиряҳои

зиёд карда нобино шудаанд, дар халтача як каф хоки муқаддас аст ба ту медиҳам. Ҳар вақто ки ба чашми онҳо бимолӣ бино мегарданд ва дуои сафар доду аз чашм ғоиб шуд. Ғариб баъди мулоқоти пири хирад бе мушкилиҳои роҳ ба манзил расид ба дидори модари ҷигарбирён ва хоҳари зору нолон, нобино мушарраф шуд, аммо худро нашиносонд то, ки онҳо беҳуш нашаванд, овоз бароварда гуфт, ки ман аз шаҳри дур омадам, иҷозат бошад як ғазал хонам (3179):

Мусофирам дар ин диёр, тӯи арӯсӣ омадам,
Мачлиси ёри беқарор тӯи арӯсӣ омадам.
Навои дилнавози ман кош расад ба гӯши ёр,
Бар Санами лайлу наҳор тӯи арӯсӣ омадам.
Рафтани ман ба сад умед субҳи сафо ба тӯи ёр,
Хавотирам зи Шаҳриёр тӯи арӯсӣ омадам.
Вучуди ман зи хонадон нуру сафову нури чашм,
Ба роҳи ишқ устувор тӯи арӯсӣ омадам.
Соли дарози умри ман ба ғурбату ҷафо гузашт,
Ошиқи ман дар интизор, тӯи арӯсӣ омадам.
Меҳру вафодории ман бурда маро ба роҳи дур,
Ман омадам баҳри канор, тӯи арӯсӣ омадам.
Тӯи Ғарибу Шосанам қисса бикардӣ, эй Ҳусайн,
Ғариб бигуфт ба ифтихор тӯи арӯсӣ омадам.
(07.03.2023).

Ин ғазалро хонд, модар мегуфт: овози ту ба овози писарам монанд, ту писарам ҳастӣ ё аз пеши писарам омадӣ? Ғазал (3180):

Монандӣ дорад бар Ғариб ин нағмаву овози ту,
Бар захми дилҳо мерасад ин нолиши мумтози ту.

Ман хору зору ҳам забун андар ғами фарзанди худ,
 Дар дасти фарзанди азиз монандӣ дорад сози ту.
 Сӯзу гудози духтарам баҳри бародар ту шунав,
 Дармон шавад бар дарди ӯ анҷоми имконсози ту.
 Ту омадӣ аз роҳи дур моро бубинӣ хору зор,
 Аммо чу дорем ифтихор бо дидани парвози ту.
 Ашъори ғамангези ту шарҳе надорад баҳри ман,
 Аммо надорам ман хабар аз ошиқи ғаммози ту.
 Аъмо шудан бо духтарам аз доду фарёди ман аст,
 Бино шавам бо як илоҷ аз нағмаву пардози ту.
 Аз саргузашти модарон садҳо ривоят, эй Хусайн,
 Мардум бигардад баҳраманд аз қиссаву эъҷози ту.
 (07.03.2023).

Билохира, худро ба оғуши модар партофт, ҳар
 се гирия мекарданд, Ғариб оҳиста хоки табаррукро ба
 чашми ҳар ду молид ҳамон замон бино шуданд, хоҳа-
 раш ҷамоли аҷибе пайдо кард. Бо ғазал шукронаи
 даргоҳи Худо гуфтанд (3181):

Дидори мо бар ҳам расид, шукрона мегӯем мо,
 Хурсандиҳо омад падид, шукрона мегӯем мо.
 Эй модару эй хоҳарам, шукри Худо як неъмате,
 Бадахтарӣ аз мо рамид, шукрона мегӯем мо.
 Бадбахтиҳо дур аз Ватан озору ранҷе оварад,
 Махрумиҳо шуд нопадид, шукрона мегӯем мо.
 Маскан шуда шаҳри Ҳалаб, тайсири раҳ омад ба ман,
 Гарчанд бошад раҳ баъид, шукрона мегӯем мо.
 Дур аз Ватан будам ғариб, бо ёди модар ҳар нафас,
 Ман не ғуломи зархарид, шукрона мегӯем мо.
 Эй модари ҷонпарварам, эй хоҳари ҷондарбарам,
 Фардо бароям рӯзи ид, шукрона мегӯем мо.

Гӯяд Хусайн ин рамзҳо аз қиссаи “Ошиқ Ғариб”,
Ҳар он ҷӣ Холиқ офарид, шукрона меғӯем мо.
(07.03.2023).

Пагоҳӣ ҳамроҳи модару хоҳар ба қасри подшоҳ
рафтанд, Ғариб дар қатори навозандагону сароянда-
гон ҷой гирифт, навкарони подшоҳ огоҳ мекарданд,
ки мабодо номи Ғарибро ба забон нагиранд ва илло
ҷазо мегиранд. Шоҳсанам болои арки подшоҳ дар
кӯшк бо ҳазорон ҳаёл менишаст, ҳофизон зери ин
кӯшк хунарнамоӣ мекарданд, навбат ба Ошиқ Ғариб
расид ногоҳ овози форами Ошиқ ба гӯши Шоҳсанам
расид, Ғариб бо як маҳорати худодод ба хондани ға-
зал ибтидо кард (3182):

Ман аз Ҳалаб бо даъвате бар тӯи дилбар омадам,
Дар рӯбарӯи Шоҳсанам ҳамроҳи модар омадам.
Бошам Ғариби дарғаҳат бо созу бо овози худ,
Дастӣ гиребон ҳамраҳам бар зери сангар омадам.
Аз сӯи номардони даҳр озори афзун дидаам,
Афкандаву зору залил бе теғу ханҷар омадам.
Ту интизорӣ дар раҳам, аҳду вафо дар байни мо,
Дар мавҷи дарёи азим бар назди гавҳар омадам.
Азбаски овозам ҳазин, ман гирия дорам баҳри ту,
Аз баҳри дидори гулат ҳамроҳи хоҳар омадам.
Бо сад умеду орзу бар назди ту омад Ғариб,
Аз баҳри пайгоми ҳадаф бар сӯи минбар омадам.
Дар қиссаи ин Шоҳсанам садҳо ишора, эй Хусайн,
Бо даҳ ривоят аз Ғариб бо назми дафтар омадам.
(08.03.2023).

Вақто ки ғазал ба охир расид, дар байни мардум
шӯр хест, ҳама гуфтанд дар ғазал номи Ғариб омад,
ҷӣ мешуда бошад?

Ҳамон замон навкарон омада бо зӯрӣ Ғарибро ба назди подшоҳ бурданд, то ки ҷазояшро гирад.

Подшоҳ дидан замон амр кард, ки ба дор овезед! Ғариб гуфт: эй шоҳ, ман ба мурдан тайёр ҳастам, аз дори ту наметарсам, ту шоҳи одил бошӣ иҷозат деҳ як-ду сухан гӯям, подшоҳ иҷозат дод. Ғариб бо забони фасеҳ гуфт: Эй подшоҳи олам, эй султони бокарам, имрӯз рӯзи шодӣ аст, бояд ин тӯй дар таърихи давлатдории ту ҳамчун рӯзи шодӣ монад, на рӯзи ҳодисаи қатли фарзанди инсоне, ки бо падараш риштаи дӯстӣ доштӣ, ман ба ин тӯй намеомадам, аммо шунидам, ки подшоҳ эълон кардааст, ки бояд ҳамаи мардум, кабирӯ сағир, ғарибу бенаво хурсандӣ кунанд, ҳар як нафар хунари худро нишон диҳад, нишаста хонад. Ман ятим, фақир ва ғариб ҳастам, ки аз ғурбат омадам, мо ҳама бандаи Худо ҳастем, Худо бахшояндаву меҳрубон аст, бахшояндаро дӯст медорад, адолат ва раҳму шафқат сифати худовандист!

Подшоҳ аз ин суханҳо ба вачд омада гуфт: Ятимро гузоред дар ҳар ҷое, ки хоҳад навозад ва овозхонӣ кунанд! Ятим ҳамроҳи модар ва хоҳараш соз дар даст дар зерӣ кӯшӣ Шохсанам ин ғазалро хонд (3183):

Эй Шосанам, дилдодаам дар ишқи ту девона ман,
Андар давоми солҳо дар байни халқ афсона ман.
Дар ишқи ту ман устувор, бепарда гӯям ман сухан,
Дар хобу дар бедориям бо номи ту мастона ман.
Бо дидани рӯи гулат аз нав гулафшон мешавам,
Гар хоҳӣ як гул барканӣ дар назди ту гулхона ман.
Ман дурӣ ҷустам аз Ватан, ҳамроҳи ман буд Шосанам,
Гарчи набошам ман Ғариб, дар ғайби ту бегона ман.

Тӯят муборак, дилбарам, шамъи шабистонам туй,
Ҷонро кунам баҳрат фидо, дар гирди ту парвона ман.
Аҳду вафои байни мо баҳри ҷавонон ибрат аст,
Наздам биё бо меҳри худ, ишқи туро кошона ман.
Гуфти, Ҳусайно, эй Санам, доим бирав сӯи ҳарам,
Дар интиҳои қиссаҳо бо зикри Ҳақ шоҳона ман.

(08.03.2023).

Шоҳ Валад, ки дар курсии домодӣ менишаст,
Шоҳсанамро ранҷур, лоғару дилозурда медид, монан-
ди абри навбаҳор ашк мерезад аз вай сабаби ин ҳолро
пурсид, Шоҳсанам гуфт, ки ин Ғариб аст, ки дар ишқи
ман ҳафт сол инҷониб азоб мекашад ва имрӯз висоли
ёр меҳоҳад. Ғариб гуфт (3198):

Эй Санам, гуфто Ғарибат ошнои ту манам,
Дар висоли рӯзи фардо раҳнамои ту манам.
Ҳар кучо бошӣ саломат ҳамраҳат ман меравам,
Дар раҳи сидку вафоят ҷонфидои ту манам.
Воғарибо, ман нагӯям ошиқи шайдо шуда,
Дар раҳи ишқу муҳаббат мубталои ту манам.
Остони дарғаҳи ту ошёнӣ ман бувад,
Дар низоми рӯзу шабҳо ҳам фазои ту манам.
Баҳри ман омад нидои кашфи асрор-ул-қулуб,
Дар раҳи ҳифзу амонат дар қабои ту манам.
Меравам ҳамроҳи ту, ҳамроҳи хоҳар, модарат,
Дар вафову ваъдаи худ бобақои ту манам.
Эй Ҳусайно, бо ишора баҳри ёронат бигӯ,
Қисса бишнава, эй азизам, муқтадои ту манам.

(14.03.2023).

Шоҳсанам дар ҷавоби ин ғазал ғазале гуфт (3199):

Шаҳсанам гуфто, ки имрӯз интизори ошиқам,
 Баъди тӯйи рӯзи фардо ғамгусори ошиқам.
 Пеши пойи ошиқи худ ғунҷаи гул мезанам,
 Дар раҳи ишқу вафояш ҷоннисори ошиқам.
 Дар вучудам ҳар чӣ омад аз гузашти рӯзгор,
 Ман набурдам дар раҳе аз дил қарори ошиқам.
 Нолаву зории ман пайваста бошад бо Ғариб,
 Айби агёри нагуфтам, шармсори ошиқам.
 Бо сифоти номи некӯ дар ҷаҳон мастура ман,
 Дар забони миллати худ ифтихори ошиқам.
 Бо вучуди меҳри худ мастона гардонам варо,
 Бо муҳаббат, бо садоқат дар канори ошиқам.
 Аз забони Шаҳсанам ту қисса кардӣ, эй Ҳусайн,
 Дар фазои рӯнамоӣ ёри ғори ошиқам. (14.03.2023).

Шоҳ Валад Ғарибро даъват карда гуфт: ман
 Шоҳсанамро ба ту бахшидам. Ғариби ошиқ хоҳараш
 Шаҳрибону, ки аз Шоҳсанам ҳам зеботар буд, даъват
 карда гуфт: эй Шоҳ Валад ман хоҳарамро ба ту бах-
 шидам.

Модари Ғариб бо дидани рӯзи муроди ҳарду фар-
 зандаш ифтихор мекарду гӯё ҷавон мешуд... Вақто ки
 ба подшоҳ хабари ҳодисаи ба вуқӯмада расид, шоҳ
 аз ҷой бархест, даст ба дуо бардошт: Илоҳо ҷуфти му-
 вофиқро саодатманд гардон. Омин!

Ҳамаи мардум бо як овоз мегуфтанд:

Шоҳ Аббосро ба тӯй нури чашмаш муборақбод
 меғӯем, Ғарибу Шоҳсанамро мо муборақбод меғӯем,
 Валиду Шаҳрибонуро муборақбод меғӯем!

Тӯйи ҳарду ҷуфт боз ҳафт шабу ҳафт рӯз давом
 кард, ҳама ба мақсад расиданд.

Хонандаву шунаванда ҳам илоҳо ба мақсад расад!

ТАРҶУМАӢ ҲОЛИ МӢСОЗОДА

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода 10-уми июни соли 1955 дар деҳаи Ростровути ноҳияи Ғонҷӣ (Деваштичи кунунӣ) ба дунё омадааст. Ӯ баъди хатми мактаби миёна соли 1973 ба мадрасаи «Мири Араб»-и шаҳри Бухоро дохил шуда, онро соли 1978 бо муваффақият хатм намудааст.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода тайи солҳои 1978-1990 чун сархатиби масҷиди ҷомеи «Ғулакандоз»-и ноҳияи Ҷаббор Расулов адои вазифа кардааст. Солҳои 1990-1992 дар факултаи «Улуми Куръон»-и Донишгоҳи байналмилалии Ҷамоҳирии Сотсиалистии Либиё таҳсил карда, бо имтиёзнамаи махсуси донишгоҳи мазкур дар соҳаи илм сарфароз гаштааст.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода аз ибтидои соли 1993 сархатиби масҷиди вилояти Ленинобод интиҳоб шуда, аз соли 1994 сархатиби масҷиди «Шайх Маслиҳатдин» дар як вақт чун ноиби муфтии мусалмонони Тоҷикистон адои вазифа кардааст. Ӯ аз моҳи майи соли 1997 раиси Шурои уламои дини вилояти Суғд, сархатиби масҷиди ҷомеи Шайх Маслиҳатдин ва дар як вақт муовини раиси Шурои уламои дини Ҷумҳурии Тоҷикистон интиҳоб шуд.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода баробари хеле хуб андӯштани забонҳои арабӣ, русӣ, форсӣ ва ўзбекӣ дар тақмили сайқал додани улуми дунявии худ низ ба қомеъи бӯх ноил гардидааст.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода баробари пешбурди фаъолияти худ дар ташкилотҳои динӣ бо мақсади баланд бардоштани сатҳи маърифатнокӣ ва маънавиёти мар-

дум аз васоити ахбори омма ва аз роҳи табъу нашри силсилакитобҳо саҳми босазо гузоштааст.

Дар давоми чил сол зиёда аз 320 мақолаҳояш дар матбуот чоп шудааст ва зиёда аз 1000 барномаҳо ва мусоҳабаҳояш дар мавзуҳои динию маърифатӣ ва панду ахлоқӣ дар телевизионҳо ба мардум намоиш дода шудааст.

Дар бадали ин солҳо китобҳои мансури Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода «Гавҳари имон мафурӯш» (1997), «Бунёди оила дар ислом» (1998), «Сию се сӯхбати судманд» (2001), «Ҳазрати бузургвор» (2001), «Маъҳаз-ул-маъонӣ аз оёти қуръонӣ» (2004), «Раҳнамои ҳаҷ» (2007), «Табйин-ул-ҳақоик» (2008), «Анвор-ул мактубот» (2009), «Мазҳаб ва соҳибмазҳаб» (2011), «Об – асли мавҷудият» (2013), «Об дар Маснавии маънавӣ» (2015), «Ҳадиси он расул бишнав» (2016), «Раҳнамои фардои обод» (2016), «Бунёди оила дар ислом» (нашри дуввум, 2016), «Масҷид-ҳои Хучанд» (2017) бо теъдоди зиёд аз чоп баромадаанд, ки мавриди писанди умум гардидаанд.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода соли 2004 дар заминаи китоби худ «Маъҳаз-ул-маъонӣ аз оёти қуръонӣ» баҳри дарёфти дараҷаи илмӣ дар мавзӯи «Усули истифодаи оёт ва қиссаҳои қуръонӣ дар достони «Маснавии маънавӣ»-и Ҷалолуддини Румӣ» кори илмиро ба субут расонда, рисолаи номзадии илми суҳаншиносиро Ҳимоя намуд.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода тӯли фаъолияти ба бисёр мамолики Шарқу Фарб чун Арабистони Саудӣ, Эрон, Кувайт, Урдун, Сурия, Туркия, Миср, Ливия, Алҷазир, Фаластин, Амороти муттаҳидаи Араб, Кипр,

Италия, Нигер, Мали, Мавритания, Малазия, Уганда, Сенегал ва ғайра сафарҳои хидмати ро анҷом дода, Тоҷикистонро чун давлати демократию ҳуқуқбунёд ва мусалмоннишини рӯ ба тараққӣ ба оламиён муаррифӣ кардааст.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода бо чандин мукофотҳо ва ифтихорномаҳои давлатию байналхалқӣ дар он ҷумла бо медали «Хизмати шоиста»-и Ҷумҳурии Тоҷикистон, ордени байналхалқии «Интеллект нации», бо ҷоизаи вилоятии илмӣ ба номи «Бобоҷон Ғафуров» сарфароз гаштааст. Шахрванди фахрии шаҳри Хучанд мебошад.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода солҳои охир ба эҷоди ашъори орифона пардохтааст ва китобҳои шеър ва ё худ девонҳои шоир бо номҳои «Мифтоҳи асрорнома» (2017), «Ҷавҳари ҷовидона» (2018), «Меъроҷи маърифат» (2018), «Тоҷикистон – вориси Сомониён» (2018), «Тоҷикистон – вориси Сомониён (нашри дуввуми такмилёфта)» (2020), «Ҳикматистон» (2018), «Роғун – нури зиндагӣ» (2018), «Меҳри падару модар» (2019), «Гулшанистон» (2020), «Саразм – мероси миллат» (2020), «Сабъаи сайёр» (2021), «Ҳашт ахтар» (2021), «Нӯҳ авроқи забарҷад» (2022), «Даҳ чашмаи анбар» (2022), «Гулчини ашъор» дар ду китоб (2022), «Ғайзи нури иҷлосияи XVI» (2022), «Ёздаҳ ситораи дурахшон» (2023), «Дувоздаҳ бурҷи фалак» (2024) ба ҷоп расидаанд. Девони саздаҳуми Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода бо номи «Ғотиҳат-ун-нос» дар арафаи ҷоп аст.

Зиёда аз 300 ғазали Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода аз ҷониби оҳангсозон ба оҳанг дароварда шудаанд ва байни ҳофизону сарояндагон бо номи «Сурудҳои Мӯ-

созода» машхур гаштаанд. Сурудҳо дар матни шеърҳои Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода дар чорабиниҳои оммавии сиёсӣ, адабӣ ва фарҳангӣ, дар маҳфилҳои гуногун иҷро карда шуда, боиси болидахотирии таби мардум мегардад.

МУНДАРИҶА

«АЛИФ»

Сипоси беадад гӯям ман он соҳибадолатро (3001)...	38
Зиё бахшад ба нури худ вучудат маҳфили моро (3002).....	39
Фикри оламро бикун ин шамси тобон аз кучо (3003).....	40
Эй азизон, нафъи мо аз хони ихсони Шумо (3004)...	41
Ман бибӯсам эҳтироман дасти илмомӯзро (3012)...	42
Бар ҷаҳон шукру садоқат оварад оромро (3013).....	43
Эй азизам, байни гулҳо ҳар сахар бидам туро (3032).	44
Эй табибон, аз дилу ҷон бар шумо ҳамду сано (3039).	45
Омад имрӯз аз само борони раҳмат баҳри мо (3086).	46
Ҳарфи ноҳақ гуфта даъвии мусулмони кучо (3089)...	47
Фикре бикун, эй одамӣ, дар роҳи ҳақ исён чаро (3091).....	48
Эй азизам, қасди ман ҳаргиз наёзорам туро (3102)...	49
Қадри неъматро бидон ақли расо доди Худо (3122).	50
Шамси ховарро бубин нуру зиё бахшад ба мо (3140).	51
Дар ин дунё риоят кун ту қонуни мадороро (3148)...	52
Бипурсам ман дар ин дунё ба дӯстон хони шоҳона (3151).....	53
Ту маранҷон дар ҳаётат мардуми нокомро (3162).....	54
Аз азал доно шиносат ҳар дили огоҳро (3170).....	55
Аз замони навҷавонӣ ёд меояд маро (3187).....	56
Дар мақоми ҳарфи ман бошад фасоҳат муқтадо (3230).....	57
Эй падар, тоҷи сари ман қиблагоҳи ман шумо (3233).....	58
Асрори олам дар фазо зеби ҷаҳон дорем мо (3237)...	59
Авҷи суҳан дар шеърӣ ман пайваста бошад бо само (3239).....	60

Дурӣ чӯ аз ҳар мазҳабе, ки асли таълимаш хато (3262).....	61
Дасти кӯтах ҳар кучо бечора созад мардро (3273)....	62
Бо бузургон суҳбати шоҳона мекардем мо (3281).....	63
Аз сафарҳои саодат ёд меояд маро (3282).....	64
Шиносад гар касе худро, бидонад роҳи мавлоро (3294).....	65
Маҷлиси аҳли хирад гулхона гардад, ҳам даво (3298).....	66
«БО»	
Шукри ҳақ, дар байни мардум ёфтам ман обу тоб (3006).....	67
Чун ризои Ҳақ бичустам бо муҳаббат рӯзу шаб (3007).....	68
Омад илҳом аз Худо монанди нури офтоб.....	69
Дар роҳи ислоҳи хато ман тавба кардам рӯзу шаб (3080).....	70
Дар паси абри само маҳтоб бошад неачаб (3153)....	71
Нолаи ҳар бенаво омад дуояш мустачоб (3166).....	72
Қатраи шабнам чу бинам дар вучудаш офтоб (3222).	73
Сирру асрори само маҳфуз бошад дар китоб (3250).	74
Ҳар нафас бошад ғанимат - омадаст андар китоб (3291).....	75
«ПЕ»	
Шукри ҳақ дар рӯзи идам сар китоб омад ба чоп (3051).....	76
«ТО»	
Ҳикмати аҳли саодат дар дили ман ҷо гирифт (3009).	77
Ба ҳақ шукрона меғӯям, амонӣ дар ҷаҳон андохт (3010).....	78
Ҳақ бигуфто дар каломаш ҳоли моро нозир аст (3017).....	79

Дар ҷаҳон аз баҳри мардум адли султонӣ хуш аст (3018).....	80
Дар ҷаҳон асрорро пинҳон намудан мушқил аст (3019).....	81
Номи некӯ дар ҷаҳон унвони маъвои ман аст (3020).....	82
Дар баёни ҳар сухан андешаи фардо хуш аст (3027).....	83
Дар биёбон донагул гулхона гардад оқибат (3030).....	84
Аҳли адовату ҷаҳл дар ду ҷаҳон зи мо нест (3072).....	85
Дар умури зиндагони ҷодаи ҳамвор нест (3088).....	86
Аё хуршеди созанда, муборак рӯзи мавлудат (3095).....	87
Ибтидои ин ҷаҳон аз ёди инсон рафтааст (3100).....	88
Бар замин инсоният баҳри каромат омадаст (3103).....	89
Ғамгин шавам чу бинам гар гӯшае харобот (3110).....	90
Омаду рафти нафас аз баҳри инсон неъмат аст (3120).....	91
Аз касе дар ин ҷаҳон номи накӯ монад хуш аст (3121).....	92
Мо ҳама фарзанди одам, дар ҷаҳон бегона нест (3124).....	93
Эй азизам, ман туро беҳтар зи ҷонам бинамат (3127).....	94
Юсуфо, омад хабар, ёри вафодор омадаст (3128).....	95
Кӯхро дар ҳалқа ҷо кардан тавонӣ, ҳиммат аст (3129).....	96
То тавонӣ, эй азизам, некӣ кун дар ин ҳаёт (3135).....	97
Шод бошед, эй азизон, иди Наврӯз омадаст (3144).....	98
Сарчашмаҳо андар мақом аз ҷархи даввори ман аст (3147).....	90
Аз баҳри ризқи ҷоҳиле хуршед саргардон шудааст (3152).....	100
Миллатам, ту фаҳри ман, бар сар ниғаҳбон бинамат (3164).....	101

Қадри шеърро наднад ҳар касе огоҳ нест (3165).	102
Дар ин дунёи пурҳикмат ба номардон сухан хайф аст (3184).....	103
Барои марди бедониш тамошои чаман хайф аст (3185).....	104
Дар ин дунёи пурҳикмат ҳаёти бенизом айб аст (3186).....	105
Мавҷи тӯфон беҳабар, дар қаъри дарё гавҳар аст (3191).....	106
Гар бадӣ кардӣ ба кас, подош бубинӣ оқибат (3192).....	107
Бар сарат мушқил чу ояд, чурм аз тақдир нест (3194).....	108
Назди аҳли маърифат габру мусалмон ошност (3206).....	109
Асли зоди роҳи ҷаҳлу роҳи ирфон дигар аст (3207).	110
Ҳар касе ақле надорад дар вучудаш дин нест (3208).	111
Ҳеч кас бо сарвати худ дар ҷаҳон поянда нест (3213).....	112
Қадри инсонро наднад он, ки аз худ рафта аст (3216).....	113
Интизори доми сайд аз меҳри сайёд омадаст (3219).	114
Дар ҷаҳон адёну мазҳаб рамзи имон омадаст (3228).	115
Шавқу завқу хислати ман аз ғазал бояд бичуст (3232).....	116
Шукронаи айём кун, бар ту саломат додааст (3238).	117
Дурахши Озарахши мо аз ин дунё Ҳумоюн рафт (3244).....	118
Зиндагонӣ байни мардум бо ҷаҳолат мушқил аст (3257).....	119
Шукронаи даргоҳи Ҳақ, бар мо каромат додааст (3269).....	120
Инсон бақо аст дунё бебақо нест (3271).....	121

Шикасти гӯшаи дафтар зи урфи аҳли нисён аст (3274).....	122
Гавҳари ақлу фиросат раҳнамои мардум аст (3278).....	123
Пойдорӣ дар садоқат баҳри инсон гулшан аст (3285).....	124
Шукри мавло, гавҳари ман дар мақом афтодааст (3289).....	125
«СОИ МУСАЛЛАСА»	
Ҳақ бидонад кай биборад бар замин борони ғайс (3049).....	126
«ЖЕ»	
Ҳар ки мошинхонаашро аз қадим гӯянд гараж (3050).....	127
«ЧИМ»	
Ибни Сино гуфта буд дармони дарду ҳам илоҷ (3054).....	128
«ЧЕ»	
Во аҷаб ҳар як гуле андар гулистон хорпеч (3053).....	129
«ХО»	
Ҳушёр шав вақти саҳар, дорад гаронӣ хоби субҳ (3038).....	130
Мерасад зикри Худо баргӯши мардум ҳар сабоҳ (3052).....	131
«ХО»	
Муборак назди ҳақ инсони фаррух (3055).....	132
«ДОЛ»	
Маҷлиси мо бо бузургон маҳфили зебой (3014).....	133
Навҷавон бо роҳи таълим оқилу доно бувад (3021).....	134
Аз фазои Тоҷикистон дур бодо чашми бад (3023).....	135
Меҳру муҳаббати ту дар нури дида бошад (3025).....	136
Бо кудуми аҳли ирфон хонаам гулхона шуд (3026).....	137
Ҳар як суҳан зи шоир бӯи замона дорад (3028).....	138

Дар куҳистон бо садои обхобам мебарад (3031).....	139
Нигар бар зери укёнус, ки дарёи дигар дорад (3033).....	140
Неки ту маҷӯ аз нафаре, ки дили бедор (3034).....	141
Умри аҳли илму ирфон бо саодат бигзарад (3035).....	142
Чашма гар қорӣ шавад, рӯзе ба дарё мерасад (3036).....	143
Наво ҳар гаҳ шавад пайдо, садоро метавонам зад (3041).....	144
Дар ҷаҳон хайри касе ба адли султон нарасад (3044).....	145
Кӯш номат ҳамчу васфи навбаҳор ояд ба ёд (3046).....	146
Вафодорӣ зи баҳри ёр гули гулхона хоҳад буд (3047).....	147
Оби қорӣ роҳи худ бар сӯи дарё мекашад (3076).....	148
Ҳарчанд бошӣ беҳато, ту тавба кун аз кори бад (3081).....	149
Аз ҳақимони ҷаҳон номаи шоҳона бимонад (3083).....	150
Бузургони Худоро беназар дидан хато бошад (3092).....	151
Бубин фардои номардон, ки фардое дигар дорад (3097).....	152
Шукри Мавло мекунам ҳамворӣ аз даврон расид (3104).....	153
Ҳар чиро хоҳад Худо дар лаҳза пайдо мекунад (3106).....	154
Само равшан шавад он гаҳ, ки доно аз замин хезад (3107).....	155
Эй дӯсти меҳрубонам, соли нав муборак бод (3113).....	156
Ту бубин наҳли асал зебанда маскан мекунад (3117).....	157
Аз кӯйи аҳли ҳикмат наҳри сухан барояд (3118).....	158
Ин давлати дил дар раҳи бозор набошад (3125).....	159
Эй кош, дар замона тире камон набошад (3133).....	160
Зи ақлу илму ҳам ирфон ба миллат иқтидор	

ояд (3141).....	161
Дар ҷавонӣ шукри ҳақ, ҷаҳде ба исёнам	
набуд (3142).....	162
Фардои миллати ман гулзор менамояд (3143).....	163
Илму ирфону сафо ганҷи ҳаётам медиҳад (3154).....	164
Байни мардум нур борад, оқиле пайдо шавад (3155).....	165
Ҳар кучо аз ҳарфи мавло равшанӣ пайдо	
шавад (3156).....	166
Баҳри мардум аз Худо ҳар раҳмате пайдо	
шавад (3157).....	167
Қисмати фардои инсон дар назар пайдо	
шавад (3158).....	168
Барои зеби ин дунё гулу гулхона пайдо шуд (3159).....	169
Битарс аз оҳи аҳли дард, дуояш мустаҷоб	
ояд (3161).....	170
Дар ҷаҳон аҳли шараф саҳро гулистон	
кардаанд (3168).....	171
Одамӣ бо ақли комил хокро зар мекунад (3193).....	172
Гар набошад маъсият дунё гулистон мешавад (3195).....	173
Чашмаи ирфони ман аз зери дарё мерасад (3204).....	174
Қатраи борони найсон ҳамчу узро меравад (3212).....	175
Тоҷу тахташро ғулом аз баҳри ҳас гум	
мекунад (3215).....	176
Ҳар нидое дар замин бар гӯши мавло	
мерасад (3218).....	177
Кабку шоҳин бемуаммо дар ҳаво пар во	
накард (3224).....	178
Ғубори роҳи номардон мабодо аз само афтад (3240).....	179
Умри инсон ҳамчу абри навбаҳорон бигзарад (3241).....	180
Сарбаландӣ дар ҷаҳон аз илму аз ирфон бувад (3242).....	181
Ҳама сарҳо фуруд ояд ба дастат симу зар	
бошад (3247).....	182

Ҳар нафас аз сина хорич умри моро кам кунад (3248).....	183
Қатраи шабнам маро бар сӯи афтоб оварад (3249)..	184
Маҳзари мардони некӯ илму ирфон оварад (3251)..	185
Шеърӣ ирфону тасаввуф аз само ояд фуруд (3254)..	186
Эй ҷавон, огоҳ шав, рӯзе ба ту пирӣ расад (3258)....	187
Саранҷоми сафо хоҳӣ, туро тадбир мебояд (3259)...	188
Ҷаҳони ақлу дини мо ҷаҳони пурчило бошад (3261)..	189
Хирадманде шавад пайдо, ҷаҳон обод мегардад (3267).....	190
Тавонмандони ин дунё намедонам кучо рафтанд (3275).....	191
Булбул ба парешонӣ шайдои баҳор буд (3287).....	192
Марги инсонҳои доно зухду тақворо барад (3290)..	193
Умри инсон мисли абри навбаҳорон бигзарад (3293)..	194
Ҳаёт ин хобу бедорӣ, варо таъбир мебояд (3297)....	195
«ЗОЛ»	
Бо садо баҳри шифое ман бихонам кулғауз (3056)..	196
«РО»	
Кош некӣ бардавом аз баҳри ту бошад шиёр (3057)..	197
Ман надонам баҳри чӣ бар ман накардӣ як назар (3075).....	198
Эй он, ки дар хоби гарон, бедор шав вақти саҳар (3119).....	199
Хастагӣ ояд ҷавонро, толиғаш гардад агар (3150)..	200
Мақдами мардони некӯ баҳри мо шамсу қамар (3225).....	201
Дар ҳаётат мисли гул шав, лек умрат чун чинор (3283).....	202
«ЗО»	
Азизам, гарчи мавлоӣ, мағӯ ман олимам ҳаргиз (3058).....	203

Хариси дори дунёй, мағӯ ман комилам ҳаргиз (3220).....	204
«СИН»	
Ту магир баҳри муаммо домани ҳову ҳавас (3059).. Эй азизам, баҳри неъмат аз Худо шукрона пурс (3078).....	205 206
Фикри мардум дар тичорат сӯи бозор асту бас (3221).....	207
Шикоятномае аз ман наёмад бар ҳавои нафс (3243).. «ШИН»	208
Дар ин дунё накӯкору ба васфи худ ту инсон бош (3037).....	209
Ҳамтои ҷаннат бидам домони модари хеш (3042).. Дар ин бустони пинҳонӣ зи кори бад гурезон бош (3045).....	210 211
Бар ин ҳаёти нозанин омода, бош омода бош (3235).. То тавонӣ дар ҳаётат аз таассуб дур бош (3252)....	212 213
Гар ту оромӣ бихоҳӣ, эй писар, хушёр бош (3268).. «СОД»	214
Қавли ҳақро пеша кун, то аз хато ёби халос (3060).. «ЗОД»	215
Байни мардум кош бошад эҳтироми беғараз (3061).. «ИТҚӢ»	216
То тавонӣ дар ҳаётат аз хато шав эҳтиёт (3062)..... «ИЗҒӢ»	217
Саодат ҳамраҳаш бошад касе, ки аз азал маҳзуз (3063).....	218
«БАӢН»	
Шамси ховар мебарояд бо садо вақти тулуъ (3064).. «ҒАӢН»	219
Заҳмате каш баҳри халқ аз ту бимонад боғу роғ (3065).....	220

Аз барои ҳар хирадманд аз само ояд шараф (3066).....	221
«ҚОФ»	
Ошиқони роҳи ҳақ бо шуру завқу иштиёқ (3067)....	222
«ҚОФ»	
Эй соҳиби каромат, нуру сафо муборак (3068).....	221
Эй Муҳсинчони чонон, рӯзи милод муборак (3099).....	224
Эй Айбҷони сарвар, рӯзи мавлуд муборак (3171а).....	225
Эй Айбҷони сарвар, зодрузатон муборак (3171б).....	226
«ГОФ»	
Зи нури қамар бин ту ин обу ранг (3069).....	227
«ЛОМ»	
Давоми умри худ доим зи ҳар чоҳил машав ғофил (3070).....	228
Гар нагуфтӣ ҳарфи ҳақ, шайтони гунгӣ дар амал (3264).....	229
«МИМ»	
Муборак зодруз, ин лаҳзаҳоро бо сафо гӯям (3005).....	230
Азизам, байни кавкабҳо туро нури қамар бинам (3015).....	231
Дар раҳи шабзиндадорӣ чашми бедорат манам (3016).....	232
Дар раҳи нуру зиё маҳтоб дорам дар дилам (3029).....	233
Хайр кун дар зиндагӣ бар аҳли муҳтоҷу ятим (3043).....	234
То ба кай бо интизорӣ дар сари роҳат манам? (3073).....	235
Баҳри ман омад назарҳо, шукри ин даврон кунам (3074).....	236
Ман ба ин хуррамзамин аз баҳри дидор омадам (3079).....	237
Аз ибтидои исён, эй ёр, тавба кардам (3082).....	238
Шукри ҳақ дар ин ҷаҳон бо ҷамъи ёрон зиндаам (3090).....	239
Аз маъсиятҳои ҷаҳон астағфируллоҳ-ал-азим (3108).....	240

Дар ин дунё чи асроре? Намедонам, намедонам (3109).....	241
Дар беҳтарин симо туй, эй муниси деринаам (3111).....	242
Азизи мардумон гаштам кучое, ки сафар кардам (3112).....	243
Нусратам гарчи фузун нақши таманно дорам (3115).....	244
Чашм бикшодӣ зи хоб шукрона кун ҳар субҳдам (3116).....	245
Ҳар кучо дидам хатое ман наместонам қадам (3123).....	246
Ман харидори Юсуф, бар сӯи бозор омадам (3134).....	247
Илму таълиму ҳунар бошад начоти миллатам (3139).....	248
Аз барои панд рӯ бар сӯи назм овардаам (3205)....	249
Ба қадри ақлу имонам сухан кардам, сухан кардам (3211).....	250
Баҳри дилдори ҳақиқӣ сӯи бозор омадам (3217)....	251
Чаҳони маърифатро ман мақоми раҳнамо бидам (3223).....	252
Осуда нест фарде аз ин забони мардум (3226).....	253
Шукри даврон мекунам, ки марди дунёдидам (3229).....	254
Бахти худро дар ҳаёт аз сачдагоҳам ёфтам (3253)....	255
Назми суфӣ илму ирфон муътабар дорад мақом (3255).....	256
Ҳар кучо танҳо бимонам фикри фардоро кунам (3256).....	257
Хирадмандони дунёро ниғаҳбони само бидам (3276).....	258
Ҳаловат ҳамраҳи ёрон зи гул нуру сафо бидам (3288).....	259
Саъйи маъни кардаву андеша дорам дар дилам (3299).....	260

«НУН»

Мепарад бо боли дониш дар ҳаво шаҳбози ман (3011).....	261
Эй азизам, то тавонӣ ту дилеро шод кун (3024).....	262
Эй азизам, дар ҳаёт ҳаргиз дилозорӣ макун (3048).....	263
Ман намехоҳам, ки фардо беҳабар бошӣ зи ман (3077).....	264
То тавонӣ, эй ҷавон, баҳри Ватан хидмат бикун (3084).....	265
Меҳрубонири зи султон як нафас пинҳон макун (3087).....	266
Шукри ҳақ, дар зиндагӣ нуру зиё омад ба ман (3094).....	267
Ҳамчун ҷамани беҳор гулистон аст дили ман (3096).....	268
Эй азизам, моли кас бар нафъи худ бурҳон макун (3098).....	269
Моҳӣ барои суде аз об наояд берун (3101).....	270
Омади сол бо шарофат соли ҳаргӯшро бубин (3114).....	271
Оташе н-ояд ба мо аз назди хуршеди ҷаҳон (3131).....	272
Даври хуршеди рухат чун Муштарӣ сайёра ман (3132).....	273
Зиндагӣ маъно надорад назди ҷоҳил дар ҷаҳон (3138).....	274
Сухбати мардони некӯ гулшану гулзори ман (3169).....	275
Биҳишти ҷовидон хоҳӣ, дили худро мусаффо кун (3188).....	276
Рӯзгори хуш биҳоҳӣ, дасту поро гум макун (3189).....	277
Дастӣ дарози аҳли илм обод гардонад Ватан (3190).....	278
Бо умеди моли дунё умри худ оташ мазан (3196).....	279
Беҳтарин неъмат ба инсон ҷашми биноро бубин (3197).....	280

Назди аҳли илму ирфон, худсито, лофе мазан (3210).	281
Забони модариро ту муқаддас аз мақоме дон (3214).	282
Гар лукма омад аз ҳаром, парҳез кун, парҳез кун (3227).....	283
Айби худ пӯшида хоҳӣ, камсухан шав, эй чавон (3231).....	284
Ҳикмати мардони некӯ дар дилу домони ман (3234).	285
Меҳри ахлоқи самовӣ аз салом омад бурун (3245)..	286
Ҳастии инсон ба дунё назми ободи замин (3246).....	287
Номи инсон шуд муқаддас дар замини осмон (3263).	288
Назми суҳан аз қарри дил ҷӯшида омад бар забон (3265).....	289
Назму наво аз қарри дил ҷӯшида меояд бурун (3270).....	290
Эй азизам, то тавонӣ худнамоиҳо макун (3272).....	291
Нақши ҳарфам шуд баёни гавҳари дарёи ман (3277).	292
Ҷавҳари андешаи ман нусрати аҳли замин (3279)...	293
Гар ту оби чашмасорӣ, фикри дарёро бикун (3286).	294
Дар радифи зиндагӣ асрори хилқатро бубин (3292).	295
«ВОВ»	
Зиндагӣ гар шуд фаровон, норизо аз худ марав (3085).....	296
Ҳар кучо марди хирадвар ҳарфу гуфтораш накӯ (3105).....	297
Айби касро то тавонӣ дар ҳаётат ту мағӯ (3137).....	298
Дар самои маърифат бо ҳикмате сайёра шав (3149).	299
Некӣ хоҳӣ, эй писар, назди хирадмандон бирав (3209).....	300
Рӯзи пирӣ бар ту ояд, аз қазо ғамгин машав (3260).	301
Дар талоши зиндагӣ бо амри дил мардона шав (3295).....	302
«ҲОИ ҲАВВАЗ»	
Шукри дунёро бикун ҳаргиз мағӯ ту оху воҳ (3071).	303

Аз барои як хато, эй ёр, озорам мадеҳ (3126).....	304
Эй азизам, дар ҷавонӣ умри худ барбод мадеҳ (3266).....	305
«ЙО»	
Ифтихори миллатам бошад забони модарӣ (3022).	306
Эй Худоё, рӯзи маҳшар байни мо довар туй (3093).	307
Битарс ту аз Худои худ, агар марди мусулмонӣ (3130).....	308
Дар гулистону чаман сарви хиромонам туй (3136)..	309
Ало, Пешвои ин миллат, муборак иди Наврӯзӣ (3145).....	310
Аё, эй Пешвои мо, муборак рӯзи наврӯзӣ (3146).....	311
Бубин ту шамъи манро нури тобон мешавад рӯзе (3160).....	312
Ҳикмати аҳли хирад бар чашми мардум тӯтиё (3163).....	313
Ё Илоҳо, бандаат ман аввалу охир туй (3167).....	314
Худоё, мору моҳиро ба дарё ошно карди (3236).....	315
Машав навмеду ҳам ғамгин зи манзилҳои нокомӣ (3280).....	316
Ба дунё кори хайре кун, агар дилбастагӣ дорӣ (3296).	317
Вочиб бувад дар ҳар нафас шукронаи даврон кунӣ (3300).....	318
Рубоӣҳо.....	319
Достону қиссаҳо.....	320

ISBN 978-99985-28-16-1



Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода
ДУВОЗДАҲ БУРҶИ ФАЛАК
ДЕВОНИ XII

Муҳаррири адабӣ: Раҳимов И.

*Муҳаррири техникӣ:
Исбобоев Илҳомҷон*

*Саҳифабанд:
Қаҳорова Азиза*

Ба чопаш 18.06.2024 имзо шуд. Андозаи 60x84 ^{1/16}.
Коғази офсет. Чопи офсет. Ҳуруфи Times New Roman Tj.
Љузыи чопии шартӣ 22,62. Адади нашр 100 нусха.
Супориши №165.

Матбааи “Ношир”
735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
кӯчаи Сейтвелиев, 2
Тел.: (83422) 5-65-95
www.noshir.tj